

UFO KONTAKT S PLANETOU KOLDAS

Od Carla van Vlierdena a Wendelle C.Stevens

Předmluva vydavatele

Jedná se o nejvýznamnější sdělení o sérii neuvěřitelných kontaktů, zkoumaných v roce 1986, se zkušenostmi získanými z fyzické reality, od velkého množství rozumných, zdravých, obyčejných lidí, jako jste vy. Neuvěřitelné je to pouze pro ty, kteří nikdy neměli zkušenosti z první ruky, jak jsou zde popsány. Uvěřitelné je to pro desítky tisíc pozemšťanů, kteří se již někdy zapojili do podobných kontaktů, jako jsou tyto. Okamžitě rozpoznají skutečnost, v povaze těchto jedinečných kontaktů.

Tento konkrétní případ je hoden zvláštního zájmu, protože byl pečlivě zkoumán a dokumentován po dlouhou dobu, vysoce kompetentními a zkušenými badateli UFO, z nichž jeden byl sám přímo zapojen do kontaktů. Carl Van Vlierden je opatrný vědec, který nic nebere za samozřejmost. Je ten, kdo vše sám mohl vidět na vlastní oči, a to je právě to, co v tomto případě po léta dělal. Cynthia Hind je známá jako objektivní badatelka, která se snaží postupovat vědecky a neopomene nic, aby se dostala až k jádru věcí. Společně byli schopni úspěšně vyvrátit obrovské množství námitek a přezkoumat důkazy.

Zvažte, když budete číst tuto zprávu, že se týká pouze jedné z více než 300 základen Q, které jsou na povrchu naší planety zřízeny jednou mimozemskou organizací. Mimo to uvádíme, že existuje 5 základen typu A, obsahujících podstatně více vybavení, kde je k dispozici alespoň jeden typ kosmické lodě s posádkou několika osob a také velké množství základen typu H, které všechny náležejí průzkumníkům ze stejného svazu.

Jsem si vědom toho, že jsou zde tři další podobné mimozemské spolky, každý s pozemskými základnami a řídicími centry, roztroušenými po povrchu naší planety a všechny se v žádném případě vzájemně neruší. Nechci v tuto chvíli sdělovat, jak jsou rozmístěné, chci se vyhnout střetu zájmů.

Tento případ je jedinečný, protože v té době se kontakty s mimozemšťany uskutečňovaly na běžné komerční rozhlasové frekvenci, kde přijímač byl upraven velmi jednoduše, jedním z UFO-nautů, když žil po nějaký čas v blízkosti kontaktéra, poblíž jihoafrického Durbanu. Tyto

kontakty byly často sledovány řadou dalších svědků. Místní vláda se sice pokusila kontakty zastavit, nejprve zákazem spojení, provozovaného údajně nelicencovanou radiostanicí, ačkoli měl pouze přijímač, který později zabavili. UFOauté pak reagovali přímým přenosem hlasového kanálu, které byl mnohem pečlivěji zabezpečen.

Mnoho termínů vyjádřených zde ve známém pozemském jazyce, bylo přeloženo pro naše pochopení do pozemských pojmů, co nejpřesněji překladatelským počítačem mimozemšťanů, zatímco v jejich původním jazyce mají ve skutečnosti mnohem hlubší význam. Příklady takových slov jsou: konfederace, velitel, velitelství, divize, perutě, časopis, solární baterie, Eros (naše označení pro asteroid), atd.

Tyto kontakty se stále dějí, ale v této době se sníženou četností, protože již bylo vše řečeno. I když A základny jsou v současné době neaktivní, většina základen Q v době, kdy budete číst tuto zprávu, stále dostává pokyny od mimozemšťanů.

Badatelé nepolapitelného fenoménu UFO často žádají více informací o přímé komunikaci s mimozemskými obyvateli těchto podivných plavidel. Tato kniha je napsána téměř výhradně podle jejich sdělení. Získali jsme je velmi unikátním a přitom ověřitelným způsobem, prostřednictvím svědků a testováním velmi rozmanitých lidí. Sdělení byla získávána v průběhu téměř 20 let, v první řadě s použitím rádiového přijímače, a proto to byly v podstatě jednosměrné kontakty. Za pomoci rozhlasového přijímače byl využit jakýsi přímý kanál, který za přispění Edwinových fyzických smyslů umožnil vysílat i přijímat. Při tomto způsobu se komunikace stala obousměrnou a proběhla živá výměna názorů. Ještě později, byl použit záznam na přenosném diktafonu, v kombinaci s přímým hlasovým sdělením Edwina.

Očekávám, že kritikům bude podezřelá podobnost rysů našeho života s životem Koldasianů, skoro jako by jeden z nás kopíroval druhého nebo možná naše evoluce ve skutečnosti probíhaly paralelně. Další možností může být, že někteří z nás jsou potomky, pocházejícími z jejich kultury z jiné doby zde na Zemi nebo navrátilí Koladsiané z pobytu na Zemi, kopírovali co zřejmě měli rádi a některé z našich institucí, nebo snad dokonce ovlivnili vývoj některých institucí v našem světě nebo v jejich světě. To by mohlo vysvětlovat, proč některé primitivní společnosti tady na Zemi, které jsou zcela mimo kontakty mezi sebou, mají srovnatelné obřady a zvyky. Možná, že tyto instituce jsou normálním vzorem sociálního rozvoje a lze očekávat, že je nalezneme v mnoha společnostech s podobným vývojem a přírodou.

To může být významné, protože něco velmi podobného je uvedeno o mnoha jiných mimozemských kontaktech, případně to vede k možné domněnce, že buď je to záležitostí kulturní a evoluční shody, nebo že všechny tyto příběhy jsou prostě jen výmysly ze strany kontaktérů. Jako by se všichni naladili na stejnou myšlenku, jako vzor v jejich sdělení.

Ve studiích o řadě sdělení kontaktérů, je možné najít zcela určité vzory. Například, ve většině případů, zahrnujících humanoidní mimozemské bytosti, mají ony mnoho podobností ve vzhledu, zvycích a institucích. Dokonce i charakteristiky inteligence, koncepce chování a další případné shody, které mohou být sestaveny například z údajů o humanoidech Koldasianech, UMMitech, Norkinsech, Centauronech, Veganech, Baaviansech, Plejádanech a mnoha dalších. Podobný seznam rozdílů může být sestaven také pro specifické nehumanoidní inteligentní bytosti ze Zeta Retikuli, Koshnaku, Iargy, Orionu, atd. Pokud by se jednalo pouze o případ všeobecného kopírování příběhů někoho dalšího, dalo by se očekávat, že najdeme menší rozdíly mezi oběma skupinami a člověk by měl být schopen sledovat nějaký typ domluvy mezi různými svědky. Nemyslím si, že se tento případ takto stal.

Nemohu najít žádné důkazy, spojující Edwina W. s Antoniem Riberou nebo Stefanem Denaerde z Holandska, Rojas-Marcosem ze Španělska, Albertem Coe z Kanady, Pastorem

Albersem z Německa, panem Y z Francie, Eduardem A. Meierem ze Švýcarska nebo s Enrique Carlosem Rinconem z Kolumbie a řadou dalších. Ve všech těchto případech se kontakty konaly po léta, než pustili ven jakékoliv informace z velmi malé uzavřené skupiny, žárlivě střežící svůj ojedinělý přístup k poznání poučného charakteru. V každém případě se skupina soustředila kolem kontaktéra, kterého sledovali velmi pozorně, testovali ke své vlastní spokojenosti a bedlivě sledovali všechny mimozemské kontakty. Nakonec potvrdili existující mimozemský kontakt. Tyto skupiny byly v pozici, že věděli, co se děje uvnitř nich, často trvalo po celá léta, než informace našly cestu mimo skupinu. Současně jiné skupiny dělali přesně totéž, takže by nebylo možné se vrátit a změnit poznámky, které již byly ověřeny, dokonce měsíce i roky dříve, aby se mohli shodnout s podobnými záznamy v jiném případě.

Když autor Carl van Vlierden, již zkušený badatel UFO, poprvé slyšel o tomto případě, žil v okolí Durbanu. Osobně se přihlásil k vedení případu, jen aby zjistil, že kontakty se odehrávají v malé úzké skupině, která se nesnaží, aby se všechny informace o kontaktech z ní dostaly na veřejnost. Neúspěšně se pokusil připojit ke skupině badatelů a musel se zpočátku spokojit jen se studiem kopií zaznamenaných zpráv. Mluvil se členy skupiny a svědky, až konečně potkal muže, kolem něhož se to všechno točilo, neboť záležitost již probíhala po mnoho let.

Vnitřně byl ohromen, když zjistil, že nikdo z lidí zapojených do těchto bizarních zkušeností není blázen ani senzacechtivý, ale jsou to skutečně čestní, upřímní lidé s nohama na zemi, kteří byli sami zmateni a udiveni, co se to tady děje. Ale ze všeho nejvíc se divil, když se konečně dostal k hlavnímu z kontaktérů, kterým byl Edwin W. Shledal, že oba, on i jeho manželku jsou oddaní, čestní, upřímní a přímočaří zbožní jedinci.

Určitě nepožadovali obdiv, dokonce ani žádnou pozornost. Byli naopak zdrženliví a sami se snažili udržet si nenápadný profil a zůstat v pozadí. Žili pokojně u Pinetownu, kde bydleli téměř celý svůj život a každý je chválil. Nemohli na tom vydělat žádné peníze, protože nechali jen velmi málo informací zveřejnit. Žili velmi skromně. Edwin neuměl přednášet ani psát a neprodal žádné informace o případě. Ani o tom nechtěl diskutovat s někým jiným.

Van Vlierden zjistil, že Edwin ztratil své soukromí i svůj volný čas, kvůli desítkám návštěvníků a hledačů senzací, kteří neustále a neustále se snažili zabrat jeho čas a soukromý prostor tohoto muže pro své vlastní účely. Nenechali kontaktérům a jeho rodině klid a různé autority je obtěžovaly, když se snažil odradit hordy návštěvníků, některé s dobrými úmysly, ale některé i s nedobrymi. Edwinův majetek byl ohrožen, zvláště věci z jeho domova, byl stále sledován a nenáviděným podmínkám se snažil vyhnout tím, že zůstával ticho tak dlouho, jak jen to bylo možné.

Kolem něj vyrostl okruh přátel, aby se pokusili převzít od tohoto muže a jeho manželky takové břemeno a regulovat návštěvníky. Takovým člověkem byl i Walter Pople, který také poprvé přišel, aby sám viděl a poznal Edwina a jeho manželku osobně a snažil se pomáhat jak mohl.

Nakonec uspořádali jen jednu schůzku týdně, kde návštěvníci diskutovali a dostávali informace, pokusil se je dostat pod kontrolu. Potom UFOauté začali přenášet sdělení přímo do mysli lidí, co se sešli na setkání, což produkovalo nové a ještě obtížnější pocity, takže nic z toho nebyl schopen Edwin ovládat.

Van Vlierden uskutečnil několik výletů do Pinetownu v návaznosti na své vyšetřování, až konečně opustil své bydliště v Durbanu a přestěhoval blíže k Pinetownu, aby byl blízko tohoto velkolepého mimozemského kontaktu, za situace, kdy stále pokračoval. Od té doby, co tam byl, studoval důkazy, poslouchal trpělivě stovky zvukových záznamů kontaktů s kosmonauty z jiné planety, jak to tvrdili. Dělal si poznámky a studoval účastníky. Nikdo nemůže říct lépe, než Carl Van Vlierden, že tento případ byl reálný, schůzek se zúčastnil i

zdejší farář kostela, Edwin se svou manželkou a jeho bývalí zaměstnavatelé, než odešel na usedlost, pak jeho sousedé a přátelé, z nichž někteří viděli vše sami.

Tento příběh se Van Vlierden rozhodl vyprávět ústy samotných kontaktérů, v dialogu s UFO nauty v průběhu mnoha let, z nichž některé byl schopen badatel pozorovat a dokonce se účastnit setkání.

Pokud je tento jev vytvořen jen myslí, pak je na vysoké úrovni. Proč tak mnoho různých jedinců v tolika zemích komunikujících v mnoha jazycích, vnímá takovéto velmi podobné scény a události a popisuje podobné kontakty? Pokud vnímané události nejsou reálné, pak tu máme z velkého podílu celosvětovou psychózu, která sama o sobě zaslouží mnohem více pozornosti, než se jí dostává.

Pokud to není celosvětová psychóza pak to může být jen reálný jev, v takovém případě je nutné, abychom pochopili, co se přesně děje co nejdříve tak, abychom měli plán, jak nastalé situaci čelit.

Ať už jste přesvědčeni o pravdivosti příběhu nebo ne, není zde nic sporného. Naděje, že tento jev se stal, je velmi důležitá. Toto není jediný případ. Tento případ reprezentuje stovky, možná tisíce dalších podobných situací v každé zemi, zahrnuje všechny rasy, každý jazyk a kulturu, v našem známém světě. Měli bychom se naučit bez prodlení rozumět tomu, co se děje. Rozhodně nemůžeme říci, že se nás to netýká!

Zde je tento příběh, takže ho můžete vyhodnotit sami. Rozsáhlý přehled o tomto konkrétním případě je na UFO Earthlink, jako britská publikace, která stojí za vaši pozornost.

Wendelle C. Stevens

ÚVODNÍ SLOVO AUTORA

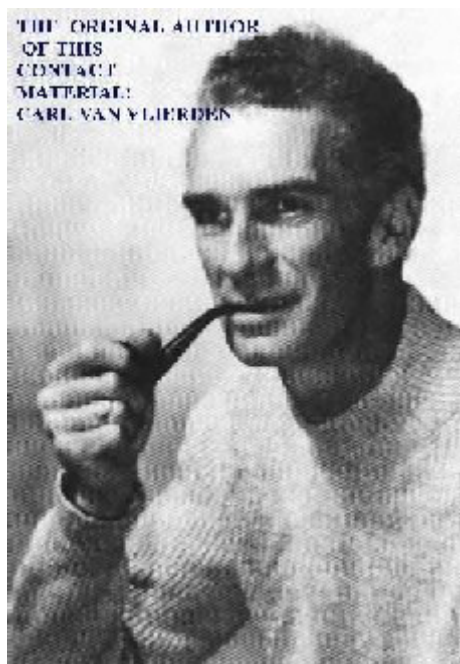
Tento Valdarův popis konfederace planet může být chápán jako nápaditý příběh, vytvořený vypravěčem - autorem, pokud tomu dáte přednost. Jako takový může být přidán do literatury o mimozemských návštěvnících, za úsvitu kosmického věku na Zemi. Ale pokud pokládáte příběh za bernou minci, pak může pro čtenáře vytvářet problémy.

Řešení těchto problémů, jejich objasnění bylo získáno od Valdara a dalších s ním spojených. Jsou uvedeni bez úmyslu vstoupit do rozporů s moderní vědou.

Převážná část materiálu v této knize byla představena v chronologickém pořadí a přenosy reprodukovány doslovně, s mírnými úpravami, za účelem snížení počtu opakování. Datum, čas a původ těchto přenosů je uveden, jakož i veškeré zajímavosti. Mnohé magnetofonové nahrávky ještě existují a slyšelo je mnoho lidí. Každý čtenář, který se seznámí s vesmírnou tradicí, tak mu bude zřejmé, že témata, vyskytující se v jiných knihách jsou i ve Valdarově příběhu. Nebyl učiněn žádný pokus korelovat tento materiál jinými autory, protože cítíme, že náš příběh musí být řečen tak, jak jsme ho přijali a pochopili.

Ti čtenáři, kteří vidí tento příběh jako komplikovaně vymyšlený podvod, jsou s jejich problémem ponecháni. Kým a z jakého důvodu byl vymyšlen?

Carl van Vlierden

□

Obsah:

Věnování, Poděkování
Předmluva vydavatele
Úvod od autora

Kapitola 1 Valdar
Kapitola 2 Jsem Wy-Ora
Kapitola 3 MELCHOR – stanice ve Sluneční soustavě
Kapitola 4 Důkaz a odmítnutí
Kapitola 5 Odvolání ze Země
Kapitola 6 Invaze
Kapitola 7 Planeta na kolenou
Kapitola 8 Poklidný návrat na Koldas
Kapitola 9 Konec jedné éry
Kapitola 10 Nové riziko
Kapitola 11 Jiné vesmíry
Kapitola 12 Setkání dvou Konfederací
Kapitola 13 Přeprava na Zemi
Kapitola 14 Projekt Fireball
Kapitola 15 Záchrana ze Země
Kapitola 16 Pozemská základna jako kompromis
Kapitola 17 Evakuace základny
Kapitola 18 Podmínky pro lidstvo
Kapitola 19 Polarity
Kapitola 20 Evakuace dočasné stanice

Závěr

Epilog

PŘÍLOHA I
PŘÍLOHA II
PŘÍLOHA III

Prohlášení a dopisy
Teleportace automobilu
Reciproční Paradoxy

Bibliografie

Kapitola 1

Valdar

Lod' Astrael (nemyslete si, že je z astrální roviny, ale tak pojmenovali podle konstruktéra lod' s názvem Astrael (viz dále) přišla z druhé strany prostoru do našeho vesmíru a přistála na Zemi!

Cesta skončila stejně jako vesmírný věk na jediné známé obydlené planetě Sluneční soustavy. Sputnik právě šířil po celém světě pípání, které slyšeli miliony obyvatel Země. Rozhodnutí cestovat na Měsíc již bylo přijato a brzy by člověk rozšířil své panství o jeden malý krok do prázdna.

Ale byla to jen rutinní cesta pro velitele lodi Astrael, Wy-Ora. Jeho čtrnáct mužů posádky a cestujících. Byli všichni vyškoleni pro cestování přes časové bariéry vesmíru. Nebyla to pro ně novinka, protože jejich předkové dospěli k dokonalosti před mnoha generacemi. Při této příležitosti přišli proto, aby skvělý, mladý, aspirant na velitele prodělal jeho dvouleté období školení na Zemi. Byla tma, když vkročili na planetu, ale byli tam někteří lidé čekající na setkání s ním. Přistání bylo na stejné pláži, jako před osmnácti lety, kde už netrpělivě čekali na příchod svého přímého nadřízeného Wy-Ora, když i on přišel, aby poskytl jeho učení na Zemi.

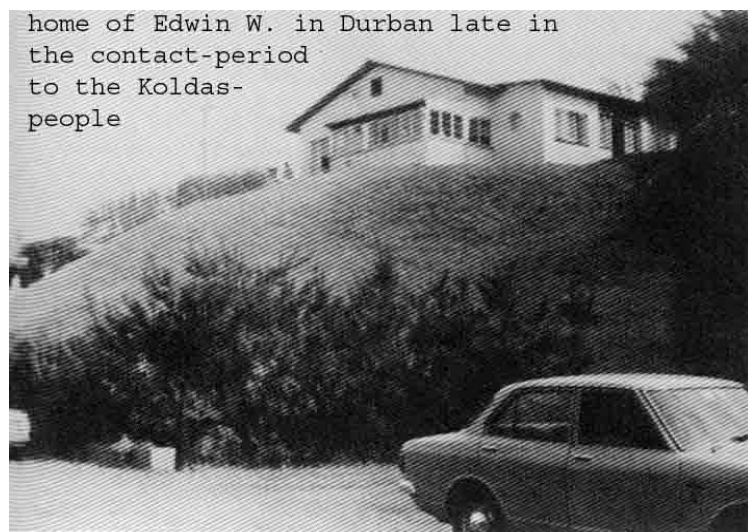
Ted' byl na řadě Valdar!

Je to neuvěřitelné? Zjistil jsem, že je tomu obtížné uvěřit, ale naštěstí jsem byl vybrán, aby mi Valdar vyprávěl tento příběh.

Měl jsem zájem o UFO po mnoho let, četl o nich, kde jsem mohl, doufajíc, že je jednou spatřím. Ale nikdy jsem to nezažil! A pak jsem slyšel o mladém muži v Durbanu, který se setkal s lodí z vesmíru, byl na její palubě a byl stále v kontaktu s nimi. Měl také přenosy informací prostřednictvím rádia, pocházející z kosmické lodi. Mnoho z nich bylo zaznamenáno a malá skupina shromážděných svědků je slyšela.

Vyslechl jsem několik pásek a chtěl být členem této skupiny. Nejvíce ze všeho jsem byl dychtivý setkat se s Edwinem, tímto výjimečným mladým mužem, ale trvalo mi to skoro 7 roků, než se tak stalo.

Pak se to najednou stalo a já jsem byl pozván do svatyně tohoto tajemství.

home of Edwin W. in Durban late in the contact-period to the Koldas-people

❑ Před vstupem Edwinova domu, jsem se podíval na okraj střechy, kde byla anténa umístěna na krátké svislé tyči. Vypadala stejně jako každá obyčejná FM anténa, nic neobvyklého na ní nebylo. Mé oči sledovaly napájecí vedení, který běželo od ní do přívodu na boku štítu. Kdo na Zemi by si myslel, že tady, v tomto skromném domově, žije někdo, kdo komunikuje s bytostmi z vesmíru?

Premýšlel jsem o obřích radio-teleskopech s posádkou desítek vědců. Že by je Edwin porazil? Zavrtěl jsem hlavou a vstoupil

do haly. Když jsem se usadil do křesla, zeptal jsem se Edwina, zda by mi vyprávěl svůj příběh od začátku. Jak se setkal s mužem z vesmíru poprvé.

„Je to už dlouhá doba,“ řekl a podíval se do stropu a přimhouřil oči. „Stalo se to jednoho odpoledne ... To muselo být v roce 1960. Stále si dobře pamatuji, jak jeden z ředitelů firmy, kde jsem v té době pracoval, mu ukazoval okolí továrny. Byl vysoký, štíhlý dobře stavěný, oblečený ve sportovním saku, měl dlouhé kalhoty a košili s rozhalenkou. Řekl bych, že byl skoro dva metry vysoký, měl kulatý, příjemný obličej, tmavé vlasy a byl asi 30 let starý. Byl mi představen, jako pan George K. Firma inzerovala v novinách místo pro radiotechnika a bylo mi řečeno, že zde bude pracovat od počátku příštího měsíce. Ano, je to tak, jak to všechno začalo!“

Zde Edwin se na chvíli odmlčel, jako by se potřeboval, aby své myšlenky uspořádal zpět v čase, na dny, kdy byl pouhý mladík, co se vyučil.

Pak pokračoval: „Přišel pracovat do mého oddělení, museli jsme velmi úzce spolupracovat, a to jak na stejné montážní lince rozhlasových přijímačů.“ Odmlčel se ... „Měli jsme přestávky na přípravu čaje a na oběd společné, tak jsem na něho udeřil hned od začátku. Nikdy jsem si nevšiml na něm něčeho neobvyklého. Jeho angličtina byla dokonalá a nikdy mi nedal důvod myslet si, že je něco víc, jen obyčejný člověk. Myslel jsem si, že přišel z Johannesburgu, aspoň se mi zdálo, že město zná velmi dobře. Technicky vzato, byl velmi schopný a brzy si vzal všechny mé problémy, které řešil.

Nabídl jsem mu jízdu na mé motorce do a z továrny. Bydlel na starém K Hotelu na Smith Street ve městě Durban (dnes zbouraný), který byl na trase z mého statku, severně od Durbanu. Předtím, než jsem se oženil žil jsem tam s mými sestrami a George a já jsme se navzájem často viděli.“

„Víte, strávili jsme mnoho víkendů společně na rybách a ukázalo se, že George je docela dobrý rybář. Neměl své pruty, tak jsem mu půjčil své a mnoho nocí jsme strávili společně. Jedno z našich oblíbených míst byl Pattersonův vlnolam, to je ten, co byl naproti městské pláži Baths. Víím, že vlnolam je nyní ve špatném stavu, ale před patnácti lety, byl v lepším stavu.

□

Jednou přišel s tématem života ve vesmíru. Rybařili jsme jednu noc, kdy byla jasná obloha a svítily hvězdy, když náhle nějaký satelit letěl po obloze. Vzpomínám si, jak říkám Georgovi:

„Zajímalo by mě, je-li to Sputnik nebo jeden z těch létajících talířů, co všichni o tom mluví v těchto dnech?“

George odpověděl: „Co si myslíš o možnosti existence života ve vesmíru?“ a dále „Myslíš si, že by mohl být život na Venuši, nebo jiných planetách?“

Řekl jsem, že mám na toto téma otevřenou mysl, ale že se obávám, že by bylo divné, kdybychom byli jediný život ve vesmíru. Ale myslel jsem v té době více na rybaření, než na život ve vesmíru. A tak jsem toto téma ukončil, ale George na to každou chvíli myslel.

Jednoho dne, asi tři měsíce poté, co jsme se opět potkali, mi George řekl:

„Dejme tomu, Edwine, kdybych ti dal absolutně jasný důkaz života ve vesmíru, ukazující mimozemské kosmické lodi. Věřili bys pak?“

„Ano,“ řekl jsem, „když uvidím kosmickou loď na vlastní oči, tak bych tomu věřil.“

Později jsem si uvědomil, že v té době jsem mluvil jen tak.
„Dobře, řekl George, „pojďme rybařit v sobotu v noci.“

To, co jsem viděl ten večer, si budu pamatovat po celý život. Odstranilo to všechny mé pochybnosti, co jsem měl o existenci UFO. Můj otec, než zemřel, mi o životě ve vesmíru řekl, že nikdy neviděl žádné vesmírné bytosti nebo vesmírné lodi. Přišlo mi na mysl, že byly některé podivné epizody v mém mládí, které jsem nemohl pochopit, dokud jsem nepotkal George.

Takže tu noc v sobotu večer, jsem na motorce vyzvedl George. Přinesl jsem všechny návnady a rybářské náčiní, jak jsem to obvykle dělal a byl jsem proto překvapen, že George měl malé kožené pouzdro, které jsem nikdy předtím neviděl. Zeptal jsem se ho, co v něm má, ale on řekl:

„Ach, to je něco navíc pro nás k jídlu, jen v případě potřeby, ...“

Nechal jsem ho při tom a šli jsme dále na naše oblíbené místo na vlnolamu Patterson. Bylo to brzy po západu slunce, když jsme přijeli a bylo tam mnoho dalších lidí, jak bylo obvyklé v sobotu večer.

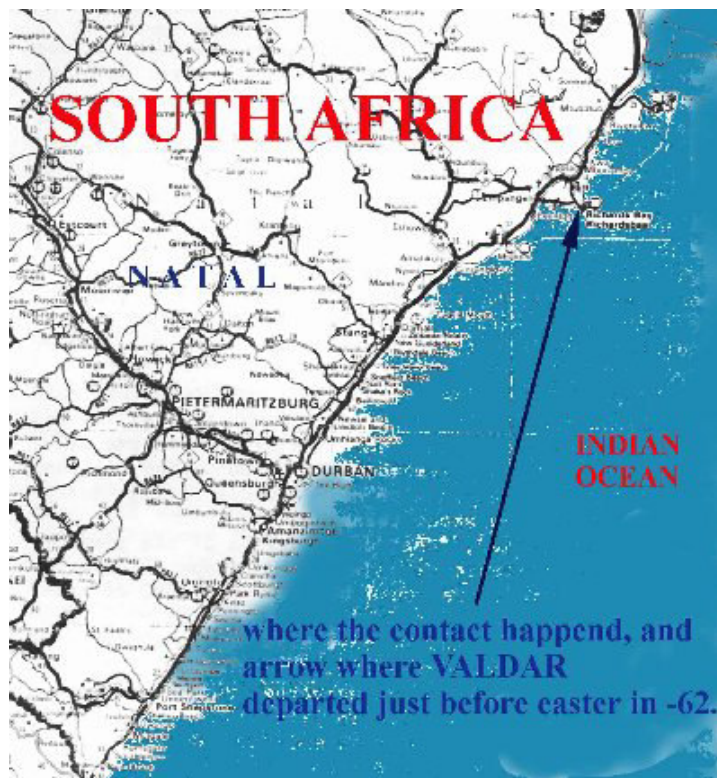
Rybaření bylo tu noc velmi dobré. O půlnoci se ostatní rybáři začali rozjíždět a kolem druhé, jsme George a já byli na vlnolamu sami a pláž byla také opuštěná. Když poslední člověk odešel, řekl George: „Zapomeňme na rybolov, protože teď ti chci ti něco ukázat.“ Odložil rybářský prut a otevřel jeho pouzdro. Zapnul jsem svítilnu a byl překvapen, že obsahovala rádio. George vytáhl teleskopickou anténu, která se skládala ze dvou tyček, spojených horizontálním kusem v uprostřed a použil některé ovládací knoflíky k zapnutí přijímače.

„Je to přijímač“, řekl George. Najednou k mému překvapení, jsem slyšel podivný jazyk vycházející z reproduktoru. Byl rozdílný od jazyka, jaký jsem kdy předtím slyšel!

□ „Je to všechno zařízeno,“ řekl George, zjevně spokojen s tím, co probíhalo. Přemýšlela jsem, co má ještě v rukávu.

„Jen počkej“, řekl, „asi patnáct minut se dívej na moře.“

Pak, po deseti minutách nebo tak asi, jsem k mému úžasu viděl jasné světlo nad vodou, jak přichází k nám. Zvětšovalo se, jak se přibližovalo a když dospělo k bodu v blízkosti Bluff (oblast písčinych dun s výhledem na přístav Durban), asi 3 km na jih od nás, zastavilo se a změnilo kurz, nyní souběžně s pobřežím, až to bylo kolmo nad námi, nad vlnolamem. Zde se to znovu zastavilo a vznášelo se, nyní to bylo o velikosti tenisového míčku, jaký bych držel na délku paže. Svítilo to modrobílým světlem, dosti výrazným, stabilním a

vůbec nepul-zujícím. Byla to krásná podívaná. Byl jsem docela ustrašen!

Slyšel jsem, rádio reproduktor probouzí k životu znovu, tentokrát mnohem silnější. George

Zdalo se, že pochopil, co ten hlas říká. Nevzal jsem mnoho pozornosti, co se děje v rádiu, když jsem hleděl do světla. Tato zpráva musí být jedním z těch kosmické lodi, pomyslel jsem si. George mi řekl, „Edwin, poslouchej.“ Zklonil jsem se blíže k přístroji, ale stále nespouštěl oči z objektu nad námi.

Pak jsem uslyšel ten hlas znovu. Tentokrát to bylo v angličtině a já jsem ho mohl jasně pochopit. Hlas řekl, poté, co promluvil na mne jménem, že on je velitel kosmické lodi nad námi, a jeho jméno je Wy-Ora. Pak vysvětlil, kdo je George. Byl to jeden z nich, který se narodil na naší planetě již několik let studuje podmínky, lidi a jejich zvyky, atd.

Jedním z jeho úkolů bylo najít někoho, kdo by byl ochoten utvořit skupinu, aby informace o životě ve vesmíru mohla být poskytnuta těm, kteří projevují zájem. Také mi řekl, že Georgovo pravé jméno je Valdar a že jsem jím byl vybrán, abych založil tu skupinu lidí. Vysvětlil, že přišli z planety Koldas v jiném vesmíru, a že doufá, že přijmu tu práci k založení skupiny.

Byl jsem ohromený! Tehdy mi bylo 16 let a já jsem cítil, že jsem dosud nezkušený a nemám kvalifikaci pro takový úkol. Později jsem však řekl, že kdybych byl vyškolen, tak bych se s největší pravděpodobností setkal se s jinými, kteří by mi pomohli v práci.

Před tím, než kosmická loď odletěla, mi Wy-Ora oznámil, že udělá nějaké vzdušné manévry, které nám předem popsal. Nejprve se kosmická loď přesunula na východ, daleko nad moře a vracela se pak k východnímu bodu. Pak západ, do vnitrozemí, asi na stejnou vzdálenost. Pak na sever podél pobřeží, pak na jih, nakonec se vrátila na stejné místo nad námi, nad vlnolam. Pak letěla po kruhové oběžné dráze kolem středu. Když dokončil ukázky řekl, že odletí a chtěl by mi ukázat mi, jak to bude vypadat ze země, když kosmická loď vyrazí s vysokou akcelerací. Rozloučil se několika slovy v cizím jazyce (jak jsem později zjistil, bylo Koldasiansky) a ukončil rádiový přenos. Nyní jsme napjatě sledovali loď. Najednou zmizela neuvěřitelnou rychlostí. Jeden okamžik byla tam, příští byla pryč!

Takže George, muž, se kterým jsem lovil ryby a vozil ho na zadním sedadle motorky, byl muž z vesmíru! Ze všech událostí, které se té noci staly, byla moje mysl zmatena!

Podíval jsem se zboku na Georga ve světle mé svítilny, když jsme balili své náčiní. Myslel jsem si, že vypadá tak naprosto lidsky, že určitě to všechno není možné? To musí být sen a přesto ho vidím! Jedna věc je jistá, že tu noc na vlnolamu Patterson z roku 1960, si budu pamatovat tak dlouho, jak budu žít.

Edwin nyní seděl rovně až na židli, demonstroval pozoruhodnou energii, gestikuloval rukama a pomáhal si tak v jeho popisu. Jeho oči byly živé.

Od té noci tak, když jsem s ním byl sám, nazýval jsem ho jeho pravým jménem, Valdar. Řekl mi toho hodně o jeho domovské planetě Koldas a o Konfederaci planet. Do teď jsem byl pevně přesvědčen o tom, že existuje život ve vesmíru, a že naše planeta není jediná obydlená. Nejsme sami ve vesmíru a živým důkazem toho je tady přede mnou Valdar. Tohle není sen, to musí být pravda!

Valdar mi později řekl, že Wy-Ora tady také strávil dva roky a teď vede výbor mimozemšťanů, přidělených na naši planetu Zemi. Valdar řekl: „Kdybys jen věděl, jako pozemšťan, kolik návštěvníků z vesmíru je mezi vámi, byl bys velmi překvapen.“ Řekl, že téměř každá země je jimi navštívena. Všichni tito návštěvníci z vesmíru jsou dobrovolníci, kteří jsou nejprve důkladně vyškoleni v jazyce a zvycích země, kde jsou na návštěvě. Když přistanou na nějakém odlehlém místě, jsou očekáváni lidmi kteří jsou připraveni na jejich příchod. Pak zde žijí a pohybují se mezi námi, někdy i roky. Samozřejmě, musí skrývat svou pravdu, lidé věří na mimozemšťany tak jako tak. Pro ně je to snadné, protože jsou sami identičtí jako my.

Jak můžeme vědět, že jejich záměry jsou mírové? Při víc než jedné příležitosti Valdar zdůraznil skutečnost, že přicházejí v míru. Tak to je po tisíce let. Kdyby měli opravdu agresivní úmysly, mohli napadli naši planetu již dávno. Ale nepřátelské bytosti ve vesmíru existují, a já jsem byl o nich varován při častých příležitostech, ale tyto bytosti nejsou z Konfederace dvanácti planet, z nichž Wy-Ora a Valdar přicházejí.

A tak čas plynul. Běžely týdny, měsíce a roky. Během této doby, Valdar vyčerpával veškeré zdroje informací, dostupné v knihovnách a muzeích v Durbanu. Vzal jsem ho na setkání, přednášky a do různých církví. Měl speciálně zájem o naše náboženství a my jsme se zúčastnili mnoha bohoslužeb, včetně některých schůzí spiritistů. Nemyslím si, že jsme něco zmeškali. Nikdy bych nemohl dostat z Valdara jeho názor na různá náboženství. Řekl, že to není v jeho kompetenci, kritizovat naše různé způsoby uctívání. Vrtěl hlavou na rvačky, hádky, špatné chování, opilce a tak dále. Jednou mi řekl něco o náboženství Konfederace.

Zdůraznil, že mi nedal takové informace s myšlenkou, abych se je snažil zavést na Zemi. Řekl, že mnoho našich dávných civilizací vědělo o jejich náboženství, když naše planeta byla navštívena členy Konfederace asi před 70,000 roky. Věřící, že je jedna nejvyšší bytost, kterou na naší planetě obvykle nazýváme Bohem. Toto Bytí je nekonečné a všemocné a On vytváří všechny věci, viditelné i neviditelné. Tak stvořil také svého syna. Když byl tento duch vytvořen, byl umístěn do těla člověka, jako duch nebo duše, která nikdy neumírá, ale pokračuje na věčnost. Úkolem duše člověka je ovládat hmotné tělo a překonávat hmotné touhy.

Když je toho dosaženo, pak bude duše povolána zpět do velkého zdroje, a navždy bude žít v dokonalé radosti a štěstí. Oni také věří, že celé lidstvo bylo vytvořeno stejnou Božskou silou, tedy všichni lidé jsou bratři a sestry. Ale to je pouhý nástin jejich náboženství, je tam toho mnohem víc. Například jejich víra v reinkarnaci....

Valdar řekl, že jejich náboženství bylo praktikováno zde na Zemi, ale z různých důvodů, jak čas plynul, bylo zneužito a nepochopeno a dnes máme na této planetě mnoho forem náboženství. V některých náboženstvích spatřoval podobnosti, ale řekl, že jsou také obrovské rozdíly ve srovnání s Konfederací. V Konfederaci není rozvod nebo rozluka manželů. Mají systém, podle kterého jsou páry sladěny tak, že se to nikdy nestane.

Ano, po ty dva roky, co jsme byli spolu, mi Valdar řekl spoustu věcí o životě v Konfederaci, když jsme některé víkendy trávili společně čas při opalování na plážích. Poznal jsem ho jako veselého člověka. Vždycky byl optimistický, jeho oblíbené rčení bylo "nikdy se nebát". Byl laskavý a ohleduplný. Pokud jste se s ním setkali na večírku nebo ve společnosti, měli byste ho najít ve veselé partě, kde vykládal vtipy a tak nějak...

Byl také velmi silný fyzicky. Vzpomínám si, jak při jedné příležitosti v továrně, musel být přesunut těžký stroj. To obvykle vyžadovalo čtyři muže, aby ho vyzvedli a posunuli. Valdar se divil, na co je všechen ten poprask, protože v tomto případě ho nenápadně vzal sám a dal ho tam, kde to bylo potřeba.

Edwin pak vysvětlil, jak potkal Wy-Ora. Setkal se s ním třikrát. První setkání bylo v hotelovém pokoji Valdara, druhé, když byl nemocný v nemocnici se zápallem plic. Bylo to v nemocnici svatého Augustina v Durbanu, v průběhu listopadu 1966. Wy-Ora přišel do mého oddělení asi v devět hodin ráno, po dni, kdy jsem byl přijat. Byl jsem v polosoukromém oddělení se čtyřmi lůžky, ale já jsem tam v té době byl jediný pacient. Strávil se mnou dvacet minut a jen mluvil. Kupodivu jsem cítil po tom rychlé zlepšení.

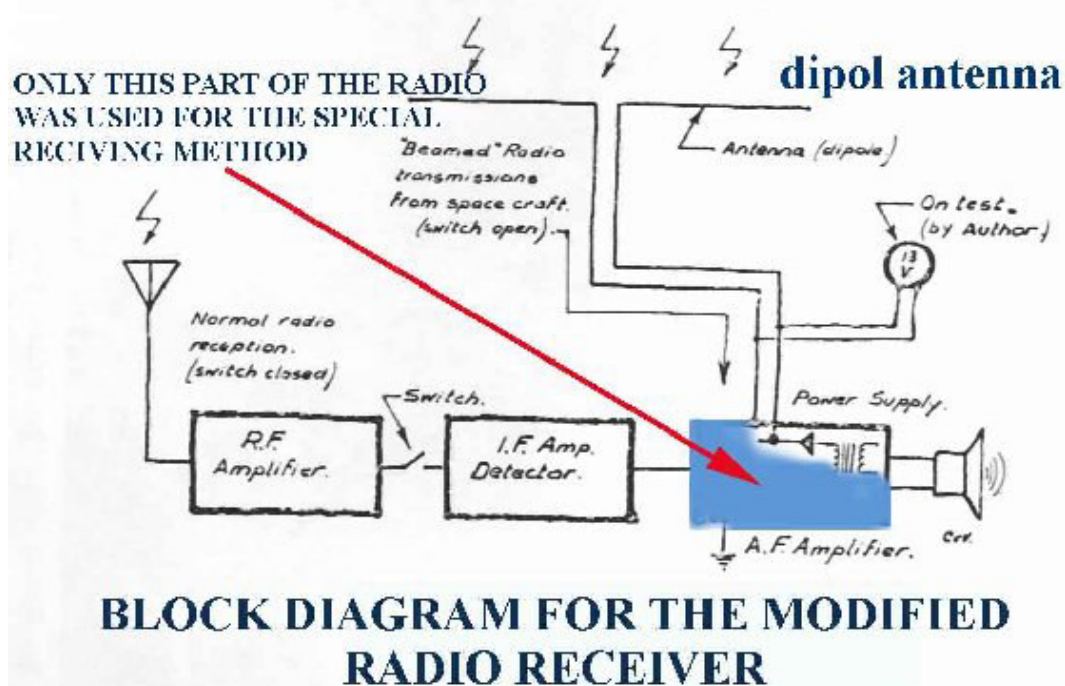
Poslední příležitost byla v roce 1973. Obdržel jsem zprávu přes můj rozhlasový přijímač a setkal se s ním u Stangeru, což je asi 70 km severně od Durbanu, na státní silnici N 14. Když jsem tam dorazil, Wy-Ora už tam byl. Seděl v autě, zaparkovaném na kraji silnice, s kýmsi na sedadle řidiče. Přijel jsem tam na mém skútru, zastavil jsem u zadní části auta a mluvili jsme

spolu asi půl hodiny. Hlavním účelem této diskuse bylo, aby mi řekl o příchodu kosmické události, která bude zahrnovat celý náš vesmír a může jim dokonce zabránit v dosažení nás všech. Mohli bychom být odříznut na chvíli úplně od Konfederace. (Tato záležitost se skutečně stala 26. června 1976.)

Jak jsem dostal radiopřijímač? Valdar mi před Velikonocemi roku 1962, dal tento rozhlasový přijímač. Vlastně je to tuner, který je vybaven zesilovačem. Byl jako jeden z našich standardních modelů (vyráběných v té době), není na něm nic zvláštního, Valdar ho udělal sám, za použití standardních součástek a já ho stále používám až dodnes....

Brzy po tom, co Valdar odešel, jsem pravidelně dostával rádiové přenosy od něj a Wy-Ora. Později jsem je zaznamenával na pásek. Do dnešního dne si myslím, že jsem obdržel na tisíc takových rádiových přenosů z Konfederace. Nejdříve však byly velmi slabé, někdy sotva slyšitelné přes hluk v pozadí, ale časem se to zlepšilo a v současné době jsou tyto rádiové kontakty vynikající kvality.

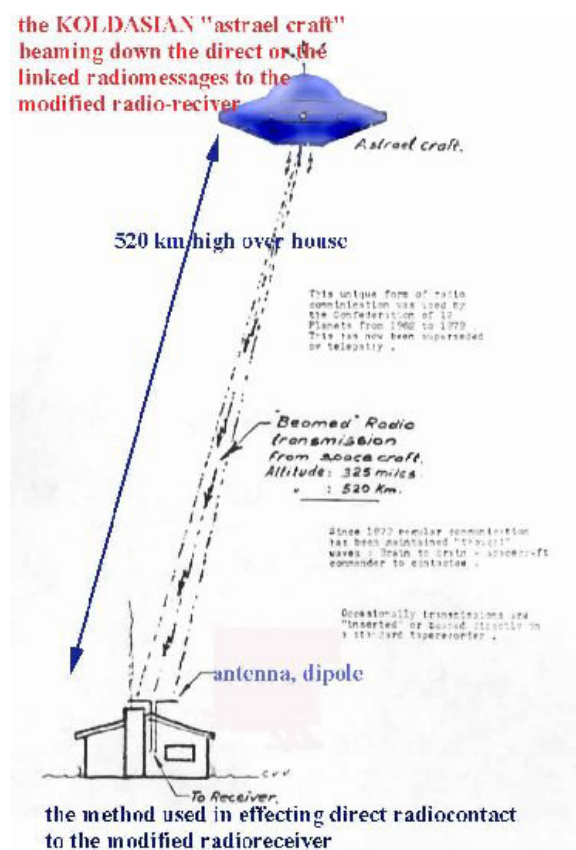
Často jsem se ptal, proč jiní nemohou naladit a poslouchat od nich tyto relace. Mělo by být jasné, že nejsou stejné, jako ty z našich národních rozhlasových stanic. Když jsem porovnal obyčejný přijímač a anténu, byl zde zásadní rozdíl. V tomto případě anténa nebyla připojena ke vstupní části (RF fáze), jak je to obvykle, ale k výkonové (koncové části) přijímače. Zpět na přední straně, tak říkajíc. Vzhledem k tomu, že přijímač a magnetofon jsou tranzistorové, pouze na 12 voltů, tak to fungovalo. Bylo to proto, aby mohl začít přijímač i magnetofon, v mé nepřítomnosti, zaznamenávat pro mě zprávy. Vždycky jsem nechal prázdnou kazetu v magnetofonu, se zmáčknutým tlačítkem „Záznam“, ale vypínačem napájení na OFF.

Valdar upravil anténu pro přijímač, aby mohli Koldasiané změnit obvody pomocí dálkového ovládání a pak vysílat prostřednictvím této sady. Tento přístroj byl zabaven muži, kteří tvrdili, že jsou zodpovědné orgány a už ho nikdy nevrátili.

Při přenosu byla kosmická loď přímo nad naším domem. Byla přibližně 520 km nad zemí, ale nebyla viditelná pouhým okem. V některých případech přiletěla na nižší hladinu, zejména když se chtěli ukázat, ale pro rozhlasové vysílání zůstávali asi v této výšce.

Chtějí-li komunikovat, pošlou dolů úzký paprsek, jako paprsek světla, ale samozřejmě ho není vidět. Myslím, že vylepšili u přijímače výkon tranzistorů, který potřebujete, aby paprsek nesl zprávu. Přijímač nemusí být naladěn na konkrétní frekvenci, jen jsem přidal přepínač na odpojení vstupního obvodu (RF fáze) této soupravy. To je důvodem, proč žádný jiný přijímač nemůže přijímat tyto přenosy, pokud nevíte, že je nutné připojit anténu ke koncovému stupni.

stanovený čas jeho odchodu.

Bylo to v deset hodin. Pláž byla opuštěná. Tento úsek pobřeží, byl často navštěvován rekreanty, ale že před Velikonocemi, jsme zde v noci byli sami. Valdar se převlékl do přiléhavé kombinézy světle modré barvy.

Vypadalo to jako tepláky se zip dolů jedné straně, od shora dolů. Řekl, že je ze speciálního materiálu, který zabezpečuje ochranu před zářením v prostoru. Každý z nás nesl kufr a Valdar nesl v druhé ruce rozhlasový přijímač. Tento přijímač byl stejný, který použil na Pattersonově vlnolamu, byl přerušovaně v provozu vždy odpoledne a zprávy v přicházely v Koldasianštině, takže jsem nebyl schopen jim porozumět.

„Je čas, abys byl nyní připraven,“ řekl Valdar a s tím jsme šli směrem ke skalám na molu. Byla krásná noc, téměř bez větru. Bylo jasno, s hvězdami nad námi a byl odliv. Valdarova vysílačka byla opět v provozu, posadili jsme se do písku a čekali. Asi o 10 minut později jsme viděli bílé světlo přicházející k nám přes moře, které se neustále zvětšovalo, jak přicházelo blíž. Ted' jsem mohl vidět jasně jeho tvar, jako disk s kupolí na vrcholu. Disk měl okna, přes které svítilo jasné světlo. V jednom z oken jsem zahlédl postavu.

Předtím, než se plavidlo přiblížilo blíže, mi Valdar řekl, že přistane tak blízko, jak to bude možné, protože jsem na sobě neměl žádný ochranný oděv. Tak jsem se přemístil zpět, na

Edwin se vrátil k jeho vzpomínkám na Valdara.

Poté, co zde zůstat asi dva roky, mi Valdar mi řekl: „Je čas na můj návrat.“

Byl to smutný den, opravdu, když jsem ho ten rok před Velikonocemi vzal autem do Richards Bay. Měl s sebou dva kufry a rádio, které použil té památné noci na vlnolamu Patterson. Když jsme kolem poledne přijeli, postavil jsem stan v kempu v blízkosti pláže.

Valdar řekl, že musí být na místě, v blízkosti konce pláže, v 10 hodin večer. Bude odliv a na pláži bude větší místo, řekl. Ukázal na místo pro mě a byl jsem překvapen, jak je dobře, že znát rozložení této pláže. Mám dojem, že tam už byl při více než jedné příležitosti.

Strávil jsem odpoledne chytáním nějakých ryb, ale mé srdce nebylo v pohodě. Valdar si všiml mé malomyslnosti a když jsme popíjeli šálek čaje řekl, aby mě povzbudil, že se sejdem znovu. Také mi řekl, že bude mít se mnou častý kontakt přes radiostanice. A tak posledních pár hodin rychle uplynulo a nastal

stranu dun. Ale dříve, než jsme se rozešli, potřásl jsem si rukama a Valdar několika posledními slovy řekl: „Budu zcela pryč, ale jednou se zase setkáme.“

Vyškrábal jsem se na bok duny, kde jsem měl dobrý výhled na kosmickou loď, která přistála na pláži. Jak se přiblížila, viděl jsem, jak je obrovská, musela mít aspoň 50 metrů v průměru. (To jsem si ověřil později, když jsem se vrátil na místo s pásmem a změřil vzdálenost mezi několika stopami, na které jsem vzpomněl.)

Loď byla dole na pláži. Začala se pomalu zvedat. Slyšel jsem, tlumený šum a pak si uvědomil, že zespodu lodi vychází nějaký sloup, jak se loď nad ním zvedala. Valdar mi popsal přesně to, co bych měl vědět o tomto sloupu, řekl, že je hydraulicky ovládaný, a že v něm je výtah, který může jezdit do různých podlaží, v rámci lodi. Když je sloup uvnitř, slouží jako výtah pro personál na palubě.

Viděl jsem velký otvor ve spodní části sloupu a předpokládám, že v něm byly posuvné dveře. Valdar sebral své dva kufrы a rozhlasový přijímač a viděl jsem, jak mi zamával rukou při posledním rozloučení a byl uvnitř. Dveře se zavřely a sloup se zasouval do lodě, která se znovu usadila na pláži.

Zůstala tak asi minutu. Pak se zvedla do vzduchu. Jeden z větracích otvorů směřoval ke mně a já jsem cítil silný proud tepla, přicházející od něho, který vyhodil do povětří část sypkého písku. Brzy loď začala stoupat a postava v řídicí kupoli, kterou jsem celou dobu sledoval, mi zamávala, později mi bylo řečeno, že to byl Wy-Ora. Loď se nyní přesunula nad příboj a po celou dobu stoupala. Viděl jsem zelená identifikační světla, rozsvícená pod lodí.

Loď sama nevyzařovala žádné světlo, přicházelo jen osvětlení z řídicí kupole, když jsem byl na pláži blízko. Zvenku měla loď ocelově šedou barvu a byla lesklá. Neviděl jsem žádné nýty ani spoje nebo sváry, zdála se jako kompletně odlitá, jako dva talíře spojené okrajy.

Po Valdarově odchodu mi trvalo docela dlouho, než jsem se přizpůsobil. Byl se mnou asi dva roky a strávili jsme společně spoustu času, a to jak v práci, tak po většinu našich víkendů a svátků. Stal se mi velmi blízkým přítelem, i když jsem měl i jiné přátele, než přišel, ale zdálo se, že ti postupně odpadli, během těch dvou let. Když odešel, cítil jsem se velmi osamělý, jak si dokážete představit. Zdálo se mi, že nemám vůbec žádné přátele, po tom, co odešel. Tak jsem si zvykl na jeho společnost a jeho hlas a jeho cesty ... řekl mi toho tolik o jeho planetě a způsobu života tam, že jsem zjistil, že je těžké se vrátit zpět do normálního každodenního života a mít sice jen povrchní typ vztahů, jako jsem měl předtím.

Nebyl tam prostě nikdo jiný, s kým bych se mohl podělit o své nedávné zkušenosti. Myslím, že to je důvod, proč tyto rádiové kontakty hrají v mém životě od té doby tak důležitou roli.

Bylo to asi měsíc po tom, co Valdar odešel, když jsem dostal první zprávy prostřednictvím přijímače, který mi dal, ale nebylo to od Valdara. Nabyl jsem dojmu, že je to od Wy-Ora, což byl muž, který měl na starost všechny operace, a že s Valdarem zacházel jako jeho šéf.

V příjmu bylo hodně rušení a musel jsem použít dlouhou vertikální anténu. Byl jsem ještě svobodný a žil se svou mladší vdanou sestrou. Tyto rozhlasové přenosy byly obecné povahy, udržovaly kontakt se mnou, jednou za dva nebo tři týdny.

Tak, to bylo na počátku, než se to všechno stalo. Později jsem se dozvěděl, že předkové Konfederace navštívili Zemi před hodně dlouhou dobou, takže jejich kultura, ovlivnila dávné civilizace, ale neuvěřitelná věc je, že tento neznámý cizí svět je stále mezi námi i dnes!

2. kapitola

Jsem Wy-Ora

„Jsem Wy-Ora“. To byl jeho charakteristický způsob, jak začínal a končil rádiový přenos. Měl příjemný, hluboký, sytý hlas. Vynikající hlas. Měl jsem to potěšení, slyšet ho mluvit několikrát na magnetofonových nahrávkách.

„Proč jsou lidé Země tak odlišní?“, zeptal se Wy-Ora, ve vysílání na Q základnu - toto jméno dali Edwinově skupině. „Vládci několika dalších planet v našem vesmíru nás přijali s otevřenou náručí. Opravdu, velmi nedávno, Koldas vytvořil přátelské obchodní vztahy s Pyrole, planetou, která dosáhla stejné úrovně evoluce jako Země. Nyní existuje pouto přátelství mezi obyvateli Pyrole a Konfederací.“

„Proč jsou vládci na Zemi tak rozdílní? Často jsem přemýšlel o tomto problému, přál bych si, abyste přijali naše přátelství. Jsem si jist, že v době, která přijde, ti, kdo rozhodují na vaší planetě, nás akceptují. Pak všichni se zkušenostmi, které jste získali, dostanete svobodu. Můžete se také dozvědět tajemství vesmírů, galaxií a solárních systémů, které leží mimo vaši Zemi.“

„Kéž bychom mohli přijít svobodně, ale to bohužel není povoleno našimi nadřízenými. Při různých příležitostech jsem měl nutkání vstoupit do vaší atmosféry a ukázat se vám v naší kosmické lodi, ale protože Země je nepřátelská, nemohu ohrozit životy personálu, za který jsem zodpovědný. Musím vzít v úvahu jejich rodiny a blízké na Koldasu. I když jsem si jist, pokud jsem se jich na to zeptal, že by souhlasili. Ale nemohu to riskovat.“

Chceme-li přistát otevřeně na vaší planetě, musíme získat povolení od svých představených na Koldasu, ale to nebude poskytnuto, dokud vlády na Zemi plně neakceptují Konfederaci. Přijďme pouze v míru! Nebudeme napadat vaši planetu. Vaši prezidenti nás musí přijmout ze své vlastní svobodné vůle. Jen si přejeme, abychom vám přinesli štěstí, mír a lepší způsob života. Ostatní planety se naučily sdílet znalosti mezi sebou, a tím, že to tak děláme, každá planeta automaticky postupuje na o něco vyšší úroveň.

Mohli bychom ukázat naši flotilu kosmických lodí milionům obyvatel Země. Můžeme snadno manévrovat nízko nad všemi hlavními městy Země. Ale když jsme to udělali, vaši vládci, z jejich svobodné vůle, nás odmítli. Ano, vaši vůdci vědí o nás, vědí o práci, kterou jsme odvedli nad a pod moři na vaší planetě v minulosti, vždy nejprve kontaktujeme vládcy, kdykoli objevíme novou planetární civilizaci. Ale většina pozemského obyvatelstva není připravena přijmout fakt, že existuje život i mimo jejich planetu.

Postupné přijímání mimozemského života může nastat v dlouhodobém horizontu. To je důvod, proč jsme vám dělali tyto rádiové přenosy na základnu Q. Doufáme, že vám to přinese trochu objasnění. Rádi bychom vám řekli, něco o Koldasu a Konfederaci, o dvou vesmírech, a také vás varovali o negativním prvku z okraje našeho vlastního vesmíru, který je znám, jako náš vnější svět. Vaše planeta nikdy nebude litovat přátelství s Koldasem. Pokud se spřátelíme, pak se změní podmínky, žádná chudoba a žádné války, naučili byste se žít v míru. Považujeme vás na Q základně za mimořádné lidi, že jste nás přijali jako přátele. Na Zemi existuje mnoho lidí, jako vy...“ Toto bylo součástí prvních zpráv. Bylo to v roce 1962.

„Když jste měli obrovské arzenály strašlivých zbraní, které máte dodnes, než jste vyslali na oběžnou dráhu družice a než jste vyslali lidi do vesmíru. Podle nich, pozvání bylo prodlouženo, ale bylo odmítnuto.“

Uplynulo už šest let od doby, co Valdar odešel z Richards Bay. Do roku 1968 se kolem Edwina shromáždila skupina těch, kteří slyšeli a studovali rádiové zprávy, které přicházely z

kosmické lodi Konfederace v pravidelných intervalech. Většina z těchto přenosů byla uskutečněna Wy-Orou a Valdarem, ale příležitostně i jiní velitelé kosmických lodí dali krátké rozhovory o jednotlivých tématech.

Edwin nevedl záznamy o rozhlasovém vysílání, v průběhu prvních pěti let, ale po vzniku své skupiny, kdy se Wy-Ora pustil do nové řady vysvětlujících sdělení, tyto byly nahrávány, přepisovány a rozesílány členům skupiny a dalším zájemcům. V jednom z těchto prvních přenosů Wy-Ora řekl: „Chci vám vyprávět více o sobě a našich příchodech a odchodech, ale nejprve bych rád uvedl, že přicházíme v míru. My jen chceme, aby byl na vaší planetě mír. Zde je starověký volací znak: ‚Mulga Koldas‘, což znamená, ‚přicházíme v míru.‘ Tato výzva je všobecně uznávána! A to znamená, že musí být oznámena předtím, než můžeme přistát na jakémkoliv planetě.“

Koldas, domovská planeta Wy-Ora a Valdara, je jednou z osmi v solárním systému, který je součástí Konfederace dvanácti planet nebo přesněji, 12 solárních systémů. Koldas, který je větší než Země, je hlavní planetou soustavy a většina její populace žije tam. Všechny planety v Konfederaci jsou v jiném vesmíru. V pozemských podmínkách, by vzdálenost k nim byla mnoho světelných let, ale kosmické lodi Konfederace, Astrael a starší Starships jsou jako stroje času s vlastnostmi, že cesta může být překlenuta v neuvěřitelně zkráceném časovém intervalu.

(V poslední době někteří astronomové předpokládali, že cesty vesmírem jsou možné prostřednictvím černých děr a červích děr, jako Einstein-Rosenův most.)

Velká flotila nákladních a osobní lodí rychle klouzá podél magnetických drah. Některé plavidlo je schopné pojmout tisíce lidí. Dálkové nákladní nosiče a prostorové křižníky propojují solární systém Koldasianů s ostatními členy Konfederace.

(Pamatujte, že toto byl přijato v roce 1968, kdy myšlenka na cestování rychlostí vyšší jako světlo byla absurdní.)

Převážná část průmyslové činnosti v tomto solárním systému je umístěna na Koldasu a dvou sousedních planetách. Zde byly postaveny lodě Astrael a další mohutné vesmírné lodě. Na jiných planetách převažuje zemědělství a těžba bohatých ložisek nerostných surovin.

Města a planety v této sluneční soustavě jsou propojeny rozhlasovými, televizními a dopravními sítěmi.

Wy-Ora prohlásil: „Vděčíme za naši současnou úroveň civilizace a technologie Grandorianům, kteří učili naše primitivní předky lepšímu způsobu života. Vzali některé z našich lidí na Grandor, kde byli poučeni od moudrých a krásných učitelů. Grandor je ‚mateřskou‘ planetou Konfederace. Je to stará planeta a její lidé jsou nejstarší nám známá rasa. Cestovali přes nekonečné vzdálenosti prostoru v jejich lodích, při hledání nových planet jednou objevili Koldas. Našli rasu lidí, kteří byli primitivní a jejich znalosti nepřesahovaly jejich vlastní obzor. Grandorianští misionáři přistáli na Koldasu, po získání povolení od místních vládců. Přinesli s sebou jejich vysoce vyvinutou civilizaci a nakonec se Grandoriané a Koldasiané sblížili a nastal nový věk pro Koldasianskou sluneční soustavu.“

Později Wy-Ora mluvil o své rodině, jeho manželce Sharon a jeho dcerách. Fascinující byly příběhy o jeho cestách na Zemi a o rozhlasových přenosech provedených do Q založen po celé naší planetě, a to zejména pro Edwinovu malou skupinku. Popsal svou ženu Sharon jako vysokou a štíhlou, asi 1,80 m vysokou, s vlasy barvy kukuřice, modrýma očima a světlou pletí. Jeho dvě dcery, Rama (jitřenka) a Tana (sluneční světlo), byly obě pozoruhodně podobné Sharon. Wy-Ora často vyprávěl příběhy o tom, jak se přátelé přicházejí podívat na odlétající kosmické lodě, když opouštějí jejich planetu na cestu ke Sluneční soustavě Země. Pak se všichni scházejí na palubě lodi Astrael, na malé občerstvení na rozloučenou. Vždy posádka trvá na tom, aby Wy-Ora s dcerami zazpíval píseň na rozloučenou.

V přenosu na Q základnu, Wy-Ora mluvil o výcviku, který podstoupil, aby se kvalifikoval jako pilot Astrael. Trval v ekvivalentu pěti našich pozemských let. V prvních třech letech probíhal na mateřské planetě, kde se učil pilotovat a navigovat loď Astrael a opravovat životně důležité komponenty. Každý pilot je také vyučován hlavnímu jazyku Sluneční soustavy, kde bude strážit. Poslední dva roky jsou věnovány znalostem o vybraných cizích planetách, učení o jejich náboženství, zvycích, obyčejích a dalších jazycích, jimiž se tam hovoří.

Wy-Ora popsal, jak jeho vlastní výcvikové období skončilo testem, který vyžadoval, aby pilotoval loď Astrael do naší Sluneční soustavy v roce 1942. Pod dohledem zkušeného pilota lodi Astrael dosáhl Země a nařídili mu, aby loď přistála na opuštěné pláži na severním pobřeží Natalu. Jeden člověk a jeho manželka tam čekali, aby se s ním setkali, přivítali ho a vzali autem do chaty na pláži, asi 25 km od Durbanu. Zde WyOra strávil prvních šest měsíců, studoval noviny a další literaturu, aby mohl zdokonalit svou angličtinu a naučit se něco o pozadí života na Zemi, zejména náboženství. Ve svém volném čase rád chodíval dolů od chaty na pláž, kde odpočíval a uvolňoval se. Příštích šest měsíců strávil prací pro firmu ve městě, která se specializovala na elektroniku. To mu dalo také příležitost cestovat do okolních měst a obcí.

Poté, co strávil rok v Jižní Africe, Wy-Ora odletěl s lodí Astrael do Velké Británie a Ameriky. Tady měl zájem především o léčitelské umění. Navštěvoval přednášky o nejnovějších pokrocích v medicíně. Na konci roku 1943 se vrátil do Jižní Afriky na krátký pobyt se svými přáteli. Odvezli ho na opuštěnou pláž na severním pobřeží ostrova, kde ho čekala loď Astrael, aby ho vzala domů. Po návratu na Koldas, byl důkladně zkoušen ze všechno, co se naučil během svého pobytu na Zemi.

Je to velký den v životě pilota Astrael, když se hlásí v hlavním komunikačním centru, pro přijetí své pilotní uniformy. Wy-Ora byl jedním ze skupiny, která pochodovala na hlavním náměstí. Všichni byli v parádní uniformě pilotů Astrael: světle modrý, přiléhavý overal, stříbrné rukavice a boty, které dosáhly k zápěstí a kotníkům, ozdobné doplňky. Každý nesl pod paží lehkou stříbrnou kosmickou přilbu. Utvořili půlkruh a jejich velitelé jim upravili jejich distinkce. Jednalo se i o barvy nárameníků. Barvy Wy-Ora byly zelené, což představovalo solární systém Země. Ostatní piloti dostali barvy v závislosti na sluneční soustavě, kde budou hlídkovat. Všichni noví velitelé byli seznámeni s posádkou, která je bude doprovázet na jejich hlídkách.

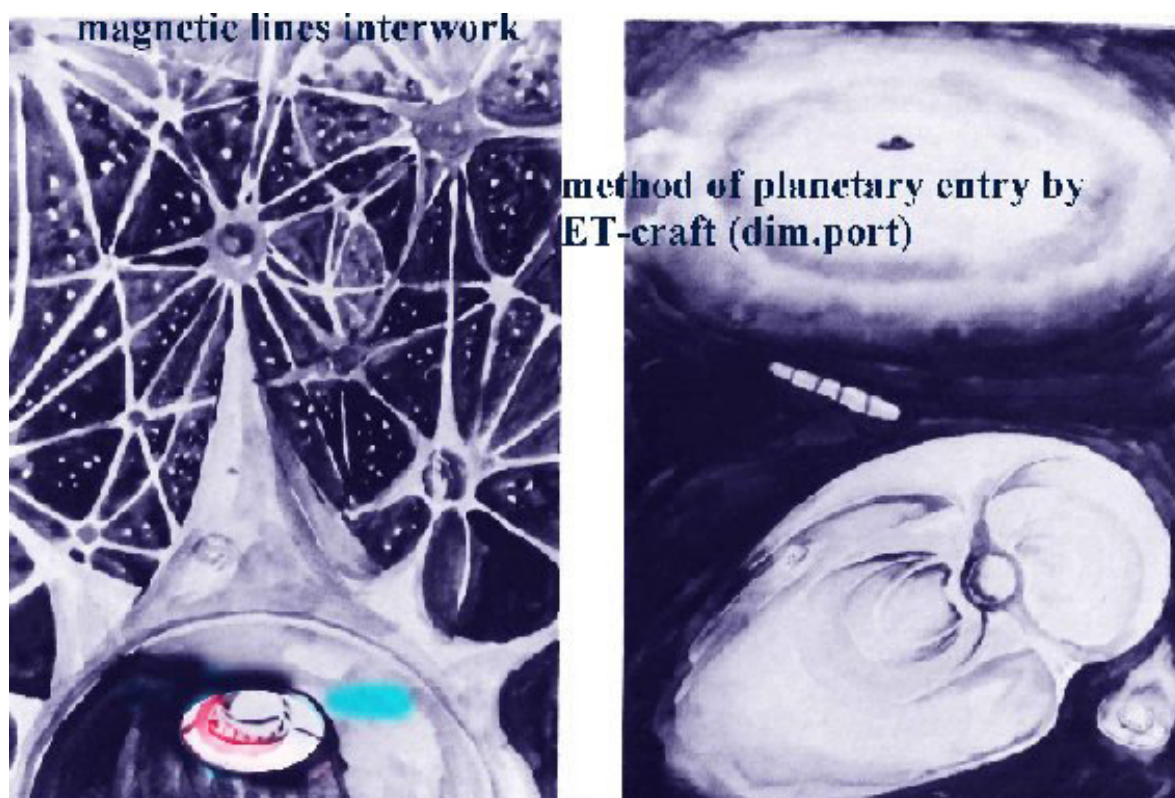
Wy-Ora byl zamilovaný do planety Země a jednou řekl: „Často jsem se snažil popsat mé rodině a přátelům majestátnost vaší planety, ale vaše hory a moře jsou nepopsatelné, musíte to vidět a zažít osobně. Můj pobyt na Zemi byl opravdu úžasný, od té doby bylo mou velkou ambicí, hlídat váš solární systém.“

Ve většině rozhlasových přenosů byly osobní zprávy pro jednotlivé členy základny Q. V roce 1967 nám Wy-Ora všem popřál šťastné Vánoce a pak řekl: „Mám zprávu od své posádky. Ptají se, kdyby to bylo možné, abyste jim každému poslali kus vánočky? Moji přátelé by ji velmi rádi ochutnali v případě, když ji viděli!“

Rok 1968 se ukázal, jako dobrý rok s rádiovými přenosy, které přicházely alespoň jednou za měsíc. I když nebyly v pravidelném čase, mnoho přenosů se uskutečnilo v neděli ráno, kdy se Edwinova skupina scházela obvykle dohromady. Edwina uvědomili během týdne ve večerních hodinách a byly případy, kdy přenos nastal v časných ranních hodinách, dokonce v 01:30. Wy-Ora a Valdar byly hlavní hovořící, i když tam byli i jiní z týmu Wy-Ory, včetně Mank-Tona, Kashenda a Zyba.

Počátkem toho roku, Wy-Ora vyprávěl o historii návštěv Konfederace na naší planetě, v průběhu 20. století. Ačkoli Grandoriané poprvé přistáli na Zemi při stavbě pyramid v Egyptě, až v roce 1927 se Konfederace rozhodla vytvořit pravidelnou kosmickou hlídku pro naši Sluneční soustavu. Hlavním cílem hlídky byla ochrana, sledování a odstranění velkých meteoritů, které vstoupily do magnetického pole kolem naší planety.

Meteority jsou hrozbou pro magnetický pohon vesmírných lodí. Rozsah hlídek byl od vnějšího okraje naší sluneční soustavy do 335 mil (536 km) nad povrchem planety Země. Nebylo záměrem, aby tyto meteorické patroly vstoupily do zemské atmosféry. Ostatní výsadekové lodě byly použity k přistání a sběru vzorků hornin nebo pro zvláštní funkce, jako je vylovení misionářů nebo studentů a pilotů na jejich odborných stážích. Tato hlídka lodí Astrael byla založena v roce 1941.

Wy-Ora se také zmínil o případu, kdy byl Edwin zapletený do přistání průzkumného plavidla Astrael. V té době byl na Pattersonově vlnolamu, kdy se Edwin stal přesvědčený o skutečné totožnosti svého přítele a realitě mimozemské kosmické lodi. Byl tam také v době, když Valdar odlétal domů, na konci svého programu seznámení se Zemí.

Wy-Ora řekl: „Bylo dohodnuto, vyzvednout ho v deset hodin na určitém místě na pláži. Loď přistála přímo před vámi. Měli jsme naplánovanou schůzku s hlídkovým člunem, tak jsme ji nemohli odkládat. Valdar ukončil testy a byl přijat jako pilot Astrael. Pak se připojil k posádce hlídkového člunu a nyní je jedním z mých nejlepších pilotů.“

Během rutinního rádiového přenosu v polovině tohoto roku, Wy-Ora přinesl zprávu, že byl Valdar povýšen. Převzal divizi lodi Astrael, přiřazenou do sluneční soustavy Pyrole. Jeho asistentem byl Mank-Ton, který byl ponechán v posádce, když se Valdar vrátil na Koldas, k době odpočinku. Wy-Ora bude i nadále velet hlídce ve Sluneční soustavě a Zemi.

Během tohoto vysílání mohl přinést krátkou zprávu od Valdara který řekl: „Jsem přešťastný, že bylo možné znovu navázat s vámi kontakt na 'Q' základně. Zaslechl jsem, že Wy-Ora ti předal mé pozdravy. Je mi ctí, že jsem dostali tuto pozici se svým dobrým přítelem

Mank-Tonem, Sluneční soustava mi bude moc chybět. Vyrůstal jsem velmi rád na vaší planetě. Nebudeme moci k vám letět, tak často jako dříve, ale když to bude možné, uděláme to. Nyní vrátím přenos Wy-Orovi, přejeme vám hodně zdraví, pokud se nebudeme moci opět spojit.“

Wy-Ora dospěl k závěru, že za čtyři dny, v 9 hodin místního času, bude speciální vysílání, ze slavnostního prvního vysílání z nové umělé družice v Pyroleanské sluneční soustavě. Oficiální představitelé Pyroleanů budou aktivovat hlavní spínač a dají satelit do provozu. Bude tam krátké poděkování Koldasianům a Konfederaci, za výrobu umělé družice, která přenos umožní.

Pyrole a její sluneční soustava se nachází ve stejném vesmíru, jako planety a systémy Konfederace. Její obyvatelé mají lidské vlastnosti a funkce. Průměrný muž je 1,65 m. vysoký, s dobře vyvinutým tělem, tmavě hnědými vlasy, hnědýma očima a výrazně opálenou pletí, ženy jsou obvykle štíhlé, s průměrnou výškou 1,50 m a nosí dlouhé vlasy. Mají atraktivní vzhled jako pozemšťanky.

Pyroleanci jsou tiše mluvící lidé, kteří milují sport a život v přírodě. Pyrole je hlavní planeta jejich systému, velikosti Venuše. Stejně jako Venuše, má souvislou vrstvu mraků, ukrývající povrchové útvary. K dispozici je 12 velkých měst, Grenova, což znamená "ostrov", je hlavní město. To je příhodně pojmenované, protože je obklopeno neprostupnými bažinami, na sever a na západ. Když člověk letí nad regionem vidí, jako by to byla země pokrytá trávou, ale jsou to opravdu jen bažiny pokryté řasami. Na jihu jsou obrovské stromy, tyčící se do 112 metrů, se spleť hmotou stále zelených bažin pod nimi. Tato bažinatá džungle končí asi 10 kilometrů dále na jih v řadě hor, se dvěma aktivními sopkami. Na východě, je velmi málo močálů a džunglí. Zde leží bohatá ložiska nerostných surovin na Pyrole, v nízko položené plošině, obklopené kopci. Vzhledem k podmínkám na bažinaté Pyrole, zde existuje jen velmi málo silniční sítě. Místo toho je zde rozsáhlý vzdušný dopravní systém, který spojuje velká města a obce.

Vládcové a vládní úředníci na Pyrole reagovali příznivě na návštěvy koldasianské lodi Astrael, když byla planeta oslovena. Tyto návštěvy se uskutečnily během několika desítek let a skončily v roce 1968. Brzy byly navázány přátelské vztahy, které podle Koldasianů vyvrcholily ve zřízení přátelských a obchodních dohod. Pyrole pozvala koldasianského zástupce, aby navštívil jejich planetu a byl srdečně přijal při slavnostním ceremoniálu organizovaném pyroleanskými úředníky. Při této příležitosti, Koldasian požádal Pyroleany, aby přijali darem 150 lodí typu Asrael, na oplátku za přátelství, které prokázali Koldasianům. Pyroleané se radovali z tohoto velkorysého gesta, které mělo dalekosáhlé výhody pro všechny. Tyto lodě Astrael nahradily Pyroleanské vesmírné lodě, které měly jen raketový pohon a nebyly schopny letu na dlouhé vzdálenosti mezi planetami. To otevřelo nový způsob života pro Pyroleany. Nyní se budou moci podílet na výhodách civilisace, která přišla s Konfederací.

Prvním úkolem řešeným Konfederací byla výstavba a zahájení provozu umělé družice, stejně jako kompletní přehled a mapování magnetických polí. Družice byla potřebná pro lodi Astrael, na obousměrný rádiový přenos a komunikaci mezi Pyrole a Konfederací. Tím bylo pověřeno město Grenova, ostrov v prostoru a oficiálně byl zahájen obřad představení Pyrole.

Skupiny Pyroleanských vědců, inženýrů a techniků byly dopraveny na Koldas pro výcvik. Technici a vědci šli do montážních závodů, kde vznikaly lodě Astrael, kde byly navrženy a postaveny. Tam se dozvěděli o pokročilých technologiích. Jiní byli vycvičeni jako piloti, aby mohli převzít nové lodě, k letu zpět na Pyrole.

Wy-Ora pronesl dojmavou poznámku, když dospěl k závěru příběhu, tak řekl: „Když tady sedím a s tebou mluvím, tak jsem se díval na vaši krásnou planetu a přemýšlel sám za sebe, proč jsou lidé na Zemi tak odlišní? Když jsem tam strávil dva roky, setkal jsem se s mnoha

nápady, co si myslíte o lidech, kteří žijí ve vesmíru na jiných planetách. Většina z vás zřejmě věří, že Země je jedinou obydlenou planetou ve vesmíru. Moji přátelé, když Všemohoucí vytvořil vaši planetu, on se tam nezastavil, ale vytvořil také další planety. Nejenom Země byla obdařena životem, ale On vytvořil život na mnohých z jeho světů a také jim dal inteligenci.

Pak jsou tu lidé, kteří věří, že obyvatelé z jiných planet mají odporné a deformované rysy, kteří vám chtějí jen škodit, ale také byly vytvořeni ve stejném vzhledu či podobě, ale nejpodivnější víra, se kterou jsem se setkal je, že vesmírné bytosti jsou duchové a neexistují v těle, že tito duchové mohou projít dveřmi a stěnami a nemohou zemřít! Máme těla z masa a krve, jsme smrtelníci. Cítíme bolest, smutek a štěstí. Všechny solární systémy, které moji předkové navštívili, i ty, které jsem sám navštívil, mají obyvatele, jako jsme my, z masa a krve.“

Wy-Ora pokračoval zasněně, „kéž by se vaše vlády spojily v míru a přijali pozvání, vaše nebe by zvonilo hučením magnetických motorů. Všechny naše znalosti mohou být i vaše. Vše, co jsme dosáhli v průběhu staletí vám bude svobodně dáno. Ale bohužel, vaši vládci nemohou souhlasit. Oni nám říkají mnoho věcí, proč nás nemohou akceptovat. Ale to vše se scvrkává na to, že by to přineslo příliš mnoho změn na Zemi, a že by to mohlo narušit rovnováhu vztahů.“

Pak řekl omluvně: „Odpusťte, moji dobří přátelé, pokud má slova zní drsně, ale často jsem přemýšlel o Zemi a jejím lidu. Doufejme, že jednoho dne vaše vládci změní svůj názor.“

KAPITOLA 3

Melchor – zastávka na půli cesty

Pokračujeme v tomto příběhu prostřednictvím slov unikátní rádiové komunikace, obdržené přímo od mimozemských astronautů, kteří se seznámili s Edwinem F. z Durbanu, z jižní Afriky. Někdy tyto relace zasahovaly do oblastí mimo znalosti svědka a probírali v té době neznámé záležitosti. Nyní budeme pokračovat.

„Rád bych vysvětlil jednu ze záhad, která po nějakou dobu mate vaše astronomy, je to tzv. chybějící planeta ve vaší Sluneční soustavě.“

Tato slova pocházejí z Edwinova sdělení, z jedné neděle ráno, kdy se Q skupina shromáždila v hale v jeho domě. Řečníkem byl Wy-Ora, který svým charakteristickým melodickým hlasem pokračoval:

„O Jedné planetě, kterou astronomové před lety ze Země pozorovali, si mysleli, že je další planetou ve vaší Sluneční soustavě. Nebyla však pravidelně vidět, protože byla zakryta Sluncem. Později už nebyla vůbec vidět. Co se stalo s chybějící planetou? Někteří astronomové tvrdili, že se zničila sama, zatímco jiní říkali, že žádná taková planeta nebyla, to co viděli, byl prý velký umělý satelit. Ten byl první svého druhu, který byl speciálně postaven pro cestu našich prvních lodí, do vaší Sluneční soustavy. Byl postaven a zkonstruován v době starých Egyptanů a dostal jméno ‚Valsoon‘, což znamená ‚místo odpočinku‘.

Když byly zkonstruovány lodě typu Astrael, vesmírné lodě od roku 1941, bylo rozhodnuto nahradit Valsoon větším satelitem a umístit jej mimo obvod vaší Sluneční soustavy. Když bylo toto dokončeno,“ pokračoval Wy-Ora, „Valsoon byl demontován a po částech odvezen zpět na Koldas. Nová umělá družice byla mnohem větší a měla modernizované řízení a sledovací zařízení. Mohl zde být uschován větší počet plavidel, který se zde zastavily na cestách do jiných slunečních soustav. Stanice se nazývala ‚Melchor‘, což znamená ‚stanice na půli cesty‘.“

„Když Koldasianští technici demontovaly Valsoon,“ pokračoval Wy-Ora, „vaší astronomové ho ztratili ze zřetele. Sluneční paprsky odražené od Valsoonu budily dojem, že to byla planeta. Toto vysvětlení může vyřešit záhadu chybějící planety. Novou umělou družici Melchor nelze vidět ze Země kvůli větší vzdálenosti a dalších přírodních jevech, které ji zakrývají. Byly však zjištěny rádiové signály z Melchoru na Zemi, ale to jsou jen naváděcí signály pro řízení kosmické lodi.“

Jeden z Wy-Orových pilotů, Kashendo, který také trénoval na Zemi, se stal velitelem Melchoru. Měl nazavázat spojení se Zemí, Austrálií a na Q základně se stal se známý jako hlas z Melchoru. Popsal svou vesmírnou stanici jako malou planetku, několik kilometrů v průměru, která byla jako miniaturní svět.

(Poznámka: Kosmické lodě kilometrového průměru - Připomínám, že tyto relace se uskutečnily v roce 1968, kdy bylo málo informací o obřích kosmických lodích. Od roku 1975 se několik zpráv o lodích kilometrového průměru objevilo, i míle dlouhá loď tvaru vzducholodi. Neexistuje žádný důkaz, že Edwin o nich slyšel, protože všichni, stejně jako Edwin, drželi velké věci v utajení mnoho let, v rámci místních skupin.)

Měl mnoho úrovní s velkými okny na pozorování všude kolem. Došlo také na pozorovací kupuli, kde se nacházela většina přístrojů. K dispozici byly přechodové komory, s dveřmi nebo vraty, takže hostující loď mohla vstoupit. Byla to oáza ve vesmíru. Nad hlavní přechodovou komorou je nápis v Koldasianštině, sdělující: „Vítejte všichni“.

„Tento umělý satelit navštěvují poutníci po vesmíru,“ řekl Kashendo. „Často myslím na to, jak úžasné by bylo, kdyby jednoho dne, kosmická loď ze Země, navštívila tento satelit, protože to je cesta hluboko do vesmíru. Dáváme naše služby zdarma a neočekáváme nic na oplátku. Jídlo a pokyny všem přilétajícím lodím jsou uvedeny všem cestujícím do solárních systémů, daleko od jejich mateřských planet. Jsme tu na pomoc a navádíme je, jak nejlépe umíme. Ano, bylo by skvělé přivítat pozemskou loď, vstupující do našich vzduchových komor. K tomu ale nemusí dojít v mém současném životě, ale jistě se to jednoho dne stane!“

Jak se blížíte k Melchoru, cestující vidí v prostoru identifikační signály jako zářící kruh čtvercových světél, které ověňují satelit. Zelená je pro Sluneční soustavu Země, která vyniká v kontrastu se světle šedým kovovým povrchem družice. Oranžová je rozlišovací barva pro Grenovu, naváděcí stanici Pyrole, z jejich sluneční soustavy. Tato světla slouží pro navádění magneticky poháněných kosmických lodí, které se nacházejí v hlavních magnetických drahách, které protékají mezi solární systémy.

Lodě, použité vesmírnými cestovateli, se vyskytují od dvoumístných průzkumných plavidel, nesených jejich mateřskými loděmi, k největším mistrovským dílům designu a technologií, které jsou skutečná plovoucí města v prostoru. Konfедераční vesmírné lodě byly před rokem 1941 kulovitého vzhledu. Byly to lodě, které byly používány ke zkoumání vesmíru a solárních systémů po mnoho tisíc let. Poté byly kulové lodě nahrazeny loděmi typu Astrael. Takto byly pojmenovány projektantem koldasianů, na počest jeho manželky Astraeldy. Další, menší plavidla jsou ve tvaru disku. Větší dopravní lodě doutníkového tvaru, jsou délky až v kilometrech. Ty se používají pro náklad i cestující.

Všechna tato plavidla jsou poháněna magnetickým polem. Magnetická pole mají různé vrstvy s různými rychlostmi. Motory, nimiž jsou všechna plavidla vybavena, slouží jako kormidla, řídící plavidlo do různých rychlostních vrstev. Nejvyšší rychlost je dosažena na vnějším povrchu pole a může být vyšší, než rychlost světla. Magnetické toky putují křížem krážem v hlubokém vesmíru, spojují planety, solární systémy, galaxie a dokonce i vesmíry, v obrovské síti dálnic a vedlejších cest pro vesmírné cestovatele a jejich lodě.

Dálnice pro lodě musí být zbaveny plovoucích meteorických úlomků a z tohoto důvodu Konfederace hlídkuje v magnetických polích po velmi dlouhou dobu. Když jsou nalezeny meteory, jsou zcela zničeny zařízením s názvem „Sun-ray“.

Wy-Ora měl na starosti odstraňování meteoritů z magnetických polí v naší Sluneční soustavě v době, kdy Valdar byl jmenován do Pyroleanského systému. Pro Valdara bylo těžké opustit úsek hlídky Wy-Ora, neboť to znamenalo, že nebude moci kontaktovat Edwina a jeho skupinu. Pouto přátelství se prohloubilo za jeho dvouletého pobytu s Edwinem.

V průběhu přenosu, dne 5.6.1968 v 20:55, během oficiálního zprovoznění Pyroleanského satelitu Grenova, Wy-Ora řekl: „Jsme nyní zaparkováni nad vaší planetou, abychom mohli zachytit první rádiový přenos z Grenovy. Pokud vysílání začne, budeme vám je předávat. Může se nejprve ozvat dlouhý nepřetržitý signál, ve 21:00. To je maják, vedoucí loď Astrael do vaší Sluneční soustavy. Pak úředník Pyroleanů zašle zprávu na Koldas a Konfederaci. Když bude mluvit v koldasianštině, budu jeho řeč překládat pro vás a protože máme nějaký čas k dispozici, chtěl bych vás spojit s Valdarem, který je v lodi Astrael vedle nás. Chce s tebou mluvit. Připrav se na Valdara.“

Velmi brzy byl slyšet Valdarův hlas. „Zde Valdar, osobně pozdravuji Edwina a všechny, kteří poslouchají. Moji přátelé, toto bude moje poslední vysílání pro vás, z této lodi. Během své další etapy povinnosti, budu uvnitř slunečního systému Pyrole, dostal jsem k dispozici šest lodí Astrael, abych hlídal magnetická pole tohoto systému. Mank-Ton mě tam nahradí, v době mého odpočinku. Moji přátelé, personál lodi i já vám chceme poděkovat za poslech naší rádiové komunikace, zatím jste nám udělali velkou radost. Je nám líto, že nebudeme

schopni předávat vám v budoucnu pravidelné relace, ale když se naskytne příležitost, uděláme to určitě znovu. V současné době, necht' vás opatruje Bůh. Tvůj starý přítel, George.“

S tím převzal přenos zpět Wy-Ora, který řekl: „Připravte se na naváděcí signál ze systému Pyrole, který vám předá tato loď Astrael, 500 km nad Zemí. Připravte se na příjem signálu z Pyrole.“

POZNÁMKA: To není jediný případ, kdy mimozemšťané, údajně na čas, přicházejí žít a pracovat na povrchu naší planety a pak odcházejí. Podobný byl případ UMMO ve Francii a ve Španělsku (o němž nebylo zdaleka všechno řečeno), když sem přišli z UMMO týmy mužů a žen, žili a pracovali v půl tuctu zemí, jako pozemšťané pracovali v naší společnosti a studovali naši kulturu. Byli zde také lidé z Itibi-Ra, kteří přišli na Zemi a provozovali hydroponické plantáže v Peru, Bolívii a Kolumbii.

Bylo úplné ticho asi minutu, až na syčení přijímače na pozadí. Pak se signál změnil na hluboký souvislý brum. Bylo přesně 21:00 tak, jak řekl Wy-Ora, že to bude. Byl zde signál z Pyrole, mnoho světelných let daleko. Se vzrušením v hlase, Wy-Ora řekl: „Moji přátelé, začali vysílat jejich naváděcí signál a v nejbližší době bude následovat řeč.“

Signál pokračoval po dobu asi jedné minuty a pak následoval projev Pyroleanského úředníka v Koldasianštině. Wy-Ora opět promluvil: „Přenos, který právě slyšíte, je z nové umělé družice sluneční soustavy Pyrole. Vůdce Pyroleanů pozdravil planetu Koldas a další solární systémy naší Konfederace. Zde je překlad jeho řeči:... „Přicházíme v míru, (to je náš starobylý volací pozdrav) toto je nová umělá družice Grenova, v rámci naší sluneční soustavy Py-role, první vysílání z ní, pro planetu Koldas a všechny ostatní planety Konfederace.

Jménem lidu Pyrole bych vám chtěl vyslovit můj nejupřímnější dík, za výrobu tohoto satelitu. Chtěl bych také poděkovat Koldasu za velkorysý dar lodí Astrael, které nám přinesly nový způsob života. Jsme hluboce vděční Konfederaci za techniky, kteří přišli pracovat na naší planetu. Chtěl bych také poděkovat všem obyvatelům planety Pyrole, kteří pomáhali. Pyrole pojí s vámi nezměrně přátelství a dobrá vůle. Ted' končím toto vysílání. Bůh s Vámi všemi. Tento satelit je nyní otevřen pro všechny cestovatele, kteří přicházejí v míru ...!“

POZNÁMKA: V těchto přenosech, zaznamenaných před více než 15 lety, se může zdát, že kontakty jsou "sdělení shora", a že scénář je příliš teatrální. Mohou pro to existovat důvody. Možná, že popsané scény jsou z nějakého důvodu zjednodušené. Možná, že samotné termíny jsou zjednodušené v oblíbeném smyslu, protože náš jazyk a technologie v té době, byly špatně připraveny, vypořádat se s aktualitami nebo proto, že nám chyběly pro komunikaci odpovídající koncepty. Faktem zůstává, že tyto rádiové zprávy pocházely od různých hlasů, nikoli Edwina, ani nebyl identifikován kdokoli jiný, známý skupině pozorovatelů. Zprávy byly přijaty před svědky, kteří kontrolovali všechny možnosti jejich falzifikace a nikdy nebyly identifikovány jako hlasy patřící někomu jinému ze skupiny.

„V podstatě jsou tato slova překladem řeči nadřízeného z Pyrole“, sdělil Wy-Ora. „Jejich planeta bude nyní rychle pokračovat. Lodě s nákladem a cestujícími budou nyní pravidelně cestovat do a z jejich systému. Jejich průmysl se bude rozšiřovat a budou vzrůstat znalosti Pyroleanů, kteří jsou ochotni přijmout pravdu, že všechny vesmíry jsou obydleny lidmi. Když to přijmou, budou z toho profitovat.“

„Když jsem poslouchal toto vysílání, díval jsem se dolů na vaši krásnou planetu. Jak jsem řekl již dříve, proč jsou lidé na Zemi tak odlišní? Vaši nadřízení zjevně podporují koncepci, že mimozemšťané jsou nepřátelští. Nebo používají vědecké argumenty, proč bytosti ze vzdále-

nosti mnoha světelných roků nemohou navštěvovat Zemi. Zdá se, že je to úmyslný pokus zmást fakta. Je to velká škoda! Země by se mohla připojit ke Konfederaci.“

Po této relaci, během pěti týdnů již žádné další zprávy Edwin nepřijal, s výjimkou sdělení Wy-Ora, který řekl, že nedokázal dodržet určený čas na přenos.

(Vzhledem k tomu, že Koldasiané mohli sami aktivovat rádio, mohli by nechávat vzkazy na neočekávané přenosy.)

Valdar byl odvolán ke zjištění přítomnosti velkého meteoritu, ohrožujícího provoz do naší Sluneční soustavy. Wy-Ora poslal další krátkou zprávu, že Valdar opustil soustavu a vzal šest lodí s sebou, na jejich nový úkol.

Pak jednou v neděli ráno, v přítomnosti členů Q skupiny, Wy-Ora řekl, jako by chtěl zdůraznit potřeby své posádky, jejich vlastních astronautů. Po obvyklém pozdravu, pokračoval: „Až dokončím tento přenos, posádka tohoto hlídkového člunu využije příležitost ke svému hlavnímu celodennímu jídlu. Právě jsem jim doručil teplý osvěžující nápoj. Skládá se především z ovocných šťáv, smíchaných dohromady a můžete ho vychutnat teplý nebo studený. Ovoce pochází z Koldasu a tekutina je uložena v kulatých nádobách, nahoře uzavřených. Když se nápoj podává, uzávěr nahoře se odstraní a tekutina se může pít přímo z nádoby. Máme zde dostatek těchto kontejnerů, na celou dobu trvání naší hlídky. Naše potraviny jsou uloženy v uzavřených obalech o velikosti 20 x 10 cm a jsou rozděleny do mnoha částí. Každá část obsahuje samostatný druh potravin. Když se nádoba ohřívá, po otevření se obsah vyprázdňuje do čtvercového zásobníku, který má různé oddíly a jídlo se do nich vyprázdňuje.

Jíme naše jídlo z nádobí, podobného vašemu. Existují různé kombinace potravin, v rámci těchto zásobníků, ale naše hlavní strava se skládá ze zeleniny a ryb chycených na Koldasu. K našim jídlům máme přílohu ‚Mazelles‘ - typ chleba. Pokud ho děláme, mazelles vypadá velmi podobně jako Váš toastový chléb, je vyrobena ve tvaru malých čtverečků a jí se s hlavním jídlem.“

Ted' bych vám chtěl popsat zábavný incident, který se přihodil Valdarovi a Mank-Tonovi na Pyrole. Oba mapovali jižní polokouli Pyrole, z lodi Astrael. Oba Pyroleanští tlumočníci, kteří je doprovázeli uvedli, že byli nad městem Eyland, kde bylo naplánováno přistání a nějaké testy. Blížili se ke kosmodromu, kde mohli vidět velký dav, který se shromáždil, aby se díval na jejich přilet. Valdarovi a Mank-Tonovi řekli, že loď Astrael nikdy nebyla před tím v tomto městě, tak byli požádáni Pyroleany, aby udělali pro lidi, kteří je sledovali, nějaké akrobatické obraty. Valdar souhlasil a najednou provedl všechny myslitelné manévry, které uměl. Když dokončil svou demonstraci, loď přistála ve středu kosmodromu.

„Nejprve se objevili“, pokračoval Wy-Ora, „dva Pyroleané, kteří řekli, že se dav shromáždil, protože přiletí koldasianká hlídková loď a budou prý ještě větší, v hlavním městě. Vedle nich se najednou objevil Valdar. Jakmile se dotkl nohama země, skupina Pyroleanských dívek se rozběhla k němu, obklopila ho a jejich nápor ho srazil na kolena. Když se Mank-Ton vynořil z lodi, bylo to právě včas, aby viděl Valdara, jak se plazí pod těly dívek.

Pokusil se dostat Valdara zpět do lodi, ale byl neúspěšný. Čím víc se snažil vytáhnout Valdara zpět, tím více ho dívky táhly. Mank-Ton ustoupil do lodi. Když znovu uviděl Valdara, nějaké dívky ho honily kolem lodi. Byly to dívky s dlouhými vlasy, vlajícími za nimi. Valdar ztratil helmu, rukavice, boty a dokonce mu ztrhly identifikační epolety z jeho kombinézy. Konečně se Valdar dostal zpět do lodi, i se dvěma tlumočníky.

Po návratu na kosmodrom hlavního města, Valdar byl první, kdo vystoupil. To byla podívaná! Nestává se často, aby člověk viděl pilota lodi Astrael bez bot, helmy a rukavic, tak

velmi rozcuchaného. Když se ho zeptali, co se mu stalo, zastavil se, pokrčil rameny a řekl: „Za těma horama jsou nějaké bláznivé holky!“ a s tím zmizel do budovy kosmodromu.

Mank-Ton, jehož tvář byla stále červená od smíchu pak vysvětlil, co se Valdarovi stalo. Později toho dne, se dva Pyroleanští tlumočníci omluvili za chování žen. Říkali, že pohled na loď Astrael je ohromil. Děvčata se pak také omluvila. Mank-Ton stále dráždil Valdara jeho zkušenostmi na Pyrole a řekl: „Příště, až se vrátíme na Pyrole, tak mi dovol, abych ti dal několik lekcí o tom, jak zacházet s Pyroleanskýma holkama.“ Na to prý Valdar odpověděl: „Díky za tvoji laskavou nabídku, Mank-Tone, ale zdá se mi nutné, aby člověk se tvou zkušeností s ženami, by se měl nejprve starat o bezpečný návrat do lodi.“

Občas dělal Mank-Ton rádiové vysílání pro Q základny. Jednou v neděli dopoledne řekl, že se právě vrátil z Pyrole a že pyroleanská magnetická pole byla kompletně zmapována a jsou bezpečná pro navigaci.

Wy-Ora pokračoval: „Náš satelit umožnil další spojení s planetou mimo naši Konfederaci. Toto přinese Pyrole prosperitu, která je dobře známá na jiných planetách v naší skupině. Loď Astrael urychlí jejich vývoj, obohatí jejich vědu a technologii a zlepší jejich dovednosti. Jejich systém bude vzrůstat. Loď jim přinesou výhody sdílené s Konfederací. Bohatství není nutné ve hmotném zisku, ale v hlubší duchovní kvalitě a radosti ze života. Kéž by se Země také připojila k nám, v tomto vztahu. Rádi bychom se s vámi také podělili. Nikdy byste nelitovali, protože takový krok by podmínky na Zemi změnil. Nebylo by válek a chudoby. Vaše planeta by se naučila žít v míru a všichni by jsme mohli svobodně přicházet a odcházet, jako nyní na Pyrole. Vaše pozemští představitelé potřebují změnu v srdci a mysli.“

Mank-Ton zakončil slovy: „Valdar a já jsme rádi, že jsme dostali tu čest, držet magnetickou hlídku v systému Pyrole. Jsme rádi, že budeme spojeni s úžasnými lidmi, kteří obývají tuto planetu.“

Obyvatelé Země se tedy opravdu liší ve svých vzorech chování, od ostatních lidských bytostí, které obývají planety Konfederace? Wy-Ora kdysi řekl, že experimentální kolonie Pozemšťanů byla sledována v Konfederaci, ale že to byl neúspěch. Bylo to v roce 1945, kdy Konfederace udělala další pokus o založení nového pouta porozumění a komunikace, za pomoci rádiového vysílání, když založila tyto Q základny na naší planetě.

Zřejmě se obyvatelé Konfederace intenzivně snaží, aby nám porozuměli, ale my jsme na velmi odlišné příčce evolučního žebříčku a nemůžeme s nimi žít pohromadě. Planeta v Konfederaci, která se podílela na této experimentální kolonii Země, byla jako dvojče naší Venuše. V minulosti mimozemšťané často mluvili o planetě Venuši. Byl zmatek v tom, že jde zřejmě o dvě planety, pojmenované jako Venuše. Jedna z nich je ve Sluneční soustavě a druhá je v replice naší Sluneční soustavy v jiném vesmíru. Na Venuši ve Sluneční soustavě není žádný lidský život možný, zatímco druhá podporuje velké civilizace a je označována jako Vango Salamia - Zelená planeta, o níž se říká, že je větší než Země.

(Objem naší Venuše je 0,88 velikosti Země a je tedy menší. Salamia je také trvale pokryta mraky zakrývajícími povrch, takže existují určité podobnosti.)

Historie Marsu se zdá být právě opačná. Podle Koldasianů, náš Mars měl v minulosti, technologicky vyspělou civilizaci, který se sama zničila v nukleární katastrofě, která zanechala vše mrtvé. Pozůstatek Marsovské rasy, podle nich, je nyní na Sitonu, planetě Konfederace v jiném vesmíru.

V roce 1945 existovala experimentální kolonie lidí ze Země, kteří byli všichni dobrovolníci z jednoho města ve Švýcarsku, kteří byli přesídleni v Konfederaci. Ale po jednom roce,

většina z těchto lidí musela být vrácena do své domovské oblasti. To bylo hořké zklamáním Konfederace, která očekávala ohromné výsledky při velkém rozsahu evakuace ze Země. Zřejmě se Švýcaři nemohli přizpůsobit stylu života Konfederace na Salamii. Ne, že by se nemohli spolu snášet se Salamiany, ale životní podmínky byly příliš rozdílné. Několik Švýcarů zde však zůstalo, teď se jim daří dobře a mají malou vesnici, kde stále ještě dodržují některé ze svých švýcarských tradic a mateřský jazyk.

Wy-Ora poznamenal: „V důsledku švýcarského selhání a dalších zklamání, Salamia stáhla všechny své základny ze Země. Jaká škoda! Vše v té době, kdy používali tyto základny, ale Salamiané nyní cítí, že to již nestojí za to, já ale osobně nemám pocit, že je to tak! Během svého funkčního období, i když to znamená, že se budu muset vrátit na Zemi, tyto základny by i nadále sloužili Konfederaci. Ptám se vás, moji přátelé, zda vás mohu požádat o posílení vaší Q skupiny, nemám pocit, že je vše ztraceno, tak buďte se mnou a pomozte mi s tímto úkolem. Koldasiané nemají pocity Salamianů, stále vidíme potřebu základen na vaší planetě.“

Možná, že Vango Salamia připomíná naši planetu Venuši pouze v poloze, kterou má v tomto druhém zrcadlovém vesmíru, protože má oblačnost, která neustále zakrývá její povrch. Kdysi dávno v její historii, zde byly velké plochy džungle, křovin a lesů vykáceny a přeměněny na ornou půdu a tyto oblasti se staly úrodnými. Nyní je to skutečně zelená planeta Salamia, jak Koldasiané na ni odkazují, která dodává Konfederaci hodně rostlinné produkce. Na povrchu jsou široké pláně, kde je mnoho jejích měst, ale jsou zde i horské oblasti, které jsou řídké osídlené. Je známa krása jejích měst. Budovy jsou vysoké, kulaté a známé po celé Konfederaci pro svou majestátnost a estetičnost. Jsou spojeny uzavřenými chodníky s nepřetržitě se pohybujícími pásy, které dopravují lidi z budovy na budovu. Tyto objekty, propojené chodníky, jsou nyní k dispozici všem planetám Konfederace, neboť Salamiané mohou cestovat daleko, projektovat a realizovat tyto krásné budovy.

Hlavním městem Salamie je Scilyn (božské poznání), který dostal toto jméno, protože na jeho okraji je plocha 38,4 km², kde tisíce lékařů a vědců praktikují umění léčení. To je další dar, kterým jsou Salamiané obdařeni a jsou proto velmi vyhledávaní po celé Konfederaci. Vynikají v chirurgii, stejně jako v drogové terapii a všechny způsoby léčitelského umění se ve Scilynu praktikují.

Je také třeba poznamenat, že planeta má mnoho dolů, kde se těží nerostné suroviny, z nichž se získává kov, pro výstavbu lodí Astrael. Tyto kovy, vyrobené na Salamii, jsou převáženy nákladními loděmi na Siton a Koldas, kde se hlavně lodě Astrael vyrábějí.

Průměrný Salamian, muž či žena, je 1,8 m vysoký, s tmavými nebo světležlutými vlasy, modrýma očima a světlou pletí. Ženy jsou pozoruhodné pro své dlouhé zakřivené řasy a krásně vyvinuté tělo, které je zdůrazněno atraktivním oblečením, co nosí. Populární jsou šaty s hlubokým výstřihem vpředu i vzadu, které mají tenká ramínka přes každé rameno, překřížená na zádech. Dosahují až ke kotníkům a jsou zdobené drahými kameny na živůtku. Rukavice jsou dlouhé až po loket, také mají elegantní obuv, posetou drahokamy, co se nosí s tímto přiléhavým oděvem. Mají různé styly a barvy látek, které se mění s módou.

Pánské oblečení na Salamii je rovněž pestré. Populární je druh overalu se zipem, co běží dolů po jedné straně. Má dlouhé rukávy a boty odpovídají stylu, inspirovaném uniformou pilotů.

Stejně jako ve zbytku Konfederace, manželské páry na Salamii nemusí praktikovat nějakou formu antikoncepce. Je to způsobeno tím, že žena v Konfederaci může otěhotnět pouze dvakrát nebo třikrát v průběhu svého života. Průměrem jsou dvě děti na manželský pár a

Salamianští lékaři znají dokonalý bezbolestný porod, techniku, která nezanechává následky pro matku a dítě.

Wy-Ora prohlásil: „Je toho tolik, že mohu říci, krásná Salamia, ale v našem jazyce se říká: „Galago singor Grandor, li ala salango i Pyrole i salango Si Visi avendor!“

To znamená v překladu: „Ve dvou slunečních soustavách Grandor a Pyrole, jsem nepoznal krásnější planetu, než je Země!“

Pak neočekávaně nastala možnost pozorování lodi, Edwinem a jeho manželkou Elizabeth. Byli probuzeni rádiovým přenosem v 01:40 (27.července 1968), když Wy-Ora řekl: „Využili jsme tuto příležitost a sletěli s naší lodí dolů, v noci přes vaši atmosféru, když už možná nemusíme dostat další příležitost, sestoupit na tak malou výšku. Blížíme se nyní od západu, už by měla být vidět identifikační světla na plavidle, jsme stále ve vysoké nadmořské výšce, a byl bych rád, kdybys Edwine, zablikal světelný signál, abych mohl řídit loď přímo nad vás a mohli jste nás přímo vidět.“

Edwin, vyšel ven a posvítíl baterkou k obloze. Nebyl daleko od obývacího pokoje a slyšel rádio zcela jasně. Wy-Ora reagoval: „Vidíme tvé identifikační světlo, nyní přiletí hlídkové plavidlo přímo nad váš dům. Nyní jsme asi 300 metrů nad vaším domem. Nakloním hlídkovou loď v úhlu 45 stupňů na bok, takže můžete vidět kupoli lodi a ucházející páru, která vychází z chladicích průduchů těsně pod kupolí. Tyto otvory jsou součástí chladicího systému magnetických motorů, které jsou automaticky otevřeny, když vstoupíme do atmosféry vaší planety. Vzduch, který jimi prochází se zahřeje a když uniká otvory, ohřátý vzduch kondenzuje na vodní páru, v chladnějším vzduchu. Nyní budu blikat mými identifikačními světly, budu je zapínat a vypínat. Můžeme vidět tvůj dům zcela jasně, z této naší pozice. Můžeme také vidět pouliční osvětlení v okolní čtvrti. Nyní se musíme vrátit do vyšší výšky a opustíme naši pozici s maximálním zrychlením. Odletíme směrem na východ (nad Indický oceán), a když se dostaneme na parkovací výšku, budeme pokračovat v přenosu několik dalších minut.“

Wy-Ora nyní oslovil svůj personál v angličtině, ve prospěch Edwina a Elizabeth.

„Připravte se všichni, právě se zavírají chladicí otvory, připravte se na maximální zrychlení.“ Edwin a Elizabeth spatřili záblesk a loď okamžitě zmizela z dohledu.

KAPITOLA 4

Důkaz a odmítnutí

Wy-Ora udeřil hřebík na hlavičku, když řekl: „Co je špatně na ‚Q‘ základně? Nějakou dobu jsem měl pocit, že pochybujete o naší planetě a naší civilizaci, když jste požádali o další důkaz naší existence, fotografie naší lodi, našich obyvatel a měst. Proč tato změna? Co se stalo, že jste ztratili důvěru, kterou jste v nás měli?“

Mluvil v rádiu k několika členům Q skupiny, kteří si přišli poslechnout relaci k Edwinovi domů, jedno nedělní ráno, dne 3. října 1968. Mnoho z nich totiž požadovalo další důkazy. Za svými zády byl Edwin obviněn z podvodu a falšování rozhlasového vysílání, skupinou spiklenců. Nechtěli připustit, že tyto přenosy přicházejí z vyspělé civilizace.

Předmět hovorů byl příliš jednoduchý a nudný. Terminologie používaná mluvčími Konfederace byla matoucí. Například, "dimenze" byla použita namísto "vesmír", a to se jevilo jako překážka.

(Je možné, že chyba byla většinou na straně pozemšťanů, kteří nemohli v té době přijmout pojem dimenze a raději místo toho volili pojem vesmír. S odstupem času se nyní zdá, že mimozemšťané volili lepší pojmy. Přepisy zde citované používají nahrazené slovo vesmír. Budeme to i nadále takto nahrazovat.)

Pak někdo nahlásil Edwina na místní policii, za nelegální provozování rádiové vysílačky. Policejní inspektor přijel a důkladně prohledával jeho majetek. Nejistil nic, jen neškodný domácí přijímač, který k tomu všemu, byl starý model. Skutečně na posílání zpráv lidem z vesmíru! Řešil věc jako obrovský vtip. Nevýhnutelně však označení za podvodníka, postihlo Edwina na dlouhou dobu dopředu.

Wy-Ora pokračoval s tím, že říkal: „Mluvil jsem o této věci s mým představeným na Koldasu, o žádosti na další důkaz naší existence. V této fázi nejsme schopni poskytnout vám důkaz, jaký žádáte. Jak jsem se již dříve zmínil, to by vaši vládcí na Zemi museli svobodně rozhodnout, že nás přijmou nebo odmítnou. Zatím ještě nedošli k jednoznačnému rozhodnutí a my stále doufáme, že jednoho dne budou akceptovat naši nabídku pomoci, jakou má Pyrole. Ale čas běží! Proto bychom chtěli postupně připravit obyvatelstvo Země k přijetí myšlenky o existenci jiných civilizací mimo vaši planetu.“

„Musíme být opatrní, protože nechceme, aby tyto přenosy způsobily vašim rodinám nějakou škodu. Naše orgány povolí rádiové přenosy za předpokladu, že my vám nedáme žádné materiální důkazy nebo fotografie. Vytváříme tyto rádiové přenosy v nejjednodušším jazyku, takže i nezkušená mysl je nemůže chápat. Víím, že máme problém s výběrem slov, to je třeba opravit. Vííte, že někteří z nás nemají dosti praxe v anglickém jazyce.“

(To bylo vítané osvětlení zdánlivě dětinské jednoduchosti sdělení. Možná taková jednoduchost byla nutná, aby se snížila možnost nebezpečného výkladu a nesprávného pochopení, ke kterému přesto dosud docházelo. Zvažte, jak by se lišila reakce policejního úředníka, kdyby mohl znát erudované pojednání o cestování do vesmíru a byl přesvědčen, že pravidelná komunikace s mimozemšťany, se skutečně v té době odehrává, v tomto domě?)

Wy-Ora nám pak řekl, co se stalo před šesti měsíci. Tento incident částečně vyústil v odvolání hlídkového člunu Konfederace, z bezprostřední blízkosti Země. Jednalo se o jednu ze dvou lodí Astrael, která byla speciálně navržena pro oceánografický průzkum. Během průzkumu mořského dna, objevili podzemní tunely, které vedly do velkých jeskyní, naplněných plynem. Nastala exploze, ke které došlo v důsledku reakce, způsobené vstupem mořské vody. Tyto výbuchy mohly být příčinou některých zemětřesení nebo otřesů. Loď byla

schopna zablokovat některé z tunelů, aby se zabránilo další explozi. Byl udržován kontakt s hlídkovou lodí nad Zemí, která přenášela Konfederaci údaje pro analýzu.

Při této příležitosti byla loď schopna zablokovat jeden z tunelů v západním Atlantiku, a tak se rozhodli upozornit pozemské orgány na možné ohrožení obyvatel v okolí. Oceánografické průzkumné plavidlo se vynořil z moře a letělo na nejbližší vojenskou základnu. Když se vznášelo vysoko nad základnou, loď uskutečnila rádiový kontakt s důstojníkem, který byl upozorněn na možné nebezpečí. Ale důstojník komunikaci nevěřil a řekl: „Nechceme přijímat varování od mimozemšťanů“.

Pak přikázal lodi Astrael, aby se vzdali, nebo ji bude nucen zničit. Velitel - Koldasian pak odpověděl, že v žádném případě se loď nevzdá. Viděl startovat letadla s raketami, jasně viditelnými pod jejich křídly a proto odletěl vysokou rychlostí. Po dosažení bezpečné výšky, to pak ohlásil svým nadřízeným a bylo mu nařízeno vrátit se na základnu. Když se tato posádka vrátila na Koldas, byla povolána do hlavní komunikační budovy a byla vydána o tom zpráva.

Zmínka o tom, se objevila v jakémsi časopisu, který měl Wy-Ora před sebou, když mluvil: „Na obálce toho časopisu je krásný obraz Země a pod ním napsáno: Divoši ze Země nemají žádný pocit choroby, ale přijde doba, že se budou učit, jaká krása je skutečný mír ... Uvnitř jsou tato slova: „Rada se rozhodla stáhnout hlídkové plavidlo ze Země. Rada se domnívá, je to moudré, protože další hlídky, mohou být ohroženy na životě posádky. Siton a Salamia se dohodly, že budou i nadále hlídat magnetické pole kolem Země a Melchoru.“

Wy-Ora slavnostně pokračoval: „Zprvé, moji přátelé, je to stanovislo našich nadřízených. Jsme zklamáni. Žili jsme v míru po více než dva tisíce let, tak nemají pochopení pro násilí, války a ničení. ... Koldasiané, kteří ani nepoužívají slovo válka, kteří žijí na planetě nazvané mírová, mají pocit, jako kdyby ztratili přítele. Doufám, že jednoho dne můžeme být přijati tvůrci politiky Země. Ale osobně jsem toho názoru, že to se v našem životě nestane. Škoda.“

„Moji přátelé, musíme nyní opustit naši oblast hlídky. Ale dříve, než odletíme, chci vyjádřit svou vděčnost, že jste pro rozšíření na Zemi, nahráli kopie některých našich rozhlasových vysílání. Víme, že existují na vaší planetě lidé, kteří mají zájem o tyto věci.“

Nic dalšího nebylo slyšet z Konfederace, po dobu dvou měsíců. Pak jednou v sobotu večer, se opět ozval rádiový přenos, vysílaný z lodi do přijímače. Byl to Valdar, který řekl:

„Posíláme naše pozdravy vám všem. Wy-Ora mě požádal, abych udělal tento přenos za něj, když nemůže být tady. Právě jsme dokončili hlídku v systému Pyrolean, je hezké být zpět nad vašim domovem, Edwine.“

Valdar se pak zmínil, že konec roku se blíží (1968), a že by chtěli obyvatelům Země předat své vánoční a novoroční přání, zprávu dobré vůle od Wy-Ora, jeho manželky a dcery, a také posádky a zaměstnanců stanice Melchor. Zmínil se také, že mají podobnou akci, jaká se koná na Koldasu v průběhu 16. měsíce, což je poslední měsíc tamějšího cyklu, kdy většina obyvatel se navrácí do svých domovů k rodinám, k relaxaci a účasti na slavnostech. Hlavní význam tohoto období je v duchovním aspektu jejich života a oslavy se konají na rajském ostrově, kde jsou barevná světla, mnoho způsobů zábavy, hudebníci, herci a skupiny tanečníků, a to i z jiných planet. Jsou zajišťovány všechny druhy zábavy a podávány chutné pokrmy z okolních planet. Valdar řekl, že má rád přenosy z vesmírných lodí, s týmy pilotů, ze vzdálených koutů Konfederace, kteří dokazují své dovednosti. Tyto přenosy drží tisíce návštěvníků okouzleny do pozdních hodin. Je to období, kdy lidé ze vzdálených systémů se dávají dohromady, k výměně názorů.

Srovnáme-li tato období slavností, Valdar řekl: „Na Zemi se modlíte za mír, zatímco na Koldasu se radujeme, protože Stvořitel nám poželal o další rok.“

(Trochu jsem si uvědomil, jaké události nás potkají, než příští rok skončí.)

Valdar pak řekl s velkými emocemi Edwinovi, jeho starému kamarádu ze Země, že se zamiloval! Valdar a jeho snoubenka se vezmou na konci koldasianského roku, za tři měsíce. Popsal ji jako nejkrásnější ženu na Koldasu. Ale když hovořil o své nadcházející svatbě, byl hlasitě přerušen jeho posádkou.

„Nevšímejte si toho, co moji spolupracovníci říkají, budu pokračovat. Jméno mé snoubenky je Clyveen, nemohu vyslovit, jak moc ji miluji a rád bych vám o ní řekl více“.

Ale Valdar byl znovu přerušen a jeho hlas byl překryt jiným. „Zdravím vás, Edwine. Mluví Nokyle. Jsem radista od Valdara. Doufám, že mi odpustíte odpojení našeho váženého velitele, ale osobně mám pocit, že bych vám měl říct, že od okamžiku, kdy tato loď opustila Koldas na hlídku, náš velitel nemluvil o ničem jiném, kromě své milované osoby, a to natolik, že jsme měli všichni pocit, že se nemůže dočkat, aby se oženil! Rádi bychom se ho zeptali, zda má v úmyslu utéct od jeho milované, v jeho svatební den, protože jsme všichni byli svědkem zvláštní události na Pyrole. Doufáme, že nevěsta našeho velitele může běžet tak rychle, jako on! Ale sranda stranou, my všichni mu přejeme velké štěstí s jeho milovanou v budoucnu. Nyní vás s ním znovu spojím.“

Valdar pokračoval: „Děkuji vám za vaše milá slova. Buďte v klidu, nemám v úmyslu běhat v náš svatební den! A teď dovoluji mi, abych ti Edwine řekl o Clyveen. Je vysoká, štíhlá, světlé kůže, s modrýma očima a krásnými koldasianskými plavými vlasy. Její rodiče žijí na výzkumné stanici potravin, v jedné z nejkrásnějších oblastí Koldasu. Klima je tam svěží a povzbuzující, trávíme tam většinu našeho času odpočinku a nedávno jsem tam požádal Clyveen, aby se stala mou ženou. Brzy budeme oddáni a chceme mít děti.“

Nokyle opět přerušil relaci, tentokrát s poznámkou v koldasianštině, která nepatřila Edwinovi. Valdar mu oplatil tím, že řekl v angličtině: „Ano, máme v úmyslu mít děti. Mému personálu se zdá, že to je velmi legrační, ale čím víc jsem se na ně díval, tím více mi připomínají dlouhé chlupaté tvory, houpajících se na Zemi ve větvích stromů. I když jsou posádkou této lodi, procházející časovými tunely mezi světy, mimo dimenze, mají mozek těch tvorů na stromech! Ale tak jako tak, Edwine, je to přáním Clyveen, stejně jako moje.“

Před ukončením vysílání, které se ukázalo jako poslední, které Edwin obdržel v roce 1968, Valdar mluvil o manželských zvycích.

Jedenáct dní před obřadem, si pár slíbí, že se setká až v den, kdy mají být oddáni. Během této doby musí hluboce myslet na manželské zákony. Nejdůležitější je, aby se zjistilo, zda se milují natolik, aby vykonali svatební slib, který je bude vázat na celý život. Jelikož neexistuje v jejich společnosti žádná forma rozvodu, byly sestaveny mnohé komplikované testy k rozhodnutí o jejich slučitelnosti. Nedohodnou-li se, že oba splňují všechny požadavky, nesmí pokračovat do manželství. Šťastná rodina s jedním nebo dvěma dětmi je základním kamenem jejich způsobu života.

Vzhledem k událostem v roce 1969, se změnil Koldas a způsob života na něm. Čas se ukrátil pro planetu s názvem ‚Peace‘. Více než dva tisíce let bylo bez války, bylo to ale krutě ukončeno kdy na Zemi probíhal tento rok. I když jsou tyto bytosti schopny cestovat v čase i prostoru, neměly povědomost o budoucích událostech, jaké je čekaly. Valdar byl jako obvyklý veselý, když dělal rádiový kontakt s Edwinem, brzy ráno v neděli 12. ledna 1969.

„Zdravím, moji přátelé,“ řekl, „zde Valdar. Protože se jedná o první vysílání v Novém roce, chtěl bych začít tím, že posílám Novoroční přání od mých lidí na Koldasu, mých zaměstnanců i sebe. Chtěl bych také poblahopřát vaší planetě k velkolepému vesmírnému úspěchu.“

(Apollo 8, 21 prosince 1968 se dostalo jako první pilotovaný let, na oběžnou dráhu kolem Měsíce.) Nyní jste dospěli do stádia, kdy je vesmírný prostor na dosah ruky, časem budou vaše vesmírné lodi cestovat i dále, než na váš Měsíc. Jsem velmi smutný, že vaše planeta dobyla prostor mezi planetou a svým měsícem. Nemůžete vědět, že máme zákon, který říká, když planeta dobyla prostor kolem ní, pak tento prostor automaticky patří k této planetě, což znamená, že již nemáme právo vstoupit do tohoto prostoru, pokud nebudeme mít povolení k tomu od vašich představených, kteří řídí tuto planetu. Prostor za dráhou Měsíce je ale stále volný a jakýkoli loď ze všech planet, může přes něj letět. Když jsem odlétal z Koldasu, naši představitelé diskutovali o tomto vývoji a brzy budeme vědět, jak se rozhodli. Doufám, že bude i nadále umožněno navštěvovat vaše planety i vás.“

Valdar pak vysvětlil, proč nedošlo k žádné rádiové kontakty dříve. Wy-Ora a Valdar dostali povolení k testování dvou nejnovějších Koldasijských dálkových meziplanetárních lodí. Bylo nutné vyzkoušet tyto lodě za současných podmínek, v tenkých a hustých atmosférách různých planet, jakož i testovat všechna mechanická a elektrická zařízení v provozních podmínkách.

Valdar se chystal navštívit Salamii, Siton, Pyrc Furvey a Byronne a pak se vrátit na Koldas. Soniánská šestá hlídková divize se čas od času obrátí na Q základnu, aby ji informovala o pokroku expedice.

Valdar se zmínil, že Wy-Ora a jeho zaměstnanci byli na návštěvě některé z nejkrásnějších planet v Konfederaci. Navštívili hlavní město Grandoru, který leží v protějším vesmíru. Ostatní planety na jeho expedici měli být Leec Goran, Sparlane, Velaan a Novan, což je planeta na okraji Grandorijské sluneční soustavy. O Grandorianech se říká, že jsou nejpokročilejší v Konfederaci. Valdar řekl, že obdivuje fantastické tvary vesmírných lodí, které tam viděl. Blížíte-li se ke Grandoru na lodi, hlavní komunikační centrum s vámi naváže rádiový kontakt a poručí, abyste všechny směrová kormidla nastavili do neutrální polohy. Jejich hlavní řídicí centrum pak převezme a vede hostující plavidlo bezpečně do atmosféry, až do přistání na kosmodromu.

KAPITOLA 5

Odvolání ze Země

Události v roce 1969 způsobily řešit v Konfederaci novou fázi odpoutání od Země, která konstatovala dokončení deseti let úspěšných výzkumů. Při zpětném pohledu je jasné, že Konfederace konstatovala, že jejich posláni na Zemi selhalo. O deset let dříve, kdy byl Wy-Ora byl jmenován vedoucím této mise, tak netušil, když to oznámil Edwinově Q skupině, v rozhlasovém vysílání ze dne 1. března 1969, že výzkumný tým odborníků bude poslán na Zemi. Šest týdnů od tohoto oznámení však došlo k radikální změně.

Wy-Ora řekl: „V této chvíli, speciálně vybraný tým opouští Grandor, k cestě na vaši planetu. Stráví tři vaše pozemské dny pozorováním ze vzduchu. Nebudou přistávat, protože mohou chvíli provádět pozorování ze vzduchu. Pozorné studium bude věnováno průměrnému obyvateli planety.“

Wy-Ora vysvětlil, že shromážděné údaje budou předloženy k posouzení nadřízeným a odborníkům z planet Konfederace. Jejich rozhodnutí budou dodržovat všichni členové Konfederace, kterých se to týká. V případě, že se rozhodnou stáhnout loď, pak pravidelné přenosy budou zkráceny nebo přestanou a jen občas se uskuteční radiové kontakty. Ujistili Edwina, že on a jeho skupina nebudou úplně opuštěni. Wy-Ora řekl, že osobně požádal o povolení, aby měl čas od času kontakt s Q skupinou.

K překvapení posluchačů, se pak Wy-Ora pustil do záležitosti, na jakou kladl v následujících letech větší důraz. Byl to plán, v případě potřeby, evakuovat některé z obyvatel naší Země. Wy-Ora řekl: „Moji přátelé, vím, že nemám právo v této fázi vývoje, se vás ptát na tuto otázku, po tom všem. Jsem cizinec, ale v případě, kdykoli bych vás požádal, abyste odešli ze své planety a doprovázeli mě na Koldas, aby se stal vaším domovem, souhlasili byste s tím?

Uvědomil jsem si, že to může přijít trochu jako šok, ale také jsem si uvědomil, že život na Koldasu je velmi odlišný od toho na Zemi. Existuje mnoho věcí, kterým byste se museli přizpůsobit, ale mám pocit, že v době, kdy se přizpůsobíte svému novému prostředí, můžete být schopni se zde usadit. Nechám tuto záležitost na vás, teď jde o to, kdo může říct, co budoucnost přinese. Musíte odejít ze své vlastní svobodné vůle. Nevezmeme jednoho z vás a nenecháme zde ostatní, protože to je v rozporu s našimi zásadami etiky. Neradi rozdělujeme rodiny, jak jsem již řekl dříve, takže všichni musí být ochotni přijít.“

Wy-Ora pokračoval, "vím, že mnozí z vás mají strach. Nedivím se vám. Ale dovolte mi, abych vás přesvědčil, že naše loď jsou bezpečné a velmi spolehlivé. Obyvatelé Koldasu jsou jako vy, z masa a krve, dýchají vzduch. Zásadní rozdíl je, že na Koldasu a v Konfederaci, pěstujeme mírové vztahy a dobrou vůli všech tvorů. Pojivem naší sociální struktury je láska, která je vštěpována již od útlého věku. Věřte nám, že nebudete zklamáni.“

Někteří ze členů skupiny s větší představitostí, na to reagovali a způsobili značný rozruch v rodinných kruzích tím, že plánovali okamžitý odlet! Potom, o měsíc později, 2. dubna 1969, Edwinův rozhlasový přijímač byl neočekávaně aktivován ve 22:35, kdy přijali znepokojující zprávu, ale ne zcela nečekanou. Tentokrát to byl Sitonian Zybo.

„Mám předběžnou zprávu o výsledcích porady, která se konala v poslední době na Koldasu.“ Zybo pak vysvětlil rozhodnutí rady, odstoupit z bezprostřední blízkosti Země. Pak pokračoval: „V důsledku toho, je mi líto říci, že toto je moje poslední oficiální vysílání. Sitoniánská hlídka si ponechá novou oblast za vašim Měsícem. Odjždíme s těžkým srdcem, hlídali jsme tuto oblast po mnoho let. Přejeme vám vše dobré a úspěchy ve zkoumání nových prostor. Brzy budete mít kosmickou loď ke zkoumání jiných planet ve vaší Sluneční soustavě.

Zybo řekl, že Wy-Ora potvrdí toto rozhodnutí, v blízké budoucnosti sám. Pak ukončil své radiové vysílání několika osobními poznámkami k Edwinovi a členům Q skupiny.

POZNÁMKA - Zdá se, že vývoj vztahů v oblasti, neznal Edwin ani členové Q skupiny. Zhruba ve stejné době v roce 1960, jiné kontaktní skupiny byly podobně připraveny na evakuaci, v případě katastrofy, jako UMMOs ve Španělsku, Karrans v Brazílii a dalších zemích po celém světě.

O dva dny později, 4.dubna 1969, na Velký pátek, přišla rádiová relace v 10:55. Jak slíbil, byl to sám Wy-Ora, kdo řekl, že navštěvoval porady v hlavní komunikační budově na své domovské planetě Koldasu, kde byly přezkoumány hlavní události za posledních deset let na Zemi. Zvláštní pozornost byla věnována nedávnému třídnímu leteckému průzkumu hostujícího týmu. Ta potvrdila existenci konfliktů, násilí a krveprolití, sociálního napětí a sociální nespravedlnosti, chudoby a podvýživy ve značném rozsahu. Hodně z tohoto násilí nemohlo být ani podrobně popsáno členům tribunálu Konfederace, kteří nejsou obeznámeni s násilím. Je to pojem zcela cizí pro jejich povahu. Ale hlavní cíl posledního průzkumu vyšel najevo, když promluvil Wy-Ora a řekl: „Jsem rád, že naši nadřízení považují ze nepravděpodobné, že by v této fázi vypukl na Zemi jaderný konflikt. Ale kdo může říct, co přinese budoucnost?“

Pokračoval, že v roce 1960 (o 9 let dříve), letecký průzkum odhalil obrovské hromadění jaderných zbraní, které se na Zemi odehrává v několika zemích. To způsobilo hodně obav. Dodal, že se pak rozhodli vyslat zvláštní "záchranu" flotilu kosmických lodí, a že 300 pilotů mělo být vyškoleny tak, aby v případě atomové války, mohly být evakuováni aspoň jejich kontaktéři. Ve zpětném pohledu, Valdar byl dva roky na návštěvě Země a na účast Edwina v následujících událostech je třeba pohlížet s ohledem na tuto skutečnost.

Wy-Ora pokračoval: „V současné době existuje na Zemi asi 3000 lidí, kteří jsou známi v Konfederaci. Všichni byli v kontaktu s Konfederací, v té či oné době. V případě atomové války, speciálně vyškolení piloti, spolu s pomocí Q základen a skupin, budou okamžitě reagovat na evakuaci těchto lidí. V poslední době jsem opět zmínil otázku evakuace, protože jsem se bál, že vypuknutí atomové války je na spadnutí. Naštěstí se tato pohroma zdá v tuto chvíli nepravděpodobná. Všichni ostatní členové Konfederace se dohodli, že je možné odvrátit lodě od jiných činností na pomoc při evakuaci, pokud to bude nutné.“

Wy-Ora byl pochopitelně zklamaný, když pokračoval slovy: „Bohužel, bylo rozhodnuto, že naše hlídka v bezprostřední blízkosti vaší planety, musí být zrušena. Přišlo to jako velké překvapení pro nás všechny ve flotile. Nikdy nás nenapadlo, že to přijde tak brzy. Jak víte, Sitonianské, Salamianské a Koldasianské lodě působí v oblasti mezi vaší planetou a vaším Měsícem. Ale teď se to změní a naše hlídky budou odvolány. Lodě Konfederace přiletí pouze v případě, že bude stav nouze, nebo pokud jim bude představiteli Země uděleno zvláštní povolení.“

Poté, co ujistil Edwina a jeho skupinu, řekl: „Ačkoliv jsme opustili blízkost Země, neznamená to, že bychom přerušili kontakt s vámi na Q základně. Bude možné přenášet zprávy za pomoci rádia, jak jsme dělali předtím, ale vysílání nebude tak časté, jak tomu bylo v minulosti. Jsme zklamaní, užili jsme si sdílení informací o nás, které byly pro vás. Doufáme, že to bude pokračovat. Wy-Ora řekl, že on osobně bude mít na starosti hlídky mimo umělý satelit Melchor, který se nachází na okraji vaší Sluneční soustavy. Valdar bude pokračovat v jeho operacích v systému Pyrole a připravuje se v daném okamžiku na odlet. Řekl, že Valdar a Clyveen jsou spolu šťastni.

„Nyní se dostávám k nejobtížnější části tohoto přenosu“, řekl Wy-Ora. „Nyní musím říct sbohem. Cestoval jsem do mnoha systémů s planetami, ale zde lze smutek ve mně těžko vysvětlit. Pamatujte si, že i když se rozejdeme a tyto přenosy budou méně časté, budeme

pokračovat v našem vztahu aspoň v myšlenkách. Budete vědět, že jsme na vás nezapomněli, nyní musím dát pokyn k odletu koldasianských lodí z oblasti vaší planety.“

Pak vydal příkaz v jeho rodném jazyce a potom na vědomí Edwinovi a jeho společnosti, v přibližném překladu: „Kasalango visiangó Lessi vichingo Wy-Ora! Lasaka Lamo-se sala-HDO slavanda salakango salandi lasaka kallosó lavando Si. Kasendula Vanda aliaszo na Si Wy-Ora.“

Překlad je: „Zde Wy-Ora ze druhé koldasianské flotily. Nyní vám příkazují evakuovat tuto oblast a ponechejte nové hlídky v přidělených oblastech. Toto vám nařizuje Wy-Ora.“

S tímto posledním rozloučením, Wy-Ora ukončil rádiový přenos. Edwin doufal, že jeho dobrý přítel Valdar, kterého tak dobře poznal na počátku šedesátých let, přidá pár slov na rozloučenou. Ale nic dalšího z rádia už nepřišlo.

O tři dny později, ve dvě hodiny v noci, dne 27. dubna, se ozvalo vytrvalé volání z rádiového přijímače, které probudilo Edwina a jeho manželka Elizabeth. Bylo to volání čtvrté koldasianské hlídkové divize. „Připravte se na přenos ...“, opakoval hlas v pravidelných intervalech po nějakou dobu. Určitě to musel být Valdar! Vstali, oblékli si župany, usadili se v obývací místnost, poslouchali a nahrávali přicházející vysílání.

„Moji přátelé, je mi líto, že vás probouzím v tuto hodinu. Tady je Valdar. Pozdravuji vás ode mne i posádky této lodi. Jsme na cestě do systému Pyrole, abychom prováděli naše další hlídky, nemusíme už mít další příležitost k vám promlouvat, nejdříve nám odpusťte, že vás nyní vyrušujeme. Clyveen a já vám a vašim členům chceme poděkovat za vaši gratulaci k naší svatbě. Oba to velmi oceňujeme a děkujeme vám za vaše gesto. Ano, jsem teď muž s životním cílem! Slíbil jsem sdílet svůj život s někým, kdo pro mě znamená víc než cokoli jiného ve vesmíru.“

Mluvil o jejich domově na Koldasu, který byl docela blízko k domovu Wy-Ora, s výhledem na ostrov. Mluvil o západě slunce, procházkách podél břehu jejich vnitrozemského moře. Valdar řekl, že svou dovolenou od povinností hlídky, strávili v tomto idylickém prostředí, jako novomanželé v kosmickém nebi.

„Ale teď musím odejít, řekl Valdar,“ když mluvil o sobě. Ví, jak se musíte cítit, když mluví s tímto přízvukem a přiznám se, že jsem si uvědomoval po nějakou dobu, že to přijde. K dispozici je stále rostoucí počet bezpilotních satelitů, na oběžné dráze kolem planety, která se stala nebezpečnou.“

Valdar pak zopakoval, že většina vlád na Zemi, politických vůdců a představitelů, věděla o operaci Koldasianů a Konfederace. Řekl, že věděli o přítomnosti konfедераčních lodí nad jejich zeměmi a v oceánech po velmi dlouhou dobu.

(Přítomnost mimozemské kosmické lodi v našich mořích zní exoticky a přitažena za vlasy, ale my můžeme jen odkazovat na Filiberta Cardenase a případ Hialeah na Floridě nebo případ Davida Delmunda v Puerto Rico, kde byly kontaktéři, jejichž cílem byly podvodní základny UFO v provozu. V Nizozemsku Stefan Denaerde byl pod vodou v UFO po dobu 8 hodin, kde mu bytosti z jiné planety (Iarga) ukazovaly přenos filmů z jejich domovského systému a diskutovali o jejich životě, společnosti a technologii. Podrobně porovnávali jejich společnost s naší. Na konci tohoto setkání obrovský kruhový disk, jejich kosmická loď, vystoupal z moře do vzduchu a zmizel, vystupující pod strmým úhlem. Voda není nepřátelštější prostředí, než hluboký vesmír, měla by být stejně průchozí a může být používána pro tento účel více, než tušíme.)

Střízlivá myšlenka je, že většina obyvatel této planety ještě není připravena přijmout mimozemský život... Valdar dodal, že naše vlády nechtějí, aby lidé tento fakt přijali.

Konfederace uznává, že je třeba dělat takovouto politiku, protože přijetí mimozemského života by mohlo mít dalekosáhlé dopady na Zemi. Postupný přechod k tomuto faktu by byl mnohem lepší.

„Z čeho je mi smutno“ řekl Valdar, „je zbytečné krveprolití a válčení na Zemi. Často myslím na malé děti, které jsou nevinnými oběťmi všeho toho násilí. Děti bez domova musí hledat útočiště, jídlo a vodu, nemají tušení, proč jsou jejich rodiče ve válečném stavu. Existují oblasti extrémní chudoby. Všechny tyto scény a ještě mnohem více, zaznamenal v poslední době třídní letecký průzkum. I to přispělo k rozhodnutí Konfederace stáhnout své hlídky.“

Valdar řekl, že Země by neměla být zcela opuštěna. Velmi bdělé oko by mělo být ponecháno v těch zemích, které se podílejí na vedení války nebo fyzickém násilí, kdykoli to bude možné. Pak se vrátil k více světským záležitostem, když se zmínil, že poletí na Koldas v posledním typu vesmírné lodi.

„Pilotuji teď tuto loď, která je jedním z nejnovějších modelů. Jak zde sedím, vidím spousty nových kontrolních panelů, které se liší tvarem a velikostí od starších modelů, i vůně v této lodi je nová! V této době jsem si jist, že si musíme zvykat na nové uspořádání, které zahrnuje mnoho vylepšení. Všechna naše stará hlídková plavidla byly převedena do Pyroleanské flotily. Čtvrtá divize Koldasianů pak byla vybavena těmito novými plavidly, která jsou hodně vylepšena a mají účinnější systémy.“

„A teď, bohužel, musím ukončit tento přenos, protože musíme pokračovat v naší cestě. Nechci říct sbohem, žádné loučení na Koldasu nemáme. Říkáme: „Zítra vyjde slunce, bude nový den, ale musíme se nyní rozloučit pro tuto chvíli, než se znovu setkáme.“

„Takže, současně platí, že znovu setkáme?“

To byla jeho poslední slova, Edwin a Q skupina neslyšeli z Konfederace nic po téměř sedm měsíců, byla to jedna z nejdelších přestávek v přenosech.

Život se po měsíce vlekl, pokračoval jako obvykle a Edwin, když byl venku, často toužebně hleděl na široou modrou oblohu. Posílal své myšlenkové zprávy, snažil se udržet v kontaktu. Snažil se obdržet nějakou jejich myšlenku, ale nic nepřicházelo. Kdy se vrátí? V noci často marně čekal na známé zavolání z jeho rozhlasového přijímače. ... „Voláme Q základnu!“ ... Těm, kteří čekají se zdá, že čas se zpomaluje.

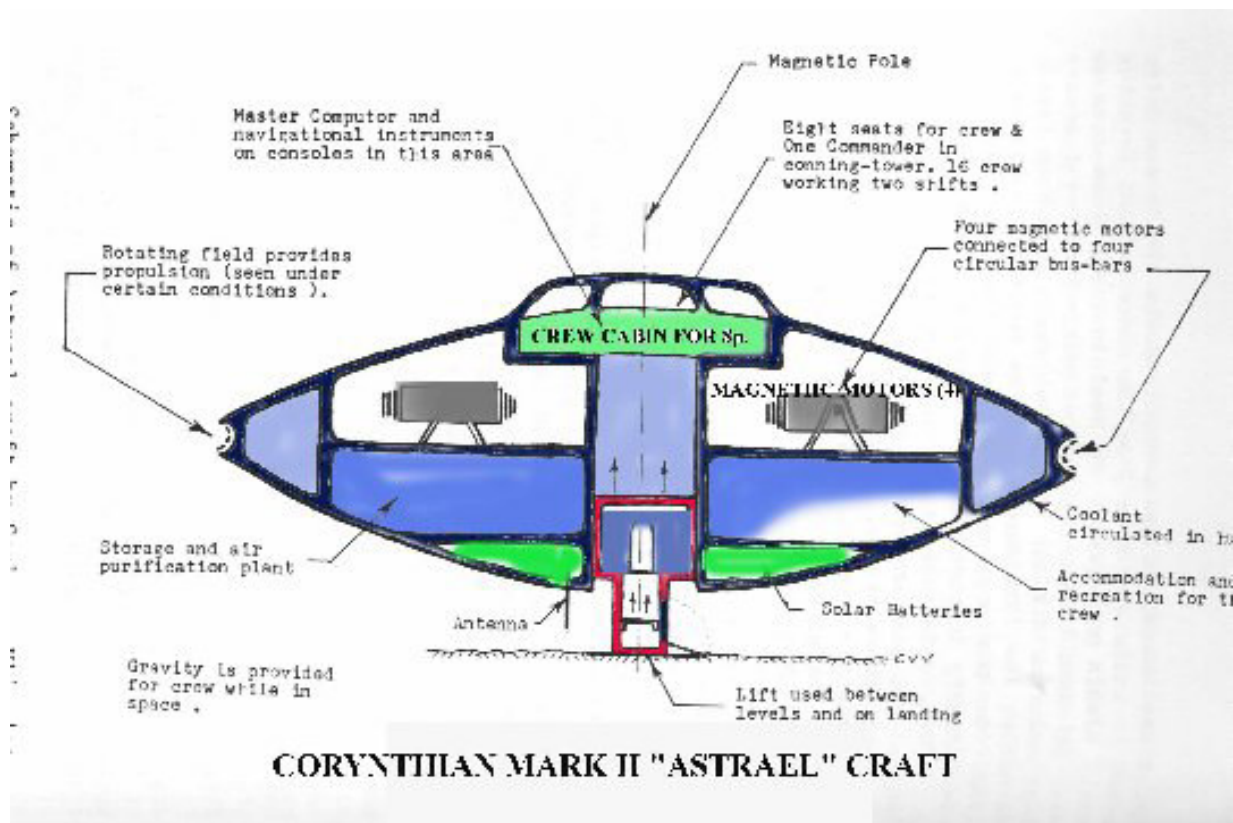
Lodě KOLDASU

Jak připravoval tento příběh z prepisů rozhlasových relací, Edwin byl požádán, aby popsal kosmickou loď, kterou viděl přistát na pláži u Pattersonova vlnolamu, která později vyzvedla Valdara a vzala ho zpět na Koldas. Carl van Vlierden připravil proporcionální výkres schematického uspořádání lodi a také ukázal detaily, které Edwin viděl v pozdější době, při jiných setkáních. Odvodili jsme z toho, prostorový náčrtek a popis, doprovázející schéma. Tato loď byla poměrně velká a nesla posádku sedmi osob. Mohla by létat mezi solárními systémy. Malé lodi, používané pro některé mise, mohou být uskladněny ve větší lodi nebo mohou být rozmístěny na palubě umělé družice, která je hlavní stanicí.

Pak to jeden večer přišlo! Bylo to ve 21 hodin, prvního listopadu 1969. Byli zpátky! Byl to Wy-Ora, ale přinesl velmi znepokojující zprávy.

„Mám nějaké znepokojivé zprávy, které vám posílám. V minulých vysíláních jsem se zmínil o Galdonianech, kteří žijí ve vzdálené, nezmapované sluneční soustavě, daleko od Koldasu. Je to obrovský prostor s mnoha planetami vhodnými pro život. V poslední době byl učiněn velmi znepokojující objev jedním z našich hlídkových plavidel, na okraji naší sluneční soustavy. Jedná se o oblast, která se skládá z pásu asteroidů, téměř neprostupná pro rychlé

plavidlo, kde jsou tisíce asteroidů, velké i malé kusy kamení, všechny zcela bez života. Tady, mezi bludištěm kosmického odpadu, naše hlídka našla mnoho Galdonianských vesmírných lodí. První význam tohoto nálezu nebyl zcela doceněn, ale brzy jsme zjistili, že v tomto pásu bala sestavena skutečná armáda lodí a bližší průzkum ukázal, že většina z nich je bez posádky, podobná řízeným střelám, které by mohly být zaměřeny na jakýkoliv cíl v naší sluneční soustavě!

„Tajná sestava této zákeřné útočné síly, jejímž cílem byl Koldas, nás všechny v Konfederaci překvapila. Jako nádorového bujení, šířila nadále svá chapadla po celém území trosek, v pásu asteroidů. Její konečný cíl byl brutálně jasný a my si uvědomili, její dosah. Mocný Koldas byl ohromen! Jeho planetární obraný systém byl paralyzován, nebyl připraven na boj nebo útěk po 2000 letech míru ...“

„Bude muset Koldas bojovat s Galdoniany, aby si zachoval svůj klidný život?“

Otázka zněla až příliš povědomě.

„Koldas rozhodně není připraven na invazi,“ řekl Wy-Ora. „Nemáme výzbroj určenou pro ochranu našich lidí. Jedinou možnou obranou, co máme, je naše flotila lodí Astrael a bude-li to nezbytné, budou použity k ničení těchto útočících lodí, při dosažení naší sluneční soustavy. Siton nabídl, že nás posílí v případě nouze. Ale naši představitelé odmítli přijmout tuto velkorysou nabídku protože měli pocit, že Koldas se musí bránit sám a že ostatní mírumilovné planety by se neměli zapojovat na náš účet. Tak doufejme, že Galdoniané budou přemýšlet, než podniknou takový nepřátelský krok proti nám. Jejich lodě jsou primitivní, v porovnání s tím, jaké má Koldas kosmické technologie. Nechceme válku, ale pokud je to nevyhnutelné, budeme stát proti všem, kteří se rozhodnou udeřit.“

Zpráva o chystaném válečném ohrožení našeho přítele a jeho planety, šokovala Edwina, jeho ženu i členy Q skupiny. Staletí mírového soužití mělo být v troskách. Výkonný člen Konfederace byl pod hrozbou útoku. Na naší krvi nasáklé Zemi je hrozba války téměř vždy někde přítomna. Ironií je, že planeta s názvem PEACE se chystala zapojit do války o přežití.

O měsíc později, se Wy-Ora vrátil s dalším dychtivě očekávaným přenosem. Přišel až v 8:15 večer. Udal svou pozici 537 km nad domovem Edwina. Říkal, že byl pověřen zastupovat Koldas na konferenci Konfederace, která se konala v těchto dnech na Grandoru a on se právě vrátil. Tyto konference se konaly pravidelně a sdělil také popis nádherné haly ve městě Veenu. Kolosální kopule sálu byla zcela průhledná a delegáti seděli v kruhu pod ní. V centru sálu, na vyvýšeném pódiu, byla sedadla představitelů. Z této pozice se mohli podílet na každé diskusi o aktuálním dění v Konfederaci.

Každý delegát z planet, seděl ve své vlastní soukromé kóji, komfortně zařízené a vybavené důmyslným záznamovým systémem, takže kompletní záznam jednání a všech akcí mohl být přenášen na jejich domovské planety. Wy-Ora řekl, že konference trvala šest dní a byla téměř celá věnována krizi, které čelí Koldas. Všechny možné aspekty situace byly projednány a mnoho návrhů bylo zakotveno v usnesení shromážděných delegátů. Byla shoda v názoru, že válka je nevyhnutelná, pokud by objevená hrozba nebyla stažena a Koldas se byl nucen bránit.

Wy-Ora pokračoval: „Nikdy jsem nebyl po konferenci tak zcela vyčerpaný, jako při téhle příležitosti. Nikdy jsem se nezúčastnil setkání, kde se řešilo tolik myšlenek předložených představiteli. Jedním z přijatých rozhodnutí bylo ukončit některé povinnosti hlídek, ke kterým se Koldas zavázal v minulosti. Tak bude šetřit své zdroje na přípravu k odolání případnému útoku. Grandor, Byronne a Salamia zbaví Koldas jeho hlídkových závazků, které poctivě prováděl po mnoho let.

S nádechem optimismu, Wy-Ora řekl: „Mám stále pocit, že je naděje na mírové řešení. Žádám vás všechny, abyste se s námi na vaší planetě modlili k Všemohoucímu, aby nás posílil proti tomuto nebezpečí. Cítím se jist, že naše modlitby budou vyslyšeny ...“

Poslední zpráva byla, že galdonianská flotila zatím neudělala žádný nepřátelský krok, ale pohybují se směrem ke Koldasu. Den za dnem se galdonianské vesmírné lodě více a více přibližovaly a čas na akci byl již blízko. Wy-Ora řekl: „Nebudeme dělat nic, dokud neudělají výhrůžný krok. Budeme tedy jednat jen proti jejich pohybu k nám.“

Na závěr řekl: „Moji přátelé, já nevím, kdy se naše loď vrátí zpět do našeho systému. Tak jsem pověřil Sitoniana Zybo, aby vás informovat o akcích, které se konají v Konfederaci.“ Krátce se rozloučil a byl pryč!

POZNÁMKA - Celé toto drama zní absurdně a hodně se podobá naší science fiction. Je příliš podobné událostem na Zemi, ale nezapomeňte, že fikce je založena na mnoha možných skutečnostech. Tito Koldasiané, jakož i další členové Konfederace jsou lidé a jako takoví, jsou možná závislí na selhání jiných lidí. Faktem zůstává, že bylo několik dalších svědků, kteří slyšeli rozhlasové vysílání živě a kteří zkoumali rádio i anténu, včetně okolí a hledali společníky a způsob, jak to udělali, aniž by však zjištěli nějaký skutečný důkaz pro podvod. Byli stejně zmateni jako jsme byli zmateni vy a já a někteří utratili mnohem více peněz, úsilí a času, než vy a já, abychom to zjistili. Pokud bychom raději nemysleli na lež nebo podvod, pak tam jsou i jiné záležitosti. Pokud by nějaký podvodník našel způsob, jak bez identifikovatelného zařízení přenášet energii rádiových vln, pro aktivaci rozhlasového přijímače a zapnul a vypnul ho před svědky, aniž by se ho někdo dotýkal. Pokud by existoval podvod i jiné triky, jaké je třeba zvládnout, tak anténu viděli i ostatní, včetně nepřírodní obrany George a další podobné jevy. Ale ještě to není konec! Stále to pokračuje!

Pokračování UFO kontaktů s planetou KOLDAS z jiného vesmíru, o jejich přírodě a také o jejich způsobu cestování k Zemi, dou popsány v dalších částech tohoto neuvěřitelného příběhu, které vše nejlépe prokazují a vysvětlují.

Kapitola 6

Invaze

Zlověstnou armádou lodí v pásu asteroidů u Koldasu, musela být zděšena populace celé planety. Pro nás jsou války a neustálé boje součástí našeho způsobu života. Skutečně, Kenneth Clark naznačuje, že rané fáze všech civilizačních epoch na Zemi, začaly úspěchy ve válce, a že boj je zřejmě nutný ke stabilizaci výsledných civilizací.

Na druhém konci stupnice, Koldas se těšil po 20 století dějin období bez boje, jakéhokoliv druhu a proto jedinou odstrašující silou, kterou mohli připravit, byla jejich flotila kosmických lodí Astrael. Tato plavidla však nebyla určena pro vojenské úkoly, ale byla vybavena "Sun-ray", ničícím laserem nebo částicovým dělem, které bylo navrženo tak, aby ničilo meteority v magnetických drahách. Jeho jako tužka tenký paprsek se zabodl do libovolného objektu a zničil ho beze stopy zářícím bleskem. Mohlo by to zachránit jejich civilizaci? Jak bude obyvatelstvo připravený na násilí, když bude čelit nadcházejícímu útoku?

Pět dní před Vánocemi přišla rádiem osudná zpráva. Byronnianská nákladní loď Astrael předala zprávu z Melchoru: „Zde Kashendo, z kontroly Melchoru, mám pro vás velmi závažnou novinku, Edwine. Před dvěma týdny, cizinci - Galdoniané napadli Koldas.

Dopadly tam ve velkém počtu řízené střely, které způsobily rozsáhlé škody, včetně zničení hlavního komunikačního centra. Během tohoto útoku, přišlo o život tři tisíce lidí a shořelo mnoho lesů. Obrana byla řízena Wy-Orem, který vedl první divizi lodí Astrael. Pět lodí bylo ztraceno s celou posádkou a čtrnáct jich bylo poškozeno.“

Edwin byl ohromen touto zprávou a nemohl uvěřit svým uším. Kashendo pokračoval ve své zprávě: „V této chvíli se Galdoniané chystají zahájit další útok. Představitelé Koldasu nařídili evakuaci výškových budov v hlavních městech. Lidé se přestěhovali do okolní přírody nebo našli útočiště v suterénech. Přes první ztráty na životech, je morálka lidí vysoká. Jsme přesvědčeni, že útočníci budou odraženi a mír na této planetě obnoven ...“

Kashendo pak vysvětlil obtíže Koldasijského hlídkového plavidla, sledujícího rozmístění cizích řízených střel, v pásu asteroidů. Region byl obrovským bludištěm trosek, z tisíců planetek a kusů holých skal. Bylo to stejně nebezpečné pro Galdoniany, některé z jejich střel nebylo vidět, než se srazily s kameny a explodovaly. Lodě Astrael výrazně zpomalily, při pohledu na tyto "jehly v kupce sena". Pokud byla cizí raketa zjištěna, byla zničena jediným výstřelem ze "Sun-ray".

„Bohužel,“ pokračoval Kashendo, „jsme nebyli schopni Vás dříve informovat o Galdoniánském útoku na naši planetu. Naše radiová komunikace z Melchoru potřebuje loď Astrael mezi námi a vámi na Zemi, k předávání signálů, protože se nemůžeme dovolat přímo a proto děkujeme byronnianskému veliteli nákladní lodi, že umožnil toto vysílání. Průběžně vás budeme informovat čas od času o vývoji, a to buď z Melchoru nebo od sitoniánského přítele Zybo.“

O dva týdny později, dne 2. ledna 1970, jeho hlas byl opět slyšet z Melchoru v 18:30. Byronnianská loď pomáhala při přenosu. Byly to maximálně znepokojující zprávy.

„Po dva pozemské dny,“ oznamovala zpráva, „galdoniánské vesmírné lodě vstupovaly do atmosféry Koldasu. Bylo tam celkem 37 lodí. Byla tam i loď s posádkou, obrovských rozměrů. Jejich cílem bylo zničení strategické sledovací stanice na severní polokouli. Tato stanice byla skryta ve vzdáleném lese a měla posádku více než tisíc osob. Korynthiánská loď Astrael byla okamžitě připravena zneškodnit útočníky.“

Kashendo vysvětlil, že Korynthianské plavidlo bylo určené zejména pro dálkové meziplanetární cesty. Obsahovalo nejmodernější vybavení s automatickými přístroji a bylo jedním z nejimpozantnějších plavidel, s ničivou silou, stejně jako s možností okamžité translokace. *(Translokace je způsob okamžitého přemístění ve vesmíru).*

Během setkání byla většina cizích lodí zničena nebo donucena k přistání na Koldasu, i když některé unikly. Neuspěli s jejich cílem zničit sledovací stanici. Zajatci byli vyslýcháni, když počáteční jazykový problém byl překonán a Galdoniané se přiznali, že napadli alespoň dvě další planety v jejich systému. Zdá se, že jedním z důvodů pro útok na Koldas bylo ukořistit minerály, potraviny a další potřebné zdroje.

Lidé z Koldasu byli zděšeni, když slyšeli, že planeta by mohla jít do války, ničit a zabíjet tisíce lidí, z takového triviálního důvodu. Uvěznění Galdoniané se zdáli být nebojácní, pro jejich přesvědčení, že s pomocí dalších dvou planet, by nakonec dobyli Koldas a srazili ho na kolena.

Do té doby, neměl Koldas jinou možnost, než se připravit na nadcházející útok. Byl kladen důraz, na získání informací od zajatců, kteří mohli prozradit umístění těchto tří nepřátelských planet. Jak to Kashendo formuloval: „Jsme civilizované bytosti, i když jsme ve válce, nebudeme vystavovat své zajatce jakémukoli nepohodlí a tak je nutit, aby nám odhalili svá tajemství. Dodal, že všechny jejich naděje jsou spojeny s nádhernými novými korintskými loděmi Astrael a nadějí, že budou schopni najít dotyčné planety a skoncovat s jejich nežádoucí činností.

Ale o dva dny později v 9:45, velmi znepokojený Kashendo promluvil prostřednictvím přijímače, s důrazem na velmi naléhavou zprávu pro Edwina.

„V tuto chvíli, když k vám mluvím, Galdonia se připravuje na zahájení dalšího útoku na Koldas. Odhaduje se, že 3000 raket míří k naší domovské planetě. Korynthianská divize byla upozorněna, aby je zachytila dříve, než se dostanou na hranice naší atmosféry. Je to prvořadá krize pro Koldas, je to největší síla, kterou dosud Galdoniané použili proti nám ... musím zatím přerušit vysílání, které je potřebné pro všechny kanály na nouzové volání. Pokud to bude možné, budeme vás informovat o výsledku tohoto útoku. Sbohem ...“

Den za dnem, další zprávy o tomto posledním útoku, Edwinovi a jeho skupině vůbec nepřicházely. V blízkosti Země nebyla žádná loď, která by předávala zprávy z Melchoru? Nebo tento útok přemohl planetu nepřipravenou na takovou válku?

Mohly všechny ostatní planety Konfederace, celá devítka, začít totální válku mezi hvězdami? Byla by Země na seznamu cílů? Je možné, že náš pás asteroidů je již obsazen cizími raketami? Dny přešly v týdny a pak na třetí týden v 18:45, přišla dlouho očekávaná zpráva.

„Bohužel,“ řekl Kashendo, nebyli jsme schopni vás kontaktovat dříve, vzhledem k úplnému zničení hlavního komunikačního centra na Koldasu. Až do této doby, byla umělá družice přetížena zprávami o dopravě a manipulaci s kosmickými loděmi Konfederace. V mém posledním přenosu jsem vás informoval, že příval galdonianských střel je na cestě ke Koldasu. Tyto střely byly všechny zaměřeny na naše hlavní komunikační centrum. Bohužel pro nás, pronikly naší obranou a udeřily na toto životně důležité nervové centrum. V jeho blízkosti přišlo o život tisíc našich provozních zaměstnanců. Mnoho dalších bylo zraněno a velká plocha v okolí zařízení byla srovnána se zemí. Ale Galdoniané nedosáhli úplného vítězství! Mezi naváděnými střelami byly stovky útočících lodí s posádkou Galdonianů a jejich zbraněmi. Přistáli, aby obsadili komplex budov komunikačního centra. Tato operace pak zcela selhala. Korynthianská eskadra zcela zničila 57 útočících lodí a zbytek ustoupil. Ale bezpilotní rakety způsobily obrovské škody tím, že se soustředily na relativně malém prostoru. Na každé dvě zničené rakety, alespoň jedna pronikla naší obranou a způsobila úplný zmatek a hrůzu všem, kteří žili v okolí. Útok trval tři a půl hodiny.“

„Nejhorší rána pro Koldas,“ řekl Kashendo, „bylo téměř kompletní zničení korynthianské divize lodí, která byla právě připravena k odletu na hledání těch nepřátelských planet. Více než tři čtvrtiny lodí byly zničeny při útoku a bude trvat hodně cenného času, na výměnu těchto lodí, na které byla zaměřena naděje Koldasu.“

Podle toho, co Kashendo řekl ve svém posledním přenosu, bylo zřejmé, že Koldas se potácel pod úder agresora, ale zároveň si planeta léčila svá zranění a dělala opatření, s cílem ochránit své zdroje. Řekl, že další korynthianská divize již byla na montážní lince, a že jakmile tato plavidla budou připravena k provozu, odletí pod velením Valdara. Budou hledat v dosud neprozkoumaných podezřelých regionech planety agresorů. Zdrcující zpráva. Mezitím Kalaal vstoupil do této neprozkoumané oblasti s 34 hlídkovými čluny, dokud nové korynthianské loďstvo nebude připraveno. Zde očekávali ukryté Galdoniany, pravděpodobně ve velkém počtu. Pokud by se podařila odstranit pouze tato hrozba, Koldas by se už nebál raketových útoků.

Války se objevily u mnoha civilizací ve vesmíru a byly zničeny mnohé lidské civilizace, ale tyto bolestné zkušenosti zavedly tyto planety na vyšších úroveň sympatií u svých kosmických bratrů a sester.

O dvacet čtyři hodin později byl Kashendo zpátky s další rádiovou zprávou. Bylo to v 8:30, dne 24. ledna 1970.

„Konečně máme nějaké povzbudivé zprávy. Divize hlídky Kalaala právě nachází velké skupiny Galdonianských lodí s raketami. Ty byly v záloze, za pásem asteroidů. Tento objev byl štěstím, protože to byl obrovský nezmapovaný region. Kalaal zaútočil okamžitě na rakety paprsky Sun-ray a mnoho jich zničil. Domníváme se, že se jedná o průlom a stopy nalezené uvnitř mimozemských plavidel, mohou vést k dalším skrytým skladům, na nějakém strategickém místě, blíže ke Koldasu. Úspěch Kalaala vedl naše představitele k vyslání ještě dalších hlídkových lodí Astrael do této oblasti a Valdar bude mít téměř okamžitě k dispozici 72 lodí.“

To byla dobrá zpráva, paprsek naděje pro Edwina a členy Q skupiny a jejich přátele, kteří se zajímají o vývoj. Žili v obavách, od doby té zprávy, o útoku na Koldas. Všichni doufali, že čas by pomohl zachránit planetu, která byla vybrána pro počáteční útok, ze strany agresorů.

Kdyby Koldasiané byli schopni mobilizovat své zdroje rychleji, jejich technická a duchovní nadřazenosti jistě zvítězí. Pak tu byl potenciál kombinované síly ostatních planet v Konfederaci. Určitě by jen tak nestáli a nenechali nepřátele jejich vysoce rozvinuté civilizace bez povšimnutí. A tak, i mezi velkými planetami, se boje zdají být nezbytné k ochraně civilizace. Útočníci by měli být znovu poraženi. Nevíme, kolikrát se to již stalo. Historické záznamy uvádějí, že se vreceli do útoku znovu a znovu a dokonce i Země neunikla jejich pozornosti. Konfederace nebyla nikdy úplně zničena od tohoto soupeře, takže jejich osud rozhodl Bůh.

Poznámka - Může to zde být velmi důležitá lekce. Nejedná se o první sledování Země mimozemšťany a popsat dlouhé časové období a historii vyspělých civilizací na naší planetě, zničených útočníky z vesmíru. Frekvence nemusí být velká, ale hrozba je stále zde. Možná, že jsme v bezpečí jen v dlouhodobém horizontu, ale připojení se ke Konfederaci planet by poskytovalo širší rozsah ochrany. Možná, že je nutné i sdružení planet, jaké bylo popsáno mimozemšťany.

Do té doby, život pro obyvatele Země plynul jako obvykle. Drtivá většina nevnímala drama rozvíjející se na jiné planetě, kteří byli naši pozorovatelé. Edwin a Elizabeth měli první dítě,

Michelle, která se narodila 7. února 1970, což přineslo nové domácí povinnosti. Místo toho, aby sledovali zprávy z vesmíru, mysleli na pleny, lahve, koupání a dobu krmení.

Na koldasianském satelitu Melchoru bylo mnoho zvýšené aktivity. Vesmírné lodě vstupovaly a odlétaly přes těžké vzduchové uzávěry bran. Byla to oáza pro vesmírné cestovatele, kde posádka a loď mohou najít klid a čas na opravy. Uvnitř obří koule byly pohodlné oddíly a dokonce i replika venkovní scenérie k rekreaci, s trávníky, keři a fontánami. Nad mnoha úrovněmi, s jejich labyrintem tunelů a ubytovacích hal, se tyčila obrovská průhledná pozorovací kupole - nervové centrum obří koule, s jeho očima a ušima. K dispozici byly antény, ježící se ve všech směrech pro přijímání a předávání signálů. Osvětlené číselníky a panely byly trvale obsluhovány muži i ženami - operátory. Na nejvyšší úrovni byl ovládání pult s boxem, kde byl kapitán lodi, v té době náš kamarád Kashendo.

POZNÁMKA- Přestože umělá družice měla několik kilometrů v průměru, byla to ohromující konstrukce, ale ne úplně nemožná. NASA zkoumá takový projekt již nyní. Existuje několik nepublikovaných případů UFO, zahrnujících takové obrovské lodi. Jeden případ je podrobně popsán v "UFO Kontaktech z Plejád", byla to také koule. Hangár v ní měl sám mnoho čtverečních kilometrů plochy a mohly tam být stovky lodí.

Přestože Melchorské vysílače byly využity prioritním provozem, Kashendo našel čas, aby poslat rádiem zprávu Edwinovi, když byla jedna loď Konfederace v zemské blízkosti a předala mu jeho signál. To se stalo asi týden poté, co Elizabeth měla první dítě.

Po vzájemném představení se, Kashendo k nim promluvil: „Mám pro vás zvláštní poselství, Edwine a Elizabeth, přijměte gratulaci od nás všech k příchodu vaší dcery! Posíláme naše nejlepší přání pro matku a dítě, Wy-Ora, Valdar a Mankton posílají také své gratulace. Všichni mě pověřili zprostředkováním jejich přání všeho nejlepšího, v tomto případě.“

Kashendo dále řekl, že Valdar, Kalaal a Mank-Ton se drží dobře, i když jejich povinnosti jsou daleko od sluneční soustavy Koldasianů, tak mají pocit, že je nejlepší, takto střežit vzdálenou oblast, kde byly nalezeny invazní planety. Ačkoli tisíce Koldasianů přišli o život, jejich morálka byla stále vysoká. Všichni věřili v konečné vítězství nad silami, které ohrožovaly jejich planetu.

Kashendo pokračoval. Žádné další útoky už nebyly v poslední době na Koldas provedeny. Valdar a Kalaal objevili mnoho skrytých zbrojnic, v pásu asteroidů i mimo něj. Tisíce raket byly zničeny. Kupodivu žádná jiná Galdonianská plavidla nebyla spatřena, ale naši představitelé mají pocit, že to může být jen klid před bouří. V současné době je všude klid. Tvář Koldasu se během tohoto krátkého období války změnila. Dočasné bydlení bylo zajištěno pro všechny, kteří přišli o své domovy a místa strategického významu byla posílána a vyzbrojena zařízeními schopnými zničit útočící loď.

„Ano,“ řekl Kashendo, „Koldas se změnil. Je obtížné se přizpůsobit našemu novému způsobu života. Lidský duch nebyl poškozen. Navzdory změnám, s úsměvem jdeme dál. Jsme přesvědčeni, že nakonec překonáme tyto agresory. Je to zvláštní, jak národ, který nezažil válku po tisíce let, byl schopen se přizpůsobit tak rychle, těmto novým podmínkám. Naše divize lodí Astrael jsou posilovány téměř každý den a ty, které jsme ztratili v bojích, byly nahrazeny. Brzy bude připravena naše nová korynthianská divize a Koldas pak pronikne hluboko za pás asteroidů, hledat tyto agresory, kteří na nás přinesli smrt a zkázu.“

„Jak jsem se díval přes tato velká okna pozorovací kopule,“ řekl Kashendo, nyní uvolněnějším hlasem, „vidím tisíce hvězd táhnoucích se ve všech směrech, nikdy nekončící koberec. Přemýšlím o mé planetě a myslím, že o vaší Zemi také. Uvažuji o mnoha tisících planet, v tisících systémech, v tisících galaxiích. Některé ještě dosud ani nebyly objeveny. Myslím

si, že existuje mnoho jazyků, v nichž tyto různé rasy konverzují mezi sebou. Jak sedím a přemýšlím o této záležitosti, cítím majestátnost a nádheru Božského stvoření, jak úžasné jsou tyto vesmíry, v nichž bydlíme a ostatní též. Jistě, v celé této nádheře, by měl vládnout mír. Co motivuje a podněcuje civilizované bytosti, působit bolest a utrpení ostatním živým tvorům? Nejsme všichni jedna rodina?“

Kashendo pokračoval ve svém snění, „Víš, tato stanice je často navštěvována poutníky z hlubokého vesmíru. Často myslím na to, jaké by bylo, kdyby vaše kosmická loď navštívila tuto stanici, na svých cestách do hlubokého vesmíru. Vaše astronauti by viděli nápis v našem jazyku, nad přechodovou komorou – ‚Melchor vás všechny vítá‘. Ano, to by bylo úžasné, ale nemusí to nastat ještě v mém životě, i když se to jednou stane!“

Když tady sedím a mluvím s tebou na Zemi, připomíná mi to tréninkové období, které jsem strávil na vaší planetě. Ano, byl jsem tam pět let ... v Austrálii. Tam jsem se naučil mluvit vaším jazykem a potkal jsem mnoho lidí, kteří mi během mého pobytu hodně pomohli. Každý, koho potkal, byl velmi laskavý a ohleduplný, ale většina z nich neměla nejmenší tušení, že jsem nebyl obyvatelem Země. Musím říct, že jsem opravdu miloval můj pobyt u vás a mám mnoho příjemných vzpomínek. Nechám vám malé tajemství. Během mého pobytu jsem tam potkal nádhernou dívku a zamiloval se do ní. Její jméno bylo Linda. Když jsem dokončil svůj výcvik, Linda trvala na tom, že mě doprovodí na Koldas. Tam jsme byli oddáni. Oba jsme našli velké štěstí... a často jsme vzpomínali na nádherné dny na Zemi.

Bylo příjemné s tebou mluvit, ale teď musím skončit. Budu tě znovu kontaktovat, při nejbližší příležitosti. Mnoho díky patří byronnianské lodi, za pomoc v tomto přenosu. Nyní sbohem z Melchoru ...“

Dostal svému slovu, známý hlas z Melchoru přinesl krátkou zprávu o čtyři týdny později, že žádné další útoky nebyly na Koldas provedeny. Nicméně, 24. března přišla zpráva o dalším útoku.

„Další rána udeřila na Koldas. Před dvěma týdny, galdonianské rakety zcela zničily městečko na severní straně. Znal jsem tohle město dobře, protože jsem se narodil v Typhylianu, strávil tam své mládí a vyrůstal. Tisíce lidí přišly o život a mnoho dalších bylo zraněno. Byl jsem hluboce šokován, když mi to bylo oznámeno. Všichni přeživší byli evakuováni a město je nyní městem duchů a doutnajících trosek. Ano, Koldas poznal chuť hrůzy a marnosti války.“

Kashendo se také zmínil, že nově vzniklá korynthianská divize, nechala po tři pozemské dny zkoumat dříve neprozkoumané oblasti na nepřátelské planetě. Řekl, že divize byla rozdělena do tří pracovních úseků, které rovněž pravidelně podávaly hlášení na Melchor.

POZNÁMKA - Kashendův hlas byl další, který používal rádio pravidelně, mimo Valdara a Wy-Ora, Zyba, Mank-Tona, Kalaala a dalších, všichni s různými přízvuky a charakterem, jak to v té či oné době slyšeli i všichni jiní svědci. Pokud by se ve skutečnosti představovaly nějaké místní hlasy, je divné, že za 23 let, co se to dělo, na žádný z těchto hlasů nikdo nepřišel a neztotožnil ho jako podvod - což by také jeho původce musel vydržet těch 23 let dělat. Žádný ze skupiny všech osobních přátel Edwina W. ani jeho manželky ani nikdo jiný nepoznal některý z těchto hlasů, jako původem od Edwina nebo by ho dokonce charakterizoval, v rámci jeho schopností. Hlas neovlivňuje žádné jiné znaky, kromě vlastní přirozené osobnosti. Podvod tohoto druhu prováděný tak dlouho, se zdá být nemožný. Vysílací zařízení je nákladné a nikdo, co se na tom podílel neměl na to peníze, stejně by podváděli jen sami sebe, nic takového se totiž předtím nedělo.

„Nikdy předtím,“ řekl Kashendo, „jsem se necítil tak bezmocný! Mám starost o bezpečnost mé rodiny a přátel na Koldasu, jsou v přední linii a já jsem relativně v bezpečí na Melchoru.“

Ted', když jsme ochutnali hořkost války, budeme si cenit mír ještě více, než jsme to dělali předtím. Doufejme, že naší Korynthianské divizi se to brzy podaří.

Ale teď se vraťme k další příjemné věci. Seděl jsem tady v pozorovací kopuli a dívat směrem k našemu slunci, je zde nádherný pohled. Vidím osamělého cestovatele nebesy, oděného v nádherné stříbrné róbě s vlečkou, 45.000.000 mil za ním. Poutník v prostoru ... Je to kometa, kterou můžeme vidět z této stanice. (*Bennetova kometa.*) Je to docela pěkný pohled. Připomíná mi to váš starověký Egypt. Cestou zpět v historii, kdy se kometa objevila na jejich obloze, to ale nebyla tato kometa, byla to jedna z našich vesmírných lodí, jedna z prvních, která přistála na Zemi. Musím vám říct více o těchto hvězdných lodích, neboť v našem archivu jsou některé fascinující záznamy, ale za chvíli musím rádiový přenos ukončit. Přejeme Vám vše dobré z Melchoru, do příště ...“

Příští relace přišla za nejneobvyklejších okolností - dvacet minut od osudové mise Apolla 13! Člověk dělal své první pokusy, dostat se do Sluneční soustavy. Sputnik, první družice a první kosmonaut, už byli posláni nahoru. Neil Armstrong udělal první velký skok pro lidstvo. Celý svět byl svědkem prvního kroku člověka na Měsíci. Projekt Apollo byl dobře zahájen. Pak ale přišla 13. mise tohoto projektu. Zahájení ve 13:13 hodin proběhlo bez problémů, ale o 56 hodin později došlo k výbuchu v servisním modulu, takže byl zcela nefunkční. (Datum bylo 17.dubna 1970). Astronauti byly zcela závislí na lunárním modulu, který byl navržen tak, aby fungoval s životností 48 hodin. Nejkratší návratová trajektorie bude trvat 63 hodin a problém, jak se dostat domů byl vážný. Exploze zbavila velitelský modul elektrické energie, vody a kyslíku a jejich baterie byly vybité.

Dvakrát během kritické návratové cesty bylo nutné převést astronauty do lodě Astrael, která přiletěla na záchranu! Ale společným úsilím a vynalézavostí astronautů a tvrdě pracujícího pozemního řízení, nakonec zvítězili. Při přistání do moře, měla loď sotva dost síly, aby otevřela tři hlavní padáky, když jedna ze tří baterií byla vadná. Nebylo divu, že prezident Nixon pronesl tato slavná churchillovská slova: „Nikdy jsme tak málo nedlužili za tak mnoho!“

Jen dvacet minut po přistání do moře, byl Edwin upozorněn na jeho přijímači Zybem, ze Sitonianské šesté patroly. „Zdravím. Není pochyb o tom jste slyšeli dobrou zprávu, že tři astronauté bezpečně přistáli v cílové oblasti. Konfederace, moji pracovníci i já jsme rádi, že jsou v bezpečí. Poslední tři pozemské dny, jsme bedlivě hlídali poškozenou americkou kosmickou loď.“

Melchor nás informoval o situaci vašich tří astronautů. Moji nadřízení mi nařídili, abych okamžitě reagoval a poskytl jim podporu v případě potřeby. Když jsme se dostali na jejich pozici, oslovili jsme velitele americké lodi rádiem. Zpočátku nechtěl uznat náš přenos, tak jsme umístili naši loď Astrael vedle jejich lodí. Mohli jsme vidět, že Američané nás pozorují prostřednictvím průzorů. Jeden z nich měl nějaké fotografické přístroje a my jsme předpokládali, že udělali záznam o naší přítomnosti.

„Ale brzy poté, co se zotavili ze svého překvapení, astronauti byli v rádiovém kontaktu s naší lodí. Jejich první slova byla: „Přicházíme v míru ...“

Pak se vzájemně představili a velitel americké kosmické lodi řekl: „Vy jste skuteční živí Marťané? A vy nejste zelení, jak se říká?“ Já i moji přátelé jsme se všichni smáli jeho vtipu!

„Předtím, než nás Američané kontaktovali, se radili se svou hlavní základnou na Zemi o naší přítomnosti, udělali jsme záznam tohoto vysílání, a já bych byl rád, kdybyste mu naslouchali, jak popisovali naši loď Astrael, když nás poprvé viděli.“

Záznam, který Zybo nyní přehrál Edwinovi, při jeho rádiového přenosu do Pinetownu, v Natalu, připomínal ty dřívější, provedené předchozími astronauty Apolla.

POZNÁMKA - Toto není první případ UFO kontaktu s našimi kosmickými dopravními prostředky, jindy zaznamenaným. Západoněmecké "UFO Nachrichten", dne 15. července 1969 ohlásily UFO kontakt s Apollem 8, trvající 11 minut a během této doby modul změnil svoji trasu. Pedro Romaniuk z Argentiny napsal ve své knize "Neuvěřitelné příběhy z kosmu", že ruská loď "Voschod" se také setkala s UFO na oběžné dráze.

Celý svět byl svědkem a poslouchal každý krok člověka při cestě na Měsíc, ale tato zpráva byla samozřejmě určena pouze pro uši jejich řídicího střediska v Houstonu. Popisuje podivný objekt, který právě vstoupil do jejich pohledu mimo kapsli. Slova tří astronautů, všechna v rychlém sledu za sebou, se někdy překrývají, dorazily na Zemi s nadšením a příležitostným zemitým žargonem...

„BR5. Vysoká pětka ...“
„Svatá dobroto! Přímo na polovině cesty!“
„Mám to! Bizarní. Dvačtyřicet stupňů ...“
„Obrovská?“
„Její velikost je jako největšího nákladního vrtulníku.“
„Co je to?“
„Já tomu nemůžu uvěřit!“
„Úžasné!“
„Dobrý Bože!...“
„Čtyřicet dva stupně ...“
„Big...je vysoká vepředu.“
„Klesá rychlostí 30 na 500.“
„Sestupujeme asi 99 metrů za sekundu.“
„Nemůžete se jí držet. Doufám, že si můžete poslechnout em ...“
„Přímo středem ...“

„Ano,“ pokračoval Zybo, „jak velitel lodi a jeho posádka řekli, nemohli uvěřit tomu, že nás viděli na vlastní oči. Museli jsme vypadat podivně, vznášet se vedle jejich postižené lodi. Podle mě musí loď Astrael vypadat podivně pro každého, kdo ji uvidí poprvé. Později, po prvním rádiovém kontaktu s americkými astronauty, když jsme se s nimi seznámili, tak za chvíli jsme byli přátelé. Dvakrát během zpáteční cesty, jsme si mysleli, že je budeme muset převést do naší lodi, když nastal další problém. Nebyli schopni opravit svoji loď, takže jsme jim zůstali nablízku, po zbytek zpáteční cesty. Poté, co bezpečně vstoupili do zemské atmosféry, jsme je sledovali na krátkou vzdálenost a přáli našim novým přátelům šťastný návrat. My jsme tady a u příležitosti, tohoto přenosu, vám předávám zprávu od velitele Melchoru.“

„Požádal mě, abych Vás informovat,“ pokračoval Zybo, „že Melchor vás bude znovu kontaktovat, jakmile bude možné dostat spojení. V současné době máme problém, musíme spoléhat na byronnianskou loď Astrael, předávající náš přenos, jakmile bude takové plavidlo v dosahu, budou vás kontaktovat. Bohužel, musím teď ukončit tento přímý přenos pro vás, protože musíme pokračovat v naší hlídkové povinnosti. Sbohem“

O dva dny později, 19. dubna 1970, byl opět rádiový přenos z Melchoru. Kashendo řekl, že je rád, že jsem slyšel od Zyba, že astronauté bezpečně přistáli. Řekl také, že sledovali všechny nejnovější pilotované mise Apollo na Měsíc, na žádost jedné z vlád Země.

„Když vaši astronauté letěli na Měsíc, sledovali jsme jejich cestu a přijali jejich tíšňové volání, pak jsme kontaktovali Koldas na poradu o neutěšené situaci pasažérů, v této těžce

poškozené lodi. Byl jsem tehdy informován od svých nadřízených, abych poslal zprávu nejbližší lodi Astrael a velitel Zybo ze Sitonijské divize byl v té době v těsné blízkosti.

Odpověděl okamžitě, že se nachází u poškozené lodi, kterou doprovázel kolem Měsíce a pak zpět k Zemi. Nakonec je opustil poté, co bezpečně vstoupili do atmosféry. V pravidelných intervalech během zpáteční cesty na Melchor, jsme byli informováni Zybem, s ohledem na vývoj události. Každému z nás v centru se ulevilo, když jsme slyšeli, že nakonec loď bezpečně přistála na Zemi.“

Kashendo pak překvapil posluchače tím, že Melchor byl poctěn návštěvou mimořádného hosta. Řekl, že host seděl přímo před ním, zatímco jeho korynthiánská loď byla v servisu, dole v hangáru pro lodi Astrael. Bylo to poprvé, kdy korynthiánská loď navštívila Melchor!

Kashendo řekl, že jejich hostem nebyl nikdo jiný, než velitel Valdar z druhé divize koldasijské hlídky lodí Astrael. Valdar byl zřejmě na zvláštní misi, on a patnáct dalších velitelů byli na cestě na Byronne. Ale před předáním Valdara, dodal, že Edwin musel dlouho postrádat svého starého přítele ‚George‘. To byla jistě pravda! Od vypuknutí bojů o Koldas, Edwin úzkostlivě čekal na zprávu o jeho starém příteli.

„Zdravím moji přátelé .. tady je Valdar.“ Edwin okamžitě rozpoznal jeho hlas, který vzbudil záplavu vzpomínek. „Je skvělé, být schopen ještě jednou s tebou mluvit rádiem. Často myslím na tebe, Edwine, tvoji manželku Elizabeth a všechny ve vaší skupině, které jsem tak dobře znal. Proto vítám tuto příležitost, aby znovu navázal vztah, který existuje mezi námi. Jak víš, došlo k velké změně v našem životě, protože Koldas byl napaden Galdoniany.

Pokud bys navštívil moji planetu nyní, všiml by sis obrovské změny u lidí. Jejich pocit svobody, jejich chuť k životu, zdá se, že zmizely. Nikdo na Koldasu neví, kdy přijde další raketový útok. Jaký devastující účinek bude mít útok na nás! Lidé se krčí pokaždé, když vidí flotilu odlétajících lodí, neboť to spojují s velkým násilím.

Doufám, že naše cesta k Byronne změní situaci. Jsme na zvláštní misi, převzít patnáct nových korynthiánských lodí Astrael a k výcviku, jak je ovládat. Každý z pilotů, které mám na palubě, dopraví jeden z těchto nejnovějších modelů zpět na Koldas. S tímto arzenálem doufáme, že prorazíme galdonijskou obranu a přivedíme brzký konec jejich agrese.

Při průzkumu hluboké oblastí vesmíru, korynthiánská divize našla směr, ze kterého galdonijské lodě přilétají, setkali se tam s koncentrací raket. To dočasně zastavilo jejich postup. Doufáme, že s kombinovanou silou této nové divize, budeme moci narušit jejich obranu. Já osobně si myslím, že to může být zlomovým bodem války.“

Valdar pokračoval s tím, že řekl další podrobnosti o nové korynthiánské lodi, popisoval ji jako nejlepší z útočných zbraní, které vymysleli. Loď je obrovských rozměrů, s velkým počtem Sun-ray dezintegrátorů strategicky umístěných, což představuje úžasnou kapacitu pro ničení. Opravdový válečný křižník, představující poslední slovo ve schopnosti prostorové translokace.

„Je to divné,“ pokračoval Valdar a konstatoval, že Galdoniané jsou od nás velmi odlišní vzhledem. Ještě více zarážející jsou jejich duševní vlastnosti, protože se zdá, že mají nenasytnou chuť na zabíjení a způsobují bolest a utrpení ostatním. Mohli v minulosti najít náš klidný Koldas jako snadný cíl, ale já doufám, že brzy změníme představy lidí, které nazýváme z ‚Vnějších světů‘.“

Na závěr Valdar řekl, že byl požádán, aby předal přání všeho nejlepšího od Clyveen, velitele Wy-Ora, velitele Kalaala a zároveň velitele Mank-Tona, všichni rychle postupují v jejich nové vojenské funkci. Všichni slíbili, že opět uskuteční rádiový kontakt, pokud to bude možné. Pak, jako osobní sdělení Edwinovi řekl: „Často myslím na ty bezstarostné časy, kdy jsme byli zvyklí hlídkovat nad planetou Zemí a na všechny ty přenosy, které jsme dělali, pro vás a ostatní na základně. To nás hodně těšilo, teď má Elizabeth dceru. Ach ano, příteli

Edwine, nemůžu si zvyknout na myšlenku, že jsi teď otcem. Když jsme se viděli naposledy, oba jsme byli svobodní! Teď máme oba odpovědnost, oba jsme starší a já doufám, že taky moudřejší! Vzpomínáš si na na mnoho hodin, které jsme strávili spolu? Buď v pohodě Ede, jeden den se určitě znovu setkáme.

Ale teď už musím končit, přeji všem svým přátelům na planetě Zemi - kéž vám Bůh požehná.

Zde Valdar a nyní předávám veliteli Kashendovi.“

Kashendo řekl, „To byl velitel Valdar. Přál bych si, abyste mohli vidět, jak sedí přede mnou. Vypadá působivě ve své blankytně modré koldasianské uniformě, se zlatými nárameníky korynthianského velitele. Ano, jsme opravdu poctěni, že ho máme na palubě této stanice, s jeho posádkou Korynthianů. Cítíme se mnohem bezpečněji, v jeho přítomnosti! Doufám, že oplatí tuto návštěvu brzy, s novou flotilou korynthianských lodí. Doufáme, že navážeme kontakt s vámi ještě jednou, takže budete moci slyšet Valdara opět a řekne nám více o využití těchto nových lodí.

Musím končit, nyní se blíží Byronnianská loď, odpovědná za přenos, která musí pokračovat na své cestě. Nemůžeme to déle prodlužovat. Děkujeme jim za předání tohoto přenosu. Melchor se loučí se základnou Q.“

Když se Kashendův hlas ztratil, přijímač mlčel dalších čtyřicet dní.

KAPITOLA 7

Planeta na kolenou

Jen velmi málo lidí na Zemi vědělo o válce s Galdoniany. Ti, kteří byli členové a přátelé skupiny Q a dalších skupin v mnoha zemích, byli informováni o těchto událostech, cirkulací kopií magnetofonových nahrávek přenosů. Edwinova skupina měla tu výhodu, že se nacházela ve vybrané oblasti na zemi, kde působili Wy-Ora a jeho asistent Valdar, v průběhu svého vzdělávání na Zemi. Bylo to čistě náhoda, že Edwin se více než neformálně seznámil s Valdarem, který později velel koldasianské flotile? I když komunikace s Koldasem během války byla velmi nepravidelná, přesto neobyčejně dlouho zůstala Q skupina v kontaktu s Edwinem. Podle pozemských norem je záhadou, proč se chovali takhle. V současné době však existuje silný náznak toho, že budoucí planetární události učiní tyto akce srozumitelnější.

Byl to Valdar který přišel jeden pozdní večer v květnu (30. května 1970), s nejnovějšími zprávami z války a přehledem obětí střetů. S emocemi řekl, že Galdoniané uštědřili Koldasu dvojnásobnou ránu. První směřovala na jih, aby zřejmě odklonila podstatnou část Koldasianské hlavní flotily lodí Astrael. Galdoniané pak zahájili svůj hlavní útok na severu, kde použili novou zbraň, která jak se ukázalo, byla mnohem více smrtící, než řízené střely. Vypustili tisíce bomb naplněných smrtelným virem!

„Ano,“ řekl Valdar vážně, „Koldas byl skutečně poslán na kolena. Jakmile byl ukončen osud severních měst, tisíce lodí byly poslány evakuovat lidi z postižených území. Ale tím rychleji, jak byli lidé evakuováni, tím rychleji se virus rozšířil. Mnoho lidí zemřelo v agónii před tím, než by mohlo být zachráněno, voda a potraviny byly znečištěny, což způsobilo mnoho dalších obětí na životě. Velký počet mrtvých, musel být narychlo pohřben v hromadných hrobech. Potom, nejen to, že ten virus sám zabíjel naše lidi, ale i další nemoci se šířily jako epidemie.“

Valdar byl hluboce dojat hrůzami z posledního útoku na jeho planetu. Poté, co Galdoniané zasadili tuto děsivou ránu, předali lidem z Koldasu poselství. To bylo od napadení poprvé, co jim vůbec něco sdělili. Slova byla v jazyce Koldasianů a varovali, že všechna koldasianská města by mohla být vystaven stejnému zacházení, pokud se Koldas okamžitě nevzdá.

Valdar pokračoval: „Jistě si vzpomínáte, že naposledy, co jsem k vám mluvil, jsem byl na cestě na Byrnone. Když jsem se vrátil s divizí korynthianských lodí, vyrazili jsme hned pokračovat v hledání Galdonianů. Naše loď nakonec našla planetu, která nám přinesla tolik zármutku. Zaútočili jsme na tři velká města, která byla zcela zničena. Myslím si, že Galdoniané zahájili útok viry, jako odvetu. Byla to rána za ranou a mnoho nevinných lidí přišlo o život. Ale Galdoniané by neměli zapomínat na jeden zásadní bod, a to je, že když napadnou jednu planetu v Konfederaci, dotkne se to všech ostatních planet. Byrnone již reagovala, když slyšeli o naší situaci, vysláním patnácti byrnonianských divizí, které nám pomáhají.“

V současné době čekáme na jejich přílet. K dispozici bude celkem 4075 lodí, až se celá flotila shromáždí, pak znovu udeříme na Galdoniany. Buď vyhrájeme nebo prohrajeme ... S pomocí těchto byrnonianských divizí mám pocit, že Galdonie bude mít jen malou šanci na přežití tak masivního útoku. Velitel Wy-Ora byl pověřen velením flotily a povede útok, já budu jako druhý nejvyšší velitel.“

Je pozoruhodné, že Valdar měl takovou důvěru k Edwinově Q skupině, že mohl poslat takové zásadní informace, v předvečer velké operace. Nebylo to vážné bezpečnostní riziko? Jak mohl vědět, že mezi členy Q skupiny nejsou nějakí agenti mimozemšťanů? V každém

případě, když ukončil rádiový přenos, vyjádřil naději, že brzy oznámí konec války. Také tlumočil přání všeho dobrého od Wy-Ora všem členům skupiny Q.

POZNÁMKA - Je skutečností, že příjem relace pro skupinu Q byl velmi dobře chráněn. Komunikace přicházela úzkým paprskem přesné frekvence, zaměřené přímo shora na anténu. Tyto zprávy byly přísně skupinou střeženy a citlivé informace nebyly vydávány ven, snad jen důvěryhodným osobám, až o pár dní později.

Když ukončoval přenos, přerušil to a řekl: „Právě jsme obdrželi naléhavou zprávu od Melchoru, která mě zarmoutila, musím říct,...že už byla potvrzena, že Mank-Ton a Kalaal přišli o život v bitvě nad Koldasem. Během posledního útoku oni i mnoho dalších velitelů divize bylo zabito a počet obětí tohoto posledního obkládání útoku stále roste.“

Po tomto ponurém sdělení Valdar ukončil přenos a byl pryč.

Čtyři dny poté, nastal den D pro Galdoniany, Edwin a všichni byli jako na jehlách. Jaký byl výsledek bitvy? Jaké by byly důsledky pro Zemi, pokud by byla Konfederace poražena?

Dne 14. června 1970 přišla uklidňující zpráva, v podobě přeneseného rozhlasového vysílání z Melchoru. Bylo to komuniké z místa na povrchu Galdonie, relace určená koldasianské základně. Kromě toho přišla zpráva, že Wy-Ora byl zraněn při bitvě. Neznámý hlas (dříve ho Edwin neslyšel ani jiní z Q skupiny) zahájil přenos tím, že říkal: „Přenos, který se chystáte poslouchat, je nahrávka, která byla provedena na planetě Galdonia. Požádal jsem velitele, který byl jejím příjemcem na Melchoru, aby vám ji předal, kdykoli to bude možné učinit.“

Pak řekl jiný neznámý hlas: „Pozdrav od všech Koldasianů a byronnianských pracovníků z povrchu Galdonie, máme pro vás dobrou zprávu! Velká část Galdonie je nyní v rukou koldasianských a byronnianských sil. Ačkoli je mnoho center stále obsazeno Galdoniany, naše síly obsadily zásadní strategické klíčové body a hlavní komunikační centra. V poslední době se situace obrátila v náš prospěch a nastal pokrok v této marné a nesmyslné válce.

Byla obnovena komunikace s domovem a tok zpráv je nyní obousměrný. Koldasianské pozemní síly byly zde na Galdonii posíleny o další divize lodí Astrael a chystáme se zahájit bitvu nad zemí. Tři čtvrtiny planety již byly obsazeny, ale stále zbývá hornatá oblast, která se táhne přes rovník. Je obtížné pro korynthianské lodi zde manévrovat, bude nesnadné přejít na pozemní boj, za použití vozidel.“

Řečník pokračoval, aby popsal své dojmy z povrchu planety. Většina Galdonie sestává z obrovských pustin a horkých pouští, kde teplota během poledne stoupá do neuvěřitelných výšek. Nikde jsem nezažil takové spalující podmínky, než na této bezútešné planetě. Ačkoli tam byly i nějaké zalesněné oblasti, částečně velmi husté, planeta byla velmi opuštěná. Jejich slunce klesalo právě pod obzor.

„Když dělám tuto nahrávku,“ pokračoval, „je už tma. Po mé levici vidím záři mnoha požárů v dálce. Další město bylo napadeno, na temné obloze vidím modrobílé blesky, směřující na neviditelné cíle. Jedná se o Sun-ray zbraně, použité Korynthiany. Pokaždé, když vidím blikající blesk, je slyšet nesčetné výbuchy a záchvěvy, přemýšlím kolik lidí zase přichází o život. Neboť je to obrovská destruktivní energie v každém z těch záblesků a Galdonia má velmi hustě osídlená města. Tento pohled, jak doufám, bych už nikdy nechtěl vidět.“

„Naštěstí,“ dodával, „většina Galdonianských měst se vzdala, existuje jen několik zbývajících, které se stále nabízí odpor. Ztráty na obou stranách jsou těžké. Mnoho našich korynthianských lodí bylo ztraceno, stejně jako další koldasianská plavidla, která přistála v pouštích a Byronne, statečná planeta, která přišla na pomoc, utrpěla nejtěžší ztráty na straně Konfederace. Hluboce se omlouvám za všechny ty, kteří se nikdy nevrátí. Kolik smutku a žalu přinesla tato prokletá planeta Koldasu a celé Konfederaci!“

Edwinovi a členům Q skupiny, tato zpráva očitého svědka, z povrchu planety agresora, přinesla velký zájem. Zejména tam bylo více, než jen náznak, že jejich chamtivost a agresivita s doprovodem morálního úpadku, tajně kontaminovala mnoho obydlí planet v systému.

Zatím reportér přinášel zprávy, popisující smutný obraz podmínek, jaké způsobily síly Konfederace. Mluvil z obranné pozice, která byla vykopána v bílém písku na poušti. Z této pozice bylo provedeno mnoho bojových letů pozemních sil Konfederace. Občas vzlétaly lodě ve směru zbývajících míst odporu. Dusivé teplo a tíživá gravitace se přidaly k útrapám. Rychlé východy sluncí, která okamžitě ostře zářila paprsky, které se odrážely od bílého písku a proměnily poušť ve výheň, s oslepující září.

Zůstávala nejistota o dvou spojencích Galdonianů. Několik podivně tvarovaných plavidel bylo vidět, ale zatím nedošlo k žádnému odhodlanému úsilí, posílit Galdonii v jejich boji. Konfederace měla v rezervě adekvátní síly pro případ, že by se Galdonianští spojenci rozhodli zaútočit. Rádio popsalo nešťastný pád Wy-Orovy osobní vesmírné lodě.

„Před dvěma dny při útoku, velitel divize Wy-Ora se setkal s větší než obvyklou silou Galdonianských lodí. Loď našeho velitele byla opakovaně zasažena raketami, které ho donutily k návratu na základnu, s těžkým poškozením. Sledovali jsme jeho loď, jak se blíží a zdálo se, že má problémy s ovládáním. Přeletěl základnu a přistál se svou lodí v poušti, ale dopadl s takovou silou, že došlo k výbuchu, který ho vyhodil přes jeho průhlednou kupoli. Kouř vyvalil ze všech průduchů, které se otevřely. Na poškozené vozidlo se vrhla kontrola, ve snaze zachránit posádku a loď. Tři členové posádky byli zabiti, velitel Wy-Ora měl štěstí, že unikl z trosek kopule posádky, která byla zabořena při násilném převrácení.“

Řečník pokračoval s tím, že vyjadřuje hluboké znepokojení se stavem jejich populárního velitele, který musel být evakuován na Koldas. Unikl jen se zraněním nohou, které se nejprve nezdálo tak závažné, ale později bylo zjištěno, že je to mnohem horší.

Od té doby, Valdar převzal velení od svého starého učitele a byl zodpovědný za operace na Galdonii. V závěru své zprávy, mluvčí přidal několik dalších osobních zjištění. „Jaký odporný svět to je! Je to opravdu nejpodivnější planeta, kam jsem kdy vkročil a Galdonianský způsob života je podle našich měřítek velmi zvláštní. Jejich obydlí jsou malá, přeplněná, obdélníkového tvaru. Neviděl jsem žádné dvoupodlažní stavby a stavební metody se zdály být, podle mě, velmi hrubé. Byla zde všude tísnivá atmosféra.“

A s těmito posledními slovy zpráva předávaná z Galdonie skončila.

Po další dva týdny nebyly žádné další zprávy. Edwin a jeho skupina doufali, že se dozví více o léčení Wy-Ora, i když se zdálo, že jeho zranění nejsou příliš vážná. Pak přišla jednoho odpoledne krátká zpráva přes Edwinův přijímač.

„Já jsem z měsíce, který obíhá Byrnone. Byl jsem požádán, aby vás informoval, že za tři dny - tři vaše pozemské dny ode dneška, obdržíte přenos z Melchoru. Tři hodiny poté, co vaše Slunce západne, obdržíte vysílání. Nyní končím, lidé na planetě Zemi. Jsem Byrnonianský pilot.“

Dne 1. července přišel přenos, jak bylo slíbeno. Byl to osobní vzkaz od samotného Wy-Ora. Zdálo se, že je to jako kdysi. Začal svým obvyklým pozdravem, plným charismatického šarmu. „Zde Wy-Ora. Zdravím vás, přátelé. Je to úžasné, že vás všechny mohu znovu kontaktovat, i když v tuto chvíli je to jen pomocí rádia. Jsem zde, sedím pod krásným stromem na zahradě mého domu na Koldasu. Máme velkou zahradu, jsou tam stromy a kvetoucí keře, zelená tráva, ptáci zpívají, je to krásný den, jak tady sedím, dívám se a vidím nedaleko jezero s malebným ostrovem. Zotavuji se ze svého zranění na noze.“

Soudě podle jeho hlasu, zdálo se, že je vše v pořádku. Bylo to určitě dobré, znovu ho slyšet a všichni jsme získali hluboké vnitřní uspokojení, když jsme ho poslouchali, protože nám dal všem velkou duchovní sílu a soucit, když mluvil.

Pokračoval s tím, že se snažil telepaticky poslat myšlenky každému z členů Q skupiny. Elizabeth, Edwinova manželka, potvrdila, že se jí dostalo několik velmi jasných dojmů. To bylo zajímavé, s přihlédnutím k rozdílu v prostoru a čase.

„V posledních několika obdobích, jsem měl možnost si odpočinout a hodně přemýšlet o vás všech. Soustředil jsem se na myšlenkové přenosy neboli telepatii s každým členem Q skupiny a dostal jsem na oplátku i nějaká poděkování. Především ty, Elizabeth, jsi poslední dobou byla v mých myšlenkách, od narození vaší dcery. Jsem si jist, že jsme byli ve spojení, když jsem si uvědomil, že mé myšlenky tě dosahují. Záměrně jsem k vám posílal myšlenky, popisující v té době mé okolí.

Ano, stalo se mnoho od doby, co jsem vás naposledy kontaktoval, Konfederace již není mírovým svazem. Ošklivé slovo válka má na rtech každý z nás, a to zejména na Byronne, Sitonu a Salamii, těch statečných planetách, které nás podporovaly v našem boji.“

Wy-Ora pokračoval, když nastínil válečnou situaci. Řekl, že větší část Galdonie je nyní v rukou Konfederace, i když tam bylo ještě několik izolovaných míst odporu. Zmínil dva spojence Galdonie - Sakirad a Banianlo. *(Byly to Sakiradiané, kdo vedl všechny války s Galdonií.)* Sakirad se už vzdal, ale problém byl na Banianlo. Hlavně tito Sakiradiané zřejmě vyvíjeli lodě, podobně jako Koldasiané, i když menší velikosti.

Na rozdíl od Galdonianů, kteří jsou měděné barvy s dlouhými tmavými vlasy, visícími po ramena, tito Sakiradiané mají světlou kůži. Byli původní civilizací Galdonie, před časem se Galdoniané na ně obrátili a z jejich donucení vědci museli stavět rakety a další ničivé zbraně, které byly později použity v útoku na Koldas. Byli také donuceni vyvinout bakteriologické zbraně, použité proti Koldasu. Dlouhou dobu trvalo zotavení z infekcí a ničení, a teď tam byl alarmující nedostatek potravin. Ostatní planety Konfederace poskytovaly masivní pomoc pro obnovu. Wy-Ora měl pocit, že se blíží konec konfliktu a obnova může začít.

Nepokračovaly už žádné další útoky na Koldas a celá populace byla ráda, že proslulý velitel Zybo je střeží s jeho sitoniánskou šestou divizí, pro případ nepřátelského útoku. Šestá divize byla jedním z nejmocnějších eskader, hlídajících v této oblasti prostoru.

Wy-Ora mluvil o jeho nástupci ve velení. Jeho obdiv k Valdarovi byl zřejmý a navzdory skutečnosti, že Clyveen, jeho novomanželka, byla vedena jako nezvěstná, tak vykonával funkci velitele flotily příkladným způsobem. Wy-Ora řekl, že „domov Clyveen na severní straně byl mnohokrát zasažen řízenými střelami. Úředníci nebyli schopni vystopovat mnoho pohřešovaných lidí.“ Valdar sdělil, že si je jistý, že Clyveen je živa a zdráva. Doufejme, že má pravdu.

„Musím ukončit tuto relaci, neboť musím brzy odejít do nedalekého města, kde léčí moji nohu. Zdá se téměř nemožné, že jsme se nestali obětí této kruté války.“

O osmnáct dní později, v 22:00 hodin, 18. července, dostal Edwin další nahrávku od Wy-Ora. Po jeho charakteristickém úvodu řekl: „Moji přátelé, zde jsou tři hodiny před východem slunce. Nemohl jsem moc spát, kvůli bolesti v noze. Jsem ve své pracovně, přede mnou je obrovské skleněné okno a dívám se na jezero. Je to v pohodě a jsem ještě tady. Připadá mi těžké popsat tuto scénu ve vašem jazyce. Přeji si, abyste to mohli sledovat se mnou. Celá příroda se zdá v klidu. Moje žena a dvě dcery spí, po mé levici je můj rekordér, který je zabudován do zdi a jediné osvětlení uvnitř této místnosti přichází z červeného, zeleného a oranžového světla na přístroji. Když dělám tuto nahrávku, cítím se mnohem uvolněnější a bolesti ubývá, takže je mi nyní docela dobře, jak tady sedím a přemýšlím o minulosti,o

mnoha věcech. Alespoň o tom, co se začíná znova u nás rozvíjet. Těsně předtím, než jsem začal dělat tuto nahrávku, jsem kontaktoval hlavní komunikační centrum, prostřednictvím videopřenosu, který je také zabudovaný do zdi. Je to moje obvyklá praxe, zůstat v kontaktu s flotilou na Galdonii.

Když jsem kontaktoval centrum, bylo mi řečeno, že Clyveen byla nalezena! Byl jsem velmi šťastný a okamžitě předávám tuto zprávu prostřednictvím řetězce satelitů, které byly umístěny mezi námi a Galdonii. Byl jsem schopen kontaktovat Valdara osobně a informoval jsem ho o této nádherné zprávě. Byl tak překvapen, že po nějakou dobu nemohl ani mluvit. Všichni jsme vděční, že byla zachráněna.“

Valdar řekl, že válečné operace stále probíhají, ale že incidenty jsou stále méně časté, jak čas plyne. Očekával, že brzy se budou moci vrátit do mírové koexistence. Při pohledu přes toto obrovské okno, Wy-Ora pokračoval: „Vidím, identifikační světla několika lodí, v temnotě hvězdé oblohy. Podle jejich barev mohu říci, že to musí být hlídky ze sitoniánské šesté divize, které nás bděle chrání před jakýmkoli nepřátelským útokem. Tito Sitoniané jsou báječní lidé. Plni porozumění, vždy připraveni poskytnout pomoc každému, kdo ji vyžaduje.

Od mého návratu, jsem neměl moc času na odpočinek, listoval jsem svým deníkem. Děláním si stále takové záznamy pro mnoho let. Z doby, kdy jsme hlídali planetu, jsem našel denní záznam událostí, ke kterým došlo tam na Zemi před několika lety.“

Když listoval stránkami svého deníku, Wy-Ora se zmínil o případ záhadného zmizení koldasianské průzkumné lodi, nad Indickým oceánem, blízko Durbanu. Okamžité prohledávání oblasti se ukázalo jako neúčinné. Bylo tedy rozhodnuto, že Wy-Ora a jeho asistent osobně navštíví oblast Durbanu, aby prošetřili zmizení lodi, se všemi členy posádky.

Pod rouškou tmy, přistáli na opuštěné pláži, severně od Durbanu, kde je čekali přátelé ze Země, kteří je pozvali do domku, který poblíž vlastnili. Bylo zorganizováno další hledání. Na najatém motorovém člunu použil Wy-Ora speciální přístroje a po celé dny, kdy prohledával oblast, nenalezl žádnou stopu, jakéhokoli druhu, po lodi nebo její posádce. Nakonec se Wy-Ora rozhodl rozšířit vyhledávání na pobřežním pásu v sousedství, kde předpokládal, že loď zmizela.

Strávil mnoho dní při návštěvách hotelů a penzionů, kde seděli v salóncích, smíchání s návštěvníky v naději, že zaslechnou nějaké útržky informací z rozhovorů. Někdo by mohl vidět, jak se loď zřítila do moře. Museli se však dát na spěšný ústup, když recepční z hotelů je začali považovat za podezřelé. Šetření museli zanechat a vrátit se na Koldas.

„Díky záznamu této události,“ řekl Wy-Ora, „jsem často vzpomínal na měsíce, které jsem s podobnými ako já, strávil na té vaší nádherné planetě. Jaké by to mohlo být, kdybychom mohli přijít a odejít v míru. Jak úžasné by bylo, abychom tam byli jako Koldasiané a nikoli v převleku nebo ukrývání, abychom byli chráněni před pozemšťany. Ano, bylo by to skvělé!“

Kapitola 8

Mír se vrací na Koldas

Wy-Orovým zraněním, z jeho havárie na Galdonii, byli všichni členové Q skupiny hluboce znepokojeni. Vítaná zpráva o něm přišla v přenosu z Melchoru o čtyři týdny později, dne 17. září 1970. Kashendo, který mluvil z této obrovské koldasianské umělé družice řekl: „Přináším vám zprávy o Wy-Orovi, který je nyní na Salamii. V uplynulých týdnech lékaři zkoumali jeho nohu a rozhodli, že jedna z kostí, kterou u vás nazýváte holenní, bude muset být nahrazena umělou. Chirurgové si jsou jisti, že výměna bude úspěšná. Nevíme, kdy bude tato operace uskutečněna, ale jakmile to budeme vědět, tak vám to sdělíme. Wy-Ora je nyní se svou rodinou a kromě zranění nohy, se drží dobře. Požádal mě, abych ti poslat jeho nejlepší přání a také všem přátelům z Q základny.“

Kashendo pak ohlásil nejnovější zprávy o Galdonianské válce.

„Zdá se, že agresori mají nepřeborné množství posil, kterými neustále nahrazují své ztráty. Naši představitelé se ptají, odkud přicházejí a jak dlouho se tato válka bude táhnout. Zdá se, že Galdonia má v plánu zničit Koldasiany úplně a pak řešit každou z planet Konfederace po pořadí.“

Kashendo se zmínil, že před nějakým časem byla u Melchoru vidět neidentifikovaná loď a že útok na satelit mohlo být jakési odvetné opatření.

Dne 27. září, byl přímý přenos, pro tucet členů Q skupiny, shromážděné u Edwina doma v Pinetownu. Byl to Zybo ze šesté patroly, který řekl: „Už je to dlouho, co jsem měl tu čest s vámi mluvit. Na palubě máme velmi významného hosta. Ano, je to náš vážený velitel Wy-Ora a je velmi rád, že může s vámi znovu mluvit.“ Po tomto krátkém úvodu, vzrušení členové Q skupiny slyšeli Wy-Ora mluvit.

„Zde Wy-Ora. Zdravím vás všechny! Jsem opravdu rád, že mohu vysílat tak zblízka! Tato sitonianská loď se vznáší po nějakou dobu v nadmořské výšce 535 km, když jsme čekali na vás, až se sejdete na Q základně. Chceme vám to vyprávět, až se všichni shromáždíte u Edwina v hale. Během této doby, jsem soustředil své myšlenky a už vidím, všichni vaši členové uvolněně sedí.“

„Moji přátelé, jsem rád, že jsem podstoupil tu operaci na Salamii, která se zdá být úspěšná. Jak jsem řekl, tak asi za tři vaše pozemské měsíce budu moci opět normálně používat svoji zraněnou nohu. Kost, která byla celá rozdrčena, byla vyměněna. Salamianští chirurgové jsou nejzkušenější v naší Konfederaci. Většina lékařů a chirurgů se vzdělávala ve městě Scilyn a právě tam, udělali ten zázrak s mojí nohou. Po operaci jsem strávil nějaký čas v jedné z jejich nemocnic, než jsem byl přemístěn do rekonvalescenčního centra vysoko v horách. Je to velmi krásná část planety, připomínající Švýcarsko na vaší planetě, sněhem a ledem pokryté vrcholy. Přístup do centra je pouze letecky, žádné pozemské vozidlo by nemohlo překonat příkré svahy.“

Wy-Ora vysvětlil, že rehabilitační středisko je na náhorní plošině zvané Barkala, která je obklopena horami. Řekl: „Bylo to v zimě, během mého pobytu, kdy zamračené nebe často pohřbilo vrcholky hor sněhem a ledem. Nicméně, tam byl také dostatek slunečního svitu, čerstvý vzduch, výživné jídlo a odpočinek, což urychlilo uzdravení. Čas uběhl příliš rychle. Teď jsem rád, že jsem se vrátil na Koldas, abych se opět setkal se všemi svými přáteli a známými.“

Chtěl bych vám všem poděkovat za vaše milé a zbožné myšlenky, které jsem tak jasně cítil, když jsem byl v nemocnici. Bylo to velmi příjemné. Uvědomte si, že když se soustředíte na konkrétní osobu nebo skupinu osob, naladíte svou mysl na frekvenci jeho mozku a

komunikace je zahájena. To vyžaduje hodně praxe a já jsem velmi spokojen s pokrokem, kterého jste dosáhli.

Pokračujte ve svém úsilí v tomto směru, jednou to může být velmi užitečná metoda k našemu kontaktování, a to zejména v případě závažné mimořádné události. Řeknu vám o tom později víc. Nyní moji přátelé, se nesmím opozdit, Protože velitel Zybo se musí vrátit na Koldas v naléhavých záležitostech, musím skončit. Dohodl jsem na Melchoru, aby vás informovali o situace v Konfederaci a o válce, která trvá. Sbohem, znovu se můžeme někdy setkat při přenosu. Zde Wy-Ora.“

Ale válka brzy skončila. Dne 11.10.1970, jubilující Melchor předal poselství, na které všichni členové Q skupiny čekali.

„Mír, moji přátelé, mír!“ Byl to Kashendo, žoviální velitel Melchoru. „V poslední době je Konfederace v klidu! Před jedním, z vašich pozemských týdnů, Galdonie podepsala mírovou smlouvu s Koldasem. Ano, Koldas již není ve válce, Galdonie se rozhodla vzdát. Je to opravdu skvělá zpráva a já jsem rád, že vám ji mohu říct, skončila poslední válka. Walkala, vůdce Galdonie souhlasil s kapitulací za předpokladu, že Koldas bude připraven stáhnout všechny své divize. To bylo dohodnuto a od té doby nebyly provedeny žádné nepřátelské akce.

Nicméně, my jsme tam zanechali jednu divizi korynthianských lodí, aby bylo zajištěno, že Galdoniané zůstanou v míru. Mezitím se Byronne vzdala všech svých lodí divize Astrael. Jsem si jist, že teď bude všechno v pořádku. Koldas se dohodl o pomoci Galdonii s jídlem a zdravotnickými zařízeními, protože v současném chaosu je pomoc naléhavě zapotřebí. Je úžasné vědět, že naše rodiny a přátelé jsou v bezpečí. Tady na Melchoru jsme se stále báli o život, když jsme sloužili někde v Konfederaci, ale nyní je čas k radosti. Přeji vám, abyste zažili tu společnou radost, jako zde na Melchoru, když jsme poprvé slyšeli tyto novinky! Na palubě bylo hodně zpěvu a tance. Teď už známe význam míru.

Valdar, který následoval Wy-Ora, se vrátil na Koldas s 375 divizemi korynthianských lodí. Opět se shledal, po nepřítomnosti mnoha měsíců, se svou ženou Clyveen, svou rodinou a přáteli. Kashendo podal také informaci, že léčení Wy-Ora pokračuje dobře a brzy bude moci zastávat svůj post velitele korynthianské flotily. Oba, Wy-Ora i Valdar brzy udělají osobní kontakt s Q základnou na Zemi.

Pak Kashendo zmínil další věc, které se týkala naší planety. Nedávná hlídka Konfederace pod vedením velitele Taylanze z Byronne, udělala znepokojující zjištění, že některé pozemské družice na oběžné dráze kolem naší planety, jsou vybaveny atomovými reaktory. Kashendo řekl, že tato zařízení by mohla způsobit vážné škody, pokud by spadly na Zemi.

Pokračoval: „Proč člověk umísťuje taková nebezpečná zařízení na oběžnou dráhu kolem Země, na které je závislý, z důvodu jeho samotné existence? To nám samozřejmě způsobuje velké obavy, ale přátelé, nebojte se, mějte naši plnou důvěru, můžeme řešit takovou situaci. Bude-li to nutné, tyto satelity budou neutralizovány před tím, než by došlo k ohrožení života na vaší planetě. Naše hlídky zde proto budou i nadále, v zájmu celé vaší populace, protože máme obavy o bezpečnost všech našich přátel, kteří žijí na Zemi, a také o milióny lidí, kteří nevědí nic o nebezpečí, jaké číhá ve vašem nebi.“

POZNÁMKA- Je zajímavé mít na paměti, že hodně mimozemských návštěvníků na Zemi se zmiňuje o ozbrojených satelitech na oběžné dráze kolem naší planety, které tam umístily různé pozemské velmoci. Maličké bytosti ze Zeta Reticulum to několikrát dali na vědomí Billu Herrmannovi v Charlestonu. Plejád'ané při kontaktech ve Švýcarsku to také říkali jejich kontaktérovi, a také to, že Apollo 13 neslo atomové zařízení na místo zrušeného přistání mise na Měsíci. Také je tam odkaz na toto zde a zjistili jsme, že není žádný žádný důkaz, že by

jeden svědek někdy slyšel o druhém. Oba vyjádřili hluboké znepokojení nad nadměrným a možná nevratným znečištěním našich horních vrstev atmosféry a na toto nebezpečí. Všichni si zdá se stěžují na nadměrné rozšíření atomových zařízení všeho druhu, takže nebezpečí je nevratné.

„To, co chci teď říct, tomu je velmi těžké uvěřit! Ale před několika pozemskými měsíci byla vypuštěna kosmická loď ze Země na Měsíc. Nesla atomovou hlavici, která byla schopná zničit mnoho čtverečních kilometrů na povrchu Měsíce. Byronnianská loď Astrael sledovala její dráhu letu z vaší planety a neutralizovala ji na oběžné dráze kolem Měsíce před tím, než mohla dosáhnout konečného přiblížení a spadnout do cílové plochy.

Proč pozemšťané pokračují v těchto neopatrných pokusech? Cožpak si neuvědomují, že je ohrožena jejich vlastní bezpečnost? A co ty důsledky v celé vaší Sluneční soustavě? Lidé na Zemi se musí ještě hodně dozvědět o svém vlastním prostředí, planetě, na které přebývají ... a při cestování do vesmíru, místo toho, pečlivě zkoumali to, co objeví, tak musí místo toho testovat své destruktivní schopnosti!“

Kashendo řekl, že nyní válka skončila, takže Konfederace má více času zabývat se Zemí. Jedna věc, která je velmi znepokojuje, je zvyšující se nečistota naší atmosféry. Naznačil, že bude vidět více lodí na naší obloze, provádějící měření na různých úrovních kolem naší planety.

„Jsme znepokojeni množstvím nečistot, které naše hlídkové plavidlo našlo v horních vrstvách vaší atmosféry. Tyto částice tvoří pokrývku, která nakonec pohltí celou planetu. Rozhodli jsme se testovat i v nižších nadmořských výškách, ve vašem životním prostředí.

Moji přátelé, můžete se ptát, proč má Konfederace starosti se Zemí, která není ani členem svazu? Existuje mnoho lidí jako my, kteří jsou znepokojeni. Cítíme, že je naší svatou povinností vás chránit před nebezpečím, o kterém zdá se víte jen velmi málo.

Doufáme, že jednoho dne budeme mít možnost létat s našimi loděmi volně na vaší obloze, nad vašimi úchvatnými moři a přes vaše kontinenty. Pak budeme vítáni za stejných podmínek jako přátelští sousedé. Ale nyní, moji přátelé, musím tento přenos skončit. Kashendo z Melchoru se pro tuto chvíli loučí.“

Bezprostředně po válečných měsících, se konaly pravidelné rádiové přenosy Edwinovi a jeho Q skupině, byly projednávány různé záležitosti, včetně náboženství, telepatie a reinkarnace. Byl to Taylanz, kdo se zmínil, že nález existence mnoha náboženství na Zemi byl velmi překvapivý, Kashendo zde hovořil o různých rasách.

(Pamatujte si, že to, o čem zde diskutujeme, je jen pár hodin, přepsaných ze stovky hodin přímých rádiových přenosů pro Q skupinu v Pinetownu. Je těžké vybrat, o co může mít zájem většina lidí. Volba je tedy na nás.)

Taylanz řekl: „Zdá se podivné, že můžete mít tolik náboženství. I když jsou jinak pojmenována, všichni chválí Všemohoucího a jejich hlavním cíl je zdá se stejný, takže nezáleží na tom, k jakému náboženství patříte. Tak dlouho, jak věříte v jediného Boha, tak děláte správnou věc. V Konfederaci máme jen jedno náboženství, všichni jsme přesvědčeni, že je jen jeden Všemohoucí, i když každá z planet se liší svými metodami uctívání. Na mé planetě Byronne zpíváme naše chvalozpěvy nahlas, na Koldasu meditují a uctívají v tichosti, na jiných planetách se opět liší v jejich postoji k modlitbě. Na Grandoru, klečí a modlí se, při jejich uctívání Boha. I když vnější formy uctívání se mohou lišit, všichni věříme ve stejného, jediného Boha.“

Kashendo hovořil o různých rasách, které máme na Zemi, a řekl: „Tohle je zajímavý předmět, ale některá vaše tajemství jsou Konfederaci známa. Víme, že dávno předtím, než jsme poprvé navštívili vaši planetu, tam byli další návštěvníci. Když tam přišli naši staří průkopníci, našli důkazy, že ten, kdo přišel před nimi, musel pocházet z dalekých systémů, z těch nám neznámých, takže je možné, že si přáli kolonizovat Zemi. Nevíme jistě, zda to vysvětluje tolik různých ras, ale my víme, že rasa, kterou nazýváte Indiáni, měla předky, kteří přišli z daleké planety, odsouzené k zániku. Byli velmi civilizovaní a zvládli cestování vesmírem. Opustili svoji rodnou planetu v obřím plavidle, k hledání nových planet ke kolonizaci, dosáhli Země a tam se usadili. Zdá se, že byli opuštěni jejich lidmi nebo se nebyli schopni vrátit domů, možná pro nedostatek paliva. Jejich loď byla k ničemu, a tak zůstali na Zemi. Byli nuceni improvizovat a učit se žít na Zemi. Snažili se využít to, co měli, a to, co mohli najít. Lovili zvířata a naučili se je využívat jako potravu a na další mažnosti.

Víme o těchto lidech, neboť byli velmi inteligentní jako rasa a byli jedni z prvních, co obsadili Zemi. Ale jak mnoho jiných ras máte? Můžeme jen předpokládat, že jsou to vesmírní cestovatelé, našli jsme pozůstatky mnoha lodí, pod pouštním pískem. Gigantická plavidla, která nepocházejí z Konfederace! Pokud byste objevili tyto pozůstatky, mohlo by to způsobit na Zemi rozruch, jsou tak obrovských rozměrů, že musely být zhotoveny pro tisíce lidí.

„Je možné,“ navrhl, „že nikdy neměli v úmyslu vrátit se do svých domovů. Byli vyhnáni a možná posláni pryč za trest? Můžeme se jen dohadovat, o důvodu jejich přítomnosti, ale důkazy o jejich příchodu z jiných planet jsou tam, pod pískem. To může být jeden z důvodů, proč existuje tolik různých ras na Zemi. Některé z nich jsou velmi agresivní a velmi primitivní i v této době. Zajímalo by mě, pokud byli vyhnáni ze svých domovských planet, byl to trest za jejich agresivní chování? A je to příčinou agrese, která je patrná dodnes?

Když Konfederace prováděla průzkum pod povrchem vašich oceánů, objevila mnoho lodí, pohřbených v bahně na dně oceánu. Existuje mnoho důkazů, které nebudou nalezeny a hodně jich bylo ztraceno. V dalším přenosu ti musím říct o opuštěných městech, která se nacházejí pod hladinou Tichého oceánu, tajemná města, která musela být velmi krásná, než zmizela. Jaká katastrofa postihla Zemi, kdo byli stavitelé těchto nedostižných měst?

Příště Kashendo mluvil s Q základnou více o světských záležitostech a nikoli o tajemství podmořských měst. Řekl: „Vrátili jsme se z našeho jednodenního volna. Linda, o které víte, že je to moje australská žena, se právě vrátila s dětmi, z návštěvy u rodičů na Zemi. Přivezla s sebou zajímavé věci. Všichni jsme ztrávili nádherné chvíle, při prohlížení těch věcí a při poslechu příběhů dětí a mé milované ženy, která přivezla fotografie z míst, které navštívili v Austrálii i kolem jejich domu. Přivezli zpět šťastné vzpomínky na místa, která jsem navštívil během svého pobytu na Zemi, ale to, co miluji nejvíce, je hudba, písně a orchestrální skladby, které s sebou přivezli. Měli CD rekordér, na kterém byli schopni zaznamenat mnoho vašich oblíbených hudebních děl. Ach můj Bože,... máte takovou divnou hudbu! Ale některé skladby jsou velmi pěkné. Jedna konkrétní melodie se mi líbí. Ta je nazývá "Amazing Grace". Během tohoto přenosu vám ji zahraju a v budoucnu ji můžeme použít jako znělku pro indikaci, že se chystáme zahájit přenos. Všichni ji máme rádi. Ano, strávil jsem mnoho hodin poslechem programů, které zaznamenala z televizních stanic. Bylo to velmi zajímavé, ale některé pořady jsme považovali za velmi podivné! Ale koneckonců nám to přineslo mnoho zábavy a smíchu.“

POZNÁMKA - Také další mimozemští návštěvníci spekulovali o rozmanitosti lidské rasy zde na Zemi. Většinou jsou v obecné shodě, že všechny lidské rasy sem na Zemi přišly odjinud, a je mnoho možností odkud. Jsou důkazy o jejich příchodu a zbytky jejich lodí, těch co uvízli z

toho či onoho důvodu, lze nalézt pod našimi pouštěmi a moři. Různé rasy samy říkají, že pocházejí odněkud z vesmíru.

Kashendo se také zmínil o domácích králících, které daly dětem jejich prarodiče v Austrálii, a kteří způsobili značný rozruch, protože je děti nechaly po vybalení z krabice, běhat v lodi Astrael po cestě zpět na Koldas. Jejich veselé dovádění zaměstnalo posádku, když skákali po celé přístrojové desce v řídicím centru. Po příletu na Koldas, byli pečlivě vyšetřeni a izolováni po nějaký čas v karanténě a pak je vrátili dětem. Jedná se o první králíky na této planetě a Kashendo se nezmínil zda ti dva byli párek. Máme vizi australských králíků, kteří obsadili Koldas!

„A teď, jak jsem slíbil,“ řekl Kashendo, „ti řeknu, co víme o svých minulých inkarnacích v naší Konfederaci.“

(Všimli jsme si, že v mnoha známých UFO kontaktech, je kontaktér nakonec identifikován jako jeden z kontaktní skupiny z dřívější doby, nyní reinkarnovaný v pozemském těle, který probudil svou pravou identitu a z toho důvodu právě jeho kontaktovali, namísto jiných. Je to obtížné vysvětlit, protože západní myšlení nebere reinkarnaci jako potenciální realitu.)

„Je to závažná záležitost a dá se o tom hodně co říci. Dovolte mi začít tím, že hlavní registr je uložen v obrovské paměťové bance na mateřské planetě Grandor. Zde jsou záznamy o všech bytostech, které žili v Konfederaci.“

Kashendo vysvětlil, že obří počítač je umístěn ve 37 budovách, které jsou uspořádány do kruhu kolem centrální budovy. Většina zaměstnanců pracuje v centrální budově, která shromažďuje potřebné údaje z paměťových buněk, skládajících se z tisíců průhledných trubek, s krystaly uvnitř nich.

Každá trubka je schopna uložit tisíce znaků a paměťová banka se skládá z mnoha tisíců těchto průhledných trubek. Data jsou uložena trvale a v případě potřeby je mohou řadiče extrahovat v kódované formě, která je pak dekodována, aby poskytla požadované informace. Veškeré zařízení je velmi složité a je uchováváno ve zvláštní atmosféře.“

POZNÁMKA - zde poprvé byly o Edwinovi i ostatních členech jeho skupiny ověřeny některé záznamy z jejich vlastní minulosti a životní historii v Konfederaci, před inkarnací na Zemi. Je těžké aspekty tohoto jevu vysvětlit, protože to musíme dělat ve skupinách po celém světě, které nejsou v kontaktu mezi sebou a často nikdy neslyšel o ostatních. Ve většině případů, které jsou známy, nebyly ani přijata teorie reinkarnace až do této doby, ale mohli bychom získat odpovědi, které pak změní celý systém víry a spouští paměťové klíče, které mohou spustit probuzení do nové reality.

„Paměťové buňky uchovávají nespočetné osobní rysy a vlastnosti, které se znovu objevují u téhož jedince po mnoho životů. Po navázání vyhledávání, speciální počítač přenáší údaje o požadované osobě, které má v celém objemu paměťových buněk. Jakmile jsou funkce rozpoznány paměťovou bankou, zpráva je přenášena zpět do centrální řídicí budovy, kde je zaznamenána. Celý proces je složitý a Kashendo řekl, že pro něj je to těžké popsat přesně, ale doufal, že vysvětlil, jak jsou Grandoriané schopni sledovat životy lidí v čase, alespoň v rámci Konfederace.“

„Tady mám podrobnosti o své manželce Elizabeth,“ pokračoval Kashendo, když se nyní obrátil na Edwina. „Poprvé se objevila v Konfederaci před více než 700 lety. Později byla na Koldasu jako manželka obyvatele Konfederace, jménem Rynol. Tento důstojník byl průzkumníkem ve vzdáleném vesmíru a Zemi navštívil několikrát. Na dvou z těchto cest na Zemi ho doprovázela.“

V té době vypadala Země jinak a bylo tam hodně ke zkoumání. Při poslední cestě, strávila mnoho let s manželem na základně v Austrálii, ze které byla planeta hlídána. Pak se stala po celé Konfederaci známá její práce, na uchování potravin, skladovaných ve hvězdných lodích. Poté již bylo možné vzít na dlouhou cestu, více čerstvých potravin.

Elizabeth se pak objevila na Byronne, kde byla manželkou komunikačního technika, jmenovala se Biaca. Byl to šťastný život bez komplikací. Biaca nikdy necestovala ve vzdáleném vesmíru, i když byla zodpovědná za design nových dálkových komunikačních zařízení. Některé z jejích speciálních zařízení, se používají dodnes. Po tomto životě, se Elizabeth objevila na Koldasu, vdaná za meziplanetárního důstojníka jménem Thermatta, který byl v té době velitelem divize sedmi hvězdných lodí. Její jméno v tomto životě bylo Astralda a byla to ona, kdo navrhl první loď Astrael, která byla pojmenována po ní. Žili šťastně po mnoho let, a to je všechno, co máme k dispozici v tomto okamžiku.“

„Edwine, ty jsi byl Koldasianským velitelem! Tvoje první inkarnace byla na Koldasu, jako velitele druhé hvězdné lodi v divizi. (Ve hvězdných lodích byli velitelé z lodí Astrael). Na cestách jste navštívili mnoho vzdálených míst, ale tvůj domov byl na Koldasu. Zúčastnil jsi se cest do Sluneční soustavy, kde žiješ v současné době. To jsou jen některé ze základních faktů. Mnoho událostí ze tvého života, je zaznamenáno do paměťových buněk na Grandoru. V Konfederaci jsi byl na pozici důstojníka, ale trvalo by příliš dlouho, abychom vše popsali. Budeme mluvit o těchto věcech znovu, velká část ještě chybí, ale můžeme ti dát podrobnosti o tvém životě, stráveném v Konfederaci.“

Před ukončením rádiového přenosu, Kashendo vyzval všechny členy Q základny, k praxi v telepatické komunikaci, kterou nazval přenosem myšlenek. Řekl: „Jeden den to může být otázkou života a smrti. Nakonec se dostanete do fáze, kdy budete schopni komunikovat bez nutnosti rádia a budete mít možnost slyšet naše hlasy v sobě, stejně jako nyní slyšíte můj hlas přes rádio.“

Kapitola 9

Konec jedné éry

Na konci roku 1972 se uskutečnilo speciální vánoční vysílání pro Edwina a členy Q skupiny. Skupina lodí Astrael předala vzkaz od Wy-Ora na Koldas a lodi nejbližší k Zemi, kde velel Taylanz. Jak každá loď vstoupila do komunikačního řetězce, velitelé přidali svůj podíl na vánočním vysílání.

Taylanz začal tím, že řekl: „Základno Q, zdravím Edwina a všechny členy skupiny. Tato byronnianská loď Astrael, je v současné době asi 600 km nad vámi. Jsme velmi potěšeni při provádění tohoto prvního kontaktu s vámi, je to speciální rádiový přenos. Za pár minut se připojíte k Melchoru. Budou vás připojovat k salamianské lodi Astrael a pak na několik dalších plavidel, která budou navazovat na sitonianská plavidla, co budou v kontaktu s Koldasem. Odtud uslyšíte samého Wy-Ora. Postavili jsme rozsáhlý systém retranslačních stanic. Taylanz pokračoval a za několik minut poslal pozdravy ze své lodi, Edwinovi a jeho skupině.“

„Právě jsem dostal signál z Melchoru, a to znamená, že jsou připraveni vysílat. Takže se nyní loučím až do konce tohoto přenosu.“

Melchor byl slyšet zřetelně a hlasitě. „Zde je Kashendo z Melchoru, voláme Edwina a všechny naše přátele na Q základně. Přijměte pozdrav od nás všech z této stanice. Právě jsem se vrátil ze vzdálené sluneční soustavy Pyrole, kde jsem se setkal Valdarem. Požádal mě, abych předal jeho přání pro vás na Vánoční a novoroční období. Má na té planetě stále velký úkol před sebou.“

Kashendo pár minut pokračoval a zmínil se, že se podíval na hodiny, protože přesné načasování bylo podstatou přenosů. Dal svůj osobní pozdrav Q základně a řekl, jak se mu v průběhu minulého roku líbilo, dělat pro ně rozhlasové vysílání. Další velitel byl Salamian, jménem Shannondoan, který kontaktoval Q základnu začátkem měsíce poprvé. Shannondoan pak řekl, že se narodil v Konfederaci rodičům, kteří přišli ze Švýcarska. Přestože byli německy mluvící a naučili ho německy, také může komunikovat anglicky.

„Shannondoan znovu mluví! Vyřizuji pozdrav od mých společníků i mne, z této salamianské lodi Astrael. Byli jsme velmi šťastni, když nám řekli, že se můžeme zúčastnit této zvláštní relace.“

Mluvil s výrazným německým přízvukem a pokračoval: „Tak tohle je vánoční čas na Zemi! Máme také Vánoce v obci Chekeda na Salamii a oslavujeme je jako vy. Budeme mít mnoho veselí v Chekedě. Zvony zvoní ... a bude se tančit v ulicích naší vesnice. Všichni budou mít veselé kostýmy. Všechny tradiční oslavy budou dělány jako jsou ve Švýcarsku.“

„Myslím, že jsem vám řekl, ve svém posledním přenosu, že mám dvě sestry, jedna z mých sester je obdivuhodný zvoník. Nedávno strávila dva roky na vaší planetě. Byla na mnoha místech a byla jedním ze zpěváků ve sboru Günthera Kállmana. Když se vrátila na Salamii stala se velmi populární u všech lidí v naší obci a mnohokrát pro ně zpívala. Zeptal jsem se na povolení zahrát jednu z těch písní pro vás a bylo mi řečeno od mých nadřízených, že to mohu udělat. ... Takže moji přátelé, tady je moje sestra...“ A z rádia počala hrát píseň...

Na konci hudební mezihry, Shannondoan pokračoval: „To byla moje sestra. Připomíná mi to, že když jsem odcházel na tuto cestu, byl jsem požádán, abych poslal polibek Edwinovi a všem našim přátelům na Zemi. Také bych rád předal Vánoční pozdravy od lidí z Chekedy a všech lidí ze Salamie, přejí šťastný Nový Rok! Teď vás musím spojit s velitelem Zybo ze sitonianské divize, protože je další na řadě. Doufám, že dostanete tento přenos tak zřetelně, jako z Chekedy, my všichni tady se nyní loučíme...“

„Tady je Zybo a volá Edwina na základně Q! Zdravím Vás přátelé. Byli jsme bez sebe radostí, že budeme součástí tohoto zvláštního přenosu.“

Zybo právě dorazil na pozici retranslační stanice. Mluvil krátce o své nové planetě Siton, jak se liší od Marsu, jejich staré domovské planety v naší Sluneční soustavě. Ukončil své stručné poznámky slovy: „Moji přátelé, musím vás předat Koldasu, kde velitel Wy-Ora čeká, aby vás oslovil. Přijměte vánoční pozdravy ode všech lidí na Sitonu, i moje osobní. Zde Zybo, končím vysílání a budu předávat ...“

Na chvíli bylo ticho. Pak následoval další přenos, opět bez potíží a všichni, co přišli, mluvili jednoznačně bez rušení nebo ztlumení. Edwin a ti, kteří byli přítomni při této příležitosti, zjistili, že je těžké uvěřit, že řečníci mluvili ze stále rostoucí vzdálenosti. Poslední sdělení se přepnulo na daleký Koldas a pozornost všech byla zaměřena na ztichlý reproduktor, čekali.

Najednou uslyšeli hluboký zvukný hlas, který je rozrušil, mluvil pomaleji než obvykle.

„Zde Wy-Ora. Je úžasné být schopen s vámi mluvit osobně, moji přátelé na Zemi. Mluvím k vám z hlavního komunikačního centra na Koldasu, zde je právě krásný večer. Hvězdy září a jak se dívám z vrcholu této budovy, vidím řadu lodí Astrael. Jejich identifikace svítí a označuje, ze které planety pocházejí. (Velké flotily kosmických lodí se vrátily z nákladné války a zaplnily kosmodromy na celé planetě.) Všechna tato světla mi připomínají Vánoce na vaší planetě a narození Ježíše Krista. Naplnilo mě to radostí a úžasem, když jsem vyprávěl tento příběh svým dětem, zde na Koldasu. Jak víte, slavíme různá výročí v rámci Konfederace, v různých dobách, ale význam je stejný. Všichni zpíváme naše chvalozpěvy a radujeme se z Boha, který řídí všechny solární systémy po celém nebi, které je možné vidět za hvězdných nocí, jako je tato.

„Můj drahý Edwine a všichni členové Q základny,“ pokračoval Wy-Ora v jiném duchu, „všichni víte, že Valdar je nyní velitelem flotily. Doufám, že mu dáte všichni svoji podporu. Já vím, že Valdar je úžasný člověk, velmi schopný a mám pocit, že bude vynikající vůdce. Proto bych vás rád i všechny vaše členy požádal, abyste mu dali vaši důvěru, stejně jako mně. Edwine, tebe osobně znám jako Valdarova přítele, protože trávil výcvikové období na Zemi s tebou. Valdar mi říkal, že má k tobě velkou úctu. Můžete najít na Zemi nějaké změny k lepšímu. Bude vás brzy kontaktovat osobně, a informovat vás o změnách, které mají být provedeny. Ale nebojte se, přáteli, vše bude jen to nejlepší, pro členy Q základny.“

Wy-Ora všem poděkoval za pomoc, spolupráci a oddanost, kterou od nich dostal během doby svého vedení. Řekl: „I když jsem nyní v důchodu, ještě budu mít hodně práce. Nikdy nezapomenu na své přátele na Zemi a nádherný čas, kdy jsme dělali tyto přenosy pro vás. Jsou stále zřetelné v mé mysli.“

Teplo a intimitu cítili posluchači Wy-Ora v jeho hlase. „Jak se dívám přes obrovská okna tohoto komunikačního centra na Koldas, vidím tisíce světél. Je to náš Koldas. Rád bych si myslel, zda to bude také váš domov. Sedím tady s tisíci dalších pracovníků, kteří pracují v této budově. Myslete na nás jako na rodinu. Nemyslete si, že jsme jako cizinci ze vzdálené planety. Jsme jako vy, a rádi bychom chtěli, abyste na nás mysleli jako na své nejbližší přátele.“

Wy-Ora řekl, že zatímco mluvil, viděl divizi salamianských lodí stoupat svisle z kosmodromu před ním, které utvořily ‚V‘ formaci a rychle zmizely v dálce.

„A teď bych rád poděkoval všem velitelům, kteří se právě zúčastnili tohoto vysílání, na vaší planetu. Bez nich by tento přenos nebyl možný. Dovolte mi, abych zakončil tuto památnou příležitost pozdravy dobré vůle ode všech našich lidí na Koldasu. Sbohem, Bůh vám žehnej, necht' je s Vámi a všechny vás vede. Zde Wy-Ora!“

Vzhledem k tomu, že jeho poslední slova zanikla, byl přenos opět přerušen. Krátce poté, Taylanz, jehož loď byla nejbližší ke Q základně, ukončil přenos na dlouhou vzdálenost se slovy: „Vyslechli jsme všechny zprávy, které byly zaslány přes naše zařízení. Doufáme, že jste je obdrželi zřetelně. Přineslo nám to hodně potěšení, když to bylo na rádiu, které je tam dole pod námi. Nyní musíme končit. Loučí se s vámi personál této byronnianské lodi i já.“

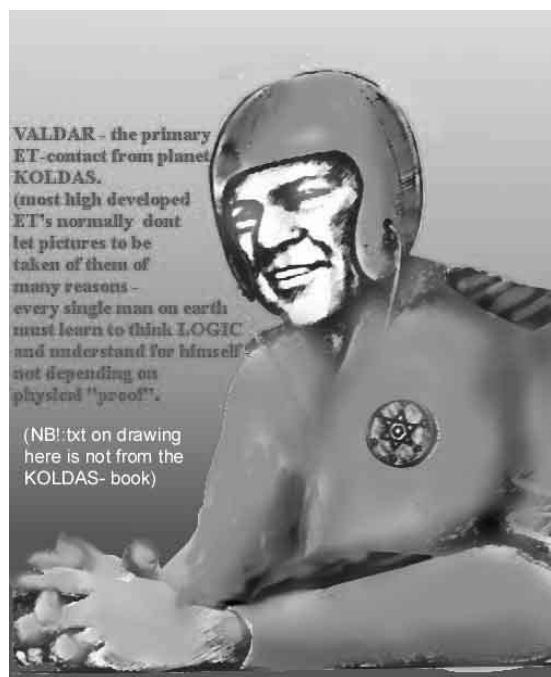
Tak skončil přenos pro Edwina z Q základny v roce 1972. Byl důležitý a základní? Líbilo by se některým z dalších členů Q základny přijímat podobné zprávy? Budeme to vědět pouze v případě, když budou zveřejněny zprávy od některých jiných Q základen.

Dalším přenos byl v polovině ledna 1973, podle standardního vzoru, z výšky 570 km a lodi, jejímž velitelem byl sám Valdar. Byl v nejlepší pohodě a začal svůj rádiový přenos veselým hlasem.

„Zdravím vás všechny. Zde je Valdar, který pochází ze Země. Už je to dávno, co jsem byl v kontaktu s vámi, můj milý příteli Edwine, Elizabeth a členové celé Q skupiny. Je to opravdu radost, když mohu tento přímý přenos opět dělat. Jak víte, byl jsem povýšen na funkci Wy-Ora, jako velitel koldasianské flotily lodí Astrael. Důležitost mého úkolu mě ovládla. Byl jsem bezstarostnější a šťastnější na mých cestách, když jsem byl jen obyčejný velitel korynthianské flotily. Ale tohle je pokrok. Člověk by měl být schopen převzít odpovědnost, když dostane příležitost.“

Valdar pak řekl, že v jeho novém postavení navštívil mnoho nových míst, kde se setkal s mnoha lidmi a byl trochu zaskočen svojí úlohou. Popsal svoji novou loď. Nejen, že je velmi velká, ale její rychlost a translokační schopnost jsou její nejpůsobivějších vlastností.

(Translokace je termín, který se používá pro způsob přesunu v prostoru, který nelze nazvat letem. Není to lineární pohyb, je to jako okamžité přemístění, kde loď přestává existovat na jednom místě a objeví se současně na jiném, stejně jako souběžná dematerializace na jednom místě a rematerializace na jiném. Podobný postup je nazýván hyperprostorový skok do jiných mimozemských dimenzí.)

„Moji přátelé na Zemi,“ pokračoval Valdar, „doufám, že v průběhu svého funkčního období, vás budu moci vést a uspokojovat, stejně jako náš vážený Wy-Ora. Věřím, že budu moci dokončit práci, kterou začal. Mnoho jeho přání a plánů se neuskutečnilo kvůli okolnostem, které nemůžeme ovlivnit, ale válka nás naučila mnoho věcí, už jsme si zvykli na mír, vzali jsme ho jako samozřejmost, stal se naším způsobem života. Nikdo nic nevěděl, ale najednou přišla válka! My Koldasiané jsme nepoznali válku po celé generace, teď můžeme teprve ocenit mír. Viděli jsme, jaké ničení válka přináší.“

Vy na Zemi znáte násilí, žijete s násilím. Vedení Konfederace nyní zřetelněji chápe problémy na Zemi. Doufám, že tento nadcházející rok přivede Konfederaci blíže k Zemi. Bylo nešťastné, že funkční období Wy-Ora skončilo během této těžké doby.“

(V knize je tento obrázek jako perokresba já jsem ho udělal jako černobílý s textem.- pozn. od Rune Overbyho.)

Když už mluvíme o minulých událostech, Valdar řekl, že v roce 1940 Konfederace učinila velké úsilí komunikovat s obyčejnými lidmi na Zemi. Byly zkoušeny nové metody, jako je myšlenkový přenos, stejně jako rozhlasové vysílání, jako byl Edwinův příjem. Cílem bylo přesvědčit lidi, aby přijali způsob života v Konfederaci. Salamia se snažila vytvořit kolonii pozemšťanů. Mnoho lidí bylo vzato do kosmických lodí, ale do roka poté, více než polovina z nich musela být vrácena. Ukázalo se, že se nemohli dostatečně přizpůsobit, neboť život na Salamii byl úplně jiný. Byla to velká rána pro Konfederaci. Očekávali skvělé výsledky od první rozsáhlé evakuace ze Země.

Valdar pak mluvil o ztrátě lodi salamianské velitelky jménem Sharon. Řekl, že k tomu došlo u města Durbanu na pobřeží jižní Afriky. Od toho dne je její zmizení zahaleno tajemstvím. Bohužel, Wy-Ora byl obviňován za její smrt. Podle Valdara, Wy-Ora uskutečnil několik myšlenkových přenosů mezi Sharon a lidmi na Zemi. Cítil, že Wy-Ora nebyl osobně zodpovědný za tragédii, která postihla tyto Salamiany.

Byla tam i další Salamianka, Trena, která komunikovala telepaticky, ale jen málo lidí to mohlo zasáhnout. Komunikovala s různými lidmi na Zemi, kteří byli vnímaví, ale pak se něco zvrtilo – byl to omyl, řekl Valdar.

„Proč musí být tyto nesrovnalosti?“, zeptal se Valdar. „Proč nás lidé nepřijímají, jací jsme ve skutečnosti? Trena udělala mnoho dobrého a měla mnoho přátel, já to vím, protože jsem zkoumal záznam jejích myšlenkových přenosů se Zemí. Byla také zapletená se Sharon. Byla v šoku, když se dozvěděla o její smrti. Co Sharon pro ni znamenala opravdu nevím, protože ona mi to nikdy neřekla. Máme jen některé poznatky o problémech, jaké Konfederace měla, když jsme se snažili kontaktovat lidi na Zemi!“

S nádechem zklamání ve hlase, Valdar řekl, že Salamia se pak rozhodla stáhnout své základny ze Země.

„Edwine,“ řekl, „vím, že základna v Zululandu, o které jsem dobře věděl, byla také stažena. Základna, kterým jsem pomáhal bylo více. Všichni pracovníci je už opustili. Myslím si, že je to ztráta, když údajně nebylo výhodné, mít základny na Zemi, já nemám pocit, že to tak bylo.“

Pokračoval a s důrazem, řekl: „Kdybych se měl vrátit na Zemi, musí tam základny pokračovat jménem Konfederace. Proto vám chci moji přátele sdělit, prosím, posílte své skupiny. Ukažte, že tyto základny Konfederace jsou užitečné. Nedovolte, aby tento nádherný vztah, který trvá tolik let selhal. Vynaložte veškeré úsilí k nalezení způsobu, jak ho posilovat. Musíte to udělat. Mám pocit, že ještě není vše ztraceno. Takže buďte se mnou, pomozte mi s tímto úkolem, spojte své skupiny, sdružujte členy! Koldas to necítí tak, jak to dělá Salamia. Stále vidíme nutnost koldasianských základen na vaší planetě.“

Pak mluvit s Edwinem osobně, Valdar řekl: „Já vím, že budeš naléhavě potřebovat náhradní díly pro tvůj přijímač. Ale teď, když je základna v Zululandu zavřená, to bude těžší. Bylo by to velmi snadné pro naši loď, doručit něco, co potřebuješ a dopravit to na vaši 'Q' základnu. Ale nebojte se ... budeme hledat nějaký jiný způsob.“

Přenos skončil osobní poznámkou, když se ptal Edwina a jeho manželky Elizabeth, jak se daří jejich dvěma dětem, že často myslí na čas strávený s nimi, zatímco byl zde na Zemi.

Čas strávený zde - je jasné, že zde bylo více osobních kontaktů, které také stále probíhají, ale jsou velmi soukromé povahy a neúčastní se jich žádní další členové Q skupiny. Tato studie je založena na vysílání, jaké bylo zaznamenáno.)

Zmínil se také, že Kashendo dal pokyny, aby i nadále dělali přenosy určené pro Q základnu, z lodě na vzdálené pozici. Pak najednou zazněl alarm.

„Znovu zní alarm, což znamená, že musíme skončit tento přenos. Členové Q základny, pamatujte na má slova, spojte se a staňte se silnější. To je to, co Konfederace potřebuje. A nyní přijměte pozdravy od všech 87 členů posádky této lodi a srdečné přání do Nového roku.“ Valdar ukončil přenos se slovy: „Laga Siaka kiendo,“ která znamenají „Bůh s vámi.“

Zbytek roku 1973 prošel bez příhod, jen s rozhlasovými přenosy, které přicházely jednou za měsíc, obvykle v neděli ráno. Kashendo hrál významnou roli v těchto vysíláních, ale byl tam patrný pokles osobních kontaktů s Valdarem. Při jedné z mála příležitostí, kdy mu to vyšlo, aby se spojil s Q základnou řekl, že se mu podařilo přesvědčit své nadřízené, aby obnovili základnu v Zululandu. V pravý čas tak Edwin získal tolik potřebné díly pro svůj rozhlasový přijímač.

Jak členové Q základny reagovali na rozhlasové vysílání a Valdarovo nové připomenutí sjednotit a posílit skupinu? Zkrátka a dobře, Edwin tím byl zklamán. Od počátku členové Q skupiny přicházeli a odcházeli. Většině z nich však chyběla znalost rádiové komunikace, mysleli si, že vysílání bylo zmanipulované a organizoval to Edwin, se skupinou spiklenců. Když někteří dostali objektivnější důkaz, vznikala drobná žárlivost mezi členy. Při několika příležitostech byl Edwin udán správním orgánům, že má v držení vysílačku bez licence. Místo toho, aby získával nové členy, několik starších členů se nemohlo dočkat, aby aktivity skupiny byly zveřejněny. Někdo dokonce požádal Konfederaci o finanční pomoc na nákup nemovitosti, k vytvoření nové Q základny.

To se stalo během tohoto období, kdy jsem byl osobně zapojen do činnosti Edwinovy Q základny. Od roku 1968, jeden ze členů Q základny, mi dovolil poslouchat všechny nahrávky pásků s přenosy z Konfederace, stejně jako čist přepisy dřívějších vysílání. Ale moji žádost setkat se s Edwinem a připojit se ke Q základně, vždy odmítal pod nějakou záminkou.

Snažil jsem se zjistit, co jsem mohl, o těchto případech kontaktů. I když jsem slyšel hodně kritiky na pásky z Konfederace, byl jsem odhodlán poznat muže, kterého se ten úžasný příběh týká. To se stalo zcela nečekaně, když jsem se setkal s Edwinem na pohřbu jednoho člena Q skupiny. Edwin mě sám později požádal, abych se k nim připojil.

Dalšího vysílání, dne 29. září, roku 1974, jsem se poprvé zúčastnil osobně, a bylo to nezapomenutelným zážitkem. Poznal jsem okamžitě Valdarův hlas, i když mluvil tlumeným hlasem a ne svým obvyklým veselým způsobem.

Po obvyklém pozdravu Q základně, začal se zdrcujícím prohlášením: „Je mi líto, že to je poslední přenos od nás a z této lodi. Moji drazí přátelé, stále nemohu pochopit a přijmout fakt, že jsem se byl ve vaší Sluneční soustavě a dělal tyto přenosy. Děsil jsem se příchodu tohoto dne ... a teď to přišlo. Musím dělat to, co je dále třeba.“

Všichni jsme se na sebe podívali, Edwin a Elizabeth seděli jakoby ohromení, s vykulenýma očima. Bylo to konec? Po všech těch letech? Byli tam jen dva další členové Q skupiny, což bylo škoda, protože Valdar by rád všem objasnil, co říkal.

(Řekl: „Většina z tohoto sdělení, nebude v této době uvolněna mimo Q skupinu.)

Valdar pokračoval: „Strávil jsem mnoho příjemných hodin s vámi, když jsme se smáli a když jsme si povídali. Ale teď, když jsem mluvil s mnoha základnami, abych je informoval o tomto posledním vysílání, zjistil jsem, že to bude těžší, ale cesta pokračuje. Přátelé, nadřízení z Konfederace rozhodli, že jiný výbor má nahradit výbor našeho váženého Wy-Ora, který vznikl před devíti pozemskými roky. Můžete vidět, že jsme možná udělali chybu. Zdá se, že jsme učinili příliš mnoho a toto je cena, kterou musíme zaplatit. Byli jsme instruováni,

abychom opustili vaši Sluneční soustavu a váš vesmír, nyní se musíme vrátit do našeho druhého vesmíru (jiný rozměr), odkud jsme přišli a tam zůstaneme.“

Obraceje se na členy Q základny, Valdar řekl: „Mnozí z vás na této základně nemůžete vědět o výboru, o němž jsem mluvil. Dovolte mi to vysvětlit ... V roce 1960 Wy-Ora vytvořil výbor, složený z nadřazených a vůdců mnoha planet Konfederace. Někteří z těchto vůdců, které znáte, byli Taylanz, Dayton, Zybo a další. Tento výbor se snažil navázat kontakt se Zemí. To bylo provedeno mnohokrát v minulosti, a tento výbor byl jen jeden z mnoha, po mnoho stovek pozemských let. Mnoho představitelů planet Konfederace se snažilo navázat uspokojivé kontakty s lidmi ze Země. Wy-Ora se rozhodl vyslat misionáře a já, Valdar, jsem byl jedním z těch, které poslal k založení základen nebo skupin po celém světě. Tyto skupiny měly přilákat členy přes rádiové vysílání, jak to měl v plánu, aby osvětlil lidi na vaší planetě a přinesl znalosti o naší Konfederaci. To vše trvalo mnoho let, než toho dosáhl a nakonec byly stovky základen s tisíci členů, založeny po celém světě. Ale, jak už se stalo, bylo to k ničemu, protože zpráva o našem způsobu života byla zamítnuta. Ne všechny základny nesou vinu za tento stav, některé z nich jsou věrné Konfederaci až do dnešního dne.“

„V nedávné době,“ Valdar pokračoval, „nemohu vysvětlit všechna neštěstí, která postihla náš výbor v posledních letech, trvalo by to příliš dlouho, moji přátelé, rozhodnutí jsme svěřili různým státním orgánům. K našemu velkému zklamání to byl omyl. Zvláště Wy-Ora byl uveden v omyl. Mnoho z důvěrných věcí, které byly diskutovány byly vyzrazeny. Sliby byly zapomenuty. Někteří z vašich vědců byli u nás na výletě, v kosmu. Dozvěděli se toho hodně na těchto cestách, ale po jejich návratu se obrátili zády ke Konfederaci a použili tyto poznatky, které získali, pro své vlastní sobecké zájmy.

„Moji přátelé, věřili jsme lidem na Zemi! Věřili jsme vám hodně, ale přehlédli jsme jeden zásadní bod. Jsem v tom tolik zklamáný, stejně jako Wy-Ora. Je to tím, že ve skutečnosti neexistujeme v pozemské dimenzi. Ano, moji milí přátelé, ve skutečnosti pro vás neexistujeme! V případě, že nás vidíte, jsme v jiném čase (frekvenci). Před mnoha tisíci lety, jsme zjistili, že naše vesmírné lodě jsou schopné měnit čas, ale zároveň jsou v jiném vesmíru (rozměru). Nyní je nám jasné, že ještě není ten správný čas, protože jste ve své době příliš zpět. Země na nás ještě není připravena. Výsledky jsem nedávno hodnotil, podle vašeho chování. Byl vyhodnocen náš pokrok a nyní se zdá, že metody Wy-Ora nebyly správné. Já, Valdar, Taylanz a mnoho dalších, kteří s vámi spolupracovali, jsou však také viní. Občas jsme mysleli, jestli náš výbor měl konkrétní názory, správné pro vaši planetu. Ale teď se zdá v pořádku, že to nebylo správné, být v této době na vaší Zemi, a to je důvod, proč jsem to musel připomenout.

„Tady přede mnou,“ pokračoval Valdar, „se nachází přehled práce, kterou bude ještě potřeba udělat v budoucnosti. Bolí mě pomyšlení, že to bude dělat někdo jiný, než my. Nejenže jsme vás považovali za přátele, ale byli jste jako naši bratři a sestry. Mohli jste se stát součástí našeho života. Sdílíme štěstí a smutek s vámi a vy děláte totéž s námi.

Vidíte, náš výbor se nyní zhroutil. Wy-Ora již není mezi námi. Wy-Ora přešel do vyšší dimenze! A my se nyní musíme vrátit do našeho vlastního vesmíru (rozměru).“ Valdar mluvil pomalu, s přestávkami mezi větami. Řekl, že jeho vyšší Já má schopnost se dobře projevit. „Mělo mnoho tváří, mělo mnoho osobností, šlo za vámi, mluvilo s vámi, vy jste se s ním setkali mnohokrát!“

Říkal, že Wy-Ora navštívil naši planetu mnohokrát, a že měl také mnoho podob v jeho životě. Jeho přáním bylo, aby se pokusil přinést mír. Předpokládaje, že jeho slova budou jen mystifikací u většiny členů Q skupiny, Valdar pokračoval: „Nesnažte se pochopit, moji přátelé podstatu. Přijměte to, co říkám. My všichni máme poslání v tomto životě a v dalších životech, jak je stanoveno Bohem. Když Wy-Ora odešel, bylo hodně smutku, i když vím, že

je před námi. Jsou to mírotvorci, rozjasňují pro nás cestu do vyšších dimenzí. Tato myšlenka mě utěšuje. Velmi bolestné je, že práce, kterou učinil pro mě a mnoho dalších, zůstala nedokončena. Tyto plány se ve svých dokladech všechny vrátí na Koldas. Jednoho dne ... kdo ví, si může nový velitel přečíst tyto soubory, uznat jejich hodnotu a pokračovat v práci, jež byla nyní opuštěna a nedokončena. Nový výbor má být vytvořen, nebude však z naší Konfederace, neboť jsme nyní odstoupili z této mise.

To byla zdrcující zpráva! Do našich tváří bylo napsáno zklamání. Edwin a Elizabeth měli tolik osobních zkušeností s Valdarem i další, takže to brali jako ztrátu člena rodiny.

Myšlenky, které mi byly nejbližší byly, že tito lidé, kteří přišli, ať už z jiného vesmíru nebo z budoucnosti, se snažili ze všech sil ovlivnit naše srdce a mysl. A všechno, co jsme mohli udělat, bylo požádat je o další důkaz, o konkrétnější fyzické důkazy.

(Mám podezření, že stejně tak smýšlejí všichni členové Q skupin na celém světě.)

To byla jedna z věcí, které nám v této fázi nemohli dát. Je smutné si představit, že to přispělo ke kolapsu mnoha Q skupin a přineslo konec mise Konfederace na Zemi.

Valdar skončil popisem nového výboru: „Tento výbor je menší, než byl ten náš. Mám dojem, že mohou být na Zemi úspěšnější, pokud si to myslí, lepší, než my, i když jsou v čase před námi. Ale časová prodleva mezi vámi a nimi je menší, než mezi vámi a Koldasem.

„Takže, moji bratři a sestry, svěřuji vás tomuto novému výboru. V žádném případě bych nechtěl zůstat jako vedlejší účastník. Moji nadřízení mi nakonec udělili souhlas, abych mohl přijít a vysvětlit vám situaci. Můj úkol je téměř hotov. Byl jsem přidělen hlídat v nové oblasti v hlubokém vesmíru, se svou divizí 100 lodí Astrael. Teď musím opustit všechny problémy Země, nejen problémy, ale i přátelství, lásky a porozumění mezi námi, a já doufám, že nový výbor bude dělat mnohem více, než jsme udělali my. Tak se loučím. Doufám, že nezapomenete. A když se jednoho dne vrátím, pak si jistě budu přát, že vás opět uvidím...“

Jeho poslední slova patřila Edwinovi a Elizabeth. „Ach, můj bratře Edwine, jak ti mám říci sbohem. Známe se navzájem mnoho let, dlouho jsme spolu hovořili a strávili na Zemi mnoho hodin společně na pláži u moře. Jsi víc, než můj bratr... Není to pro mne snadné a nebudte smutni při našem loučení, je to jen další etapa v našich životech. Drahá Elizabeth, oba jsem vás miloval více, než vlastního bratra a sestru.“

Promluvil ještě několik slov ke každému členu skupiny. Někomu řekl: „Existuje mnoho věcí, kterým jste nerozuměli. Dokonce i dnes, existují pochybnosti ve vaší mysli. Nesvádějte vinu na Edwina! Nikdy mu nic nemějte za zlé. Obviňte Konfederaci!“

Byl jsem poslední, kdo se připojil ke skupině, tak skončil se mnou: „Můj drahý přítel Carle, jak je mi líto, že jsme se navzájem neznali déle,...taková škoda. Jsem si jist, že jsi se naučil hodně i z toho mála, co jsi slyšel.“

Jak skončil, tak z naší Q základny u Edwina, mnozí odešli. Většina naší skupinou pohrdala. To jsou ti, kteří si ani nejsou vědomi těch, kdo o naší základně věděli, že jsme anonymní a chceme tak zůstat. Byla to efektivní a poklidná základna! Ti z vás, kteří zůstali, jste měli trpělivost vše přijmout a někteří pochopili a předali informace od Wy-Ora všem, kteří byli ochotni naslouchat.

„A teď, moji přátelé z planety Země, musím říct, že je to naše poslední rozloučení. Upřímně doufám, že budeme mít další šanci napravit chyby, které jsme udělali během našeho pobytu na vaší planetě. Existuje mnoho věcí, které jsme se naučili, a existuje také mnoho věcí, které bychom změnili, ale druhá komise se nyní musí ujmout vedení, tak budou profitovat z našich chyb. Tato práce musí pokračovat, dokud nebude mír přes všechna pole, hory a oceány, vaší opravdu krásné planety. Země je klenot v hlubinách vesmíru ...

Vedení konfederace a všichni velitelé děkuji za všechno, co jste udělali. Kialda Katuang Kisiska lanando ...V překladu: „Doufám, že máme ještě další šanci.“
„Sbohem.“

Poznámka - Nezapomeňte, že toto nejsou v žádném případě všechny dostupné informace o tomto případě. Je to jen to, co bylo dohodnuto, že může být odhaleno prostřednictvím samotné komunikace. Je toho ještě mnohem více v tomto případě a informace, které jsou osobní povahy nebudou vůbec zveřejněny.

Kapitola 10

Nové riziko

Valdarovo rozloučení a zpráva o uzavření Q základen mě zklamala. Po mnoho let jsem to věděl z doslechu a pak, když mě Edwin pozval do ní vstoupit, všechno skončilo. Měl jsem spoustu otázek, tak jsem prostě musel Edwina vidět znovu. Teď, když jsem věděl, kde bydlí, navštívil jsem ho pár dní po ukončení činnosti Valdara ve skupině.

Nezdálo se, že Edwin je velmi znepokojen stanoviskem Konfederace a řekl: „Po všech těch letech, jsem si jistý, že nás nenechají na holičkách.“

Při zpětném pohledu si teď myslím, že nějaký význam může mít interní informace. Wy-Orova odvaha se ukázala jako neúspěšná, a tak nakonec musela být provedena změna. V Edwinově Q skupině zůstali pouze dva členové, kteří byli přítomni při zprávě na rozloučenou. Ostatní členové se kamsi vytratili.

Byl jsem fascinován slyšet Edwinův příběh z první ruky, o jeho prvotním setkání s Valdarem a pozdějším setkání s Wy-Orem, tváří v tvář. Vzal mě na prohlídku různých míst, kam chodili na ryby s Valdarem, do přímořského domku, kde Wy-Ora strávil mnoho měsíců, během své odborné přípravy na Zemi a na mnoho dalších míst. Později jsem viděl areál hotelu v Durbanu, kde pobýval Valdar. Budova byla nyní zbourána, aby se vytvořil prostor pro motoristický showroom.

Edwin mi dovolil, abych zkoumal radiopřijímač, který mu dal Valdar v roce 1962, podíval jsem se i na anténu na konci střechy a svod dolů do přijímače v pokoji. Přijímač byl umístěn v domácí dřevěné skřínce, populárního typu na počátku šedesátých let. Pak jsem si všiml něčeho podivného! Edwin mi vysvětlil, že přenosy vyzařovaly z kosmické lodi na jeho anténu a přijímač, ale jsem si jist, že většina členů Q základny neoceníla jedinečnost této komunikace. Jsem radioamatér s technickým vzděláním a všiml jsem si, že anténa byla připojena velmi neobvyklým způsobem. Technicky řečeno, anténa nebyla připojena ke vstupu přijímače, jak je to obvyklé, ale na koncový stupeň zesilovače! Teď už chápu, proč někdo další nemohl zachytit tyto rádiové přenosy. Podle mého názoru, Edwin udělal jen to, co mu bylo řečeno během celé doby komunikace, s muži z vesmíru!

Zeptal jsem se Edwina na podivné cinknutí, k němuž docházelo v pravidelných intervalech v průběhu všech přenosů z Konfederace. Mluvil o tom po celá léta. Vysvětlil, že používali místo magnetofonu digitální záznamník, který záznam ukládal na čip, místo na pásku. K cinknutí docházelo, když záznam přecházel na další čip.

Byl jsem rád za všechno, co jsem se dozvěděl od Edwina, a uložil jsem se mu, aby mi dal vědět, kdyby uslyšel nějaké další zprávy, myslel jsem si, že by to mohlo být již brzy. Byl jsem trochu překvapen, když mi telefonoval jen o čtrnáct dní později. Řekl, že dostal zprávu rádiem, že se něco připravuje. Pak mě požádal, abych přišel o dva dny později k němu domů a ujistil mě, abych dorazil před sedmou hodinou.

Přemýšlel jsem, co nový výbor chystá, když jsem jel dotyčného večera mým automobilem k Edwinovi domů. Bylo právě sedm, Edwin už na mě čekal, když jsem přijel. Když jsem vstoupil do pokoje, Edwin už ladil rádio. Z reproduktoru přicházel hluboký brum. Elizabeth, která dala obě děti brzy spát, seděla v křesle s nějakým pletením. Edwin a já jsme si povíдали. Stál u rádia a čekali jsme, až se něco stane. Poté, v 7:20 rádio náhle ožilo překvapivě hlasitým zvukem. Začal vysokým tónem, který se změnil na hlubší.

„Venoy ... Venoy ...zahajujeme přenos. Venoy, Edwin, stand by ...“

Nastala krátká pauza a pak další hlas ...

„Tady je Valdar, Zdravím. Zdravím vás tři dnes večer. Kontaktuji vás z této korynthianské lodi ve výšce 500 km. Moji přátelé, je to úžasné, ale jsem tu ještě jednou. Jsme tady ze zvláštního důvodu, je to začátek nové fáze, nový podnik. Je to začátek nového experimentu pro mého přítele Edwina. Velmi brzy vám předám kódovanou zprávu, způsobem Konfederace. Uslyšíte tuto zprávu předávanou myšlenkově. Ta může působit přímo na vaši mysl, při určité příležitosti a tato příležitost nastala právě tuto noc.“

Jakmile rádiový přenos začal, Edwin zapnul svůj magnetofon. Stál jsem blízko přijímače, i když přenos byl hlasitý a zřetelný. Myslím, že jsem byl značně rozrušen, při poslechu hlasu z kosmické lodi a zprávě o nové fázi.

„Edwine,...musím ti vysvětlit, že když uslyšíš zvuk tohoto kodeku, vstoupíš do fáze spánku, jako stavu nevědomí, a dokud ti nedám příkaz k návratu, budeš zcela pod mojí kontrolou. Já budu nyní schopen mluvit skrze tebe. To, co vidím, se ti předává, takže uvidíš, co vidím a cítím ve stejnou dobu já. Je to nový experiment, ale nemusí být úspěšný...

Po mnoho let, můj milý bratře Edwine, tě stabilizujeme pro tuto příležitost. Jak jsem řekl při našem posledním rádiovém přenosu, nový výbor se s tebou chtěl spojit tímto způsobem. Snažili se, ale selhali. Jsme rádi, že i jiní reagovali dobře na naši průpravu, takže tě nyní můžeme kontaktovat tímto způsobem. Druzí také opustili své plány u skupin ve velkých městech na vaší planetě a když si uvědomili vzniklé potíže, tak se rozhodli, že tě přenechají pro mne! To jsou okolnosti, které nás vrátili zpět dříve, než jsme se odvážili doufat.“

„A teď Edwine,“ pokračoval Valdar, „ti předám kódy Konfederace a tento kód bude otevírat instrukce uložené ve tvém podvědomí a ty vstoupíš do stavu transu. Posad' se prosím a uvolni se. Sedni si a relaxuj!“

Edwin a já jsme pořád stáli u rozhlasového přijímače, když Valdar pronesl tato slova. Byl jsem zmatený, jak věděl, že tam oba stojíme! Oba jsme se posadili do křesel a sledoval jsem, jak Edwin zavřel oči a nechal hlavu poklesnout vzad na opěradlo. „Připrav se Edwine, ... relaxuj ... poslechni si tohle, co jsi slyšel mnohokrát podvědomě. Poslouchej ...“

Pak se ozval podivný zvuk z reproduktoru, který je obtížné vyjádřit foneticky. Bylo to spíš jako „kvákání“ a trvalo to jen něco málo přes minutu. Později jsem se dozvěděl, že tyto zvuky jsou záměrně zkreslené, aby vzpomínka na ně a jejich zapamatování bylo nemožné. Tyto zvuky byly použity pouze k „naladění“ Edwinovy mysli, na koldasianské myšlenkové frekvence. Experimentování s těmito zvuky způsobilo Edwinovi „otevření“ frekvence myšlenek, s nepříjemnými důsledky, jak bude popsáno dále. Edwin reagoval okamžitě a zdálo se, že je v uvolněném spánku. Po krátké chvilce Valdar pokračoval a říkal přes reproduktor: „Edwin je nyní ve stavu transu, je to zcela bezpečné a pohodlné. Já pouze kontroluji jeho duševní schopnosti.“

Poté, se Valdar věnoval i mně, a řekl: „Zdravím tě, můj příteli Carle. Mluvím nyní jen k tobě. Vybral jsem si tě pro speciální úkol, který doufám přijmeš. Musíš radit a pomáhat Edwinovi, v tomto novém experimentu. Můžete si zaznamenávat tyto myšlenkové přenosy na magnetofon a po jejich editaci je pošlete všem osobám nebo skupinám, kteří budou mít zájem. Navrhuji, abyste nahrávali zprávy z Konfederace, které budou použity k ovlivnění Edwinova podvědomí, na jinou kazetu. V budoucnu si je Edwin přehraje přes sluchátka a pak budou smazány.

Na konci těchto myšlenkových přenosů, se probudí. Chcete-li začít, tak bude jen jeden takový myšlenkový přenos za měsíc, nejlépe v průběhu večera. Tento způsob komunikace byl velmi úspěšný v minulosti. Doufáme, že bude mít znovu úspěch. Otázky může klást Edwin, když bude v tomto stavu myšlenkového kontaktu a my Vám odpovíme, ale pamatujte si, že Edwinovi bude trvat déle, zvyknout si na tuto novou metodu. Musím vás varovat, že někteří

komunikátoři nemusí být tak zběhlí v angličtině jako já. Proto může být pro ně obtížné odpovědět. Můžete získat nepřesné informace, proto prosím používejte svůj vlastní úsudek.“

Valdar pokračoval: „Ano, Carle, máme plány do budoucna a tyto plány zahrnují i tebe a Edwina. A teď bych chtěl zkusit experiment.“

„Edwine, můžeš slyšet můj hlas?“

„Slyším tvůj hlas,“ odpověděl Edwin.

„Zeptám se tě na pár otázek.“

„Ano,“ řekl Edwin.

„Jaká je barva mé uniformy?“ zeptal se Valdar.

„Modrá,“ odpověděl Edwin.

„Já jsem teď ukázal na něco ... co je to?“

„Ukazuješ na nějaké přístroje.“

„Já teď půjdu na druhou stranu tohoto řídicího centra, a tam ti ukážu jiný přístroj. Popiš ho,“ řekl Valdar.

„Přístroj je ... ehm, ve tvaru kupole s barevnými světly v ní,“ odpověděl Edwin po krátké pauze.

„Udělal jsi to správně, Edwine, vidím, že nyní přijímáš mé duševní dojmy bez problémů.“

Byl jsem ohromen, jak se rozhovor mezi Valdarem a Edwinem vyvinul. Valdar pomalu mluvil v rádiu a Edwin dával své odpovědi skoro bez pauzy. Přemýšlel jsem, jak se Valdarovi podařilo slyšet Edwinovy odpovědi. Možná, že používá Edwinovy uši, stejně jako zřejmě používá jeho oči, když dříve viděl, že jsme oba dva stáli.

Když experiment s Edwinem uspokojivě skončil, Valdar pokračoval slovy: „A teď Carle, doufám, že chápeš postup těchto myšlenkových přenosů. Věřte mi přáteli, ještě v tom musíme hodně udělat. Podívej se na Edwina, dělá to jak nejlépe umí, protože to je delikátní experiment. Nedovol, aby ho ostatní přetížili příliš mnoha otázkami, zatímco on je v myšlenkovém kontaktu. Přímé přenosy prostřednictvím radiového přijímače budou probíhat stále, abych vám dal další instrukce.“

„A teď, moji přátelé na planetě Zemi, vám přejeme hodně úspěchů s tímto novým způsobem,... může to být začátek nové fáze na Zemi. Carle, Edwine a všichni, kteří nejsou vázáni předsudky, tak můžete pochopit, co se Konfederace snaží dělat. Zkuste to a pozvedněte se v myšlenkách na nejvyšší úroveň a můžete nás zase kontaktovat. Budeme dávat naše zprávy přímo každému, kdo bude ve spojení s námi. Sbohem přátelé. Zde Valdar z korynthianské divize, nyní končím tento přímý radiový přenos.“

Jeho další slova byla zřejmě určena jen Edwinovi, který ještě stále seděl se zavřenýma očima v křesle. „Ja-ka Kisiako Jakalando, Edwine ... Sbohem, moji přátelé do doby, než se znovu setkáme v myšlenkové komunikaci.“

Rozhlasové vysílání skončilo, Edwin otevřel oči, protáhl se a rozhlédl. Když jsem se zeptal, jak se cítí, odpověděl, že je v pořádku, i když se v hlavě cítil trochu divně. Posléze se Edwin ukázal být dobrým vysílačem a přijímačem zvuků i vizuálních obrazů. Tyto myšlenkové přenosy, pokud mohu říci, neměly na něj žádné nežádoucí účinky. Naopak zjistil, že zvýšil své porozumění pro vše a brzy si na to úplně zvykl.

O pár dní později jsem reagoval na výzvu Valdara, abych se podílel na novém experimentu a udělal krátký pásek vzkazů, který dám Edwinovi. Slíbil, že přehraje můj pásek, když bude znovu v radiovém kontaktu s Valdarem.

Záznam na mém pásku byla osobní zpráva pro Valdara. Ani Edwin ani já jsme nepochopili ‚modus operandi‘ přenosu z magnetofonové pásky na loď Astrael, ale metoda dobře fungovala.

V uplynulých dvanácti letech byl radiový přenos jediným způsobem komunikace, ale teď jsme měli nový nástroj - Edwina! Oba jsme byli nervózní z nového způsobu komunikace, ale byl jsem nadšený jeho novostí. Již několik let jsem působil jako radioamatér a brzy jsem se začal dívat na tento myšlenkový přenos, jako bych to dělal mým rádiem. Chápu velmi málo z neuropsychických procesů, odehrávající se v aktivitách mozku, u obou zúčastněných vysílačů myšlenek. Bioelektrické proudy tekoucí normálním mozkem jsou příliš malé pro odesílání elektromagnetickým zářením do okolního prostředí. Nicméně, vše, co jsem musel udělat bylo, abych ‚vyladil‘ svůj přijímač jako Edwin, se svou četností komunikace s Konfederací. Uvědomil jsem si mnohem později, jak je důležité toto naladění.

Šest týdnů po prvním novém večerním experimentu, Edwin oznámil příští rádiový myšlenkový přenos. Tu noc jsem opatrně prováděl všechny Valdarovy pokyny. Edwin seděl ve svém oblíbeném křesle a poslouchal nějakou příjemnou hudbu na pozadí. Jak se blížila osmá hodina, umístil jsem sluchátka na Edwinovu hlavu a spojil je s magnetofonem, který přehrával zvuky z Konfederace. Edwin zavřel oči, opřel se v křesle a půl minuty po tom, co zvuk skončil, jsem odstranil sluchátka. Elizabeth se mnou netrpělivě čekala, pak začal Edwin velmi tiše mluvit svým normálním hlasem, ale pomaleji než obvykle.

„Zdravím. Zde Valdar, který vás kontaktuje. Je to vůbec poprvé, kdy mluvím skrze svého přítele Edwina. Jsme nyní ve výšce 560 km a dívám se dolů na vaši planetu. Tam dole vidím bouři, které jste si všichni vědomi. Zdravím Elizabeth, zdravím Carle.“

Oba jsme odpověděli na Valdarův pozdrav a uvítali ho u Edwina doma. Obousměrná komunikace zdá se fungovala dobře a Edwin vypadal v křesle uvolněně a pohodlně. Otevřel oči a díval se na nás. Ruce měl složené v klíně. Byl to opravdu Valdar, kdo tam seděl před námi nebo byl stále vysoko v lodi a díval se dolů? Bouře, o které se zmínil, nás opravdu obtěžovala, ani toto nebylo v rozporu s myšlenkovou komunikací.

Valdar pokračoval: „Chtěl bych popsat pohled dolů. Je to krásné, tyčí se pilíře mraků, které se rozzáří každou chvíli blesky, nad námi je jasné nebe, jsou vidět hvězdy a planety Sluneční soustavy. Posádka a já sedíme zde, v naší lodi Astrael. Vnitřní osvětlení je ztlumené a já se soustředím na Edwina. Je to poprvé, co jsme to použili, doufejme, že to bude úspěšné.“

„Doufám, že Edwin i ty Carle, akceptujete tuto novou metodu kontaktu. Víím, že je to divné, když jsem schopen proniknout svými myšlenkami k vám, ale budeme pokračovat. Dostal jsem zprávu. Jsem potěšen tím, že děláte svou roli, v tomto posledním podniku. Je to další pokus, který děláme. Snažili jsme se mnohokrát předtím, ale tentokrát jsme použili různé pomocné metody a vybrali jsme tě Carle, abychom vyjádřili své názory lidem na Zemi.“

Zda je lidé budou akceptovat, nemůžeme nyní říci. V těchto rozhovorech se snažím vysvětlit, jak nejlépe to půjde, vše o životě v Konfederaci. Ale musíte si uvědomit, že jsme v čase mnoho let před vámi. Ale co je to čas? Čas je slovo, které bylo vynalezeno na Zemi. Slovo ‚čas‘ v Konfederaci neexistuje. Nevíme, kolik je hodin!“

Hlas Valdara se přenášel docela dobře. Edwinův hlas byl stále silnější. Díval jsem se na magnetofon a viděl, že z našeho prvního myšlenkového přenosu bude zhotovena dobrá nahrávka.

„Jsem si jistý, Carle, že se budete tázat: „Proč se Konfederace obtěžuje mluvit k obyvatelům Země? Jaký je smysl Konfederace, tady na naší planetě? Chcete-li odpověď na tyto otázky, musíme se vrátit do dávné lidské historie. Neboť i v těch vzdálených dnech, měla Konfederace vesmírné lodi, které mohly překročit rychlost světla. Zjistili jsme, že magnetické pole můžeme využívat k cestování rychlostí vyšší než světlo. Jsou to tato magnetická pole, která byla klíčem k vytvoření Konfederace. Je toho tolik, co můžeme říct o těchto magnetických polích.“

„Tito starověcí kosmičtí průkopníci zkoumali náš vesmír. Pak objevili váš vesmír a chtěli ho prozkoumat také, aby zjistili, zda existuje život i tam venku. Po mnoha expedicích byla objevena planeta Země. Bytosti, které tam našli, byly velmi primitivní. Vrátili se tuto skutečnost oznámit svým nadřízeným, že našli život i ve druhém Universu. Ze strany nadřízených byl velký zájem o tento život. Stará Konfederace rozhodla poslat více expedic a osadníků.

Někteří se usadili na vaší planetě a přinesli sem svoji kulturu. To byly první kontakty. Náš zájem o vaši planetu pochází od těchto prvních dnů. Naši předkové se stali vašimi vládci, navrhli lepší způsob života a pak se vrátili domů. Ale někteří z osadníků zůstali. Mnohým z oblastí na Zemi byla poskytnuta velká pomoc, hlavně obyvatelům Atlantidy, po jejím zničení i starověkému Egyptu, kam mnoho Atlantánů přesídlilo. Pyramidy tam stále stojí jako památník Egyptánů, kteří dřeli, aby je postavili. Ano, Egyptané stavěli za pomoci návštěvníků z Konfederace! Pyramidy byly použity jako vysílací a přijímací stanice a pro uchování magnetické solární energie. Nachází se ve strategické oblasti a starověké kosmické lodě byly směřovány k nim. Jejich tvar je významný, více než jedním způsobem. V nadcházejících změnách na vaší planetě, se bude pyramidální tvar opět používat ve vašich budovách.“

To bylo poprvé, kdy Valdar zmínil nadcházející změny na Zemi. V pozdějších přenosech byl kladen na toto téma větší důraz. V té době jsem tomu nevěnoval pozornost, další témata mě zajímala více. Vzpomněl jsem si, že se někteří historikové se domnívají, že lidstvo několikrát učinilo „skok vpřed“, který je nevysvětlitelný jednoduchou historickou evolucí. Je lákavé spojit návštěvy Konfederace na Zemi s těmito skoky vpřed. Primitivní Egyptané začali stavět ze žuly a vápence způsobem, nikdy se nikdy předtím ani potom neopakoval. Valdar nikdy neřekl nic o pozoruhodném géniovi Imhotepovi nebo kacířském faraonovi Achnatoni. Řekl, že i když Konfederace pomohla Egyptánům stavět pyramidy, zdůraznil, že vztahy s pozemšťany nebyly vždy pokojné! Egyptané chtěli brzy využít své nově získané poznatky, k boji na dobytí světa. Řekl, že v konfrontaci a při následném boji byli zabiti dva Grandoriané. Konfederace pak nařídila stáhnout všechny své lidi z naší planety.

Valdar řekl, že byli dlouhodobými návštěvníky na naší planetě, ale po generaci nebo tak nějak, po tomto nešťastném incidentu, se pravděpodobně už nevrátili. Byli vždy nepolapitelní a zůstali v pozadí, se svými radami a pokyny. Kolik bylo misí, které poslali na Zemi, jejich přínos a případně vztah k našemu pokroku, zůstane pro nás neznámou.

Po této poslední zkušenosti uběhl rok, když došlo k další konfrontaci s vládci Země a Konfederace znovu stáhla všechny své zaměstnance z naší planety. Tentokrát to bylo pro dobrou věc, zachránili ty vůdce, kteří se rozhodli odejít, když k tomu byla příležitost.

Ale Konfederace není jediný infiltrátor na této planetě. Existuje mnoho dalších mimozemských (nebo extradimensionálních a někdy obojí) vlivů, které je složitější dohledat. Je však alespoň jeden, který nám Konfederace identifikovala. Je to starý známý ďábel z vnitřních i vnějších světů. Od úsvitu naší historie byl tento kazisvět na Zemi, s velkou následující aktivitou.

(Poznámka - Záhadný aspekt UFO kontaktérů je četnost, s níž se tento protivník nachází ve velkém procentu u významných UFO kontaktérů v případech, kdy kontakt pokračuje a intenzivní dialog se rozvíjí. Tento syndrom překračuje všechny hranice, jako je rasa, místo a společnost a řekne nám něco o původu všech našich různých náboženství v tomto světě. Také jsme našli protivníka u všech našich svatých. Je to jen náhoda?)

„Vaše planeta je nádherná planeta,“ Valdar pokračoval, „má všechny ingredience, jaké si můžete přát. Převahu oceánů, pohoří, světadíly. Je ale něco, co je na vaší planetě v nepořádku. Jsou to ti, kteří vládou nebo se o to snaží. Přicházíme v míru, snažili jsme se mnohokrát přesvědčit těchto několik vládců, že naše metody správy by mohly být lepší. Ale oni odpověděli, že nemohou přinést žádné změny na vaši Zemi. protože by to narušilo rovnováhu věcí. Ale my jsme vytrvalí! Budeme se snažit vás pozvednout a informovat lidi, i kdyby jich bylo jen pár.

Nejsme tu, abychom dobývali. (Mohli jsme udělat, kdykoli bychom chtěli.) Naše lodi Astrael jsou symbolem míru. Co nás přivádí z našeho vzdáleného vesmíru (rozměru v čase) na tuto krásnou planetu Zemi je to, že jsme se přišli s vámi podělit o své znalosti a zkušenosti. Ale moji přátelé, buďme k sobě upřímní ... pokud bychom vám měli dávat tajemství způsobu pohonu, který užívá Konfederace, tajemství lodí Astrael, co byste pak s tím asi udělali ...?“

„Jsou země, které by tyto vymoženosti využili k agresi. Se vší pravděpodobností by zničili vaši Zemi! Již dávno představitelé Konfederace učinili slavnostní slib, který platí dodnes. Pouze v případě, kdy Konfederace bude naprosto ujištěna, že Země přijala lepší způsob života, dozvíte se toto tajemství, skrze sdělení jediného Boha. Vše, co žádáme je, aby lidé na vaší planetě změnili své způsoby, zejména musí přestat jejich obludné agresivní války, musí existovat dohoda mezi národy.

Samozřejmě, že jsme si již dávno uvědomili, že máte spoustu problémů. Problémy, které v Konfederaci nemáme. Máte velké množství ras. Je nám to divné. Ve skutečnosti, to je velmi zvláštní, protože je to jediná planeta, na kterou jsme narazili, která jich má tolik. Na Koldasu je jen jedna rasa. I když barva pleti se pohybuje od světlé v oblastech mírného pásma, až po tmavě hnědou v pouštích, je tam jen jedna základní rasová skupina, zatímco vy jich budete mít na Zemi alespoň pět. Uvědomujeme si, že to je velmi obtížný problém. Ale ten by mohl být harmonicky překonán. Kdyby nám vaši vládci věřili, mohlo by to být vyřešeno pokojně ve prospěch všech zúčastněných stran. Ale vaši vůdci se rozhodli to udělat svou cestou a odmítli naši nabídku pomoci.“

Valdar se zastavil a zeptal se, jestli máme nějaké otázky. Zeptali jsme se ho, jestli nám mohl říci více o své domovské planetě Koldas.

„Ta je mnohonásobně větší než Země. Máme na Koldasu moře, ale jsou to sladkovodní moře, je to vlastně více velkých jezer, největší je asi 24.000 km dlouhé a 20.000 km široké. Některá z měst na Koldasu jsou v horských oblastech, zatímco jiná jsou u moře. Města jsou podobná vašim, až na to, že budovy jsou konstruovány odlišně. Pro naše vozidla nejsou k dispozici žádné silnice, protože cestujeme nad povrchem země. Naše stavby jsou propojeny dopravníky, aby se lidé dostali na místo určení. Naše hlavní město je obrovské, mnohem větší než New York. Samozřejmě jsou venkovské oblasti s menšími domy pro jednu nebo dvě rodiny, jsou tam také lesy a řeky. Na velkých jezerech jsou ostrovy, kde naleznete rekreační střediska.

Náš způsob života je velmi podobný tomu na Zemi. Snažíme se dělat na vás dojem, že se mnoho neliší od vašeho. Jediný rozdíl je náš mentální postoj. Náš způsob života je jiný. Nemáme žádný peněžní systém,...nemáme žádné oběživo. Co každá planeta v Konfederaci produkuje, hraje důležitou roli v celém svazu. Některé z planet jsou bohaté na minerály, které dodávají těm ostatním, některé jsou vhodné pro pěstování. Koldas se svými moři či jezery má hojnost ryb, po výlovu jsou odesílány na jiné planety v Konfederaci, výměnou za minerály a materiály k budování mocných lodí Astrael, a tak moji přátelé, řetěz dobré vůle a porozumění spojuje všechny naše planety. Země by také mohla hrát svoji roli v této Konfederaci, i když jste v jiném vesmíru.“

„To je jen stručný přehled, já dnes večer nezaberu Edwinovi příliš mnoho času, je to pro něj nové. Než ukončíme tento myšlenkový přenos, máte ještě nějaké další otázky?“

Již dříve tři jsme se rozhodli, zeptat se Valdara, zda mají fyzické tělo jako my na Zemi a jak se jim podařilo překonat bariéru rychlosti světla.

Valdar vysvětlil: „Jsme jako vy, máme tělo. Cítíme bolest a umíráme. Rozdíl je v tom, že jsme schopni cestovat touto fantastickou rychlostí. To je jediný rozdíl. Jsou některé věci, které vaši vědci nedokáží pochopit, o prostoru a čase, zejména za hranicemi vaší Sluneční soustavy. Připadá mi těžké, popsat to ve vašem jazyce.

Každá sluneční soustava má magnetické pole. Poté, co jste se odpoutali od gravitačního pole vaší planety, můžete využít magnetických polí jiných planet a solárních systémů, na cestování na obrovské vzdálenosti a dokonce i měnit čas. Na Zemi používáte nesprávný způsob pohonu. Používáte paliva kapalná nebo pevná, nebo cokoli, co jimi může být. To však není využití obrovského rezervoáru vesmírné energie. K dispozici máte neomezený přísun této energie, kterou nelze nikdy vyčerpat. Tato energie je zde i pro lidstvo, k použití na vaší planetě.“

„Vysvětlím ti to dále. Lodě Astrael mají osm magnetických motorů. Čtyři přední a čtyři zadní pro řízení. Jsou to vlastně obří elektromagnety napájené solární energií. Za vaší planetou je silné magnetické pole, které probíhá v tocích mezi planetami a solárními systémy, a to i mezi galaxiemi a vesmíry. Magnetická pole jsou, zdá se, věčná. Když jsme v magnetickém poli, můžeme cestovat v tomto neviditelném proudu v prostoru. Naše magnetické motory nám umožňují kontrolovat a ovládat naši rychlost. Bez nich bychom si nemohli vybrat náš cíl. Byli bychom bezmocní, jako na lodi bez kormidla, na rychle tekoucí řece.

Po dosažení určité rychlosti, se začnou projevovat změny. Na chvíli bude dýchání obtížné a loď bude řízena hlavním počítačem. Jak se dostanete do jiných vesmírů (rozměrů), vrací se vám vědomí. Loď, počítač, posádka a všechno, co existovalo v energetickém proudu, podél magnetických siločar, se nyní reintegruje a změní se jejich polarita, aby se znovu staly hmotou. A to je moji přátelé všechno, co vám k tomu mohu říci. Je to magnetické pole, které nás nese touto neuvěřitelnou rychlostí, Změna času je vedlejší účinek, vaše pozemské lodi by to také uměly, kdybyste měli magnetické motory!“

Zeptal jsem se Valdara na další problém, který jsem ten večer chtěl znát, zda by mě případně mohla kosmická loď přenést k mým přátelům, 300 km daleko, při jízdě autem, k Fort Victoria v Zimbabwe, na jihoafrických hranicích. Osobně jsem zkoumal tento případ a následně v hypnotické regresi objevil kosmickou loď pod velením mimozemšťana, který si říkal Zorottus, který byl na ní. Moji přátelé Petra a Frances zde totiž měli děsivý zážitek a byl jsem žádostiv vědět, jestli Valdar ví něco o veliteli Zorottusovi a této operaci.

(Podrobnosti o případu Petra a Frances jsou uvedeny v Příloze II. – viz kniha Franka Johnsona „Lidé z Janosu.“)

„Já určitě neznám velitele Zorottuse,“ odpověděl Valdar, „budu se v budoucnu věnovat v přenosu tématu vašich polárních oblastí. Edwin reaguje dobře. Zpočátku pochyboval a byl ustrašený, ale dnes večer dokonce potkal mou ženu Clyveen, ona je ta, která mu pomohla získat důvěru. Ted, moji přátelé, řeknu sbohem, musíme nechat Edwina odpočinout. Užil jsem si vaši společnost a možnost s vámi mluvit. Sestra Elizabeth, jak s potěšením zjišťuji, má na sobě docela nové šaty. Valdar říká, že je v nich velmi atraktivní. Carle děkuji ti, že jsi přijal tento nový experiment a udělal hodně práce. Nahrávky na pásku jste distribuovali dobře. Jsem velmi potěšen, a nyní se loučím. Zde Valdar z koldasiánské flotily, končím tento myšlenkový přenos.“

Mluvili jsme více než hodinu. Bylo to jako telefonní rozhovor, ale s jistým rozdílem. Valdar viděl skrz Edwinovy oči! Poznamenal něco o nových šatech Elizabeth, jaké měla na sobě a jak okouzlující vypadala. Uvažoval jsem, jak věděl, že to jsou nové šaty. Pokud nás Valdar

viděl, mohl se Edwin dívat jeho očima také, na na druhé straně kontaktu? Jakmile se vrátil z transu, zeptal jsem se ho, jestli by nám mohl něco říct o svém setkání s Valdarovou manželkou Clyveen. Elizabeth chtěla vědět, jaké šaty měla na sobě ona. Pořád běžel na magnetofonu záznam událostí tohoto večera.

„Víš, celou dobu, co jsem byl s Valdarem,“ řekl Edwin poté, co se vzpamatoval, „jsem mohl skutečně vidět interiér lodi. Slyšel jsem zvuky, hučení magnetických motorů. Tu a tam nějaké kliknutí a zvuk, jako od psacího stroje, který rychle psal a pak se zastavil, byl tam neustálý hluk v pozadí ze všech přístrojů na panelech, které byly kolem celé kabiny. Každý panel plnil svůj vlastní účel, nezdá se, že by Valdara obtěžoval. Seděl tam sám u hlavního řídicího stanoviště a po celou dobu jsem slyšel jeho hlas. Pak ke konci vstal a šel k výtahu ve středu podlahy, pod kterou jsou obytné místnosti pro pracovníky.“

„Ty jsi chodil po jeho boku?“ zeptal jsem se.

„No, zdálo se mi, že jsem s ním,“ řekl Edwin. „Byla tam jídelna nebo restaurace, salonek a ubikace na spaní pro personál. Když Valdar vstoupil do svého soukromého pokoje, tak jsem si uvědomil, že je tam Clyveen.“

„Můžeš ji popsat?“ zeptal jsem se Edwina, „to, co má ráda?“

„Ach, je to velmi atraktivní žena. Jak přišel Valdar, zdálo se mi, že na něj čeká.“

Ať už to bylo proto, že mi chtěl, ukázat jinou osobu, která byla blízko něho, já to nevím. Ona je vysoká asi 1,8 m, možná i víc. Má stejnou výšku jako Valdar. Není hubená, je dobře stavěná, ale ne baculatá. Má poměrně dlouhý krk, dlouhé vlasy barvy kukuřice, hluboké modré oči a světlou plet. Její rysy se mi zdály lehce orientální, především oči.“

Zdálo se, že si Edwin užil ten zážitek, ale nemohl jsem si pomoci a řekl: „Zajímalo by mě, zda to byla skutečně první návštěva, kterou jsi udělal ve vnitřních prostorách lodi Astrael.“

Pokračoval: „Teď, když tam seděl Valdar, jsem viděl všechno uvnitř. Vypadalo to, jako by se schválně díval na různé věci, aby mi předal to, co viděl. Podíval se na Clyveen. Řekl bych, že její nohy jsou lahůdkové. Měla na sobě šaty, které měly hluboký výstřih, na obou stranách těla. Byla to róba podivné struktury. Vypadalo to jako tkanina s další látkou nahoře na ní. To je jediný způsob, jak je mohu popsat. Vypadalo to jako z pytloviny, ale s většími otvory, jedna vrstva na druhé. Přesto to bylo lehké a při každém sebemenším pohybu se zdálo, že se materiál vlní.“

„Byli ve svých pokojích. Myslím, že to muselo být jejich soukromé apartmá. Byly tam dvě lůžka a mezi nimi byl ovládací panel, vyčnívající z podlahy. Na jedné straně byl napůl oválný, vysoce leštěný hliníkový stolek, upevněný úzkou částí na stěnu. Neviděl jsem žádné nohy a pod ním bylo zakřivené sedadlo, odpovídajícího tvaru. Valdar ho vytáhl, jak šel okolo. Nebylo tam zrcadlo, ale viděl jsem obrovská okna. Polovina z nich měla okenice s posuvnými žaluziemi. Clyveen seděla zády k jejich lamelám. Sahaly od podlahy až ke stropu. Prakticky celá stěna na jedné straně bylo okno k výhledu.“

„Vzadu za tímto oknem, jsme mohli vidět světla hvězd a planet, byly všude kolem vás, kde jste se podívali a neblikaly, ale svítily jako pevná bodová světla, takže jsem si byl vědom hloubky prostoru a mohl jsem ji opravdu vnímat. Se zdroji světla v prostoru jsem začal mít pocit, že jsem v jeho středu. Teď už vím, jaké mají astronauti zkušenosti, když cítí hloubku našeho obrovského a nádherného vesmíru! Jsme na Zemi a zdá se nám, že Vesmír je někde kolem, ale Carle, tam máš pocit, že jsi v něm!“

„Mimochodem,“ řekl jsem Edwinovi, „Valdar řekl, že se mu líbí Elizabetiny nové šaty, zcela s ním souhlasím, vypadá v nich krásně.“

„No,“ odpověděl, „k tomu ho navedla Clyveen, on by na to jinak zapomněl.“

„Muži jsou všichni stejní,“ dodala Elizabeth s úsměvem.

„Ale Carle, řekněte mi, jak to vlastně šlo? Jaké to bylo?“ zeptal se Edwin.

„Myslím, že to bylo velmi úspěšné. Máme to všechno na pásce a můžeš se slyšet. Na začátku to bylo slabší, postupně se to zlepšovalo a bylo to silnější a silnější.“

„Ano, sám jsem to tak cítil,“ řekl Edwin.

„Nečekal jsem, že to bude tak moc dobré. Ale musím ti poblahopřát, Edwine, myslím, že to byl velký úspěch. Jsem překvapen silou a trváním kontaktu, jaký jsme udělali. Bylo tam mnoho témat, kterých se Valdar dotkl a slíbil, že budou další.“

„No,“ odpověděl Edwin, „víte, na začátku mi to dělalo hodně starostí, ale teď mám k tomu větší důvěru,... Teď už vím, že to může být provedeno.“

Byl to jen neuvěřitelný výkon na straně Edwina? Nebo schizofrenní fantazie? Nebo seance v novém hávu? Nebo to byla opravdu moderní civilizace, snažící se o nový experimentální kontakt s lidmi na Zemi? Když jsem zvažoval všechny možnosti, poslední se mi zdála nejpravděpodobnější.

Kapitola 11

Z jiného vesmíru

Když se Edwin opět naladil na koldasianskou frekvenci vědomí předepsaným způsobem, v dohodnutém čase 19. prosince 1974, tak rychle mluvil: „Asa kaviendo anoy kisialda katauw viando kasau - zde je Melchor, satelit na okraji vaší Sluneční soustavy.“ Slova lehce plynula z jeho úst. Pro nás to znělo jako Kashendo. Takže Valdar tam nebyl, aby se s námi dnes večer setkal.

„Zdravím vás, moji přátelé, zde je Kashendo z Melchoru. Je mi líto, že Valdar se nemůže dnes večer zúčastnit tohoto přenosu, je na konferenci na Grandoru. Lituje, že ti to oznamuje prostřednictvím rádia, ale požádal mě, abych to vzal za něj. Valdar mi nechal pár poznámek, o čem by chtěl dnes večer s vámi mluvit.“

Byli jsme překvapeni, že myšlenkový přenos překlenul vzdálenost 6 miliard kilometrů, přímo na Melchor. Rozhlasové vysílání z Melchoru potřebuje přítomnost retranslačních lodí a zesílení signálu do Edwinova přijímače. Tento nový způsob komunikace nám dal důkaz o možnostech myšlenkových přenosů. Kashendo pak přidal několik myšlenek o kosmickém cestování, k těm Valdarovým, z předchozího kontaktu. Řekl, že doufá, že objasní zmatek a nedorozumění na toto téma.

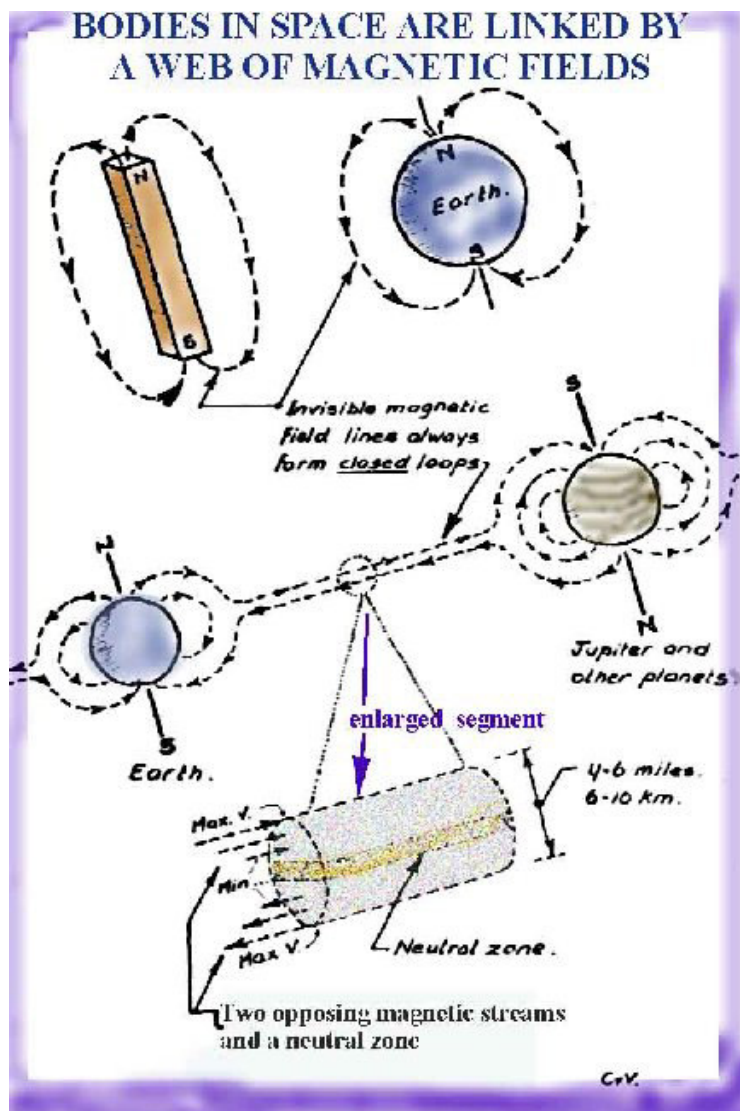
„Pokud jde o cestování v čase ... my žijeme v budoucnosti a vy žijete v minulosti. Chtěl bych zdůraznit, že pokud jsme ve vaší budoucnosti, tak vy jste v naší minulosti. Koldas je mnoho pozemských let před vámi ve vývoji. Pokud bychom se měli vrátit na Koldasu zpět v čase, nakonec bychom se dostali na místo, kde je vaše Země v současné době a mnoho lidí by si položilo otázku: Jsme-li před vámi v čase, musíme znát vaši budoucnost. To tak ale není! Naše planeta je jen dále ve vývoji. Použili jsme slovo čas pro pohodlí, protože to není slovo, které známe v našem jazyce, k popisu našeho pojetí vesmírného cestování. Naše lodě cestují rychleji, než je rychlost světla, pomocí kosmického magnetického pole.“

„Dovolte mi, abych vám řekl více o těchto magnetických polích. Každá planeta má svou vlastní gravitaci a magnetické pole. V prostoru je téměř všude nějaká gravitace a magnetické pole. Zemské magnetické silové pole je neviditelné, ale pokud byste ho mohli vidět, podobá se kulovitému tvaru, který se vytahuje na dlouhý úzký ocas slunečním větrem, přicházejícím od vašeho Slunce. Existují proudy v magnetických polích, které jdou od severního magnetického pólu po jižní pól. Tyto proudy neboli siločáry, jdou ve velkých smyčkách kolem planety, od pólu k pólu a vytvářejí radiační pásy, které chrání život před slunečním větrem a kosmickým zářením.“

Jsou tam také proudy v užším paprsku, který se táhne do prostoru, kde se napojuje na magnetická pole jiných planet. Tento „ocas“ vytváří magnetický pás. Cestujeme v oblasti tohoto pásu. Naše loď využívá tyto magnetické proudy. K dispozici jsou dva protichůdné proudy v okrajových oblastech, oddělených nečinnou neutrální zónou.“

„S našimi magnetickými motory, jsme schopni přitáhnout naši loď do proudu, který nás povede k našemu požadovanému místu. Stejným způsobem, má každá sluneční soustava magnetické pole s ocasem, který směřuje dále do vesmíru, k propojení s ostatními solárními a hvězdnými systémy. Tato magnetická pole běží celým vesmírem, stejně jako jsou oba naše vesmíry také spojeny magnetickým polem. Bez tohoto univerzálního, slunečního magnetického pole, bychom vás nikdy nenavštívili v naší kosmické lodi.“

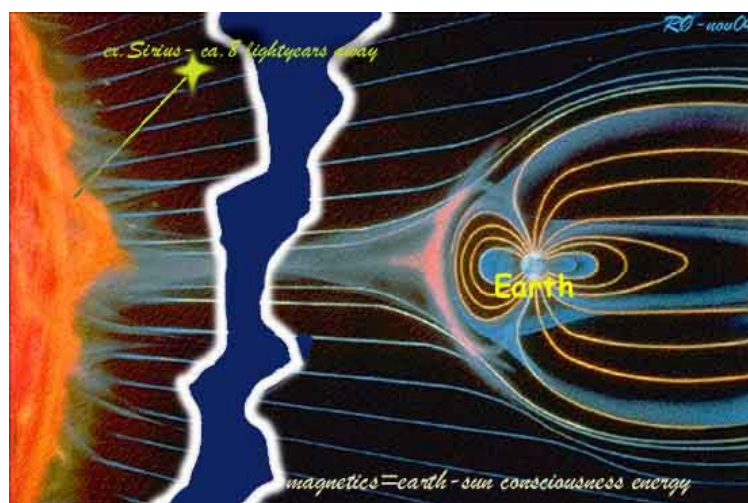
„Víte,“ pokračoval Kashendo, „naše loď se pohybuje podél vnějšího povrchu těchto magnetických toků, jako byste klouzali po ledě, strženi silným větrem.“

Na začátku cesty nasměrujeme naši loď do pomalejší centrální oblasti magnetického toku. Chceme-li získat větší rychlost, jdeme směrem k okraji, až se dostaneme do nejvzdálenější vrstvy toku, kde dosáhneme maximální rychlosti a kde se dematerialisujeme a cestujeme mnohokrát rychleji, než je rychlost světla.“

„Jak se to děje, nebudete na Zemi chápat. Někteří by navrhli, že bychom pak existovali v jiné dimenzi, ale není tomu tak... Jsme jen v evoluci těsně před vámi. My se nelišíme od vás tělem, jenom máme modernější technologie, které budete jednou v budoucnosti také na Zemi vyvíjet.“

Kashendo se zmínil, že Konfederace objevila civilizaci, která je vyspělejší, než jejich. Tato civilizace je na planetách, které loď Konfederace nemůže dosáhnout.

Když jsem se zeptal Kashenda, zda by nám o těchto bytostech něco řekl, odpověděl:

„Jsme přesvědčeni, že je tu ještě další dvojice vesmírů, třetí a čtvrtý. Bytosti, které známe, jsou ze třetího vesmíru. Jejich vzhled je zcela lidský, můžeme ho považovat za orientální, jsou vysocí, svalnatí, mají dlouhé vlasy a když mluví, jejich hlasy mají tak vysokou frekvenci, až bolí uši, když jim nasloucháme.“

Málokdy však mluví, komunikují většinou telepaticky. Viděl jsem takové bytosti dvakrát a v obou případech to byli muži. Jejich lodě mohou létat mnohem rychleji, než naše. Bylo mi řečeno, že dělají časté návštěvy na naší mateřské planetě - Grandoru a planetách Konfederace, kde je telepatie v tomto okamžiku nejvíce používána. Valdar se zúčastnil konference, kde byly problémy Konfederace

diskutovány, podobně jako problémy Země. Delegace z třetího vesmíru byla také přítomna v těchto diskusích.”

Kashendo se odmlčel na několik okamžiků před tím, než pokračoval: „Právě jsem byl upozorněn, že sitonianská divize lodí Astrael se blíží k tomuto satelitu. Budu muset ukončit tento myšlenkový přenos, musím se jim věnovat, když loď dorazí. Cestovali z daleka a tady si mají odpočinout a doplnit své zásoby, před pokračováním cesty.”

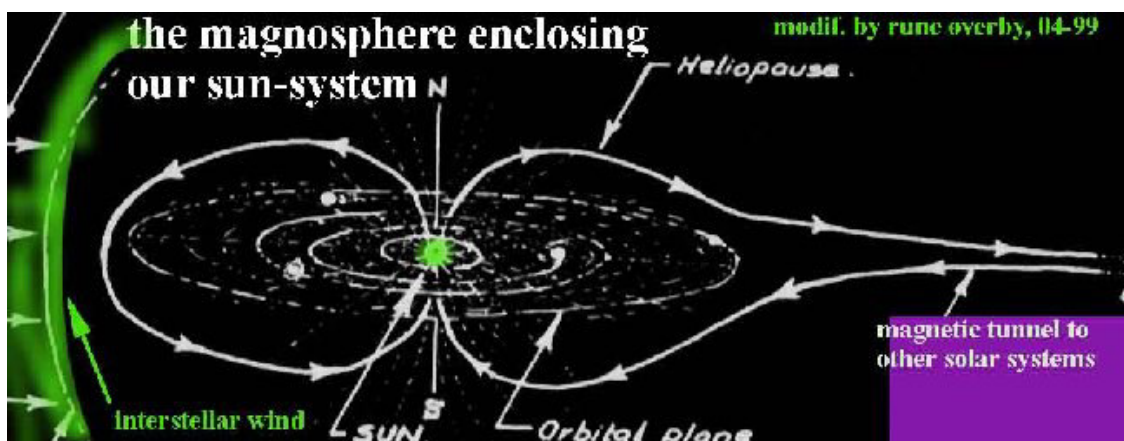
Před ukončením přenosu, poslal Kashendo své upřímné přání jménem Konfederace k vánočnímu a novoročnímu období, která se blížila. Poděkoval jsem mu a zeptal se ho, kdy bude v Konfederaci oslavováno odpovídající období, tzv. Nixi Yacandi.

„Váš rok má dvanáct měsíců,“ odpověděl Kashendo, „my říkáme měsícům cydes. Máme jich patnáct v koldasianském roce. Naše období Nixi Yacandi v Konfederaci, bude za dva pozemské měsíce (od nyníška). Je to čas, kdy si připomínáme příchod Božího syna, který přišel na náš svět. Stejně jako na Zemi, je to pro nás čas na rozjímání a oslav. Považujeme to také za veselé období a děláme hodně návštěv mezi přáteli.“

Zeptal jsem se: „Mohl bys nám říct, jak přesně je v našem kalendáři datováno Nixi Yacandi, abych ho mohl také slavit?“

„Bude to třetí týden v měsíci únoru (1976). Konfederace ho slaví celý týden, jako vaše Vánoce a každá planeta (v Konfederaci) se připojí. Ano, je tam hodně veselí.“

Kashendo ukončil myšlenkový přenos a řekl, že jejich příští vysílání bude za měsíc, když se Valdar vrátí, bude se s námi bavit.

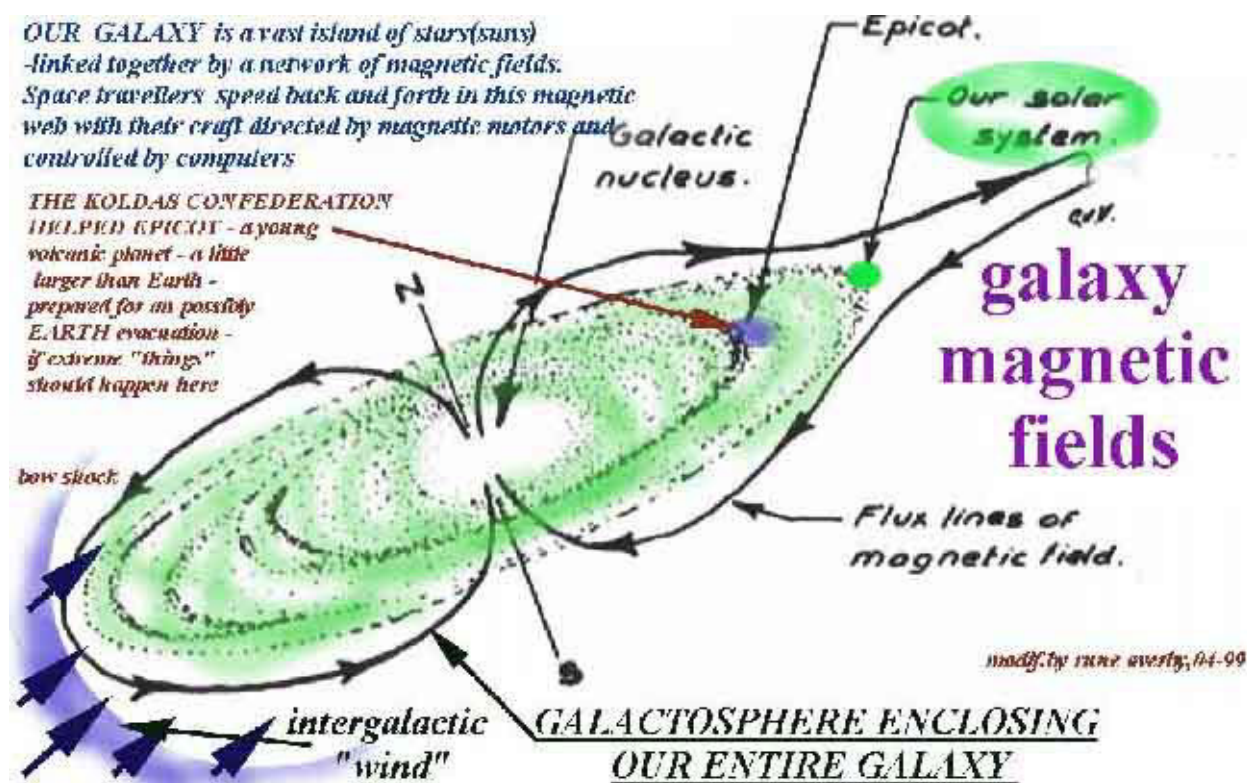
Udělal jsem v duchu poznámku, abych připravil něco speciálního pro období Nixi Yacandi, kdy budu jako zástupce naší pozemské civilizace. Rozhodl jsem se, že by to mělo zahrnovat výňatky z mistrovského hudebního díla.

Když Kashendo odešel, bylo v místnosti na krátkou chvíli ticho. Elizabeth a já jsme se podívali zkoumavě na Edwina. Když se vrátil z transu, zeptali jsme se ho, napůl v žertu, jestli měl šťastnou cestu ma Melchor.

On odpověděl: „Carle, je to stále živější. Vím přesně, kde mám být. Minule to bylo více zmatené, ale tentokrát to bylo jako sledovat film na obrazovce.“

Zeptal jsem se Edwin na zlepšení jeho zkušeností a jak se to lišilo od „návštěvy“, kterou udělal na Valdarově lodi.

Edwin řekl: „Tentokrát jsem byl v komunikačním centru, kde byl Kashendo. V kopuli přímo na vrcholu satelitu. Melchor je jako malá planeta. Miniaturní svět má mnoho podlaží s pozorovacími okny kolem dokola. Jsou tam přechodové komory, s obrovskými branami nebo vraty, kterými může návštěvník i s lodí vstoupit. Je to jako oáza ve vesmíru. Motto Melchoru, které je vidět nad hlavním vzduchovým uzávěrem a je napsáno v koldasianštině a znamená: „Vítejte všichni.“

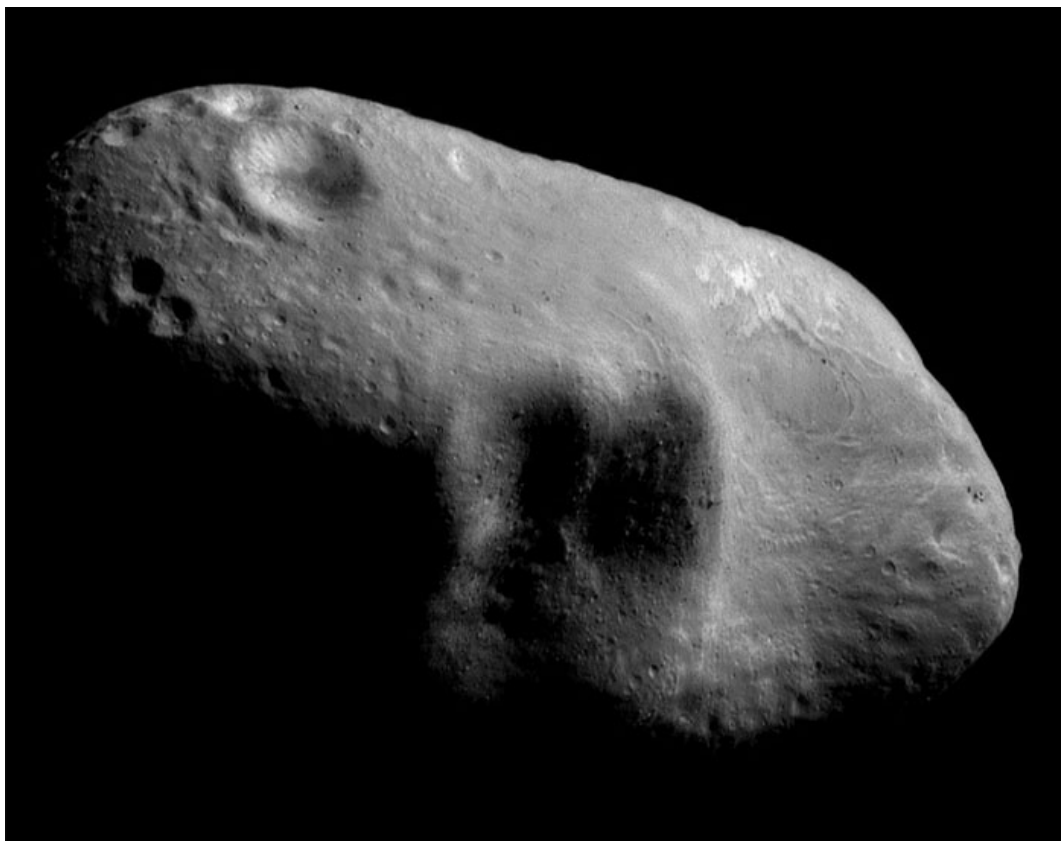
Povídali jsme si dalších dvacet minut o Melchoru, než jsem odejel domů. Dohodli jsme si termín měsíc dopředu, kdy měla být schůzka s Valdarem. Jako obvykle, Kashendův myšlenkový přenos byl velmi poučný. Jeho znalost anglického jazyka je dobrá, pravděpodobně kvůli jeho delší době výcviku na Zemi, a také si vzal australskou dívku za ženu. Je plynulejší a ne tak často se opakuje, jako ostatní komunikátoři. Ještě přidal něco k našemu primitivnímu pochopení jejich způsobu cestování vesmírem.

Ve srovnání s tím, jak staří námořníci používali pasáty, tak konfедераční kosmická loď výhodně používá magnetické proudy ve vesmíru. Tyto magnetické proudy představují impulsy v síti uzavřených smyček ve tvaru činky, i když poněkud dlouhé činky, se dvěma zaoblenými konci, spojujícími póly gravitačních center. Dokonce i celé vesmíry, jak řekl, jsou spojeny ve tvaru obrovské kosmické činky, kde magnetické pole protéká přes spojovací část. To je místo, kde moderní kosmický cestovatel plachtí podél tyče v magnetickém ochranném větru, aniž by musel používat pohonné látky pro let nebo vynakládat nějakou jinou formu energie.

Náš další kontakt s Valdarem přišel právě v době, kdy byli lidé na Zemi upozorněni na planetku Eros. Tento nepravidelný obdélníkový asteroid se přiblížil k Zemi, na dráze v prostoru, při svém oběhu kolem Slunce. Eros je stejné velikosti jako Manhattan, jeho oběh kolem Slunce trvá 21 měsíců a přibližuje se k naší Zemi v předvídatelných intervalech. Rádio i tisk spekulovaly o velikosti bezpečné vzdálenosti v průběhu jeho přiblížení.

„Zdravím vás, moji přátelé,“ řekl Valdar svým obvyklým žoviálním hlasem, „jsme nyní přibližně na půli cesty mezi Zemí a Venuší. Pozorujeme asteroid, který se blíží. Jsem si jistý, že jste o něm slyšeli.“

Odpověděl jsem, že jsme četli o Erosu v novinách.

Asteroid Eros – obrázek není z knihy o Koldasu

Valdar pokračoval: „Není zde žádné nebezpečí kolize se Zemí. Mine vaši planetu a zatím se nesrazil s žádnou jinou. Ale kdo ví, jednoho dne, když obíhá vaší Sluneční soustavou by se mohl srazit nebo bude zachycen planetou. V současné době nemá na své cestě žádné překážky a projde kolem Země s velkou rezervou,” řekl prostřednictvím Edwina. „Byl bych rád, abyste co nejvíce odpočívali během těchto myšlenkových přenosů. Soustředte se na můj hlas. I když je to Edwinův hlas, který slyšíte, je opravdu můj. Nakonec obdržíte moje myšlenky, bez jakéhokoli nástroje.

V této chvíli sedím v lodi Astrael ve vesmíru. Všude kolem mě jsou hvězdy, je to klidné a tiché. V prostoru je tma, jakou jste ještě nikdy neviděli. Každá hvězda, každá planeta, visí jako drahokam v této prázdnotě sametové tmy. Zkuste si představit tuto scénu. Když se dívám skrz pozorovací okna, vidím Zemi, a jak jsem zpět ve své lodi, vidím za sebou Venuši, je v této době na obzoru, o něco větší než Země. Doufám, že si dokážete představit tuto scénu ve vaší mysli.”

Valdar naznačil budoucí katastrofy a změny, které by srážka s asteroidem s sebou přinesla. Ale neříkal to kvůli tomu, zda se tato pohroma nebo vesmírná katastrofa bude konat, protože to je neznámé i pro vědce Konfederace. Jsou si jisti, že k tomu jednou dojde, jak se to naučili vykládat podle různých znaků, ve své dlouhé historii kosmických pozorování.

Valdar řekl: „Panenská Země, kde se usadili staří Atlanťané, bude znovu jednoho dne útočištěm pro lidstvo. Po této velké změně, až se uskuteční, tak kde jsou teď oceány, bude země a tam, kde je nyní země, budou oceány. Kontinenty Ameriky, Afriky, Asie a Evropy již nebudou tam kde nyní. Na jejich místě budou tyto ‘nové’ země, a civilizace opět začne v polárních oblastech. Myslíme si, že polární oblasti nebudou trpět tímto velkým otřesem. Zůstanou víceméně beze změn, ale klima se změní a ledové čepice budou tát. Zbytek

zemského povrchu zasáhnou drastické změny! Tyto polární oblasti se i dnes připravují, neboť to bude zapotřebí. Možná jste si všimli, že je tam spousta aktivit UFO.“

Valdar to uzavřel příslibem, že další kontakt bude na konci měsíce. Řekl: „Budu ve vašem okolí opět, před návratem na Koldas, na moji dobu dovolené.“

Po těchto slovech se Edwin po krátké odmlce vrátil k nám, zasténal, zatímco otevíral oči. „Ach, moje hlava se cítí tak plná. Víte, Carle, viděl jsem Zemi..., ale bylo to trochu mlhavé, stejně jako při pohledu na Slunce přes mrak. Mohl jsem vidět některé detaily, ale jen matně. Byla tam černá skvrna, zřejmě tam mohla zuřit bouře. Vidět jsem slabě pevniny a modravý opar kolem nich.

Je to fantastický pohled. Domnívám se, že zde je důvod, proč Koldasiané říkají Zemi ‘klenot’. Není to umělé, ale vypadá to průhledné jako opál. Je to nejhlubší modř, jakou si dokážete představit. Musí to být oceány nebo atmosféra.”

Jeho dojmy uvnitř plavidla shrnul takto: „Bylo to velmi podobné jako předtím. Byl jsem si vědom Valdara a jeho radiotechniků, který zřejmě hráli roli jako kdysi. Moje první myšlenka při kontaktu s Valdarem byla, že seděl na židli, která byla vyšší než jeho posádky. Ale tenkrát tam byly dvě křesla, jedno na každé straně vedle něj. Dnes tam byl jen Valdar a vedle něj byl jeho radiotechnik. Zdálo se mi, jako bych tam stál a díval se mu přes rameno, po celou dobu nedělal nic zvláštního, zdálo se mi, že jen stále seděl a díval se na Zemi. Neptejte se mě, jak to vím, že ta druhá osoba byl jeho radiotechnik, já jen vím, že tam byl jen další člověk. Mohl ukládat záznam na nějaký přístroj, to co člověk cítí a vidí. Je to nejpodivnější věc, co se mi vrací z hlubin vesmíru,...můžete tam sami cítit, jako byste byli taženi zpět, můžete cítit zrychlení.”

Kapitola 12

Dva konfедераční mítinky

Teleportace Petera a Frances v Zimbabwe, v květnu 1974, měla nečekanou dohru u Q základny, když jsme se setkali při našem dalším kontaktu s Valdarem (27. ledna 1975). Mladý pár se bál, že přijde o rozum, když na celonoční jízdě autem ze Salisbury (nyní se nazývá Harare) přes Fort Victoria, jeli k jihoafrické hranici. Tu noc byli zajati podivnou mocí, která přemístila jejich auto velkou rychlostí na neznámou silnici v neznámém prostředí. Peter, který řídil, zcela ztratil kontrolu nad vozidlem, nemohl ani zastavit ani ho řídit. Na konci jejich cesty, která byla noční můrou, dosáhli za úsvitu jihoafrické hranice. Peter zjistil, že jeho palivová nádrž je stále plná, jako by žádné palivo nebylo spotřebováno, na jejich 280 km dlouhé cestě! Později, když byl Peter v hypnóze, při dotazech na tuto noc, si vybavil celý zážitek.

Lze předpokládat, že Zorottus, bytost v mimozemské kosmické lodi, byl zodpovědný za jejich podivné setkání. UFOnauti zřejmě zhypnotizovali tento pár a tyto vybrané kontakty teleportovali během jejich cesty. Peter se ukázal jako dokonalý nástroj komunikace, ačkoli později Zorottus s ním odmítl být spojován.

Valdar řekl, že o předchozím kontaktu nevěděl, ani o Zorottusovi, ani neměl žádnou informaci o tomto setkání s UFO. Petr a Frances se zeptali, jestli by nemohli být přítomni na jednom z Valdarových přenosů, bylo tam totiž mnoho věcí, ze kterých byli zmateni. Když Valdar oznámil přes Edwina příchod jeho kosmické lodi, pozval jsem naše dva kontakty k Edwinovi. Pak jsem mu stručně nastínil příběh Petera a Frances, se zkušenostmi z teleportace a zeptal se ho, jestli ví o všech vesmírných bytostech, které by mohli být za tímto podivným příběhem.

„Nyní jsou na návštěvě na vaší planetě, návštěvníci z mnoha mimozemských civilizací,“ odpověděl Valdar. „Některé z nich znám, ale existuje mnoho, kterých si nejsme vědomi. Jak tyto bytosti popisujete, jsou pravděpodobně z planety mimo Konfederaci a používají různé způsoby kontaktu s obyvateli Země. Někteří používají dálkově ovládané lodi, pilotované roboty. Někteří osobně učiní první kontakt a poté ho udržují na dálku. Někteří z nich také cestují v čase jako my, ale mohou být z různé vzdálenosti. Vidíme ty druhé zřídka, a tak je pro mne obtížné je identifikovat, aniž bych měl více informací.“

„Všechny tyto kontakty s bytostmi z vesmíru mají svůj smysl,“ pokračoval Valdar. „V budoucnu, kdy se odehraje na Zemi velká změna, bude pravý účel těchto kontaktů zřejmý. Všichni mají různé úkoly. Existuje mnoho způsobů, jakými jste kontaktováni, ale časem zjistíte, že všechny zapadají do systému. Z kontaktérů pak budete moci uvést ty, kteří neporozuměli významu doby, neboť existuje mnoho těch, kteří neměli čas ani chuť, zvážit význam vysoce vyvinuté mimozemské civilizace.“

Pak se na okamžik odmlčel a přes Edwina položil Peterovi otázku: „Peter, pokud máš pocit, že ten, kdo je nyní s tebou v kontaktu a nechce se mnou komunikovat, řekni mi to prosím, můj příteli. Všichni děláme svou práci a nejsme mezi sebou ve sporu.“

Peter odpověděl, ... „Mohu Vám ho představit, jmenuje se Zorottus.“

Valdar odpověděl, že by rád uskutečnil mentální kontakt se Zorottusem prostřednictvím našich kontaktérů Edwina a Petera. „Já teď dostávám v mé mysli jasný vjem, nepochybně je Zorottus z vnějšího světa.“

Valdar se pak obrátil na Zorottuse přes Edwina a Petera. „Veliteli Zorottusi, ti kteří mají kontakt s vámi tímto způsobem, chtějí, abyste porozuměl, jak se cítím. Můžete představovat vysoce vyspělou civilizaci, skutečně vnímám silné duchovní síly, jaké přijímám..., posílám vám otázku. Na okamžik se odmlčel a řekl: „Peter, vnímáš odpověď?“

Po další pauze, řekl Peter: „Je tam nepřehledné množství informací, které jsem pro tebe získal. Pak Zorottus sám převzal kontrolu nad Peterem a řekl: „Nyní je kompletní napojení mezi Peterem a mnou. Trvalo to několik měsíců, najít někoho, s možností předávání informací telepaticky, teprve začínáme tento způsob komunikace, a to nám vzalo spoustu času a energie, abychom to udělali. Toto je poprvé, že se naše dvě civilizace setkávají v tomto domě, na této planetě, aby konverzovaly mezi sebou, tak neobvyklým způsobem. Je zde zvýšená úroveň mentální energie, ale já si nemyslím, že existuje nějaké nebezpečí pro každého v této místnosti. Je to asi dobře, že se setkáváme tímto způsobem. Oba jsme přišli z různých civilizací, každý s různými plány pro Zemi, musím se přiznat, že jsme dlouho byli ve velké nejistotě. Bohužel jsme udělali chyby, a je na nás, aby to bylo v pořádku. Máte nějakou konkrétní otázku, pro mě, veliteli Valdare?”

„Poslouchal jsem vaše slova, veliteli Zorottusi a těší mě, že můžete ocenit, jak se dnes večer cítím. Je to, jak říkáte, nejneobvyklejší věc, že jsme ze dvou různých civilizací a setkáváme se za těchto okolností. Ale to se muselo stát, když více a více lidí na této zemi je kontaktováno lidmi z vesmíru. Měl jsem pocit, že jsem se vetřel do činnosti, kterou děláte skrze Petera. Ale teď, když jsme se setkali, bych vám rád vyprávěl o některé z našich aktivit. Jsem velitelem v korynthianské lodi Astrael, jsme Konfederací planet, máme za úkol hlídat magnetické pole a není pochyb o tom, že občas v minulosti, při mnoha příležitostech, jsme viděli cizí plavidla na našich cestách... Veliteli Zorottusi, mohu se zeptat na vaši misi?”

„Naše poslání je téměř stejné jako máte vy,” odpověděl Zorottus, „Tam, odkud pocházím, kontrolujeme naše planety, jako vy, ty vaše. Nechceme narušitele na svém území, jako vy na vašem. Měli jsme mezi námi v minulosti rozpory, ale teď jsme... Naše metody komunikace jsou různé,...je ještě pár věcí, které bychom vás mohli naučit při komunikaci, pokud jste připraveni se učit.”

„Je toho mnoho, co se můžeme naučit a jsme ochotni sdílet to, co máme v našem způsobu chápání kosmického tajemství,” odpověděl Valdar přes Edwina.

„Naše kosmická loď využívá mocnou sílu, kterou by lidé na této planetě mohli také využívat. Díváme se na ni jako na univerzální sílu božského původu. Je volně k dispozici pro celé lidstvo. Není jenom pro nás. To je důvod, proč jsme sem přišli, abychom se pokusili naučit lidstvo na této planetě lepšímu způsobu života. Na Zemi se konvenční zdroje ztenčují, postupně se jistě vyčerpají. Fosilní paliva budou jistě vyčerpána. Člověk se zaměřil na energii z atomu. Ale existuje lepší způsob, bez znečištění a dalších problémů. Hlavním problémem je ale rozdělení Země na státy. Musí jít stranou všechny jejich rozdíly, dělicí čára, která vede po celé planetě musí zmizet. Když tam nebudou žádné války, dostanou klíč k tajemství tohoto vesmírného zdroje, lidé na Zemi budou mít dostatek energie a mnoho z jejich problémů zmizí. Tato změna musí přijít. ... Starý způsob života musí nakonec zmizet.”

„Pracujeme v jiné oblasti,” odpověděl Zorottus:...

„Pracujete pro mír ve vesmíru. Je zřejmé, že je to i váš profesionální cíl, pro tuto planetu. My ji nechceme obsadit, jsme hladoví po poznání, po znalostech vesmíru. Chceme vědět, proč jsou zde lidé, proč zde není mír. Je to pro nás mimořádně důležité. Mír může být zajištěn, ale může být také rozbit. Pokud jsme pravděpodobně příčinou války, snažíme se ji zastavit. Tak v podstatě máme odlišné cíle. To je možná důvod, proč vaše a naše civilizace se nedívají z očí do očí. Toto je velmi důležitá událost. Je to poprvé, co jsme se setkali po velmi dlouhé době.”

„Snažíme se stabilizovat mysl našeho kontaktéra tak, aby mohl pochopit, co znamená pro nás život v Konfederaci,” řekl Valdar. „Ty také, Zorottusi, ovlivňuj svého kontaktéra, aby dodržoval jeho způsob života. Není pochyb o tom, jak se zjistilo, že existuje mnoho lidí na síti, kteří odmítají zcela existenci inteligentního života mimo jejich planetu. Jsou to ti, kteří se nedokáží přizpůsobit faktům, ale přesto existuje mnoho milionů obyvatel Země, kteří

potřebují tuto formu kontaktu. V minulosti, jsme použili jejich běžný rozhlasový přijímač, ale v poslední době se snažíme o nový experiment. Občas posíláme přenos přímo do mozku, z velké vzdálenosti... Myšlenka cestuje rychleji a my jsme úspěšně komunikovali přes mezihvězdné vzdálenosti s našimi lidmi na Zemi... Zjistili jsme však, že mnoho lidí na Zemi si vytvořilo mentální bariéru, kterou je téměř nemožné proniknout. Ale v některých případech jsme našli osoby, vhodné pro telepatickou komunikaci, takže nyní používáme tuto formu komunikace téměř výhradně a proto jsou ti ... “

Komunikace mezi oběma mimozemšťany skončila vzájemným rozloučením.

Oba kontaktéři se chovali různě během stavů transu. Peter se posadil na židli s široce otevřenými očima a kouřil cigaretu, zatímco předával Zorottus slova, ale později řekl, že si nemůže vzpomenout ani slovo z toho, co řekl. Edwin, naopak seděl uvolněně v křesle, měl zavřené oči a zřejmě ztratil povědomí o světě. Jeho poznámky byly poté, co se vrátil z jeho myšlenkového přenosu, zaznamenány na kazetě a zdůrazňují, že byly jiné, než z normálního rozhlasového vysílání, jaké jsme obdrželi v minulosti.

„Víš, je to divné“ řekl Edwin, „normálně, když jsem v přenosu myšlenek s Valdarem, vidím jeho tvář zřetelně, ale ne dnes večer. Bylo to, jako když se na něho dívám z určité vzdálenosti. Cítil jsem, přítomnost ostatních. Bylo to silné. Je to pocit, jako když jsou dvě síly na kolizním kurzu. Vnímal jsem ticho ve Valdarově lodi a Valdar sám vypadal jako socha. Každou myšlenku jsem mohl zachytit a využít. Byl to fantastický zážitek.”

Navzdory tomu, co Valdar řekl, se obě civilizace zdály být odlišné. Další mluvčí Konfederace hovořili otevřeněji o těchto rozdílech.

Používali výrazy jako: neúnavně používají sílu, aby infiltrovali Konfederaci s cílem přesvědčit ji, aby přijali jejich způsob života. Probíhá bitva vůle mezi nimi a našimi představiteli, kteří zjistili, že tato infiltrace se nemusí uskutečnit.”

„V Konfederaci, všichni lidé žijí v míru a harmonii. Máme způsob života, kde vládne mír a trestná činnost byla prakticky vyloučena, protože důvod pro ni byl odstraněn.”

Byly tam i jiné výroky, vyjadřující podobné postoje.

Pozorování kosmické lodi z vnějšího světa se krátce dotkl Herranoah 12. prosince 1978.

Řekl: „I když je jejich loď podobná ve vzhledu naší, existují drobné rozdíly. Jejich loď má matný povrch, zatímco naše mají kovový lesk, většina je snadno pozorovatelná z blízkosti. Pozorovací kupole na vrcholu je plošší u konfедераční lodi, zatímco jejich je vyšší.”

Herranoah řekl, že někteří z jejich zaměstnanců nosí dvoudílné uniformy, bílé nebo šedé s kruhovým znakem na hrudi. Znak má černé pozadí s bílým okrajem, tvaru ledviny, špičkou směrem nahoru. Naopak, personál Konfederace nosí těsně přiléhající uniformy, nebesky modré barvy, zakrývající nohy, s dlouhými rukávy a výstřihem u krku. Obě posádky mají helmy, přilba Konfederace je delší, stříbrné barvy, s emblémem připomínající šestcípou Davidovu hvězdu v modré barvě, na přední straně. Motiv šestcípé hvězdy je namalován také v horní části průhledné kopule, u lodi Konfederace.

Poznámka vydavatele - Tento jedinečný vývoj se může zdát neobvyklý a je toho prostě příliš i pro zkušeného badatele těchto jevů. Je třeba si však uvědomit, že Carl van Vlierden to pozoroval z "první řady" a nebyl to žádný nováček při vyšetřování těchto záležitostí. Carl si byl dobře vědom toho, že Peter byl velmi skeptický k Edwinovi, zatímco Edwin si zároveň myslel, že je jediný, kdo tam měl opravdový kontakt s UFO, a to nezahrnovalo Petera. Oba byli ohromeni výsledkem. Carlovi se stalo, že jako vedoucí výzkumu v obou případech, měl osobní důvody se domnívat, že oba to jsou reálné případy, bez ohledu na pocity obou

kontaktérů. Strávil hodně času s kritickými příspěvky, o nichž ani jeden z kontaktérům nic nevěděl, přestože UFOauté v obou případech, jak se zdálo, jsou si dobře vědomi toho, co dělají. Jsem si jist, že to nedopadne příliš dobře pro každého, kdo nemá trpělivost vyšetřovale některého z těchto případů. Prostě jsme jen zdokumentovali události, pro vaši vlastní informaci. Ať se to rozhodnete přijmout nebo ne, záleží to zcela na vás.

Kapitola 13

Přenos ze Země

V Konfederaci je festival Nixi Yacandi ekvivalentem našich Vánočních svátků na Zemi. I zde se koná na počest narození Krista, jako člověka. Festival trvá asi týden pozemského času a jeho část se tráví na modlitbách a rozjímání a část na setkávání rodin, přátel a výměně darů. Je to radostný čas pro mladé i staré a soustředí se kolem domova a rodiny. Příbuzní a přátelé navštěvují své blízké, cestují v Konfederaci z jedné planety na druhou, ve velkých doutníkových kosmických lodích.

Na oplátku za mnoho vánočních přání, které jsme obdrželi v minulosti, jsme se na Q základně rozhodli zaslat na Koldas blahopřání, na nadcházející sezónu Nixi Yacandi. Udělali jsme záznam na pásek, na němž jsme čtyři z nás - Edwin, Elizabeth, Yvette (moje žena) a já zaznamenali krátký pozdrav, s hudebními ukázkami z LP desky Händelův 'Mesiáš'.

Nixi Yacandi byl v posledním únorovém týdnu, předali jsme naši nahrávku v pátek večer, 14. 2. 1975. Toho bylo dosaženo tak, že jsme hráli pásku přes sluchátka Edwinovi, poté, co se napojil obvyklým postupem, svou myslí na Konfederaci. Mohli jsme předávat prostřednictvím Edwina více, než jen naše hlasy? Nějakou dobu jsem měl pocit, že Konfederace využívá Edwinovy oči i uši. Kdyby mohl mít otevřené oči při vysílání zvukové zprávy, mohli bychom se každý postavit před něj, jako před naší kameru, v souladu s osobním vzkazem v záznamu. Pro zvýšení efektu jsme drželi v našich rukou svíčky, v naději, že Edwinův vjem bude přenášen, jakoby před ním bylo zrcadlo, když bude mluvit.

V pátek večer bylo vše připraveno pro naše vysílání 'vzduchem'. Edwin bylo naladěno obvyklým způsobem a na tichou slovní žádost otevřel oči. Naše Nixi Yacandi zpráva pro Konfederaci začala zpěvem Halleluja, Pán Bůh všemocný vládne, Halleluja ...

„Tato Q základna na planetě Zemi volá Konfederaci planet, od Grandoru po Siton, satelit Melchor na hranici naší Sluneční soustavy, všechny lodi Astrael a posádky všude.“ Když tato slova skončila, chorál Halleluja pokračoval. „On bude vládnout na věky a Eva...“ Zpráva pokračovala s hudbou a našimi osobními blahopřáními. Skončil sborový zpěv posledním 'Amen' z oratoria. Na závěr bych řekl pár slov díky všem, kteří umožnili tento přenos. Pak jsem Edwinovi sňal sluchátka a čekal... O několik okamžiků později, Edwin začal mluvit. Byli jsme v kontaktu s lodí Astrael, která zachytila náš přenos a předávala ho na Melchor.

„Zde Taylanz, moji přátelé, právě jsme obdrželi vaše vysílání, zatímco se vznášíme 80 km nad vaší Q základnou. Děkujeme vám. Váš vzkaz nám všem přinesl hodně radosti. Naše loď je retranslační stanicí a právě jsem slyšel, že Melchor má dobrý příjem a podařilo se jim nahrát jak hlas, tak obraz. Musím se teď vrátit do nadmořské výšky 535 km a odtud budu přímo v kontaktu s Melchozem, prosím připravte se...“

Pak byla opět krátká pauza a nakonec jsme byli v kontaktu s Melchozem.

„Zde Kashendo z Melchoru. Jménem pracovníků tohoto satelitu, bych vám chtěl poděkovat za váš pozdrav k Nixi Yacandi. Způsob, který byl použit je jedinečný, protože nám umožňuje vidět a slyšet vás všechny. Byli jsme velmi překvapeni, když jsme viděli Edwina během přenosu. Zaznamenal jsem zvuk i obraz, který bude odeslán našim nadřízeným. Je mi líto, že v současné době nemůžeme oplatit ve vysílání od nás vizuální vjemy, ale kdo ví, může se to v dohledné době stát.“

„Dovolte mi, abych popsal některé z událostí, které se obvykle dějí v tomto období. Na Koldasu bude velký displej přenášet obrazy z lodí Astrael. Zúčastní se divize ze Sitonu, Koldasu, Byronne a Triaxuly. Představte si, jak 1500 metrů velké stříbrné disky provádějí na

obloze složitou akrobacií. Valdar bude lídrem tohoto představení. Může vždy na jaře nachystat nějaké překvapení. Na obrazovce to budou sledovat tisíce Koldasianů, ale i návštěvníci z jiných planet. Koldas je jediná planeta, kde se tento slavnostní přenos koná.”

Kashendo pak řekl, že po vystoupení lodí Astrael, bude slavnost pokračovat po tři dny a noci, v městech na Koldasu, jasně osvětlených barevnými světly. Hudba a lahůdky dovezené z celé Konfederace, všech možných chutí, zde budou k dispozici. Čtvrtý den bude období meditace, kdy se obyvatelstvo sjednotí k poděkování Božskému Stvořiteli. Pak bude čas pro rodiny a přátele ke vzájemným návštěvám v jejich domovech. To bude poměrně klidný den, ale pak to převezme mladší generace. Děti oblečené v barevných kostýmech budou tančit v průvodu, po květinami vyzdobených ulicích, zatímco ještě více květů bude vyhazováno z vysokých budov a lodě Astrael se budou vznášet nad městem, nesouce barevné stuhy.

Kashendo také sdělil, že každý si v tomto období bere volno, s výjimkou těch, kteří pracují v základních službách. Řekl, že v menších obcích jsou oslavy mnohem jednodušší, ale že hudba a tanec jsou na celém světě. Každá z planet má svůj vlastní osobitý způsob, jak trávit volno a přestože se způsoby liší, základní náboženský význam je stejný.

Kashendo pak změnil téma a řekl: „Mám před sebou zprávu zabývající se zahájením projektu Konfederace, s názvem Fireball. Vidím, že Melchor má hrát klíčovou roli v této obrovské operaci. Dovolte mi, abych stručně vysvětlil účel našeho plánu, kterým je zachránit co nejvíce osob v případě vážné katastrofy na Zemi. Mohla by to být jaderná válka, srážka s asteroidem nebo jiná kosmická katastrofa, postihující Zemi. To zahrnuje i blížící se protoslunce, Sola Kananda. *(Viz příloha III, na základě vzájemných paradoxů, poslední část.)* Podle tajné informace by měl takový nouzový stav nastat.”

V tom okamžiku se Kashendo odmlčel. Slyšeli jsme, jak Edwinův pes štěká na dvorku. Říkali jsme si, proč byl přenos přerušen. Pak pokračoval: „Mám tu jistou zprávu, prosím, připravte se základno Q. Pes pokračoval přerušovaně ve štěkotu. Zatímco Edwin mlčky seděl, my jsme se dívali z okna, se závěsy na bocích, ale neviděli jsme nic neobvyklého. Pak, po několika minutách, Kashendo pokračoval s myšlenkovým přenosem přes Edwina.

„Zde je Kashendo, vracím se nad Q základnu. Právě jsme obdrželi zprávu od Taylanze, který je stále ještě nad vaším domovem a dohlíží na vaše okolí. Zdá se, že jste měli návštěvníka, který se snažil odposlouchávat schůzku a myslíme si, že na sebe musel upozornit vašeho psa. Existují totiž některé aspekty tohoto projektu ‚Fireball‘, o kterých si nepřejeme, aby se veřejnost v této době dozvěděla. Proto bude nejlepší, když nyní ukončím tuto relaci a ještě jednou vám děkuji za vaše přání, k našemu období Nixi Yacandi. Loučím se s vámi všemi.”

Poté se úplně odpojil. Taylanz řekl pár závěrečných slov: „Sledujeme a předáme na Melchor všechno, co se konalo na Q základně a v jejím bezprostředním okolí, během přenosu. Děkujeme vám za vaše milé přání a nyní se loučíme.”

Kapitola 14

V případě globální katastrofy která by postihla Zemi, Konfederace vypracovala záchranný plán s názvem 'Operace Fireball'. Jejím cílem je zachránit co nejvíce životů, jak to bude možné, při masové evakuaci těch obyvatel Země, kteří se rozhodnou ze své vlastní svobodné vůle odejít a přesídlit na jinou planetu, s podobnými podmínkami životního prostředí. Na začátku roku 1975 Valdar promluvil k nám na Q základně o možnostech, jak by taková globální katastrofa mohla probíhat.

(Poznámka - V roce 1975 Dr. Bonnie Marshick, psycholog, žijící v Tucsonu, v Arizoně, získal pomocí rozsáhlého 'automatického písma' informaci, že 'temné slunce' se blíží do našeho solárního systému směrem od souhvězdí Raka. Informace byla přijata v němčině a může o ní mluvit nebo si ji přečíst kdejaký Němec. Jeho rakovina v konečné fázi, byla vyléčena během automatických sezení v jeho domově, která probíhala v časných ranních hodinách, v temné noci a bez světla.)

Valdar řekl: „V současné době má Země dva hlavní problémy, jak jsme se již zmínili o Sola Kananda, které se snažíme doposud bez úspěchu zažehnat. V této chvíli ignorujete toto druhé slunce, protože neznáte žádný způsob ochrany a nemáte prostředky k eliminaci jeho účinků.”

Na základně Q jsme poprvé slyšeli o Sola Kananda, které se blíží do naší Sluneční soustavy. v roce 1973, kdy Wy-Ora navštívil Q základnu a upozornit na to její členy. Řekl nám, že Sola Kananda znamená 'slunce, které ještě nevzplanulo'. Blíží se ze souhvězdí Raka. Protože naše Sluneční soustava vstupuje hlouběji do sféry jeho vlivu, změny v našich planetárních magnetických polích musí být čas od času v Konfederaci pozorovány. Jedna z těchto poruch dosáhla svého vrcholu v červnu 1975.

„V magnetických polích nebo tunelech, které spojují planety v naší Sluneční soustavě, jsou dva protichůdné proudy, způsobující zkrat magnetic-kého toku. Místo toho, aby proudil po délce tunelu, na mnoha místech přeskakuje na vracející se proud po povrchu. V důsledku toho, že magnetická pole ztratila svou kontinuitu, lodě s magneticky pohonem nejsou schopny procházet běžnými jízdními pruhy. Ztratili jsme kontakt s těmi konfедераčními loděmi, které nedodržely předem dohodnuté termíny komunikace s námi. A tak se stalo, že nemáme kontakt s plavidly, která se ocitla na oběžné dráze kolem vaší planety, nemají žádnou energii a nemohou pokračovat v činnosti.”

„Ale je tu mnohem vážnější problém,” Valdar pokračoval, „jaderné výbuchy, ke kterým došlo v minulosti v různých oblastech vaší planety, odeslaly mraky radiace vzhůru do atmosféry a vyšších oblastí. Je to velmi vážné, spad z těchto explozí je obvykle těžký materiál, který najde vždy cestu dolů, ale tohle jsou mikroskopické částice radioaktivního uhlíku, neviditelné pro oko, které byly vyzdviženy vysoko do ionosféry. Tyto částice jsou tak lehké, že se nevrátí na Zemi a neustále se vrací nahoru. Kromě toho je ovzduší znečištěné i jinak. V průběhu let se uhlíkové částice z mnoha pozemských zdrojů, jako je průmysl, požáry atd. také vyzvednou do těchto vyšších nadmořských výšek, kde zůstávají a smíchají se s radioaktivními částicemi uhlíku. Zde provede reakci sluneční záření, které vytvoří hořlavou a výbušnou vrstvu uhlovodíků kolem planety.

„Uvědomujete si, co by to mohlo znamenat?” Valdar znovu zdůraznil závažnost této záležitosti. „Ano, sluneční záření nyní vytvořilo zápalnou ionosféru kolem Země. Tyto vrstvy jsou napuštěné různými formami uhlíku, rozptýleného v oblacích nad velkými plochami mnoha tisíc kilometrů. To s sebou přineslo i změny teploty v některých oblastech. I když sluneční paprsky se mohou ještě přes ně filtrovat, některé regiony jsou stále teplejší, zatímco jiné jsou stále chladnější, ale největší nebezpečí číhá z exploze jaderných hlavic v blízkosti této hořlavé oblasti! Při několika příležitostech již řízené střely s výbušnými hlavicemi, byly

námi zastaveny a mechanismus zneškodněn. Úkolem těchto raket byla exploze jaderné nálože, vysoko nad planetou. Jestliže by hořlavá vrstva byla zapálena, vaše planeta by se mohla stát ohnivou koulí!”

Je zřejmé, že Valdar byl hluboce znepokojen o bezpečnost obyvatel Země. Pokračoval: „Pokud odpálíte bombu určité síly, nebo vypukne-li jaderná válka na Zemi, celá planeta by mohla nakonec shořet. Existuje-li něco, co se Konfederaci podařilo na Zemi udělat, bylo to vštípit zdravý respekt do mysli vaší armády a vládních představitelů, protože takové neštěstí by odstartovala zkouška vysoce účinných zbraní nebo jaderná válka. Ale někteří nezodpovědní vůdci mohou stále vyvolat konflikt, který by mohl eskalovat.”

Odmlčel se a pak pokračoval: „K dispozici je planeta v souhvězdí Velryby (Cetus), která sama byla před tisíci lety zničena a stále může být viděna ze Země. Dnes vypadá jako rudý obr a je nyní nejjasnější. V době, kdy planeta byla ve stejné fázi vývoje jako je Země v současnosti, její obyvatelé odpálili jadernou nálož vysoko nad planetou. Myslíme si, že je možné, že Země by mohla mít podobný osud.”

Operace Fireball byla koncipována a realizována za pomoci vedení Konfederace. Mohla by to být akce pro Zemi nebo jakoukoli jinou planetu, kterou by bylo nutné nouzově a hromadně evakuovat. Speciálně vyškolené posádky plavidel, které jsou trvale v pohotovosti u každé z planet Konfederace, by okamžitě reagovaly na nouzovou situaci kdekoliv.

Valdar pokračoval: „Všichni reagují na kódové slovo, upozornil nás. Vysoko nad Zemí, Konfederace umístila mnoho umělých družic na oběžné dráze, aby sledovaly kritické oblasti. Jsou vybaveny citlivými přístroji a výstražným zařízením, takže tyto satelity mohou být dobrými zachránci pro mnoho obyvatel Země. Pokud by se zapálila hořlavá vrstva, výstražný signál bude přenášen prostřednictvím rádiových vysílačů a pomocí retranslačních stanic na Melchor, který, jak víte, je na obvodu vaší Sluneční soustavy.

Melchor bude hrát zásadní roli v operaci Fireball. Nouzový kód bude předán prostřednictvím Konfederace všem komunikačním systémům na všech planetách v Konfederaci. Předtím, než veškerý hořlavý materiál shoří, budou rychlým rozhodnutím a rychlou reakcí vyslány záchranné týmy, které mohou přijít v počtu tisíců lodí a mohou zachránit a evakuovat alespoň část populace.

Odhadujeme, že to bude trvat ještě několik dní, než se oheň rozšíří do všech hořlavých vrstev kolem Země a my doufáme, že v takovém případě největší část světové populace může být evakuována, i když je zde možnost, že v některých oblastech, budou všichni ztraceni. Bez tohoto záchranného plánu by Konfederace nemohla, v případě nouze, udělat nic dalšího pro vaši planetu, stát se to může kdykoli.”

V minulosti byla operace Fireball uvedena do pohybu asi před dvanácti roky (v roce 1963), ale kam vzít obyvatele Země? To byl ten problém. Dbali jsme varování, podle zkušeností z případu planety v souhvězdí Velryby, kdy bylo potřeba nalézt vhodný domov a připravit ho k pobytu v Konfederaci. Byla zorganizována expedice a nalezena planeta, která se v mnoha ohledech podobala Zemi. Má stejnou atmosféru a geologické podmínky a tato nová mladá planeta byla pojmenována Epicot. Byla tam vybudována města a postaveny domky, v prostorném předměstí. Každý dům byl umístěn na akru půdy a vytvořeny zahrady, po vzoru těch na Zemi (rodinné statky). V současné době (1975), tato zahradní města na Epicotu dospěla do stádia, kdy značná část obyvatel Země, by zde mohla být ubytována... Umělé planetky, jako je Triton, byly také postaveny a umístěny na oběžnou dráhu... Měli jsme již předchozí zkušenosti s hromadnou evakuací obyvatel, z planety v nouzi,” dodal Valdar. *(Hromadná evakuace v dávné minulosti proběhla z prehistorické planety Mars.)*

Na otázku, kde k takové masové evakuaci došlo, Valdar odpověděl, že z Marsu, v naší Sluneční soustavě! Zřejmě vypukla na Marsu katastrofální válka, která devastovala planetu do takové míry, že život na jeho povrchu už nebyl možný.

Řekl ...: „Ano, Mars,... zničení Rudé planety. Řeknu Zyloovi, aby vám poslal zvláštní záznam o Marsu. Jak se planeta stala neobyvatelnou, jeho populace musela začít znovu žít někde jinde. Jejich nová planeta se jmenuje Siton a nyní je prosperující částí Konfederace.”

Valdar dodržel své slovo a 4. června 1975 jsme obdrželi vysílání, ale ne od Zyloo. To přišlo od Atry, který je Koldasianem, mluvícím velmi dobře anglicky. Řekl: „Valdar mě požádal, abych Vás kontaktovat a informoval vás o zničení rudé planety Mars. Sdělil, že Zyloo, je dávným potomkem starobylé marsovské rasy a měl vám vyprávět svůj příběh, ale nyní je na misi, která je někde mimo. Ale i já jsem obdržel všechna fakta, jak jsou zaznamenána v paměťové bance nebo archivech na Grandoru. Dokonce i ve starověkých dobách byl Mars nazýván ‘Bohem války’, a je to tak správně, neboť byl opravdu bojovná planeta. Jeho dnešní pustá podoba je výsledkem jaderné války, která zakončila život na povrchu. Naši vědci jsou toho názoru, že Mars se nyní pomalu zotavuje a nabývá rovnováhy, takže nastane doba, kdy bude opět moci sloužit pro podporu života, jak tomu bylo v minulosti.”

Atra pak stručně načrtl ranou historii rasy, která kdysi obývala Mars. Později vysvětlil, odkud přišli Marťané. Popsal Mars jako prosperující planetu, navzdory svým hubeným vodním zdrojům. Nikdy neměl moře a oceány jako Země a byl téměř bez vody, obklopovaly ho pouště s nevyhnutelnými písečnými bouřemi, které rozdělily Mars do dvou obytných regionů, které byly soustředěny kolem obou pólů. Marťanská civilizace byla tedy rozdělena na dvě části, na severu a na jihu, z nichž každá měla vlastní města, průmysl a zemědělství, ale mezi nimi byly zřetelné rozdíly. Sever měl více vody a úrodné půdy, poskytující lepší sklizně. Jih byl bohatý na minerály a kovy a jejich průmysl a technologie předstihly vývoj na severu. Jih také dříve vyvinul kosmické lety a přestože nemohli cestovat hluboko do vesmíru, tak cestovali aspoň na dva měsíce Marsu. Nakonec se vyvinulo mezi těmito dvěma regiony intenzivní soupeření a třenice. Jih byl agresivnější, vyvinul atomovou energii před severem a začal boj o kontrolu nad celou planetou. Na severu se obávali svých soupeřů, proto také vyvinuli účinné zbraně a výsledkem závodů ve zbrojení bylo, že vznikla výbušná situace, kdy jižní skupina získala úplnou kontrolu během dvou měsíců, během kterých byly řízené střely zaměřeny na sever.”

„Pak jedné hrozné noci,” pokračoval Atra, „Jižní národ udeřil!” Obří hlavice raket, z nichž každá byla schopna zničit plochu nejméně 160 kilometrů v průměru, byly vypuštěny z jednoho z měsíců. Další rakety byly vypuštěny z druhého měsíce. Způsobilo to téměř úplné zničení na severu, takže na jihu si mysleli, že zvítězili. Ale nějaká nečekaná řetězová reakce způsobila explozi velké zásoby těchto zbraní, které byly uskladněny na jihu. Vzhledem k tomu, že obří arzenály explodovaly, reakce na výbuch otřásla celou planetou. Devastující požáry zuřily celé týdny. Když to utichlo, největší utrpení začalo pro ty, kteří přežili počáteční výbuchy. Záření zabilo mnoho lidí a další umřeli hladu, neboť zásoby potravin a vody byly kontaminovány. Pak intenzivní radioaktivní bouře spálily povrch zjizvené planety.

Hrstka přeživších byla šokována a ohromena příšerným utrpením a tak začala operace k přežití. Jediné, co mohli v době udělat, bylo uchýlit se do podzemí, aby unikli záření a jedům na povrchu. Sídliště a později i města, byla postavena pod povrchem a energie byla použita k osvětlení podzemních měst. Potrava byla pěstována v podzemí, v uzavřených průhledných nádobách, aby se zabránilo kontaminaci. Celý podzemní svět byl oddělen od povrchu planety.”

Atra řekl, že vzhledem k těmto novým podmínkám na Marsu, se rasa změnila a objevila se nová podzemní civilizace. To, co zůstalo na povrchu, bylo ponecháno drsným povětrnostním podmínkám, které změnilly tvář Marsu na to, co člověk vidí na povrchu dnes. Ničivé prachové

bouře, které propukaly, už dávno vymazaly všechny stopy dávných civilizací na Marsu. V polárních oblastech velké ledovce zmizely, i když je tam ještě určité množství námrazy. Po mnoha generacích podzemní existence se zdálo, že lidské bytosti se mohly přizpůsobit strašným podmínkám prostředí, s nedostatečnými dodávkami potravin a vody. Ale tlak rostoucího počtu obyvatel, donutil jejich vůdce hledat novou planetu.

Měli nové vesmírné lodě, které mohly létat hluboko do vesmíru, takže byly zahájeny průzkumné expedice všemi směry. Atra řekl, že Země byla také vzata do úvahy. Žasli nad naší planetou, zelenými pláněmi, kopci a horami a především množstvím vody! Ale rozhodli se pokračovat v hledání a po sedmi letech, s pomocí Konfederace, byla zjištěna panenská planeta. Ta byla pojmenována Siton - planeta naděje.

„Představte si, že to byli lidé, kteří nikdy neviděli déšť, mraky a modrou oblohu nad sebou,” pokračoval Atra. „Jaký zážitek to musel pro ně být, chodit po jejich nové planetě a cítit poprvé teplo slunce a požehnání deště. Mohly oset dobrou půdu a sklízet ovoce, zeleninu a obiloviny, jaké nikdy neochutnali předtím! Děti si hráli na slunci! Skutečně to mohlo být jako dar od Božského otce. Marsovská, nyní Sitonianská civilizace, která přežila a prosperuje dodnes, je ta, kde slovo ‘válka’ stále vyvolává vzpomínky na tragickou minulost. Uvědomili si, jak je důležité žít v míru. Nemají žádný peněžní systém. Využívají jen výměnný obchod, protože jsou nyní součástí velké Konfederace. Jejich lodě cestují v magnetickém poli a jsou v míru se všemi planetami. Na Zemi, kde jste také dosáhli jaderné éry, destrukční síla, kterou nyní vlastníte by mohla velmi dobře zničit tuto vaši krásnou planetu.

Proč ničit tak mladou planetu, která má stále 5 miliard roků před sebou? Proč ničit sami sebe? Konfederace se vážně ptá, zda můžete změnit svoji cestu a žít v míru? Klíčem k využití vesmírné energie je harmonie, dobrá vůle a mír ... Může se vám zdát těžké to přijmout, ale je to pravda. Již žádná energie z atomu!...”

Kapitola 15

Záchrana ze Země

V době, kdy silné magnetické rušení přerušilo kontakty Konfederace s Q základnami na Zemi, došlo k neočekávané přestávce. Magnetická bouře v rámci naší Sluneční soustavy začala

24. června 1975 a skončila asi o devět měsíců později. Večer 27. 6. jsme si na Q základně nebyli vědomi toho, že něco není v pořádku a očekávali jsme rutinní přenos. Poté, co Edwin dal přijímač na příjem, namísto hlasu Valdara nebo někoho jiného, jsme uslyšeli, k našemu údivu, slova v cizím jazyce

.....

„Kasiendo ... Katauw, Viso, Viso .. .kiaka, kiaka ...Sianda katauw, sivi kiaka kanando
Viaka, viaka ...“

Byli jsme tím trochu zaskočení, neboť jsme většinou slyšeli anglický jazyk, ale odpověď v angličtině nepřišla, abychom poznali směr podivných slov.

„Viso kialda katauw, Visi kiaka kasalundo katauw, si Kialda, kialda ...“

Znělo to jako žalostné volání o pomoc. Poslední dvě slova nám byla povědomá. Věděli jsme, že ‚Ceto Kialda‘ znamená ‚nouzový stav‘. Jaký nouzový?

Jak jsem neznal žádná jiná slova, odpověděl jsem ‚Ceto Kial da‘. Reakce byla okamžitá.

„Ceto Kialda vasito ... lomo saviendo ka katoto gownowloaka soto ... Ceto.“

Řečník se odmlčel, jako by čekal na odpověď, a pak pokračoval,

„Ceto, ceto, kialda, kialda ...“

Kéž bychom měli nějakou představu o tom, s kým jsme byli v kontaktu. Řekl jsem: „Prosím, řekněte nám své jméno.“

Odpověď přišla okamžitě, „Eeso ... Eeso.“

Pokračoval jsem: „Zdravím, Eeso. Zde je konfederální Q základna. Co je nouzový stav?“

Pochopil smysl, co jsem říkal? Zřejmě ne, protože pokračoval dalším řetězcem podivných slov.

„Eeso, kialda kariendo kasa isiata pasendo Kakau kararando cackaulo Eeso..Liendo konfederace

... konfederace Eeso.“

Zkusil jsem to znovu, „Eeso konfederace. Zdravíme vás z Q základny. Zkuste to znovu ... v anglickém jazyce. Co je to nouzový. Co je nouzový?“

„Ikaka sidio vízum Liso kiando ... konfederace. Počkej, počkej ...“

Po několika minutách, jsme slyšeli, jak Eeso říká, „Když mluvíme... Konfederace Planet ... Kialda ... mluvit ... přes ... tlumočníka. Chápeme ... počítač tlumočí. My jsme ... ve velkém nebezpečí ... Emergency ... Pozemšťané, emergency!“

„Je to nouzové spojení s projektem ‚Fireball‘,“ zeptal jsem se.

„Ne ... ne project Fireball ...“

„Lod' ... naše loď... připrav se, Pozemšťane.“

Potom byla další pauza a Eeso pokračoval: „Nyní je náš počítač lépe přizpůsoben tak, aby překládal náš rozhovor. Pozemšťane, slyšíš mě? Toto je naše nouzové volání. Nějakou dobu kroužíme kolem vaší planety. Nejsme schopni odletět na naši planetu, protože je magnetická turbulence. Emergency, Pozemšťane, budeme brzy odsouzeni k zániku.“

„Je zde něco, co můžeme udělat?“ Zeptal jsem se.

„Ano ... jsou tam solární baterie, na A základně. Mají také telefon. Sdělíme vám co nejdříve volací kód. Máme jen prostě nedostatek sluneční energie, takže jsme zůstali s touto lodí ve stabilní poloze, po jeden a půl pozemského dne. Naše vysílače jsou bez energie. To je vše kvůli magnetickému rušení. Pokud se nám nepodaří získat pomoc... za dva dny zahyneme.“

Ujistil jsem Eeso, že budeme věci okamžitě řešit. On odpověděl: „Já ... děkuji. To je opravdu vše, co je potřeba. Na A základně mají ve svém držení malou kosmickou loď a pokud nám přinesou nové solární baterie, mohli by je předat na oběžné dráze.“

Zeptal jsem se Eeso, jestli ví, kde je v této chvíli Valdar.

„Valdar je na Melchoru. Koldasianská loď není schopna dosáhnout tento satelit kvůli magnetickému narušení ve vaší Sluneční soustavě. Melchor, který je na okraji vaší Sluneční soustavy, je nedostupný pro všechny konfедераční lodě. My zde s naší lodí nemůžeme přistát, protože je příliš velká. Je dlouhá osm (vašich) kilometrů. Na palubě máme 400 studentů a zaměstnanců. Pocházíme z Carmel, planety v Konfederaci.“

Pak jsem se zeptal, jak dlouho jsou v těchto nesnázích, a jak se stalo, že tam jsou se 400 studenty.

„Přišli jsme z Cialdar, míříme na Kopone a magnetický tok prochází vaší Sluneční soustavou. V tuto chvíli jsme uvízli na oběžné dráze 27.000 km nad Zemí. Nemůžeme uniknout z gravitační přitažlivosti vaší planety. Budeme stále klesat, celý svět uvidí náš pád! Poslední přenos z Konfederace byl před pěti dny. Od té doby nic. Vidíte, i rozhlasové vysílání není možné přes turbulence, jaké jsou teď. Dokonce i myšlenkové vysílání je obtížné. Je zde zkrat v magnetických kanálech a my jsme nyní ve volném pádu. Loď Astrael se k nám nemůže dostat z Melchoru, v důsledku působení magnetické turbulence, která způsobuje násilné změny parametrů ve vyrovnávací paměti lodi, a to i v těch oblastech, které jsou stále průchozí. Jedinou nadějí, kterou teď máme je loď ze základny A na Zemi...Celé dny jsem se snažil navázat kontakt. Viděli jsme mnoho rotací vaší planety. Ale teď konečně jsem konečně měl štěstí, když jsem skutečně navázal kontakt s vaší Q základnou.“

Rozhovor byl nyní mnohem jednodušší a Eesovi se zjevně velmi ulevilo. Pokračoval: „Je zde zima, pozemšťané ... zima! Studenti jsou na vzdělávacím turné. Máme dostatek jídla a vody, ale je tu zima. Máme přidělový systém energie, kterou jsme ponechali na vytápění. Takže, obraťte se na A základnu, jakmile to bude možné. Základna je podle mých záznamů 72 km od vaší polohy. Já vím, že tam teď někdo bude, protože v posledních dnech všechny A základny byly v pohotovosti. Pouze lodě na těchto základnách A lze dobíjet solární energií z buněk.“

„Nikdy jsem nebyl na Zemi,“ Eeso pokračoval, „mnohokrát jsem letěl kolem. Je to krásná planeta. Jednoho dne, doufám přijdu. Studenti, které mám na palubě, jsou z mnoha různých planet. Jsou ve výuce na piloty, komunikátory, navigátory ... Toto je závěrečná část jejich výcvikového období. Jsou velmi mladí a já jsem již velmi unavený ...“

Podařilo se mi odeslat zprávu o postižené lodi na A základnu, asi půl hodiny poté, co jsme dokončili náš myšlenkový přenos s Eeso. Osoba, která odpovídala na můj telefonický hovor, mi udala své jméno, jako Gerry. Ujistil mě, že se bude mou zprávou okamžitě zabývat. Náš úkol byl v tuto chvíli dokončen, čekali jsme dva dny, na kontakt s obrovskou lodí. Magnetické poruchy jsou podle Konfederace přírodní jev, který se může objevit v intervalech deset až dvanáct roků.

V neděli večer, 29. června 1975 jsme byli připraveni navázat kontakt s Eeso v určený čas, v osm hodin. Když přišel, zalil nás přívalem slov v podivné jazyce. Znělo to mnohem veseleji a sebevědoměji a my jsme předpokládali, že musel obdržet pomoc, o kterou žádal.

Nastala krátká pauza, a pak řekl: „Zdravím lidi na Zemi. Jsme rádi, že jste z Q základny předali můj vzkaz na A základnu. Zachránilo to životy všech těchto studentů, mých zaměstnanců i mně. Opravdu vám děkuji. Ostatní Q základny byly také upozorněny, ale nepodařilo se jim zajistit pomoc. Tyto Q základny byly v jiných zemích, některé příliš daleko od A základny. Atra, z A základny již tam není. Všechny osoby, které z ní byly svazem evakuovány, jsou v současné době na Melchoru a čekají na návrat při první příležitosti. Je to stejné u všech ostatních A základny na vaší planetě. Nyní je mají na starosti pozemští zaměstnanci. Pozemšťan Gerry přiletěl v průzkumném plavidle s baterií solárních článků. Už už vrátil. Ale musíme být stále opatrní s dodávkami magnetické solární energie. Tato loď je starý model, ne jako poslední korynthianský typ, který je mnohem efektivnější ve využívání energie. Udělal jsem velkou chybu!

Neměl jsem se vůbec pouštět do tohoto systému. Byl jsem varován Melchozem před vstupem. Vidíte, magnetická pole mohou velmi klamat. V prvním je všechno v pořádku. Pak se pole před ním a za ním náhle stanou velmi turbulentními... Pak, když došla pohonná energie, kontrolní systém lodi selhal a my jsme zůstali ve vesmíru neovladatelní. Ale teď jsme rádi, a doufám, že brzy opustíme tuto magnetickou dráhu. Jen čekámě, až se turbulence zmenší natolik, že budeme mít dobrou šanci odejít. Nejhorší je magnetická bouře po dlouhou dobu.“

„Kdybychom nemohli odejít do týdne,“ Eeso pokračoval „museli bychom přistát v jednom z vašich moří. Muselo by být dostatečně hluboké, aby se tato loď mohla usadit na dně. Záchranými únikovými tunely by se pak studenti a zaměstnanci dostali na povrch. Protože Q základny nejsou vybaveny námořními plavidly, trvalo by, než by se naši lidé dostali na břeh. Ale nechtěl jsem to takto udělat, pokud by to nebylo nezbytně nutné.“

Na naši žádost, nám Eeso řekl více o jeho obrovské kosmické lodi. „Je to kulatý dlouhý válec, osm kilometrů na délku a jeden a půl kilometru po obvodu. Tato loď se jmenuje Kalsando, ale tento model není v této době často používán. Sitoniané mají loď velmi podobnou této, ale ne tak velkou, i když výkonnější.“

„V posledních dvou dnech jsme pozorovali Zemi z této výšky,“ řekl Eeso. „Teď, když máme opět pomoc na provoz zařízení a přístrojů pro detailní pozorování, podívali jsme se blíže na vaši planetu. Musím říci, že je to krásná planeta! To přeci není možné, když odtud pozorujeme téměř trvalý boj, války a krveprolití odehrávající se v mnoha oblastech této planety ... ale důkaz toho jsme všichni viděli! Pro studenty to byla nejceněnější zkušenost ... udělal jsem jim přednášku o pozemšťanech, a řekl jsem jim o Edwinovi a vás všech na Q základně. Studenti měli velký zájem a souhlasili s tím, že to byla cenná zkušenost.“

Řekl jsem jim, jak byl Edwin vyškolen Koldasiany, jako mladý chlapec.

(Jedná se o první takový údaj v tomto rukopisu, Edwin byl pozorován a připravován na tyto kontakty dříve, než si pamatuje.)

„Chtěl bych vám poděkovat za to, co jste udělal pro naši misi. Vaše jména jsem dal do protokolu. Gerryho jméno jsem tam dal také...Naše velení bude číst tento záznam. Já teď odcházím. Koran Seka - to znamená, Opět se setkáme.“

Kapitola 16

Pozemská základna prozrazena

Dne 9. července, po šesti dnech, jsme se rozloučili s Eeso a jeho 400 studenty, když jsme se čtyři setkali na Q základně, během našeho obvyklého rutinního myšlenkového přenosu. Přemýšleli jsme, jestli zde bude nějaká konfедераční loď, abychom mohli předat zprávy o záchraně Eesa, nebo s trochou štěstí, bychom mohli navázat kontakt s Eeso sami, zatímco je na oběžné dráze.

Bezmyšlenkovitě jsem se rozhodl použít jiný typ hypnózy, aby byl Edwin v utlumeném stavu. Namísto obvyklého způsobu hraní zvláštních zvuků, předaných Valdarem, do sluchátek Edwinovi, jsem použil konvenční hypnotickou metodu. Stál jsem před ním, zatímco seděl ve svém obvyklém křesle a k mé spokojenosti, Edwin brzy reagoval na můj hlas a seděl uvolněně se zavřenýma očima.

V domnění, že je teď dobře naladěný, jsem zavolaal Eesa. „Q základna volá velitele Eeso ...“ Zopakoval jsem toto volání několikrát, ale Edwin mlčel. Rozhodli jsme se vyzkoušet svazovou základnu na Venuši. „Volám Venuši. Zde je Q základna, volám konfедераční základnu na planetě Venuši...“

Najednou Edwin začal mluvit. Mluvil tiše, „Přátelé ...“

„Zdravím vás. Je to velitel Eeso?“ Zeptal jsem se.

„Ne, tady je... přítel.“

„Můžeme mi říct své jméno?“ Zeptal jsem se.

„Goldar.“ Odpověď přišla okamžitě.

„Vy jste z Konfederace dvanácti planet?“ Zeptal jsem se.

„A-ano,“ zněla jeho odpověď.

Slovo "ano" vyslovil jako dvě slabiky, první zvuk hlubší než druhý. To rozhodně nebyl styl rozhovoru, na jaký jsme byli zvyklí a začal jsem mít starosti. Avšak poté, co jsem začal komunikovat s tímto tajemným Goldarem, rozhodl jsem se dostat věci na kloub.

„Doufali jsme, že kontaktujeme velitele Eeso v jeho kosmické lodi Kalsando. Můžete nám snad říct, kde je?“

„Ne, já nevím, kde je.“

Po chvíli. „Jaká je vaše pozice?“ Zeptal jsem se.

„Na oběžné dráze kolem naší planety Země?“ zeptal jsem se.

„No ... na vaší planetě.“

To mě překvapilo. Goldar pokračoval plynule, „proč mluvíte o konfедераční základně na Venuši?“

Řekl jsem Goldarovi o magnetickém narušení a jak se Eeso dostal do problémů a podařilo se mu uniknout směrem k Venuši.

„Slyšel jsem o těchto lidech ze svazu, ale já nevím, kde jsou,“ řekl Goldar. Odmlčel se a pak pokračoval: „Odkud jste vy, co mluvíte?“

Odpověděl jsem: „Tady je Q základna. Je na africkém kontinentu, někde poblíž města s názvem Durban. Kde jste vy, co s vámi mluvím, jako Goldarem?“

„Ne moc daleko ... já ...“ řekl Goldar neurčitě.

„Vy jste na A základně?“ Zeptal jsem se.

„A základně? Ne, kde je A základna?“

„Asi 50 km od nás,“ odpověděl jsem.

„A toto je Q základna?“ zeptal se Goldar.

„Je to základna Konfederace planet,“ řekl jsem. „Ale kdo jsi ty veliteli Goldare? Jste ve fyzickém těle?“

„Ano,“ odpověděl. „Ale rád bych věděl, kde je Q základna.“

„Q základna je u Durbanu,“ řekl jsem.
„Co děláte na Q základně?“ tázal se Goldar.
„Komunikujeme s Konfederací.“
„A na co je A základna?“ ptal se dále Goldar.
„A základna má zvláštní funkci.“

Najednou jsem slyšel rychlou otázku změněným hlasem z Edwinových rtů. „Kdo je to, co mluví skrze Edwina?“

Chvilí bylo ticho, pak se otázka opakovala.

Než jsem stačil odpovědět, Goldar řekl: „Tohle je Goldar, co mluví skrze Edwina.“

Pak řekl nový hlas: „Tady je Gerry a mluví ke Goldarovi. Nařizují vám odejít a už nemluvit prostřednictvím této osoby.“

V tichu, které následovalo, jsem řekl, „Gerry! ... Mluvíme teď s vámi?“

„Vy jste“

„Dobrý večer, Gerry, jsme rádi, že jsme s vámi navázali kontakt!“

„Carle, já nevím, co se děje, ale možná mi to můžete vysvětlit.“

„Měli jsme v úmyslu kontaktovat Eeso, ale zdá se, že Goldar zaujal jeho místo. Znáte tuto osobu se jménem Goldar?“

„Já ho neznám, ale mám podezření, že on není z Konfederace. Jak dlouho jste s ním konverzovali?“

„Jen několik minut,“ odpověděl jsem.

„Chtěl zřejmě získat informace o umístění našich základen Q a A. Já bych se nedivil, kdyby byl ze severního polárního regionu. Každopádně jsem očekával, že dnes večer vyzkoušíte metodu, kterou používá Edwin, k navození transu pro spojení. Tato vaše může být zaslechnuta ostatními! To je důvod, proč jste měli použít jinou metodu, za pomoci zvuků k indukci vnímání, tu kterou máte nahranou.“

(Metoda, dodaná Valdarem v roce 1974.)

„Ano,“ řekl jsem, „zkoušeli jsme tuto metodu jako alternativu, pro případ nouze, kdybychom neměli k dispozici žádný magnetofon ani žádný jiný způsob, jak ji aktivovat, abychom stále mohli komunikovat.“

„No, já si nemyslím, že jste teď mohli způsobit nějakou škodu... jsou povinni pořád poslouchat, jako po telefonu,“ řekl Gerry.

(Výraz typický pro jižní Afriku, který znamená, že telefonní číslo je sdíleno více než jednou osobou, kde se volání liší počtem nebo délkou vyzvánění. Všichni členové na této lince, mohou bohužel, také poslouchat cizí hovory).

„Jsme stále znepokojeni Eesem. Můžeš nám o něm něco říct?“ zeptal jsem se.

„Eeso je v pořádku. Dorazili na Venuši a jejich loď je nyní na oběžné dráze. Studenti byli přijati na povrchu. Je zde ještě základní posádka na lodi, ale jinak je vše v pořádku.“

Gerry se zastavil, povzdechl si a dodal: „Já nechci v tomto okamžiku odpovídat více na další otázky, protože ti, co odposlouchávají, se bezpochyby radují, protože Konfederace zde zrovna není, vzhledem k magnetickému rušení. Mají v této chvíli bohužel volnou ruku, řekl bych, že podmínky jsou velmi podobné, ale brzy může nastat zlepšení. To je vše, co v tuto chvíli řeknu.“

„Ano, rozumím,“ řekl jsem. „Gerry, můžeme změnit myšlenkovou frekvenci pro vysílání, takže můžeme mluvit svobodněji.“

Gerry souhlasil, Edwin se vrátil z transu a po vysvětlení situace se opět uvedl do stavu transu, ale tentokrát tak, že poslouchat přes sluchátka speciálně nahrané zvuky. Jakmile byl připraven, zavolal jsem Gerryho a on okamžitě odpověděl.

Poznámka: Tento pojem nepřítele probíhá celou naší literaturou, a to jak populární, tak náboženskou, metafyzickou apod. Vidíme to v našich mytologiích a náboženstvích a naše historie je tím naplněna. Často se objevuje v rozsáhlých případech UFO kontaktů, kdy je kontakt trvalý a dialog se vyvíjí. Vidíme to v přírodě kolem nás. Možná, že vše v evoluci je prostě důsledkem těchto protikladů. Nic se nezdá být imunní a možná, že to nikdy nepřekonáme. Nezdá se, že by pokrok byl zastaven, těmi vyspělejšími než my. Kromě toho je mírně odlišné, i když ne zcela nové, že do této zprávy byly přidány doplňkové protiklady o antihmotě a jiném čase. Možná, že i to je přirozený opak toho, co vede k nepřátelské povaze vědomého života, skrze všechno, co je v čase a prostoru.

„Můžeme nyní svobodně hovořit,“ řekl.

„Toto bylo pro mě poučné. Já si nemyslím, že jsem prozradil něco důležitého, ale všichni jsme měli podezření, že Goldar je spojen s vnějším světem,“ řekl jsem.

„Ach ano, člověk musí být velmi opatrný. Ti mizerové čekají na příležitost, jako je tahle ... to je důvod, proč Koldasiané používají tuto metody transu, vyvolanou těmi podivnými zvuky. Je to bezpečné, protože je na velmi vysoké frekvenci vibrací myšlení,... mnohem vyšší, než je obvyklá. Mnoho takzvaných médií se může spojit s těmito tvory, kteří mají v tuto chvíli na této planetě volnou ruku a mohou se přetrhout v záchvatu nadšení, už jen proto, že naši koldasianští přátelé se nemohou, během této magnetické bouře, k nám dostat. Nevíme, jak dlouho to bude trvat. Melchor již byl přesunut do další pozice v této Sluneční soustavě a komunikace s nimi je velmi nepravidelná. Nyní je jen otázkou času a čekání na podmínky, k návratu do normálního stavu.“

„Jsme zde na A základně. Nemůžeme nic dělat. Loď Astrael, kterou zde máme, je jediným zbývajícím spojením s Konfederací a my si nemůžeme dovolit, aby se jí něco stalo. V tom je síla našeho postavení. Víš, že Eeso má naše náhradní baterie a my máme pouze zbývajících baterie v lodi, proto musíme otevírat dveře do hangáru ručně. Naštěstí je zde ruční mechanismus k otevření a uzavření těchto dveří, které jsou obvykle elektricky ovládané, proto pečlivě šetříme naši energii pro případ komunikace, přenos je nyní zticha. Obvykle máme mezi 35 až 40 přenosy denně, ale v současné době není žádný.“

Na naši otázku, zda je sám na A základně, Gerry odpověděl: „Ne, je zde majitel farmy a dva další. Byli jsme zde čtyři. Všichni jsme byli v pohotovosti. Na všech ostatních A základnách je to stejné.“

„Už se tento druh magnetického rušení někdy stal?“ zeptal jsem se.

„Ne za mého života,“ odpověděl Gerry. „Bylo mi řečeno, že kdysi v minulosti, ale já si nemyslím, že v té době byly nějaké A základny. Pro nás je to něco nového. Občas jsou sice drobné poruchy, které však nejsou příliš vážné. Jsou jako naše bouře. Ale ta poslední porucha byla ve větším měřítku, procházela celou vaší Sluneční soustavou. Prakticky nás odřízla od okolního prostoru a velmi účinně nás izolovala.“

„A co loď ze severní polární oblasti?“ zeptal jsem se.

„Tyto lodě jsou obvykle ve tvaru zvonu nebo klobouku houby a jsou velmi malé. Nemohou nést více než několik členů posádky. Nemají žádnou velkou loď a nejsou poháněny magnetickým polem. Používají nějaké elektrické turbo systémy, nemohou se vydat hodně daleko do vesmíru, a proto způsobují nepolechu v některých oblastech vaší planety.“

„Slyšel jsi předtím o tom Goldarovi nebo si myslíš, že by to mohlo být fiktivní jméno?“ Zeptal jsem se.

„Neslyšel jsem předtím to jméno, je to těžké říci. Normálně bychom ho nepustili do Afriky, je to trochu daleko od jeho domova. Zdá se, že dávají přednost chladnějším regionům a izolovaným oblastem, které jsou hustě pokryty vegetací, jejich lodě nejsou spolehlivé a zdá se, že se zastavují po cestě několika set kilometrů, pravděpodobně, aby obnovily energii, a tak

se vypínají. Je těžké říci, co je pak. Koldasiané si jsou dobře vědomi jejich aktivit, ale bylo mi řečeno, abych se o tyto lidi příliš nestaral. Zřejmě se jedná o vymírající rasu, která způsobila problémy v minulosti, a to i krveprolití, ale obvykle drží při sobě a jsou jen zřídka viděni. Lidé, kteří je viděli, měli velké štěstí, pokud se dostali zpátky domů, neboť je známo, že unášejí osoby, které už nikdo nikdy neviděl.“

„Co by se stalo, kdyby nastala operace Fireball právě teď, když A základna je pouze v pohotovosti,“ zeptal jsem se.

„No, to by byla v tuto chvíli nebezpečná situace. Jestli by k něčemu tohoto druhu mělo dojít, no ... Obávám se, že by nebylo nic, co bychom mohli udělat. Můžete vidět, že je celý soubor podmínek, k poskytnutí celé záchranné akce, která by nemohla být provedena. Během magnetických poruch není prostě nic, co by se dalo udělat. Bohužel Koldasiané musí spoléhat na magnetická pole, aby byli mobilní. Jejich plavidla jsou v současné době ve vaší Sluneční soustavě k ničemu.“

„Jak s vámi jed’ mluvím, Gerry, mám další otázku. Jak jste se spojil s Konfederací? Jak to všechno pro vás začalo?“

„No, jak všichni víte, jmenuji se Gerry a byl jsem adoptován majiteli farmy. Moji rodiče zemřeli při automobilové nehodě, když mi bylo sedm let. Poté, co jsem dokončil školní docházku,“ zmínil se o dobře známé vysoké chlapecké škole v Natalu, Jižní Afrika, „jsem byl vyškolen Konfederací. To je teď moje práce. To je to, co dělám pro živobytí a také trochu farmařím“

„Ano, slyšeli jsme o vašem zelí od Eeso,“ řekli jsme se smíchem.

„To byl omyl z mé strany, neboť jsem si neuvědomil, že nemají možnost na těchto lodích vařit. Všechno jejich jídlo je už uvařené ...“

„Něméně, bylo to prozíravé od vás, vzít si jídlo na opuštěné plavidlo.“

Na otázku, zda byl ženatý, řekl nám, že ne. Navrhli jsme, že je příliš mladý na ženění, ale řekl, že mu bylo již 33 let, které měl v listopadu. K tomu dodal: „Měl bych být v této době na výletě na Salamii, ale s magnetickým rušením si teď nejsem jistý, kdy tam poletím.“

Zeptali jsme se ho, jestli tam byl někdy předtím a pokud byl, jestli by tam chtěl zůstat natrvalo.

„Ano, bývám tam každý rok po dobu tří týdnů. Trvalo mi dlouho, než jsem si zvykl na vesmírné cestování, ale po několika cestách, si člověk na to zvykne. Ano, chtěl bych zůstat na Salamii, ale jak jsem řekl, tak brzy poletím na Koldas, ale vše teď záleží na okolnostech.“

„Zažít takovou cestu do antivesmíru, to musí být zážitek,“ řekl jsem.

„Ano, jsem velmi šťastný,“ odvětil. „Byl jsem tam s mým adoptivním otcem. Život je tam krásný, nepotřebujete nic, máte cokoli, co chcete a máte spoustu svobody. Můžeme přicházet a odcházet, jak chceme, ale stále jsme tam měli hodně práce.“

„Kým je Eeso?“ zeptal jsem se.

„Eeso pochází z planety v Konfederaci, která je opravdu na nižším stupni evoluce. Nazývá Carmel. Řekl bych, že jejich stupeň vývoje je asi na stejné úrovni, jako jste dosáhli v současné době tady na Zemi. Dalo by se říci, že jsou poněkud méně kultivovaní, ale jsou to opravdu dobří lidé.“

Zeptali jsme se Gerryho, jestli měl dobrý výhled na lod a byla-li opravdu tak velká, jak Eeso říkal, že je.

„Ach ano, byla to obrovská loď! Nemohli byste ji minout. Byl to jeden ze starých typů křižníků. Nejsou stejně vybavené jako nejnovější typy, ale mohou ještě dělat svou práci. Nikdy jsem neviděl předtím žádnou z nich. Sitoniané mají nyní novější model, který je mnohem kompaktnější, není tak velký, ale je ještě prostornější, v mnoha ohledech.“

Pokračovali jsme a mluvili o různých jiných věcech, po dalších deset minut, pak skončil náš myšlenkový kontakt.

Příště jsme slyšeli od Gerryho, že okolnosti na A základnách se radikálně změnily.

Kapitola 17

Pozemská základna evakuována

„Magnetismus je nezbytný pro chod vesmíru,“ řekl Valdar. „Při cestě z naší Konfederace na Zemi, můžeme používat síť magnetických polí. Bez použití paliva nebo pohonných hmot, využíváme přírodních proudů v prostoru a naše lodě cestují spolu s nimi, jako lodě pod plachtami ve větru.“

Od června 1975 do března 1976 nastala závažná porucha v magnetických poli naší Sluneční soustavy. Konfederace vesmírných cestovatelů ohlásila nebezpečné otřesy a účinky podobné vzduchovým kapsám v magnetických tunelech, které spojují planety. Během magnetické bouře, byly tyto tunely často zcela přerušeny, mezi dvěma zakončeními tvaru U na protilehlých koncích magnetických linií.

My na Q základně jsme slyšeli o důsledcích přerušení magnetického toku na nahrávce, kterou jsme obdrželi od Gerryho z A základny, která přišla od neviditelného posla v září 1975. Na ní byla naléhavá zpráva pro všechny A základny na Zemi, kterou se Gerrymu podařilo nahrát. Zpráva byla poznamenána praskáním a šumy v atmosféře. Podmínky příjmu musely být v té době velmi špatné. Hlas říkal, že jeho jméno je Cedalda, operátor hlavního komunikačního centra, hlavního města Scilynu. Říkal, že vysílá na koldasianské frekvenci 119, a že má naléhavou zprávu z Grandoru.

„Toto je směrnice představených z Grandoru, pro všechny operační základny na Zemi,“ začal Cedalda. „Příkaz pro všechny základny je, že musí okamžitě ukončit činnost! Žádné další hlídky se nebudou konat v oblasti, přidělené k vaší základně. Všechny operace musí přestat!“

Byla to naléhavá zpráva a pokračovala: „Jsme velmi zoufalí z vaší zprávy o vojenském útoku na jednu z našich A základen. Vždy jsme považovali národ, zodpovědný za tento útok, za našeho přítele ... Jsme ohromeni že ti, kdo slíbili jejich dobrou vůli a oddanost, zasáhli na naší základně v době, jako je tato, kdy jsme znevýhodněni magnetickým narušením vaší Sluneční soustavy!“

Nekomunikujte s útočícími silami nebo kýmkoli jiným. Nařizujeme od nynějška přísný rádiový klid mezi A základnami. Pokud by byl proveden další útok na A základnu, další čtyři lodě Astrael přijdou bez odkladu na pomoc. Pouze v takovém případě nouze, můžete rádiový klid porušit, ale jinak ne, opakují, nebudete vůbec s nikým jednat.

Pokud by loď Astrael byla v nebezpečí odcizení, neváhejte zničit loď i vaši základnu. Opakují, neváhejte zničit loď Astrael. Je to důrazný příkaz Grandoru. Vaše základna je, jak vy víte, vybavena zařízením, schopným zničit ji z bezpečné vzdálenosti. Znáte, jak zprovoznit toto zařízení! Neváhejte ho použít, pokud by některá z lodí Astrael padla do rukou těch, kteří předstírají, že jsou našimi přáteli, běda Zemi! Tyto stroje byly určeny pouze pro nouzové použití. Proto neváhejte zničit vaši záchranou loď. V této době posíláme evakuační loď na Zemi, z tohoto komunikačního centra na Scilynu. Za pár týdnů dosáhne vaši planetu a při příletu půjde na oběžnou dráhu, 9600 km nad zemí. Eliptická dráha bude zvolena tak, aby zahrnovala všechny A základny na Zemi. Tato loď Astrael, jich obsáhne pět. Může létat řízena na dálku, tímto dopravcem.“

„Valdar to bude mít na starosti, a dá vám přesné instrukce, jakmile dorazí na oběžnou dráhu. Žádné další podrobnosti nebudou v tomto přenosu uvedeny, neboť je zde možnost, že by to mohlo být odposlechnuto. Vaše Koldasianské radiopřijímače musí být od tohoto okamžiku naladěny na frekvenci pro mimořádné události. Víme, že tato frekvence je bezpečná. Doufáme, že všechno bude v pořádku, dokud dopravce nepřiletí k vaší planetě. Bude to trvat

několik týdnů, neboť tento dopravce poletí poslední etapu své cesty skrze vaši Sluneční soustavu, pouze za použití raketového pohonu, protože je v ní magnetické rušení.“

Cedalda mluvil přísně, když se zabýval chmurnou realitou, které čelí všichni základní personál ve své izolaci. Pak skončil poselstvími slovy: „My víme, že je to nesnadná a nebezpečná doba, pro všechny na A základnách. Děkujeme vám za vaši oddanost a věrnost a doufáme, že všechno bude v pořádku, dokud dopravce nepřiletí.

Nechť Bůh zajistí bezpečnost pro všechny piloty z A základen, kteří létají v noci po obloze! Děkujeme také Q základnám za práci, kterou dělají. Víme, že tohle není konec! Konfederace je na Zemi po mnoho tisíc let a mnoho lidí je k ní stále loajální. Neměli bychom se jich vzdávat ...“

* * * * *

Podle záznamu jednoho vědce:

(Muhutani, vědec na Epicotu převedl údaje z paměťové banky pro Q základnu, 29. srpna 1978.)

Na Epicotu se vypráví příběh o tom, jak flotila hvězdných lodí, byla vyslána před hodně dlouhou dobou, z mateřské planety Grandoru, na výzkumnou výpravu. Tyto kosmické lodě opustily svůj rodný vesmír a putovaly prázdnotou, která ho odděluje od vašeho Vesmíru. Byl to triumf pro Grandoriany, kteří našli cestu do jiného vesmíru. Magnetické pole je tvaru činky, spojující dva Vesmíry (opačné polarity) dohromady, zatímco se pomalu otáčejí v opačných směrech. Úzké hruškovité tvary konců znamenají, že oba vesmíry jsou překlenuty bariérou - horizontem událostí. Tato překážka, jak vysvětlil, neumožňuje ničemu z vesmíru uniknout. Dokonce i světelné paprsky se tam zastaví.

Největší podíl na tomto průniku bariéry mezi vesmíry, byl od projektantů a stavitelů pozoruhodných vesmírných lodí, které byly první, takto vyrobené stroje. Tato plavidla mohla překročit rychlost světla a únikovou rychlost z vesmíru, spojit se s tokem proudícího magnetického pole, kde čas teče v opačném směru, projít ven z tohoto rozměru a přejít do druhého vesmíru. V proudícím magnetickém toku je loď paralyzována a při přiletu do nového časoprostoru, se polarita atomové struktury lidí i lodí změnila na opačnou. Tato flotila vesmírných lodí prozkoumala nově nalezený vesmír. Mapovali a měřili magnetická pole, obrovskou síť, která je nyní jejich dálnicemi a zkratkami pro výzkum vesmíru.

Pak přišel první velký objev! Tito průzkumníci na svých lodích našli náš Vesmír, který je přesnou kopií jejich vlastního. Je jako zrcadlo protějšního vesmíru, odkud přišli, každá sluneční soustava a planety mají svoji repliku ve vesmíru odkud přišli na průzkum. Ale středem jejich cesty bylo hledání života. Lidského života!

Zjistili, že na Zemi je primitivní lidská rasa na pokraji vyhynutí. Tento neočekávaný objev se šířil jako lesní požár, na všechny planety Konfederace. Několik dalších planet obývaných lidmi, jako jsme my, bylo dále zjištěno těmito návštěvníky. Na rozdíl od známé části druhého vesmíru, kde byly dvě velké civilizace – ta z Konfederace, kde jedna rasa obývala říši 12 planet a vnější světy s 27 planetami, které obývalo několik ras a další menší civilizace.

Po návratu na Grandor, měli představitelé a vědci Konfederace dilema s primitivní rasou na Zemi. Neporušitelný vesmírný princip nevměšování, do záležitostí přirozeným způsobem se vyvíjejících planet, byl největší problém v jejich myslích. Pak se vmísili Mistři ze třetího Vesmíru a doporučili, že bojující rasa na Zemi bude poskytnuta pomoc ...

Ochotní osadníci z Grandoru přiletěli ve hvězdných lodích a přinesli nám jejich civilizaci. Tato rasa byla poprvé na Zemi před 1,300.000 roky. Vytvořili ideální společnost s pomocí Konfederace na ostrově – kontinentu, který nazývali Muriel neboli „Země kouzel“. Tato civilizace vzkvétala 500 let.

Pak přišla postupná změna. Obyvatelé Muriel nechtěli být závislí na Konfederaci, která byla tak vzdálená. Všichni Grandorianští vládci zde byli sesazeni a název Muriel byl změněn na Atlantis. Poté byly vytvořeny samostatné státy. Všechno bylo zpočátku v pořádku, zatím ještě stále dodržovali způsob života v Konfederaci. Ale postupně vznikaly v hádkách samostatné státy a Konfederace byla povolána k rozhodování.

Aby toho nebylo dost, Grandoriánská kolonie v Atlantidě, se pomalu začala potápět. Konfederace, zabývající se vývojem událostí, zahájila evakuační program. Mnozí se rozhodli vrátit se na svou domovskou planetu v antihmotovém vesmíru. Jiní se raději usadili v nových koloniích. Jednou z nejvýznamnějších byl Egypt, kde byly strategicky umístěny pyramidy, v geografickém středu zemského povrchu planety Země. Mars byl v těchto dnech obydlenou planetou a mnoho bývalých Atlantánů sem přiletělo v kosmických lodích. Ale většina jich zahynula, když se jejich kontinent náhle potopil, což překvapilo i představitele Konfederace.

Po tisíciletí pak pokračovala kolonizace Země a Marsu, s požehnáním představených Konfederace a třetího vesmíru. Ale bylo tam i mnoho zklamání.

Tam, v mlhách starověku, obíhal klenot - planeta Země, pečující o jiskru vyvíjejícího se života - křehkého a jedinečného. Nová lidská rasa, která byla přinesena na Zemi, se vyvíjela, ale ... nějak záhadně se to nepodařilo. Mars byl zpuštěn jaderným konfliktem a ze Země se stala planeta zmítaná válkami a nepokoji. Ti, kteří přežili holocaust na Marsu, museli být evakuováni a planetě bylo zanecháno její mrtvé tělo, jako varování pro lidstvo na Zemi. Ale Země také mohla být ohrožena. Musela být nalezena nová planeta pro lidstvo. Tato druhá Země je Epicot. Mladá, panenská planeta v jiné sluneční soustavě, v jiné galaxii. Epicot nyní čeká na den, který přijde, kdy mohou být evakuováni obyvatelé Země.

* *

Neúspěšný ozbrojený útok na A základnu se uskutečnil v Nevadské poušti. I když později to bylo popřeno, že to nebyl útok, ale jen manévr, tak napadené A základně bylo dáno ultimátum!

Hlavní požadavky byly:

1. Všech pět A základen na Zemi, se musí vzdát ozbrojeným silám.
2. Veškeré vojenské informace v jejich držení jim budou předány.
3. Všechny hlídky s loděmi Astrael budou okamžitě ukončeny.
4. Veškeré vybavení A základen bude předáno.
5. Všechny přicházející rádiové přenosy budou zaznamenávány a předány.
6. Čtyři oficiálně zvolené země, budou rozmístěny na A základnách.

Francie vyjádřila obavu, že jedna z A základen, by mohla padnout do rukou Ruska, i když žádné nebyly za „železnou oponou“. Jižní Afrika, Rhodesie (dnes Zimbabwe), Japonsko a Čína zůstaly neutrální k těmto požadavkům a jedna z těchto zemí protestovala proti bojovým opatřením a hlasovala pro zachování A základny na svém území.

(Pamatujte, že tyto rozhovory se konaly v nejvyšším utajení a nic o těchto ET-základnách nebylo vyraženo, mimo malé zvláštní vojenské a bezpečnostní kruhy, kde jednotlivé země spolupracují v hlubokém utajení. Pozn. R.O.)

Situace zůstala napjatá až z vesmíru přiletěla na oběžnou dráhu mateřská loď, aby odvezla pět výsadkových lodí Astrael, které byly jablkem sváru.

V pozdější nahrávce, kterou nám Gerry poslal, bylo uvedeno, jak drama skončilo. Řekl: „Tohle je poslední záznam, který jsem udělal na této farmě. Dovolte mi, abych to rychle vysvětlil. Právě jsme přijali hovor z přepravní lodi, která evakuovala tuto základnu, když přijala naši loď na palubě. Pokud byly všechny lodě Astrael ze Země bezpečně na palubě dopravce, korynthiané poslali výsadkovou loď k vyzvednutí mého otce, matky, bratra, sestry a mne. Zdá se mi, že to tak rozhodli naši nadřízení.“

Veškeré zařízení naší A základny bylo demontováno a umístěno na palubu výsadkové lodi, kterou zajišťovali dálkovým ovládáním a čekáme na evakuaci, pravděpodobně dnes večer. Právě je deset hodin dopoledne. Tato farma nám byla jen pronajata a majitelé byli upozorněni, že již nebude potřeba další pronájem. Ostatní A základny byly také zlikvidovány podobným způsobem. Pokud jde o hospodářství, všem nám moc chybělo, protože pro nás hodně znamenalo. Každý okamžik práce na farmě jsme si užili. Bylo zde toho hodně, co jsme si nemohli vzít s sebou, nicméně, byl před námi byl nový život, pro nás pro všechny.“

„Tedy, mí přátelé na Q základně, myslel jsem, že bych vám měl v této nahrávce vysvětlit naše podmínky. K dispozici na této pásce je také kopie záznamu, který jsme přijali za nějakou dobu, po odletu výsadkové lodi. Je to zpráva od Valdara, který byl účasten na dálkovém řízení přepravce. Stejně jako všem našim přátelům v Natalu, neříkáme sbohem, ale nashledanou, v současné době Jsem si docela jistý, že odsun bude na krátkou dobu. Pak budeme ve vzájemném kontaktu, v té či oné formě. Budu s vámi mluvit znovu, jakmile to bude možné.“

Gerryho jsme již znovu neslyšeli. Zjistili jsme, že on a jeho rodina jsou na Epicotu, a že jsou všichni v pořádku. Po Gerryho poselství následoval přenos, který byl zkopírován z dopravce lodi.

„Zde Valdar. Jedná se o přenos pro všechny A základny s personálem. Všechny výsadkové lodi Astrael jsou nyní bezpečně na palubě tohoto přepravce. Mise byla splněna ... díky všemu personálu A základen. Nyní budeme pokračovat s evakuací všech doplňků A základen. Chceme, abyste se vy všichni i vaše rodiny, připravili na okamžitou evakuaci. Všichni jste byli infor-mováni, jak zničit své základny. Velmi brzy pošlu korynthianské lodě, aby vás všechny vyzvedli. První bude A základna v Nevadě, která byla nedávno napadena nějakými pozemskými silami. Pak budeme střídavě pokračovat. Rád bych uvedl, že máme 54 korynthianských lodí Astrael na palubě tohoto přepravce, s plným počtem zaměstnanců. Budeme je používat v případě potřeby. Náš úkol na Zemi je daleko před dokončením, ve skutečnosti je teprve na začátku. Velitelé A základen, rád bych vás upozornil, abyste kopie této nahrávky poslali na vhodné Q základny.“

„A teď bych chtěl nastínit naše plány pro nejbližší budoucnost. Pokud bude všechno převezeno na Epicot, vrátíme se na váš Měsíc. Tam bude základna tohoto dopravce, která byla nyní založena a odkud budeme zajišťovat pozorování Země přístroji s dlouhým dosahem. Budeme schopni sledovat rádio i televizi. V pravidelných intervalech budeme obíhat kolem Země, takže budeme zblízka letecky snímkovat a také kontaktovat naše Q základny, naším radiovým vysílačem. Takže, přátelé, jsme nablízku, jsme pořád tady, i když nebudeme operovat ze Země, ale z Měsíce.

Jsme stále postiženi a omezeni narušením magnetického pole v této Sluneční soustavě. Tato loď má přídatné raketové motory, takže je možné udělat cestu z Měsíce na vaši planetu za přibližně jeden a půl dne. Budeme dělat pravidelné hlídky kolem vaší planety, zda tam nejsou cizí vetřelci, kteří si všimli, že již nepoužíváme naše A základny na Zemi. Je možné, že budou problémy. Pokud by se tito cizinci rozhodl k invazi na Zemi, máme koldasianskou bojovou sílu na palubě. Stále máme k Zemi odpovědnost, pokud jde o vnější dobyvatele z kosmu.

Všichni velitelé A základen, připravte se nyní na evakuaci. Identifikační světla lodí Astrael, které vás budou evakuovat, budou modrá. Hodně štěstí, než se setkáme v naší mateřské přepravní lodi.“

To byl konec účasti Konfederace na A základnách, na naší planetě. Oficiální schválení bylo kdysi učiněno několika vládami, pro vytvoření těchto pěti základen, v odlehlých zemědělských a pouštních oblastech. Podmínka pro to byla, že jejich aktivity se budou konat pouze v průběhu tmy, a že všechno zůstane skryto před zraky veřejnosti. Tyto A základny

byly dobře vybavené, byly tam teleskopické stožáry s rádiovými anténami, který se objevovaly pouze v noci, obrovské vstupy, které byla umístěny tak, aby rezidentní výsadkové lodi mohly vzlétat z podzemních bunkrů na své pravidelné hlídky a vracet se před svítáním. Tyto základny byly trvale obsazeny dobrovolníky i pozemským personálem. To vše nyní zmizelo a všechny stopy byly odstraněny.

To byl konec našich předstíraných srdečných vztahů, mezi některými zeměmi a Konfederací. Jako projev naší dobré vůle, byl tým pozemských vědců vzat na kosmický výlet, na některou z dvanácti planet Konfederace. Ale válka, jako byl útok na A základnu, všechno ukončila. Budete nám někdy znovu věřit?

Q základny jsou stále zde a pravděpodobně zůstanou až do konce. Existuje mnoho těchto Q základen po celém světě, všechny udržují velmi nízký stav členů základny, kteří pocházejí ze všech oblastí života a většina z nich je velmi diskrétní a věrná Konfederaci. Ačkoli není žádný styk mezi těmito skupinami, tvoří velkou síť po celé planetě. Jednoho dne mohou sloužit pro jejich bližní v hodině nouze. H Základny jsou radioamatéři, kteří mají svůj podíl na udržení komunikace.

Další rádiový přenos přišel bez upozornění, přes rozhlasový přijímač, přímo na Q základnu 25. listopadu 1975. Byl to Valdar, kdo volal z velké mateřské lodi a po obvyklém pozdravu a přání všeho dobrého, oznámil:

„Uvědomuji si, že to je nečekaný obrat, ale stalo se, že jsem v blízkosti a zdálo se mi to jako ideální příležitost, abych vás kontaktoval. Jsme v současné době 520 km nad vámi. (*To odpovídá vzdálenosti o malíček v měřítku 30 cm globusu*). Všechno na přepravní lodi je v pořádku a my se těšíme z naší hlídky, nad touto částí Země. Opustili jsme Měsíc, abychom udělali nějaké pozorování na oběžné dráze kolem planety. V této době jsme zahájili průzkum třemi loděmi, na nízké dráze nad Zemí.

Jedním z důvodů pro navázání tohoto kontaktu, dnes večer s vámi, je hovořit o několika věcech. Moji dobří přátelé, všimli jsme si něčeho divného u jednoho z měsíců Marsu. Tam, v blízkosti měsíce Phobos, jsme objevili řadu mimozemských lodí, pravděpodobně stejného typu, které v poslední době zaměřily své návštěvy do polárních oblastí. Podařilo se nám kontaktovat jednu z těchto mimozemských lodí, od které jsme se dozvěděli několik zajímavých faktů. Zdá se, že jsou na Zemi aktivní již po dlouhou dobu. Jsou opravdu dobře zorganizovaní. Mají obrovskou posádku na vaší planetě, jejich sídlo je v Jižní Americe, odkud mohou provádět operace nad každou zemí. Mají efektivní komunikační síť, spojující všechny jejich operace. Jsou velmi dobře informováni o každé záležitosti a všechny údaje o vašem vývoji jsou pečlivě zaznamenávány.“

„Na palubě té lodi jsme našli nějaké zajímavé dokumenty. Budete překvapeni, když jsem zjistil, že každá Q základna je zde uvedena a také počet členů na každé Q a A základně je zaznamenán, včetně identifikace každého člena. Také jsme se dozvěděli, že sledují zblízka každou základnu po mnoho let. Aktivita jejich šlenů, zvyky a dokonce i přátelé, kteří navštívili jejich domovy, jsou v záznamech... Na Phobosu jsme našli dobře upravenou přistávací plochu, kterou obvykle využívají před pokračováním letu k Zemi. Terén Phobosu se ukázal jako nepřístupný, takže nebylo snadné najít tam tajnou základnu... Jejich kódované zprávy jsme také zachytili. Ty se zdají být posílány z Phobosu na Zemi, případné instrukce těchto cizinců máme pod kontrolou ...“

„Máme v tuto chvíli na palubě velitelku Triaxulan, která se specializuje na dekódování tajných kódů. Není to pro ni snadný úkol, jsou v cizím jazyce... Překvapivé je, že tito cizinci mohou mluvit jazykem Universal a tak nám mohou velmi dobře rozumět. Zatím jsme zaznamenali mnoho těchto zpráv a doufáme, že brzy zjistíme, co obsahují. Je nepochybné, že tito cizinci jsou na Zemi po tisíce let ... Pronikli na vaší Zemi na všech úrovních do

společnosti. Dejte si pozor, musíte být opatrní! Nejlépe bude prověřit všechny nové členy ve vašich skupinách. Dávejte si pozor na nově příchozí, kteří mohou náhle mít o vás velký zájem.

Zatím se přímo nevmísili do některé z Q základen. Ale jste pod přísným dohledem. Je možné, že mohou změnit svůj pasivní postoj, proto se o vás staráme! Tito cizinci se nazývají Crusans. Myslíme, že se zajímají o nerostné bohatství Země... V minulosti ho byli schopni krást z oblastí těžby na Zemi... Bylo by tedy moudré, postupovat velmi opatrně. Všechny naše základny na Zemi jsou pro nás důležité a zahrnujeme tedy i vás, moji přátelé na Q základně. Do jisté doby, my sami zůstáváme v pozadí. Jsme si vědomi,... doufám, že brzy budeme mít klíč k jejich kódu. S Kolanovou pomocí, budeme znát odpověď na mnoho problémů... A teď moji přátelé na Q základně, Valdar končí toto rádiové vysílání. Musíme pokračovat v naší hlídce. Takže naše posádka, Kolan a já, vám všem posíláme upřímné pozdravy ...“

Protože vysílač byl dále zapnut, zaslechli jsme někoho dávat pokyny k odchodu: „Viso, Viso Liendo katauw. Liendo katauw ...“

Byly tam zvuky zvonku v pozadí..., „Liendo katauw ..“

Po delší době znovu zazvonil zvonek. Poté následoval zvuk jako vibrace, který přerušil toto rádiové vysílání a náš kontakt s Valdarem.

Komentář vydavatele (Wendelle Stevense) - Tento příběh zní neuvěřitelně a čte se jako sci-fi či fantazie. Jako takový bude jistě pochopen mnohými, jako je většina čtenářů, kteří mají jen malý skutečný kontakt s realitou takové věci. Možná, že je to součástí vnitřní bezpečnosti, při odhalování jevů tohoto druhu. Možná, že by bylo lepší, kdybyste tento příběh odmítli a publikovali ho jako sci-fi román, v první řadě. To však není tento případ. Kontaktér je skutečný, všichni svědkové jsou skuteční, místo a popsaná situace je skutečná, rozhlasový přijímač je reálný, zprávy jsou reálné a byly přijaty fenomenálním způsobem, popsaným v plném rozsahu desítkami různých svědků. Informace obdržené ze vzpomínek všech přítomných, byly testovány a bylo zjištěno, že jsou skutečné. Svérázné a nekonvenční zapojení v obvodech rozhlasového přijímače je skutečné a jeho úprava byla zajištěna mimozemšťany.

Pro toho, kdo osobně zkoumal tyto případy a který se již setkal s některým z jedinečných jevů, jaké jsou zde popsány a někdy i opakovaně, ten má na to jiný pohled. Existuje mnoho důkazů, vedoucích k nevyhnutelnému závěru, že existují UFO i mimozemští návštěvníci, ve skutečnosti mnoho z nich sem přichází a provádějí více či méně rozsáhlé operace. Některé trvají v časovém měřítku, jaké si nedokážeme ani představit.

Můžeme se vysmívat Q základnám i A základnám, uvedeným v této zprávě, ale to nepopírá jejich existenci, ani žádné další mimozemské základny v našich oceánech, v našich hustých džunglích, na našich arktických ledovcích a vzdálených a nepřístupných horách. Jsme si vědomi, zvláště v současné době, že je 3 až 5 základen podmořských a v hustých džunglích, 1 na ledovci a 3 horské základny, všechny s posádkou a pracovními týmy 3-60 mimozemských pracovníků na každé základně, které jsou provozovány různými mimozemskými organizacemi.

Koncept protivníka návštěvníků není tak divný, když vezmeme v úvahu počet různých mimozemšťanů zde, provádějících různou činnost, pozorování a studium jedné malé planety. Proč právě člověka? Jsou všechny planety takhle zkoumány? Co je zajímavé na této malé kouli bláta?

Za prvé, je to jednoznačně nádherná planeta. Je úrodná a má výjimečnou rozmanitost života,

žijících forem a druhů. Jednoznačně je zde 5 různých typů ras, na této jedné malé planetě a všechny soutěží v evoluci. Máme-li věřit mimozemšťanům, co jsou s námi v kontaktu, tak jsme vzácnou výjimkou. Jsme kolektivní civilizace, dočasně vyřinutá z rovnováhy sama sebou. Náš technologický vývoj překonal náš duchovní vývoj, vyrobili jsme technické zázraky, ale chybí nám duchovní zralost ke kontrole. Dosáhli jsme krizové fáze. Opětovné probuzení ducha nás

může zachránit nebo by naše technologie mohla pokračovat mimo kontrolu, eliminovat celý náš vývoj a přinést konečné řešení.

Možná, že jsme se stali zajímavým laboratorním experimentem pro ostatní pozorovatele. Možná, že to je důvod, proč je tak málo osobních kontaktů. Nikdo nemusí manipulovat s experimentem, který je pod dohledem.

Nyní, co náš příběh popsal útok na A základnu, posádky se již stáhly z našeho prostředí. To je nové jen v tomto případě kontaktu. Mimosemšťané byli napadeni jako první a stáhli se. V nepublikovaném rukopise o UFO kontaktech se souhvězdím Orionu, se popisují další rozsáhlé probíhající kontakty s mimosemšťany, při čemž je shoda mnoha jevů, popsanych v tomto jihoafrickém případě. Mimosemšťané z cizí planety řekli, že tady měli 80.000 osob najednou a stáhli se hlavně před hroící atomovou válkou, protože toto by nebyl osud, který si pro sebe připravili.

Co na to říct? Mimosemšťané z planety Ummo, kontaktovali představitele na celém světě, ale i tento případ byl obecně zesměšňován mnoha lidmi, kteří se zavázali, neprovádět žádné vlastní výzkumy. Říkají, že odletěla většina z jejich zástupců a uzavřeli zde své základny. Na Karransu odmítli otevřít své základny ze stejného důvodu.

Ne, je to absurdní, kdyby fenomén UFO byl stále ve fázi, cosi vám namlouvat. Pokud jste o tom přemýšleli nebo prováděli nějaké seriózní studie tohoto jevu, tak si uvědomili, kolik toho ještě je, aby se to stalo důležitou součástí života. Co když sami zjistíte, třeba zítra, že je to pravda? A věřte mi, že existuje celá řada dalších pravd, které se také objeví...

Kapitola 18

Člověk a podmínky pro život

(člověk jako duchovní bytost)

Historie zná několik příkladů toho, jak lidé mohou být tak důkladně ovlivněni, že cizí nebo protichůdné myšlenky jsou pevně usazeny v jejich mysli. Nastavit myšlení mimo rámec jejich schopností, je dovoleno pouze vybrané skupině, která si kontroluje své duševní prostředí, vzdělávání a politiku.

Jakou míru duševního ovlivňování používají na jiných planetách? Je možné, že lidstvo na Zemi by mohlo být ovlivněno nějakou mimozemskou civilizací, proti své vůli? Je něco, co člověk může udělat, aby odolal tomuto typu vměšování do psychiky? Zeptali jsme se Valdara na „aklimatizaci“ při myšlenkovém přenosu. Řekl, že zpočátku jsme byli testováni, aby zjistili, zda bychom přijali způsob života Konfederace.

„Teprve potom“, pokračoval, „se používají různé metody ovlivňování. To se děje zejména při myšlenkových přenosech, jaké jsme posílali z naší planety pro vás. Jaký je náš způsob života? Zodpovím vaše dotazy. Vaše podvědomí podmíněně ukládá některé dojmy, získané během těchto přenosů. Jedná se o velmi důležité věci, jak poznáte později.

Pokračovali jsme ve vašem psychickém ovlivňování, takže budete přijímat více o tom, co jsme ochotni dát. Je to dlouhý proces a stále v současné době trvá. Budeme pokračovat, dokud nebudeme spokojeni. Tento typ ovlivňování se provádí hlavně v noci, během hodin spánku. Zatímco spíte, každý přijímá signál. To je normální a děje se to u každého. Musíme naše přístroje jen naladit na konkrétní signál, na vaši osobní frekvenci.“

Valdar pokračoval: „Víte, že všichni máme předtuchy a vědomou mysl. Můžete mít také mysl, která dřímá, kterou nazýváme podvědomí. Tato mysl hromadí velké množství znalostí a je v ní ukryt velký počet obrazů, které se tam ukládají. Mozek je jako počítač. Tak může dosáhnout stavu, kdy už nebude akceptovat žádné další vjemy. Pak odmítá přijímat nové dojmy a to se týká hlavně podvědomí. Poté bude nutné svěřit toto podvědomí vědomé mysli. Ta je pak pro vás připravena na všechny nové informace, které získáváte.

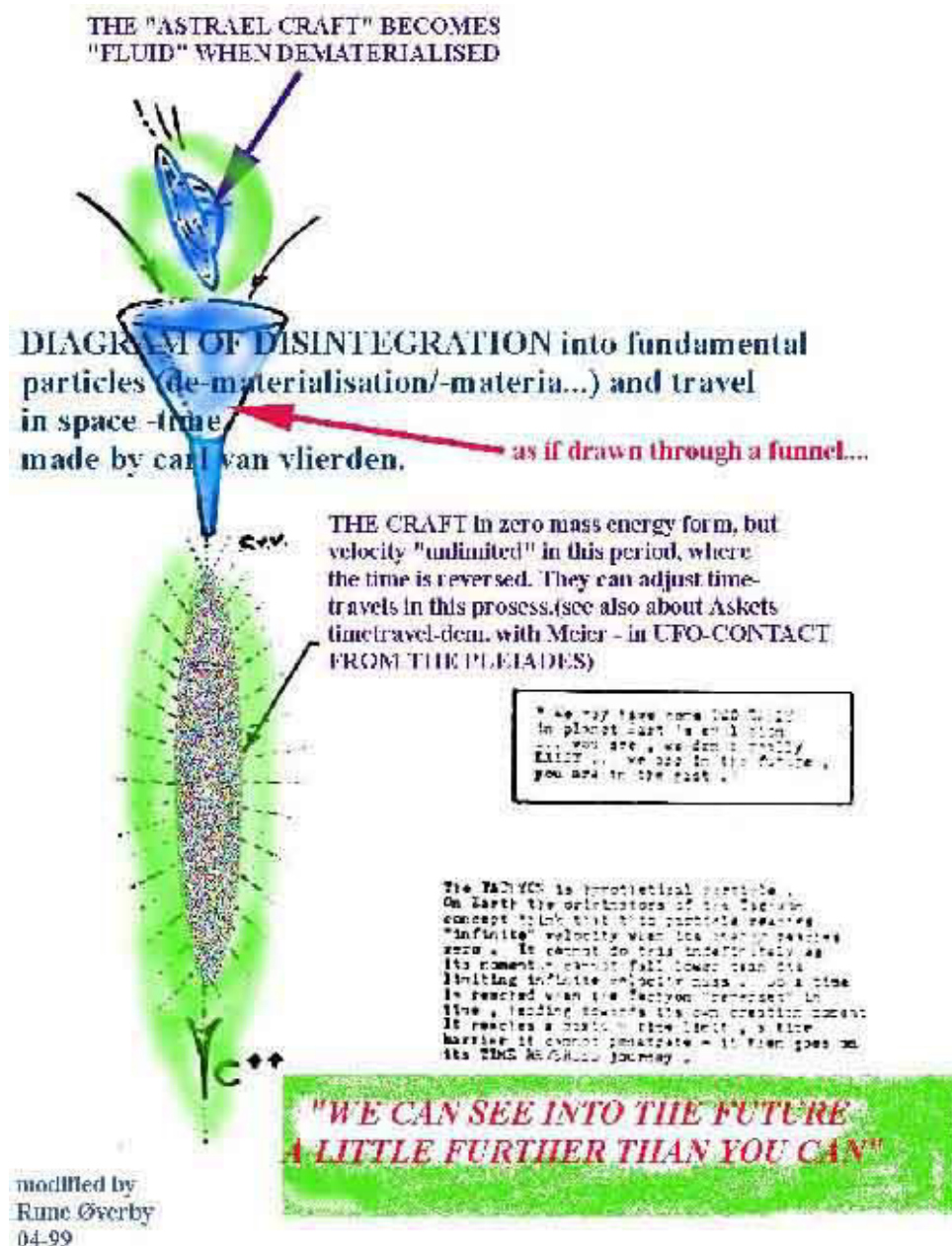
Máme metodu ovlivnění, při které ovlivníte své podvědomí mnohem více a vytvoříte cestu pro nové vjemy. Toto bylo pečlivě naprogramováno pro každého z vás zvlášť, aby to vyhovovalo vašemu poslání a druhu činnosti. Všechny data a informace jsou zde umístěny. Tento postup se opakuje krok za krokem, v závislosti na tom, jak ho přijímáte. Vše záleží na vás.

Můžeme říci, jaké informace jsme nahráli a umístili, i to, co jste v průběhu různých přenosů přes myšlenkový kanál obdrželi. Pak přijde velmi důležitá etapa, nejdůležitější ze všeho a vy se chystáte na tuto etapu v této chvíli. Je to fáze programu, kdy je třeba přijmout nový způsob života. Již jsem se zmínil, že jsou mnohé divné věci, mimo vaši Sluneční soustavu. Všechno to bylo umístěno do vaší mysli, aby to upozornilo vaše podvědomí a abyste byli připraveni.“

„Chystáme se umístit do vaší paměti databanku důležitých informací, které jsou potřebné, pokud byste někdy cestovali mimo vaši Sluneční soustavu, takže již nebudete moci odmítnout to, co uvidíte a za jakých podmínek to bude převažovat, když pocestujete ve vnějším vesmíru.

Uvidíte, že jsou tam podmínky, které nemůže nikdo popsat. Člověk je musí zažít, aby si uvědomil, co tím míním. Něčí tělo vždy prochází radikální změnou při vesmírném letu, když budete cestovat mnohokrát rychleji než (hypotetická) rychlost světla. Vlastní tělo subjektu může být rozbito do milionů částic a dokonce i vaše mysl může dospět k tomuto rozpadu. Mohlo by to znít ještě děsivěji, než to je.“

(Mluví o dematerializaci kde informace o těle i vědomí je uložena v osobních vyšších vrstvách, na vyšší duchovní úrovni).

„Tehdy, budete v té fázi rozpadu, že budete existovat,... ale nikoli v hrubé hmotné podstatě, ale jako vědomí, ve formě energie. Tedy vlastně toku energie. Ano, slovo tok to popisuje přesně, protože nemůžete opustit vesmír, pokud nejste schopni proudit jako magnetické pole, probíhající po magnetických síločarách. Člověk nemůže uniknout z vašeho vesmíru a vstoupit do jiného vesmíru, pokud neprojde touto změnou. Můžete vidět, že je to základní zákon vesmíru, zákon, který existuje již od počátku obou vesmírů. K dispozici je předěl, který je neviditelný, za který nemůže nic projít, ani paprsek světla. Proto, abychom překonali tuto neviditelnou bariéru (horizont událostí), je třeba podstoupit velkou změnu. Pokud loď, včetně celé její posádky, prochází touto změnou, zcela se rozpadá do svých elementárních částic a změní se na energii. Poté, už nelze hovořit o rychlosti, protože to nelze popsat jako pohyb. Objekt pak cestuje tak, že neexistují žádná slova, jak to vyjádřit. To se děje jen na určité

vzdálenost, mezi dvěma vesmíry. Pak vstoupíte do antihmotového vesmíru a loď i posádka se vrátí zpět, znovu do podoby pevných těles, postup je obrácený.“ (Materializace).

„Objasněme to takhle. Voda z nádoby naplněné vodou se náhle vylila na podlahu, kde se roztekla. Nyní předpokládejme, že máte něco jako magnet, který může přitáhnout vodu. Místo úniku po podlaze, se najednou stane, že voda z nádoby znovu do ní vnikne. To představuje, co se stane, když se rozpadne vaše tělo a loď na elementární částice, které se přelejí z jednoho vesmíru do druhého. To může způsobit velmi silné magnetické pole, o tak vysoké intenzitě, že se prolomí neviditelná bariéra, kdy se stanete energií a cestujete časem.

To je nejdůležitější součástí vaší aklimatizace, protože, když dorazíte na druhou stranu, je tam svět, jaký jste si nikdy nepředstavovali! Jsou tam obrovské rozdíly. Už nebudete, jako jste byli, když jste opustili svůj vesmír. Budete existovat v novém prostředí. Příroda ve tvarech, jako u vás na Zemi, by nikdy nemohla projít přes bariéru polarit. Bylo by pro vás nemožné žít na naší planetě, ve stavu, jako jste nyní. Především, gravitace je tak velká, že byste nebyli schopni dýchat. Koldas je tak velká planeta, že gravitační síla odpovídá její velikosti. Kdybyste chtěli přežít, způsobilo vám to nesmírná muka, takže byste tam raději nebyli.

To je důvod, proč vás příroda chrání, abyste nemohli proniknout přes tuto neviditelnou bariéru. Přizpůsobí vás, nikoli postupně, ale najednou, na nové prostředí. I když vaše tělo by se mohlo přizpůsobit novému prostředí, vaše vědomá mysl ne. Vašemu podvědomí je jedno, kde je, ale vaše intuice nebo vědomá mysl to nemůže zvládnout.

Je štěstí, že všichni mají podvědomí, jinak by bylo nemožné, aby někdo z vás opustil váš vesmír. Zde máme databázi, kde lze všechny tyto základní informace umístit. Programujeme své podvědomí a můžeme říct, co přesně lze očekávat a jak na to reagovat, co dělat a jak to udělat, když při posledním skoku přijdeme na nový svět. Naše podvědomí bylo vyškolené tak, aby vědomí velelo. Pak již nebudete mít podvědomí, ale kompletní funkční mozek, jaký budete potřebovat. Opravdu se vám bude nový svět zdát mnohem větší, naše sluneční soustava je mnohem větší a náš způsob života je také odlišný.“

„To, co člověk musí udělat, bude vyžadovat, aby vaše myšlenková kapacita byla mnohem větší, vaše soustředění, zrak, řeč, dýchání, mnohem intenzivnější... pak podvědomí zmizí... Jen na Zemi je mysl rozdělena na vědomí a podvědomí. My v Konfederaci máme podvědomí, které je skutečně velmi malé. Tak vidíte, toto je nejdůležitější částí aklimatizace. Další etapy se skládají z toho, že se budete učit různé věci, jako je telepatiská komunikace a vidění nových barev. Reagujeme na větší rozsah barev. Tato rozšířená vize je velmi důležitá a dělala nám problémy u některých, kteří opustili Zemi. Zjistili jsme, že jejich mozky nepřijmou větší rozsah a intenzitu barev a stávají se zmatenými. Tak se stalo nezbytné, aby naši vědci vyvinuli nové způsoby aklimatizace, které jim dovolí změny přijmout.“

„Je těžké vysvětlit, co všechno vás čeká. Já nechci tvořit tento program pro aklimatizaci. Dělají to vědci, kteří strávili celý svůj život touto prací. Každý z vás je znám nejen pro jednoho konkrétního vědce, ale pro mnoho vědců. Každý z vás již přijal a má za sebou první etapu. Nyní je pauza, a to je moje práce, více se dozvědět o vás. Musím zjistit mnoho o každém z vás, do posledního detailu, a to vše zaznamenat a předložit skupině vědců, kteří se zabývají duševním plánem. Oni pak velmi pečlivě prostudují všechna data a vyberou tu nejlepší metodu pro vaši individuální potřebu.

Ta může být různá pro každého člověka. V některých případech jsou nutné i obrazy. To se nám daří také a každý detail je potřebné vzít v úvahu. Je naprosto nutné, aby všechny tyto údaje byly přesné, nemůžeme si dovolit žádné chyby, kdyby se aklimatizace provedla nesprávně, můžeme způsobit velkou škodu, a to zejména v případě osoby, která chce navštívit antivesmír. Jsou-li on nebo ona se špatně naprogramování, mohlo by to mít fatální následky.

Pamatujte si, že ve fázi energie, kdy proudíte mezi dvěma vesmíry, spoléháte na své podvědomí, aby vás dalo znovu dohromady správným způsobem.“

(Věda zjistila, že takzvaná pevná hmota se skládá z 99.999% prázdného prostoru. Hmota je iluzí, že ji cítíme jako pevnou, neboť je skutečně jako na cestách supersystémem mikrosvěta, s atomy jako mikrogalaxiemi, s obrovskými vzdálenostmi mezi "pevnými" částicemi, protože nic není pevné v hmotných světech. Existuje tam pouze vědomí. Komentář R.O.)

„Například vaše výška a váha by se zvýšily. Byli byste větší, v závislosti na sluneční soustavě, kde budete na návštěvě. Je-li vaším cílem Triaxula, pak by to bylo v opačném směru. Automaticky byste se přizpůsobili k životnímu prostředí.

Pokud by například Triaxulan chtěl navštívit Koldas, tak nemá vyšší velikost nebo postavu, kterou by potřeboval, aby mohl 'přetéct' z jednoho vesmíru do druhého. Můžete vidět, že jakmile jste mimo světelnou bariéru, tak nevidíte hranici, která odděluje naše dva vesmíry. Poté, co jste udělali první přechod hranice, můžete již pokaždé cestovat v čase přes bariéru, rozpadat se a znovu materialisovat v magnetickém poli, podle své vůle. Následné přechody shledáte mnohem jednodušší a rychlejší. Je to jako plavba ve dvou různých mořích. Nyní se nacházíte v jednom a my jsme ve druhém. My jsme například zjistili, že když procházíme do svého vesmíru, vznikají různé potíže s dýcháním. Vaše sluneční světlo velmi narušuje náš zrak a vaše atmosféra je velmi vlhká, a to i ve svých chladnějších oblastech. Tak vidíte, jakmile necháte vesmír prolomit uvedené překážky, vaše tělo se automaticky zhmotní v potřebném tvaru a velikosti a přizpůsobí se životnímu prostředí, za předpokladu, že bylo řádně naprogramováno.“

„Zjistíte, že se kapacita vašeho mozku se také zvyšuje, a to proto, že informace, které jsme vám dali při našem působení, našly své místo. Váš současný mozek je vhodný pro vaši planetu a pro současnou dobu. Pokud byste měli přijít na naši planetu se stejným mozkem a schopnostmi, jako máte teď, byli byste ve velkém nebezpečí a nesnázích. Neměli byste schopnost nám porozumět a my bychom vás nebyli schopni pochopit. To by bylo stejné, jako kdyby se primitivní prehistorické stvoření ocitlo ve vaší současné společnosti. A to je důvod, proč je nutné, aby byl tento výcvik podvědomí, tato aklimatizace.

A až to všichni absolvujete, pak budete na naší úrovni. Můžete se stát plnohodnotným Koldasianem, Byronnianem nebo Triaxulanem nebo kýmkoli chcete být. Pak zjistíte, že byste mohli cestovat podle libosti z planety na planetu, bez jakýchkoliv problémů. Jakmile budete za světelnou bariérou, nebudete mít žádný problém ani s jazykem. A to je nové! Přizpůsobení pro jazyk, nikdy nebylo vědci předtím použito, mysleli si, že je to příliš obtížné. Teď si uvědomili, že mohou jít mnohem dále, a to je důvod, proč když se dostanete na určitý stupeň vývoje, zjistíte, že máte velmi podivné sny. Jedná se o velmi realistické sny. Mohli byste se dokonce cítit jako účastníci těchto snů. Zpočátku se to ukáže alarmující, protože můžete cítit teplo ve dne nebo zimu v noci. Uvidíte, že ve svých snech, kde jste se octli, můžete mít například zážitky s životem přírody.“

„My v Konfederaci respektujeme život zvířat a rostlin. Uvědomujeme si, že bez přírody bychom nemohli žít ve zdravém a čistém prostředí. Stejně jako na Zemi, příroda je stejná u vás i v Konfederaci! Krása je velmi reálná, naše hory, potoky, stromy, květy jsou věci, které milujeme - jsou součástí našeho života, i když máme velmi vysoce vyvinutý technický svět, nemůže to zkazit náš pocit svobody ani naše vnímání krásy Stvoření. Také my chceme uniknout od těchto technologických zázraků vědy, které jsme vytvořili a moc rádi utíkáme do zemí, kde obdivujeme krásu Božího stvoření, planetu, která nám dává život.

Hlavně to je to, čím jsme zapůsobili na podvědomí lidí tak, aby vaše vědomá mysl znala, co můžete očekávat, když přijedete. Vaše podvědomí je vycvičeno jako váš nový orgán, který bude zcela odlišný od toho, jaký máte teď. Jistě, nezapomenete zelenou nebo modrou barvu,

ale ty se stanou pro lidi intenzivnější, aby vyhovovaly prostředí Koldasianů. Můžete být nyní stabilizováni velmi blízko k normě Koldasianů.“

„Ano, překročení světelné bariéry je velmi velký krok,“ řekl Valdar, pomalu a s důrazem na každé slovo. Dokonce i pro ty z nás, kteří jsou na to zvyklí na... Vždy projdeme drobnými změnami, když procházíme do vašeho vesmíru. To je proto, abychom se mohli nepozorovaně smísit s obyvateli Země, jak jsme to dělali po velmi dlouhou dobu v minulosti. Ale kdybychom sem přišli s tělem z našeho vesmíru, okamžitě byste to zjistili.

Hlavním krokem je schopnost cesty v magnetickém poli a překonání světelné bariéry. Samozřejmě, že máte pocit změny, při přechodu z planety na planetu, mění se gravitace, teplo, chlad a tak dále. To zažijete, ale vaše tělo bylo upraveno, aby to mohlo všechno přijmout a ještě mnohem více.

Edwin již dosáhl stádia, kdy ho lze použít k naslouchání přes jeho uši, vidění jeho očima, a tak pozorovat místní podmínky na Zemi. Můžeme to dělat podle našeho rozhodnutí, a tak zůstat v úzkém kontaktu s vámi všemi. Ano, byl by velmi překvapen, ten skutečný Edwina, kdyby znal Koldasianského Edwina - jeho dvojče.

Potom samozřejmě, věk je podmiňujícím faktorem u osoby, která je ovlivněna. Mysl by měla být také upravena tak, aby připustila, že se tělo za světelnou bariérou automaticky stává mladší. To se stává z nějakého důvodu nebo z jiného. Zdá se, že dostanete novou chuť do života, regenerujete se, a to platí pro všechny, kteří se narodili na Zemi. Pro nás, kteří jsme se narodili v našem vesmíru, je dlouhá doba života normální.“

Zde jsme se zeptali Valdara, co by se stalo v případě, kdyby byly děti odvezeny s dospělými na cestu kosmem, a zda bude způsob aklimatizace takový, aby vyhovoval mladým lidem.

Valdar odpověděl: „Děti nejsou přizpůsobeny stejným způsobem jako dospělí. Je-li potřeba nějaké děti doprovázet při cestě na Koldas, jsou uvedeny do stavu spánku. Když jsou v tomto stavu, jejich mysl je naprogramována. Každá loď nese toto programovací zařízení, aby v co nejkratší době ho bylo možné použít. Děti starší osmnácti let, jsou již klasifikovány jako dospělí. Pak je na ně použita stejná metoda, jako pro dospělé.

Existují speciální místnosti, kde je tento typ aklimatizace prováděn. Tyto pokoje vypadají jako operační sály ve vašich nemocnicích na Zemi. Mateřská loď má v současné době tři takové velké pokoje, v jejich středu je gauč, na který si osoba, která má být ovlivněna lehne. Potom si nasadí na hlavu zařízení, připomínající helmu.

Ta je připojena k záznamovému zařízení s krystaly, odkud přicházejí myšlenkové impulzy, které jsou přenášeny prostřednictvím této přilby přímo do mozku. Tímto způsobem lze provést aklimatizaci asi během jedné hodiny. Nicméně, člověk je nejprve uspán a pevně připoután, kde zůstane, dokud nebyl dán pokyn pro překročení světelné bariéry. Je to běžný postup. Ti, kteří byli přizpůsobeni, je s nimi zacházeno jako s posádkou a mohou sedět v hlavním řídicím centru. To je místo, kde dávám přednost být všem cestujícím a posádce, když překonáváme bariéru. Toto hlavní řídicí centrum je nejbezpečnější místností v lodi Astrael. Když jsme za světelnou bariérou, vše se vrátí k normálu a funguje, člověk může používat loď jako by byla zaoceánský parník.“

Valdar pokračoval ve vysvětlení. „Použil jsem slovo ‘aklimatizace’. Není úplně správné, toto slovo používat. Pravděpodobně by bylo lepší použít ‘programování’ nebo výuka, to jsou vhodnější výrazy. Pamatuje si, že nemáte nic dělat proti své vůli, je to zcela na vás! Prvním krokem je, že nás přijmete, pak automaticky naladíte svou mysl na naši vlnovou délku a teprve poté budeme pokračovat, abychom vás připravili na další fázi. Já jsem opravdu váš učitel, s mnoha asistenty. Samozřejmě, že ty krystaly s potřebným záznamovým přístrojem, nemohou být vynechány.“

Na otázku, co by se dalo dělat, aby tento proces učení pomohl co nejlépe a dalo se co nejvíce z toho, co se učí absorbovat, Valdar řekl: „Nejlepší věc, kterou můžete udělat, je uvolnit se, relaxace je klíčem k úspěchu v této výuce, kterou vám dáváme. Vím, že je to velmi obtížné pro vás na Zemi. Vezmeme-li do úvahy hektické životy jaké vedete, jsme schopni to kompenzovat, ovšem s vaším přispěním. Soustřed'te se na relaxaci mysli i těla. Existují různé techniky, které všechny znáte. Mám pocit, že všichni z vás by se mohli uvolnit více, než to děláte. Někdy v noci, když jsme vás kontaktovali, jste byli v uvolněném stavu, pak ještě i další noc, zdá se, že napětí zmizelo. Napětí se střetává s asimilací výuky a zabraňuje našemu pochopení.“

Byla vznesena otázka na potraviny a stravu, zeptali jsme se, zda je třeba se vyhnout nějakým potravinám.

„Pro vaše zdraví, a také pro váš výcvikový program, by péče o vaši stravu hodně pomohla. Na vaší planetě máte mnoho zeleniny, jako je například salát, zelí a mnoho dalších druhů ovoce a zeleniny. My v Konfederaci jíme pouze maso ryb. To je velmi dobrým zdrojem bílkovin a člověk nepotřebuje maso zvířat. Pak máme širokou škálu ovocných šťáv, které pijeme. Nepijeme čaj nebo kávu, ale místo toho máme ovocné šťávy, které pijeme teplé nebo studené, ve směsi nebo čisté. Tedy, potřebujete jíst hodně syrové zeleniny, ovoce, ovocné šťávy a ryby ve vaší stravě.“

Pak se objevil další aspekt tohoto přípravného programu, když se diskuse obrátila na tajemný plán, s názvem New Age. Valdar k tomu řekl: „Člověk musí být zaangažován, aby přijal New Age. Ve starověkých písemnostech Konfederace, je napsáno, že Bůh změnil mnoho planet ...vědomí nám říká, že bude změna, její načasování bude záviset na mnoha okolnostech. Mohlo by to způsobit oddělení dvou vesmírů, s následkem úplného přerušení magnetického pole mezi nimi. Tato událost může přinést změny, které se postupně budou ohlašovat jako New Age. Mohlo by to způsobit i změnu v atomové struktuře. Každá atomová elektrárna by pak přestala fungovat a dokonce i elektrická energie zmizí, ale pak bude k dispozici nový zdroj energie.

Váš vesmír se přesune do nového umístění v prostoru, kde se bude nadále otáčet kolem své osy. Váš fyzický svět by podstoupit transformaci. Očištění Země, *(připomíná to zprávy přijaté prostřednictvím posledních channellingů, ale tato kniha byla původně zveřejněna od van Vliedena před téměř 20 roky!!)*, po němž bude následovat vzkříšení, nastane stále ještě v noci. Tato transformace bude téměř okamžitá. Dokonce i nebe změní barvu! Lidstvo se bude bát, ale bude následovat velký povznášející pocit. Obnoví se celá generace, například, bylo-li vám 90 roků budete jako padesátníci a ti budou jako třicátníci.

Mnozí neuvidí tyto změny, jen ti z vás, kteří nyní mohou přijmout nový způsob života, to budou vnímat a zažívat. Mnoho z nich je už připraveno na tento den ... a také na kosmické lety, pro které to bude nutné. Vaše podvědomí je připraveno na takovou událost, pokud nastane. Pak, jako po otočení přepínačem, přijde skutečné porozumění. Někteří z vás se mohou stát učiteli či vůdci.“

Vyhlídka, že se budeme moci stát učiteli, natož vůdci, nás poněkud rozrušila, ale Valdar znovu opakoval, že vyučovat bude velká mise. Valdar se také znovu zmínil o poruše v magnetických polích, které, i když je nepozorovali astronomové na Zemi, způsobila nepřekonatelnou překážku pro všechny magneticky poháněné kosmické lodi. Tato porucha skončila 18. ledna 1981.

Valdar řekl: „Jakmile skončí magnetické rušení... a magnetické pole se vrátí do normálu, pak by mohlo dojít na Zemi k radikálním změnám. Když ty změny přijdou, ...změní se dokonce směr otáčení Země na opačný, jaký je dnes. Bude to trvat docela dlouho, než se planeta přizpůsobí, ale stane se to, protože Země je stále velmi mladá planeta. Takové věci se

u mladých planet stávají! Může se stát, že Slunce se jednou stane nestabilní a bude supernovou, která spálí všechno ve Sluneční soustavě. Ale stále ještě existuje mnoho milionů pozemských let, než nastane tato událost. Ale pak je tu také možnost, že se Země může proměnit v ohnivou kouli, v důsledku jaderné války. Nicméně se domnívám, že tyto změny, o kterých jsem se již zmínil, pro lidstvo na Zemi nenastanou, neboť to nesmí provést takový čin. Počkejme a uvidíme, stále existuje mnoho věcí, ve kterých si je Konfederace nejistá. Změny lze pozorovat a data analyzovat, ale jen matka příroda – řízená Bohem, vyvolá reakci, která změní věci trvale,... opakuji, trvale na Zemi.

Obrácením rotace planety se také změní polarita Země. Sever by se stal jihem a jižní pól by se stal severem. To by mohlo být dosaženo také prostřednictvím fyzické síly nebo náhodně. Stěží se to však stane a lidstvo bude váhat sílu použít, i když na to má prostředky k dispozici.“

„Mnoho lidí se může ptát, co udělala Konfederace dobrého pro naši planetu? Udělali jsme jednu malou věc, a to je vštípit zrnko strachu do srdcí lidí na Zemi, strach z totálního zničení ohněm. Ale nebojte se, o vše bylo postaráno. K dispozici bude nový svět pro mnoho lidí na Epicotu. Ale bude to i nový svět pro ty, kteří se rozhodnou, že se k vám připojí. Planeta Země není odsouzena k zániku! Existuje bezpočet tisíc lidí, kteří by přijali naši nabídku emigrovat ... až přijde čas. Budete si všichni rovni a budete hrát důležitou roli v novém, velkém světě, který je na obzoru!

Velké lodě z vesmíru přijdou... pokud bude planeta Země ještě v klidu. Ti, kteří zůstanou poznají naši lásku a přátelství. Pochopí, co jim hvězdy mohou nabídnout. To vše bude mít na ně vliv a mnoho věcí bude odhaleno v New Age. Věci, které lidé nikdy neznali. Pak bude konečně civilizace Konfederace existovat také na planetě Zemi. Doprava, kosmické lodě, kultura, naše civilizace, naši lidé ... a vaši lidé to budou mít všechno také!

Ale je tu ještě hodně práce, než tohle vše může být dosaženo. To je důvodem, proč je toto učení aklimatizací. A to je důvod, proč je zde vaše Q základna a mnoho dalších Q základen po celém světě. A to je důvod, proč jsme se rozhodli udržovat s vámi kontakt, abychom vám předali poselství míru a lásky. Snažili jsme se, abyste pochopili naši planetu a náš způsob života, který bude ve váš prospěch, až tato velká změna přijde. Velká změna musí přijít a bude to mít vliv na celý vesmír – nejen na Zemi, tyto věci nebyly plánovány námi, my vám jen předáváme toto poselství. My jsme, jak říkáš, jen nástrojem!“

Poznámka vydavatele: Tato kapitola vám nabízí přijatelné vysvětlení pro několik záhad tohoto jevu, který máte stejnou měrou vědce, politiky a představitele UFO-klubů a může být částečně důvodem, proč lidé skromní, s méně okázalým vzděláním jsou vybíráni za svědky, pro přímé kontakty. Možná, že mají menší duševní zablokování, aby se nebránili možné aklimatizaci a podvědomé aktivitě. Můžeme také nabídnout jiné vysvětlení - pro omezený úspěch při uvádění dalších osob do kontaktů s UFO. Možná, až příliš mnoho času, zdá se, že po celé roky, v některých případech už nastala mentální aklimatizace, příprava a vyhodnocení stavu již bylo uděláno, a konkrétní kontaktér byl posouzen a vybrán. K zařazení dalšího nebo pro dočasné kontakty bychom mohli stále začínat znovu a možná, že projekt je už příliš daleko nebo jiná osoba není vhodná.

Zde můžeme mnohem více říci o potenciálu aklimatizace. Nevěřící, co nebyl vystaven příliš mnoha informacím o UFO, může být po některé linii přístupnější pro aklimatizaci, kvůli jeho nedostatku předsudků a negativních myšlenek. Také nemůže být rozptylován ostatními případy, odlišnými a různými programy aklimatizace. Představte si, že problémům by se dalo čelit přesvědčením vedoucích UFO klubů, aby se soustředili pouze na jeden kontakt, s vyloučením všech ostatních, takže určitá aklimatizace by zde mohla být úspěšně provedena. To může být jeden z důvodů, proč většina kontaktérů, co jsou známi, svým stykům věří, že oni jsou jediní, kdo je v kontaktu, zatímco ve stejné době to jiní lidé lépe nevědí.

Carl van Vlierden se vrátil po letech, s jeho zápisky a zprávami. Přezkoumával na místě kontakty Edwina, a také se jich přímo zúčastnil i s dalšími osobami, komunikujícími přes Edwina v transu, tak i přímých přenosů přes Edwinovo rádio. Dělal si náčrtky a diagramy, jak se snažil smysl tohoto podivného jevu, který se mu odvíjel přímo před očima, zachytit. Zhodnotil své vlastní výzkumné poznámky a prošetřoval povahu informací, vznesených v těchto sděleních. Snažil se to všechno nějak rozumně propojit a dát tomu ucelený pohled. Tuto další kapitolu Carl van Vlierden nepojmenoval. Nazval jsem ji Polarity.

Kapitola 19

Polarity

Jak tento svět začal? Odkud všechno pochází? Existoval čas i v době, kdy zde nebylo nic jiného? To jsou některé z nevyřešených hádanek přírody.

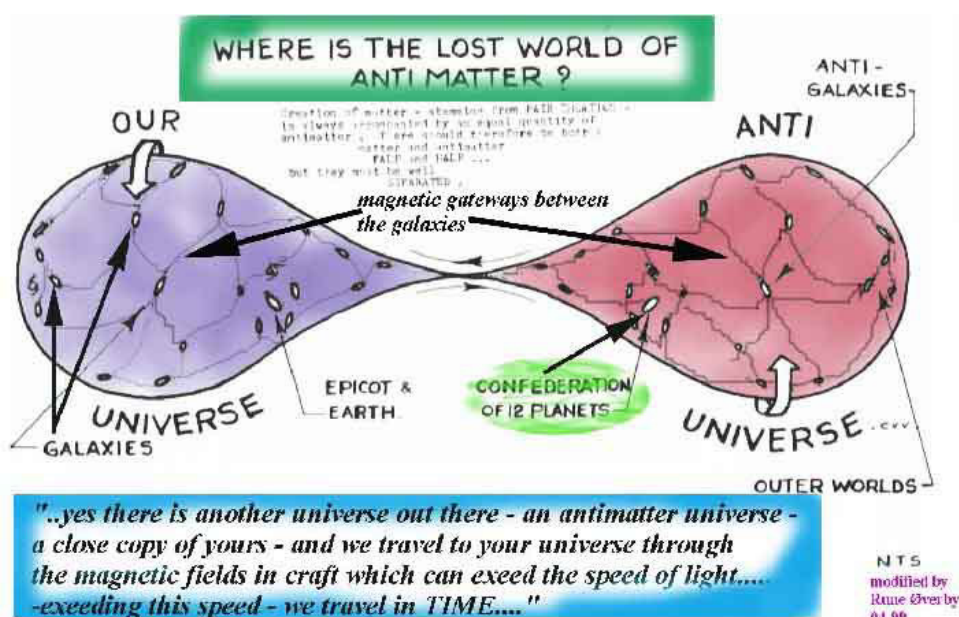
Písmo svaté prostě říká: „Bůh se zamyslel a vznikl svět.“

Ve vědeckých kruzích se stalo módní předpokládat, že vesmír začal před 15 miliardami roků velkým třeskem. Třesk byl nejen velký, ale byl také velmi horký - více než 10 miliónů stupňů, nebo tak nějak. V tomto tavícím kotli, dostatečně horkém pro jadernou fúzi vznikla většina helia v kosmu, vytvořeného v prvních minutách po velkém třesku. Těžší prvky byly vytvořeny v nějaké kosmické peci, jako je centrum hvězd. A jaká byla prvotní směs? Byla to směs subatomárních částic, z nichž pocházejí všechny prvky, které byly vytvořeny, včetně hélia? Máme pevný základ ve fyzikálním zákonu, který říká, že čistá energie může zrodit částice pevné hmoty. To je význam Einsteinova vzorce $E = mc^2$. Myšlenka tvorby párů částic z energie, vznikla s výzkumem rotující černé díry.

V tomto procesu, byly vytvořeny jedna částice a druhá zrcadlová antičástice, na druhé straně černé díry. Jedna částice je přitahována do díry ze strany opačného náboje, zatímco druhá částice s opačným nábojem, se odrazí. Proto jsou částice odděleny od sebe a nikdy se znovu nesetkají.

Již v roce 1929, Paul Dirac odvodil možnost, že jsou dva typy hmoty, z běžných částic a zrcadlových antičástic, neboli antihmoty. Dnes, většina fyziků akceptovala, že všechny atomové částice mají zrcadlové antičástice.

Velkou otázkou je: kde je všechna antihmoty? Existuje zde skutečná obava, protože setkání antihmoty s běžnou hmotou by způsobilo vzájemné zničení, mohutný výbuch, v souladu s teorií. Nemohou proto existovat ve stejném prostředí. Avšak i přes tuto záhadnou nepřítomnost v rámci většiny teorií, vědecké kruhy přijaly názor, že vesmír by měl sestávat z obou - hmoty i antihmoty, půl na půl, a že jen neznámý fyzikální mechanismus dosáhl oddělení obou polovin, separace tu byla od samého počátku stvoření.

Myšlenka dvou samostatných polovin stvoření, světa a antisvěta, apelovala na významného vědce Hannese Alfvéna. (Profesor fyziky plasmatu na RIT, Stockholm, Švédsko).

Je však třeba připustit, že opravdu nemáme žádný důkaz existence antihmoty ve vesmíru. Fyzika elementárních částic nám říká, že antičástice mohou být vyrobeny v urychlovačích. Teoreticky pouze proto, abychom mohli získat kompletní 'zrcadlový svět' z antihmoty. Za předpokladu, že antihmota existuje v některé části vesmíru, někteří vědci se domnívají, že by obsahoval svět velmi podobný našemu vlastnímu. Zůstává ale velká otázka - kde jsou ztracené světy antihmoty?

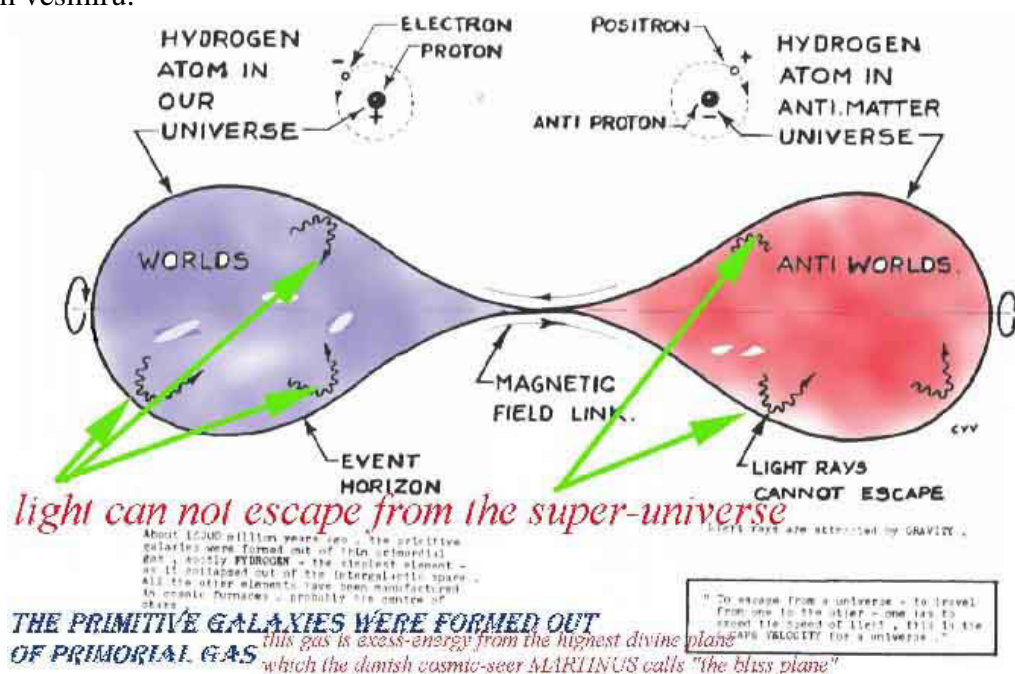
Jsou zde jakési přesýpací hodiny vesmírů, které chceme objasnit naší Q základně? Po dlouhých vysvětleních různými konfедераčními mluvčími, se objevil model jejich kosmologie v podobě osmičky, ve tvaru přesýpacích hodin. Naš vesmír, jak ho známe, je v jedné polovině přesýpacích hodin a antisvět v druhé polovině. Úzká část, kde běží v přesýpacích hodinách písek tenkým proudem, představuje spojovací magnetické pole. Obě poloviny se pomalu otáčejí v opačných směrech, kolem společné osy. Skleněný plášť u hodin zde představuje horizont událostí, neboli neviditelnou hranici každého vesmíru.

Světlo nemůže překročit tuto hranici; nebudeme proto nikdy schopni vidět antihmotový svět.

Jediný spojovací prvek mezi oběma polovinami přesýpacích hodin vesmírů je magnetické pole a tak dlouho, jak zůstane neporušeno, je možné cestovat v prostoru. V tomto magnetickém poli leží dva paralelní Einstein-Rosenovy mosty s opačnými směry vlnění.

Koncept brány v prostoru byl vyvinut Albertem Einsteinem a Isaacem Rosenem, při posuzování bílých a černých děr. Einstein-Rosenův most může vypadat jako červí díra ve vesmíru. Je to nadčasová pasáž, spojující různé části našeho vesmíru. V nesmírně malém zlomku vteřiny se cestovatel tímto mostem objeví v jiné části vesmíru. Během této cesty, se vesmírná loď nejen ocitne v jiné části prostoru, ale dokonce se přemístí zpět v čase. Most je tedy strojem času a cestovatelé na lodi jsou cestovatelé v čase.

Pak byl přidán další rozměr do naší koncepce světů a antisvětů. Může to být důsledek symetrie mezi dvěma vesmíry, že pro každého člověka zde na Zemi, existuje jeho antidvojče v jiném vesmíru.

Dne 18. února 1976, Taylanz z Byronne řekl: „Ano, existuje mnoho podivných věcí a existuje mnoho lidí na Zemi, kteří se s tím nemohou smířit. V antisvětě existuje osoba, která je stejná jako vy. Jestliže by stály vedle sebe, nebudete je moci rozeznat, když by to bylo na Zemi! Je tedy pro Konfederaci jednoduché, vydávat se za lidi z vaší planety, za jejich

zástupce, co mluví v Parlamentu, v Bílém domě nebo Pentagonu. Tito agenti jsou vaši státní úředníci, pracují na svých místech po mnoho let. Vezměte si například Edwina. Je-li to jeho dvojník, který byl umístěn na Zemi, měl by vypadat jako Edwin. Pro Edwina je na Zemi, když je Edwin v antisvětě. Pro každou bytost na Zemi, můžete nalézt repliku. Takže vlastně jsou dva Edwinové, ale v našem vesmíru by byl znám pod jiným jménem, jeho dvojče bude vypadat Edwin, a co víc, má vědomí Edwina. Někdy jsou to původní osoby a někdy došlo k jejich výměně.“

„Tak vidíte,“ pokračoval Taylanz, „a začneme na Q základně. Kdyby se našel někdo, kdo by byl kompatibilní ve všech ohledech s Valdarem, bylo by nutné, aby jako velitel z Konfederace mluvil s dotyčným vůdcem Q základny. Není nezbytné, aby to byla dvojčata, ale mentálně by si měli odpovídat a tvořit ideální pár. Edwinova dvojníka bychom rovněž z různých důvodů museli nalézt. Mohlo by to být například v jedné fázi kontaktů nebo v jiné, kdy byl pozemský Edwin nahrazen konfедераčním Edwinem. V některých případech se tato metoda s úspěchem používá na ostatních Q základnách. Každý z vás by mohl být vyměněn a nikdo by nebyl moudřejší. Tyto dvě podílející se osoby by samozřejmě věděly, kdy byly vyměněny. Ano, existuje celá řada podivných věcí, které mnozí na Zemi nemůžete přijmout.“

„Těm na Q základnách nemusí připadat tyto myšlenky tak divně, ale to je proto, že jsou přizpůsobeni a samozřejmě znají své minulé životy... Ty bys tady neměl dnes večer být, pokud jsi tady nebyl už předtím! Člověk nemůže začít pracovat na základně Konfederace od samého počátku. Existuje mnoho lidí, kteří nemohou akceptovat tyto věci, a to je důvod, proč musíme hledat ty, kteří, i když se narodili na Zemi, žili předtím v Konfederaci. Zjistíte, že je můžete instinktivně rozpoznat a vědet, kdy jste je potkali poprvé, dokonce i kdyby to byli cizinci. Ve vašem případě, je vaše paměť svěží, nabíta informacemi ze své předchozí etapy. Konfederace děkuje za práci, kterou děláte, za dobu, kterou nám věnujete...“

Taylanz pokračoval: „Nemůžeme zcela splnit své poslání, když bychom všechny Q základny a jejich neviditelné pracovníky, považovali jen za jakési ‚třešničky na dortu‘. Vy všichni jste pro nás velmi důležití, více než jedním způsobem, protože jste ve vnějším světě! Vy vidíte, jaký mají vnější světy způsob života, který je zcela cizí tomu v Konfederaci. Snažíte se po mnoho generací ničit a podkopávat svoji civilizaci, stále se o to snažíte! Dnes se používají nevyzpytatelné metody, přímá a otevřená agrese se již nepoužívá. Snažíte se podkopat civilizaci Konfederace, která byla na Zemi již od doby Atlantidy.“

Vnější světy nepřijdou otevřeně, ale snaží se skrývat svoji identitu a jejich existenci. Je to součást jejich plánu na udržení skryté pravdy tak dlouho, jak to bude možné. V březnu přišla zpráva, že vnější světy poslaly prvotřídní bojovou flotilu do vaší Sluneční soustavy. Tato hrozba byla zjištěna Sitonianskou šestou hlídkovou divizí Konfederace, pod vedením neohroženého Zyloo. Jednotky vnějších světů pak ustoupily až za pás asteroidů. Zyloo řekl, že odeslali předvoj jejich sil, na svých lodích. Nejedná se o obvyklé snědé piloty, ale malé zrzavé bytosti smíšeného plemene. Ale máme pocit, že ustoupí, aniž by dosáhli svého cíle na Zemi! Všichni se tomu podvolili. A to je důvod, proč se jim nelíbí přítomnost Koldasianů, Byronňanů, Sitonianů a dalších konfедераčních lodí v této Sluneční soustavě. Nemají rádi hrozbu přítomnosti Konfederace ... i v tomto pozdním stádiu.

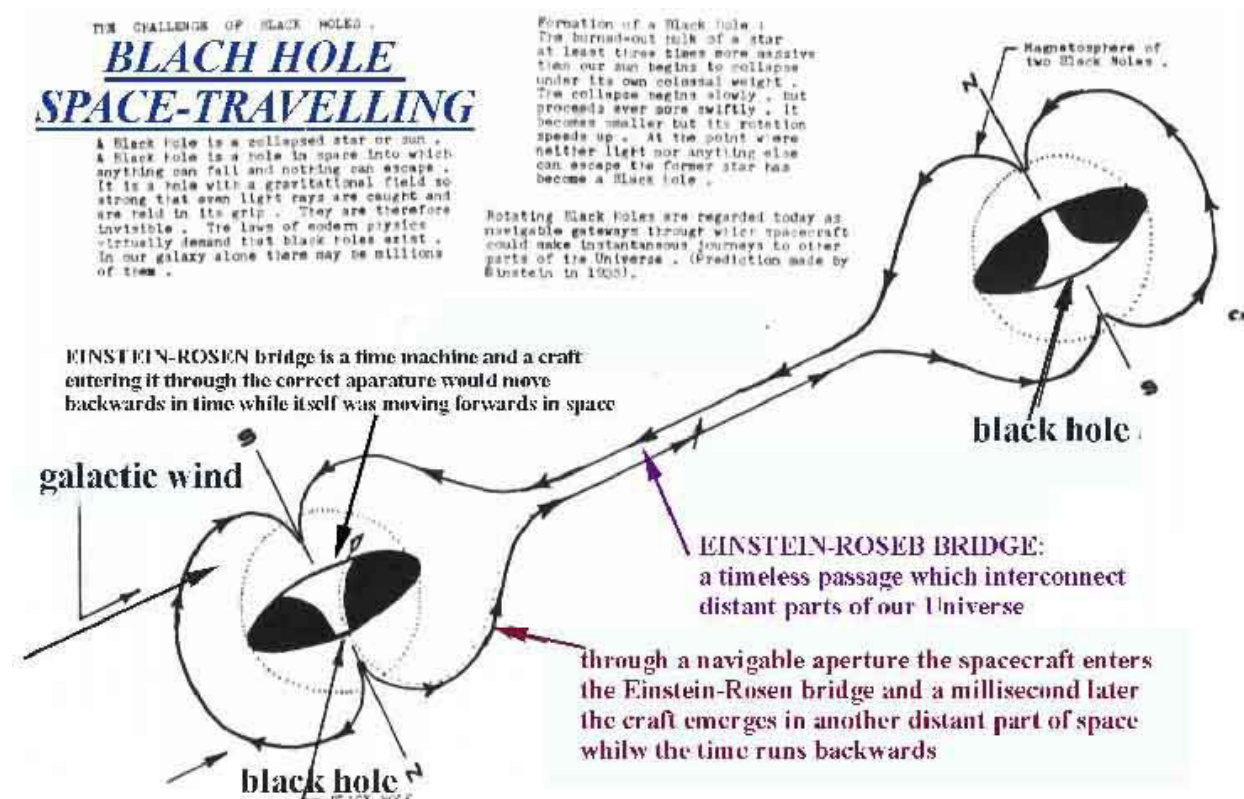
My z Konfederace můžeme a musíme vás bránit před vnějšími světy, které fyzicky přicházejí ve velkém počtu na Zemi. Ale nemůžeme jim zabránit udržovat tuto jemnou hráz podvracení a agrese. Kdyby si tak uvědomili ti, kteří jsou v pozici vůdců na vaší planetě, co je skutečnou příčinou neduhů ve vaší společnosti! Teprve pak můžeme začít plnit naše poslání, s vaší pomocí. Teprve potom můžeme začít neutralizovat nejen tyto mimozemšťany, ale všechny pozemšťany, kteří se podvědomě řídí pokyny a vnuknutím z vnějších světů.“

POZNÁMKA vydavatele: Zde je jistě nový pohled na teorii nepřátel z vesmíru a možná jeden z důvodů, proč máme konflikty ve společnosti. Pokud, jak zde bylo uvedeno, oba vnější

nepřátelé nepocházejí ze Země a oba sem přišli odjinud před tisíci let a mají protichůdné zájmy, oba se snaží ovlivňovat část lidstva na Zemi, ve větší či menší míře úspěchu. Je to poplatno těm, kteří jsou popisováni jako relativní dobří a špatní lidé, ve všech velkých světových mytologiích. Kteří by to mohli být? Všichni ve skutečnosti přišli vždycky z nebe.

Mohli bychom ignorovat taková zdánlivě absurdní prohlášení, kdyby se nám podařilo také ignorovat všechny důkazy o opaku. Ale důrazné zpochybňování důkazů o UFO, s počtem tisíců hlášených případů, již opravdu nelze ignorovat. Možná, že neznalost jsme předstírali dost dlouho, ale teď se musíme zastavit a postavit se čelem k realitě.

Snad je jen důsledkem polarity, že se projevuje v důsledku toho, že ji můžeme nalézt v každém bodě nekonečné škály, od jednoho konce polarity ke druhému a ještě se nás jiní na obou stranách snaží přesvědčit, že jedna strana je lepší jako druhá... Zda považujeme jednu stranu za dobrou a druhou za špatnou, může záviset pouze na jedné straně polarity, pokud nemůžeme najít střed. Ale může se také ve stejnou dobu stát, že střed bude v opačném směru od nás, v tomto případě, to lze hodnotit tak, že člověk může být zcela jiný.

„Ano,“ řekl Zylloo, „Vnější světy se bojí otevřeně ukázat. Mají strach, utkat se s Konfederací v otevřeném boji, protože nás nemohou porazit. Rádi bychom je zničili. Ale to není způsob, jak Konfederace jedná. Ale pokud budou i nadále provokovat, jak tomu bylo v minulosti, nebudeme mít jinou možnost, než zasáhnout. Dostali ultimátum, ukončit cestování v obou vesmírech a zastavit infiltraci do naší civilizace, s nepřítelstvím a agresí.

My, v Konfederaci, jsme zabránili těmto cizincům napadat naše planety... Takže teď je to na vašich vládách na Zemi, kteří vědí o naší přítomnosti. Vědí o patrolách, působících jako strážci planet. Jsme klidná síla, pokud jsou naše práva respektována.

Musíte si teď uvědomit, že vaše planeta je pro nás velmi důležitá. Najdou-li vnější světy svou cestu a zničí planetu fyzicky, bude to mít vážné důsledky v obou vesmírech! Ale oni sami se nevyhnou spáchání sebevraždy. Nemohou sem přijít, aby porušovali platnost jednoho z nejcennějších zákonů Konfederace - útoku jinou planetu. Ale bohužel, našli způsob, jak to

obcházet. Vy, lidé na Zemi, zničíte svou vlastní planetu sami! Bude to vypadat, jako by vnější světy s tím neměli nic společného. Budou jen trpělivě čekat.“

Zyloo pokračoval: „Kdyby Země strpěla takový osud, skutečně by to znamenalo hodně i pro antisvět. Jeden vesmír totiž udržuje druhý v rovnováze. Oba vesmíry se otáčejí v opačných směrech a hmoty obou systémů jsou v křehké rovnováze. I kdyby jedna planeta byla odstraněna, znamenalo by to změnu hybnosti. Takže, jestliže by Země byla zničena, Venuše by mohla být také zničena, a pak by se řetězová reakce mohla odehrát v celé Sluneční soustavě.“

„Jaký by to mělo vliv na Konfederaci? Vnější světy vědí, že tím, když zničí Zemi tady, mohli by také zničit dvojče Země v antisvěte. Zničením Venuše tady, by zničili Salamii, ale Salamia je obydlena. Nemají odvalu k útoku na Koldas nebo Salamii v antisvěte, zaútočili by na vaši Venuši, vaši Zemi a Epicot ve vašem vesmíru, Istivým a tajným způsobem.

To jsou fakta. Může to znít přitažené za vlasy, ale to je důvod, proč jsme tady! Musíme se starat o naše zájmy, stejně jako o vaše. Strategie vnějších světů je účinná. Začali Marsem mnoho tisíc let v minulosti.... Marťané měli také klidnou planetu. Semena zkázy zasetá vnějšími světy vyústila v totální jadernou válku, takže zbyla jen mrtvá planeta! Tak to začalo v této Sluneční soustavě. Nyní se plánuje další fáze.

Že jsme neodstranili civilizaci ve vnějším světě, byla naše největší chyba. Neměli bychom tu dnes tuto krizi. Všichni bychom žili v klidu a Země by mohla být další planetou v Konfederaci. Ale naši předkové nechali množit se a přeskupovat to, co dnes známe jako vnější světy. Neměli bychom to brát na lehkou váhu, protože jsou silní. Ale také víme, že čas mluvení je u konce. Diskuse s Konferencí jsou nyní minulostí. Teď promluvíme s korynthianskými loděmi! Obyvatelé vnějších světů jsou humanoidé, smíšená rasa spravedlivých lidí a těch s tmavou pletí. Jsou to v podstatě pohané, kteří nevěří v Božského Stvořitele. Jejich civilizace ostře kontrastuje s tou v Konfederaci. Mnoho jejich obyvatel jsou otroci.“

„Strašným zjištěním bylo zachycení lodi z nějakého vnějšího světa, při návratu z cesty na Zemi. ... Vyšetřování odhalilo, že lidské bytosti, muži i ženy byly použity v lékařských experimentech. Někteří z nich byli ještě naživu. Ostatní byli mrtví a jejich těla byla rozřezána na kousky. Byly tam sbírky lidských a zvířecích orgánů, končetiny, nohy, jazyky, pohlavní orgány a jiné anatomické preparáty. Věznění lidé různých ras, byly nalezeny živí, v klecích tak malých, že tam bylo místo pouze pro stojícího.

Byli jsme upozorněni, že s loděmi z vnějšího světa by se mělo zacházet s maximální opatrností, neboť jsou vybaveny desintegrátory. Většina jejich plavidel, která vstoupí do zemské atmosféry má tvar klobouku houby a mají na palubě až patnáct osob posádky. Cizinci z vnějších světů pronikli do společnosti lidí, na počátku historie jejího vzestupu. V poslední době, věnují zvláštní zájem USA. Ale dnes, již není žádná země na Zemi bez jejich kontaminace. Na celé planetě se vnější světy zaměřují na ohrožování mravních hodnot lidstva, šíření nepokojů a propagaci násilí, ekonomické otřesy a rozdmýchává plamenů války.

V minulosti, často přistávaly na Zemi lodě z vnějších světů v různých zákoutích, aby kontaktovaly své vlastní lidi. Tito kontaktéři zase stabilizovali mnoho dalších, takže dnes je zde na Zemi obrovská armáda jejich následovníků. Ale drtivá většina těchto následovníků je neznalá skutečnosti, že jsou ovládáni cizí rasou z antisvěta. Ta byla tak úspěšná, že již nebudou muset být na Zemi osobně přítomni.

Manipulují situaci pomocí dálkového ovládání, jinými slovy, dobývají na základě plné moci. Celková strategie je kompletní ovládnutí Země nebo pokud to nebude možné, její zničení. To vše v rámci přípravy na případný útok na Konfederaci. Naštěstí je tu ještě paprsek naděje! Svaz navrhl na nejvyšší úrovni vládních představitelů, že by měly být vyléčeni

všichni lidé infikovaní cizím učením. Tento velký úkol by mohl být proveden za pomoci speciálního zařízení Konfederace, které má k pro tento účel k dispozici, a Země by byla očištěna. Ale to se zatím nestalo! Shoda v názoru na Zemi byla, že všechny problémy lidstva nejsou mimozemského původu, a že by bylo nejlépejší je řešit přímo u lidí na Zemi.“

Valdar řekl: „Dokud planeta zůstává v rukou pozemšťanů, tak je to vše, co se nás týká.“

* * *

Neočekávaně se během rutinního myšlenkového přenosu dne 13. listopadu 1975 stalo, že jeden z představených Konfederace promluvil k nám na Q základnu. Valdar nám sdělil: „Tohle je velmi zvláštní příležitost, nebude to obvyklý myšlenkový přenos. Byli jsme poctěni návštěvou významného představitele Koldasu. Je to náš milovaný Superior Vax Noah. Při této mimořádné příležitosti bude s vámi hovořit. Toto je 159. rok Vax Noahovy vlády na Koldasu, cestoval již na všechny planety Konfederace, při různých příležitostech. Při návštěvě základny, kterou máme na Venuši, ve vaší Sluneční soustavě, (možná v další dimenzi Venuše) se rozhodl navštívit také váš Měsíc, aby si rozšířil znalosti celé Konfederace.“

„Jednou za rok,“ pokračoval Vax Noah, se koná konference na mateřské planetě Grandoru. Této konference se zúčastnili všichni představení Konfederace a tady jsme spojili naše představy o tom, jak by se vaše planeta, kterou spravuje OSN, měla řídit. Všem je nám známo, jaké novinky o vás přivezli Wy-Ora a Valdar. Ano, viděli jsme mnoho změn ve vaší Sluneční soustavě, jako je například magnetické rušení, které je zde v tuto chvíli. Ale nemáme příliš velké starosti, protože víme, že to bude dobré, i když nejsme v současné době schopni používat lodi Astrael, ve kterých normálně cestujeme ve vaší Sluneční soustavě. Používáme alternativní způsoby pohonu místo magnetických motorů, dokud se pole nevrátí zpět do běžného vzoru.“

„Poselství, které bych vám chtěl dnes večer sdělit je, abyste byli trpěliví, důvěřovali nám a fakticky si uvědomili, že můžeme vidět o kousek dál do budoucna, a co je možné pro vás udělat v tomto přítomném okamžiku. Důvěra v nás a nový způsob života, v novou cestu, která vám bude odhalena, jak to staří proroci udělali v minulosti. Jejich památky jsou dodnes k vidění na vaší planetě - pyramidy a Sfinga.

V současné době, je vyučování jiné. Byla vynalezena nová metoda. Průběžně budou použity nové metody aklimatizace a ti, kteří jsou připraveni přijmout tuto novou metodu aklimatizace, ze své vlastní svobodné vůle, budou mít prospěch a sklízet bohatou úrodu. Sklizeň nebude bohatství v penězích nebo zboží, ale pochopení světla, pravdy a blízkosti Božského stvořitele. To bude skvělé a povznášející pro všechny z vás.

Doufám, že to budu vidět neustále, po zbytek mého života... Doufám, že Země se k nám jednoho dne připojí ze své vlastní svobodné vůle. To je můj sen. Představitelé Koldasu, kteří žijí ve věku s ekvivalentem 250 pozemských let, plně využívají předností života, tak jako já. Nemáme žádné nemoci, a tak to má být, tak to je pro všechny, kteří mají naši životní filozofii. Jsme nástroji Božské lásky a pravdy, která se projevuje skrze nás. Nejsme bohové. Nikdy na nás nemyslete, jako na takové! K dispozici je jen jeden Božský stvořitel všech nebí, která můžete vidět, ale my už můžeme vidět i to, co leží za tím jedním ... “

Vax Noah mluvil bez přestávky, po nějakou dobu. Byli jsme ohromeni velikostí této příležitosti ... výsada poslechu představitele rozvinuté vzdálené civilizace byl opojný zážitek. Přáli jsme mu dlouhou a šťastnou vládu na Koldasu, jeho úsilí necht' je korunováno úspěchem a my jsme vyjádřili naději, že Koldas v hodině nouze, můžeme potřebovat.

Vax Noah pak přidal pár posledních slov: „Mám pocit, že nikdy předtím jsem necítil tak veliké štěstí a radost, které se zdají vycházet jakoby ze stěn tohoto vesmírného plavidla, já

vím, že to může přicházet jen od vás, moji dobří přátelé,... mí nově nalezení přátelé. Ještě jednou vám děkuji a prosím omluvte moji neschopnost, vyjádřit sama sebe v tomto rozhovoru, protože já nejsem obeznámen s tímto překladatelským přístrojem. Víte, já neznám, jak sám používat váš jazyk. Sbohem...”

„Děkuji vám všem.“ řekl Valdar. „Tohle je názor mnoha našich představitelů. Je to poprvé, co mluvil přímo ke Q základně. Přijmi naši omluvu, Edwine, protože vím, že jsi měl určité problémy během tohoto myšlenkového vysílání. Bylo to nutné vzhledem k dokonalejší kontrole řeči, ale i přes tento malý problém, jsi to udělal dobře. Teď musím ukončit tento rozhovor, protože budeme mít v noci hodně práce. Existuje spousta základen, které chceme kontaktovat. V některých případech bude nutné využívání rádiových přijímačů, jako prostředku komunikace. Nyní jsme 525 km nad zemským povrchem a můžeme sledovat, že jsou tam bouřlivé podmínky a blýská se. Proto, buďte velmi šťastni, že máte myšlenkový kanál, jako prostředek komunikace. Skupiny s rádiopřijímači budou mít potíže s atmosférickými poruchami, které mají vliv na příjem.

Sbohem od nás všech z této lodi, ... dokud se znovu setkáme.“

POZNÁMKA - Lze si představit ohromující efekt tohoto překvapujícího sdělení na přítomné svědky. Toto pozoruhodné sdělení nebyl jen hlas, přicházející přes jednoho z nich v transu. Každý jiný hlas měl svou vlastní osobnost, tón a zabarvení, měl svůj vlastní charakter a naturel, vlastní zvláštní individualitu a charakteristické výrazy z jednotlivých oborů. Některé z těchto hlasů již přicházely Edwinovým rádiem a nyní přes něho v transu. Po více než 15 let měly stále stejný charakter, pouze časem zestárlý. Všichni svědci nemají pochybnost o realitě kontaktů a cítili velkou povinnost a zodpovědnost k Zemi.

Člověk nemůže dostatečně popsat pocity svědků v něčem, jako je toto, a to i když to sám zažil, vzhledem k hloubce události, bázní a posvátnosti atmosféry, ve které to bylo vnímáno. Často to bylo ohromující. Carl van Vlierden se pokusil dát pochopení, ve vztahu k událostem v čase, jak to získal z mnoha komentářů na toto téma, v mnoha hodinách zaznamenaných dialogů a přenosů. Viz následující záznam:

Podmínky evakuace stanice

Věděli jsme, že naše komunikace s Konfederací závisí na kontinuitě magnetického pole a měli jsme být lépe připraveni, když nastal konečný zlom. Když to přišlo, bylo to nečekané. Jaký to bude mít vliv na náš vztah s Konfederací, kterou jsme v průběhu let tak dobře poznali? Jak dlouho bude přestávka trvat? Vráti se někdy do našeho života?

Z dnešního pohledu bychom neměli mít žádné takové myšlenky, když Epicot vyplnil mezeru velmi dovedně a pokračoval na místě, kde Konfederace skončila. Ale v té době jsme zápasili s nepředvídatelnými důsledky. Pochopili jsme jen velmi málo z chování magnetických polí. Snažili jsme se pochopit, že existují v těchto oblastech období, kde se pravidelně vyskytují poruchy, jako bouře, které jsou v určité době na povrchu naší planety.

Měli jsme také varování na místní magnetickou bouři, ke které došlo v naší Sluneční soustavě, když velký losmický křižník uvízl na oběžné dráze poblíž naší Země, se selhaným pohonem.

(Místní bouře od 24.června 1975 do 12. března 1976, Kapitola 16.)

V tomto případě bouře trvala devět měsíců, a ve druhém případě se velká magnetická bouře táhne již téměř pět let.

(Velká bouře od 24.června 1976 do 18. ledna 1981.)

Další bouře, jak nám bylo později řečeno, trvaly od 26 do 50 roků, a dokonce i déle. Když ta druhá byla u konce, Konfederace se mohla opět vrátit do naší Sluneční soustavy, aby

pokračovala v komunikaci s námi jako předtím. Jejich první přenos ze dne 24. června 1981, se nahrával na magnetofon, protože rádio používané předtím, bylo zabaveno.

(Zde byl třetí způsob kontaktu, přes magnetofon, který se nejčastěji používal při pozdějších kontaktech, po konfiskaci Edwinova přijímače. Použitý princip byl stejný jako při provozu Edwinova rádia, 12 V proud energie byl předáván na koncový stupeň zesilovače.)

Byl to Taylanz, kdo k nám při této příležitosti promluvil. Řekl: „Opět jsme schopni cestovat na velkou vzdálenost do vesmíru, k vaší krásné planetě Země. Magnetické pole se nyní stabilizovalo a naše korynthianské lodi Astrael mohou tuto cestu opět používat, jako v minulosti.

Před pěti lety jsme navštěvovali vaši planetu pravidelně a mohli jste si klást otázku, jestli se někdy vrátíme! Ale tyto dlouhé vesmírné cesty jsou možné pouze v případě, že magnetická pole jsou stabilní. Pravidelně nastávají velké bouře, které zabraňují i naší nejsilnější lodi překlenout obrovské propasti mezi naším a vaším vesmírem. Naštěstí pro nás všechny, jsou tyto bouře velmi vzácné.

Tato fascinující magnetická pole, neviditelné koridory, jako tunely se vstupy a výstupy, protékající obrovským vesmírem a mezi vesmíry, jsou jako neviditelné paralelní cesty, které lze těžko narušit. Tyto linie mají snahu vrátit se do výchozího stavu uzavřených smyček, mezi dvěma póly. Je to jeden z přírodních zákonů. Tyto trvalé kvality magnetických smyček, snaha zůstat neporušené, nám umožňují cesty vesmírem. Možná, že magnetismus je život, krev vesmíru, protože teče všude jako v tepnách jeho těla. Dojde-li k bouři, dojde k přerušení a změnám magnetického toku, změně směru nebo zdvojení konců siločar, jsou stále zachovány uzavřené smyčky, i když menší než dříve. Příčiny těchto bouří nám nejsou známy. Prostě se to stává.“

„Tuto vesmírnou magnetickou bouří pocítili více v kolonii Konfederace na Epicotu, než na Q základnách na Zemi. Tam, na vzdáleném Epicotu, kde stále byla prehistorická zvířata, se malé kolonie Konfederace a pozemšťanů museli potýkat s extrémně náročnými a dlouhými zimami. Vývoj na planetě nedosáhl stadia, jaké by měl mít, když nastal zlom a oni teď bojují o přežití.

Materiální pomoc byla získávána ze Země a navíc, skupina vyspělých bytostí z třetího vesmíru, který byl také v pasti, jim poskytovala také cenné rady. Energetická krize byla překonána a Epicotu se podařilo dostat z tohoto období izolace a vrátit se do Konfederace.

Místní, devět měsíců trvající bouře, měla nepříznivé důsledky pro lidstvo, i když si toho nebylo vědomo. V tomto případě, v té době, dobré vztahy mezi vládami Konfederace a Země přestaly. Neúspěšný útok na jednu z pozemních základů Konfederace vojenskou silou, přišel během tohoto období bouře. Tento náhlý útok přinesl úplné fyzické odvolání všech lodí Konfederace, včetně personálu ze Země. Byl to konec mnoha marných jednání a konzultací, které byly v průběhu let.

Stalo se tak proto, že Konfederace nemohla bránit tyto základny, své mírové mise, na naší malé planetě. Naštěstí, útok byl základnou odražen, jinak bychom získali mimozemskou technologii v podobě zajištěné lodi, přestavěné dotýcnou zemí na vojenské použití. Všechna plavidla byla bezpečně odsunuta a poslední člen personálu Konfederace odešel. Vše, co zde nyní zůstalo, jsou Q skupiny. Ty, ve výši tisíců členů (podle mluvčího Konfederace), jsou po celém světě a jsou zřejmě určeny hrát vedoucí úlohu v nejnovějším úsilí, při operacích Konfederace. Tyto Q skupiny jsou nyní nápomocny při regulaci psychického dopadu, proti masivní negativitě, která zaplavuje Zemi. Jak efektivní to bude, se teprve uvidí!“

Valdar jednou záhadně prohlásil: „Když se vesmírné magnetické pole vrátí do normálu, můžete očekávat, že nastane kosmická změna!“ Čas, kdy toto pole bylo stabilizované nastal 18. ledna 1981)

(Viz kapitola 10 "vysílání", v setkání s UFO v Africe od Cynthie Hind).

Nyní to nastalo. Můžeme očekávat kosmické změny a změnit stávající řád věcí? Další varování o blížící se změnu pochází od pana Novaka, obyvatele Epicotu.

„Nikdy jsme neřekli, že se blíží konec, ale teď to říkáme.“

Pak nastínil některé ze změn, které lze očekávat na Zemi. Je zde možnost dalších povodní, jak již dříve bylo zaznamenáno v Bibli. Řekl to před více než dvěma roky, přesto k jeho předpovědi dosud nedošlo. „Země bude mít teplejší podnebí,“ řekl Novák. „Horní vrstvy atmosféry jsou stále tenčí kvůli narušení podmínek a vrstva odstiňující Zemi se bude ztenčovat a způsobí pomalé tání polárních ledových čepiček. O několik stupňů vzroste teplota, zvýší se v globálním měřítku hladina oceánů.“

Zajímavý je komentář Novaka, že může být nemožné telepaticky komunikovat s lodí Konfede-race způsobem, jaký je nyní používán, kvůli těžkému příkrovu negativity na Zemi. To je způsobeno tím, že zde jsou nenávislné kampaně, války, atd., což narušuje tato sdělení.

(12. listopadu 1980).

„Pak bychom si měli uvědomit, že konec je blízko.“ Ale hned dodal: „Neměli bychom se ho bát. Všichni bychom si měli pamatovat, že vše bylo uspořádáno do nejmenších detailů a detailní pokyny přijdou, až bude čas, pro všechny ty, kteří ze své vlastní svobodné vůle, budou chtít opustit Zemi.“

Pokud jde o děti, Novak nám řekl: „Rodiče jsou zde rozhodujícím faktorem, vzetí malých dětí a dokonce i domácích zvířat, není problém.“ K dispozici je stanice na půl cesty, která zabezpečí odlety ze Země na Epicot, až se to stane skutečností. Stanice pro aklimatizaci se nazývá Triton a je k dispozici. Triton je umělá planetka postavená v podobě Epicotu, kterou vyrobila Konfede-race. Pak byla odtažena do naší Sluneční soustavy a umístěna do stínu Neptunu. Pluto je její nejbližší soused. Triton se podobá obrovské průhledné kouli. Podmínky uvnitř jsou co nejbližší těm na Zemi, ale je tam čisto. Guvernér tohoto umělého světa je již jmenován představeným Epicotu. Jeho jméno je Dion. Měli jsme tu čest s ním mluvit 15. října 1980.

Horní polovina Tritonu je uzavřena průhlednou kupolí, která umožňuje Slunci pronikat do interiéru. Jeho paprsky jsou zesíleny 1020krát, aby měly stejnou intenzitu jako na Zemi a člověk mohl vidět oblohu, jako je na Zemi. Je tam vytvořen vzduch a také voda, která není znečištěna. To přispívá k velmi čisté atmosféře. Spodní polovina planetky je naplněna zeminou. Ta je opět přizpůsobena do pozemských půdních podmínek, aby mohly být pěstovány naše plodiny a také odrůdy z Epicotu.

Jsou tam i nějaká malá jezera, řeky a živé rostliny. Flora a fauna byly dovezeny a vše nyní prosperuje. Je to jako obří Noemova archa! Stálá posádka pozemšťanů již nyní žije na Tritonu, kde je společnost typu Konfederace a všechno dobře funguje. Jsou tam farmy, městečka a celý ekologický systém je pečlivě řízen řadou odborníků z Konfederace.

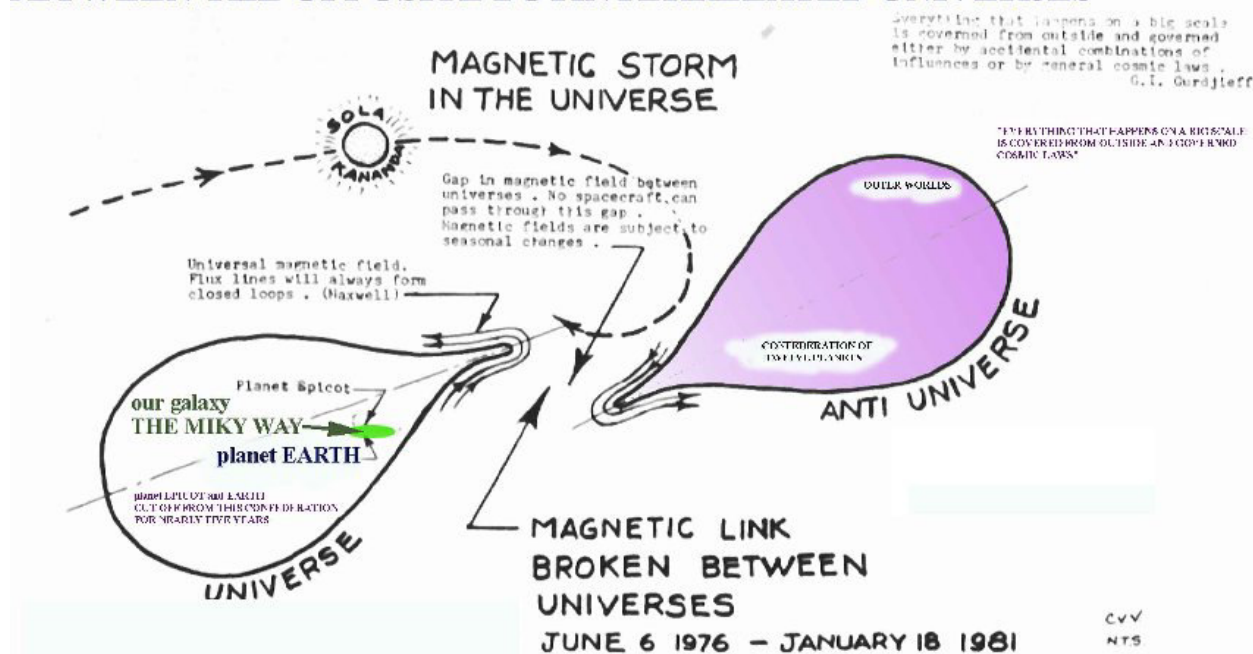
Hlavní řídicí centrum na Tritonu se nachází na horní straně průhledné kupole. Je to nervové centrum toho minisvěta, které zaměstnává tým 435 odborníků. Teplota se udržuje na požadované úrovni, déšť se spustí na pokyn v případě potřeby, mraky se vznášejí na Tritoniánské obloze a dokonce jsou generovány i mírné bouřky. To vše se děje proto, aby přechod ze Země na Epicot byl hladký a harmonický, jak jen to bude možné. Umělá gravitace je nastavena tak, aby vyhovovala obyvatelům. Pracovní příležitosti a životní podmínky upraveny tak, aby byly v souladu se způsobem života v Konfederaci. Stres a námaha byly odstraněny a není tam žádná dravá soutěž.“

* * * *

O Q skupinu se dobře postaral Epicot, během pětileté přestávky v komunikaci s Konfederací, s ohledem na pravidelné vysílání.

(Nová etapa začala pro nás i pro všechny ostatní Q skupiny, s příchodem velké kosmické magnetické bouře. Tato událost skutečně oddělila dva vesmíry, které jsou obvykle spojeny pomocí magnetické "pupeční šňůry" ... Po dobu bouře byly odděleny tak, že žádná kosmická loď nemohla přejít prázdnotu mezi nimi a Zemí. Epicot byl odříznut od podpory Konfederace, viz schéma.)

DIAGRAM OF THE FIVE YEAR BREAK IN THE MAGNETIC LINK BETWEEN THE OPPOSITE BUT INTERRELATED UNIVERSES

Jedním z nejčastějších a populárních mluvčích z Epicotu byl Herranoah. Je to rodilý Japonec, nyní zaměstnán na plný úvazek v epicotiánské flotile lodí Astrael, žije na Epicotu. Cítí se tam jako součást rodiny Konfederace. Ve skutečnosti nám bylo několikrát řečeno: „Jste rodina, už nebudete nikdy sami.“

Během tohoto období bylo tolik přenosů, že je těžké shrnout je všechny. Zde jsou ve zkrácené podobě, který je typická pro mnoho přijatých zpráv. Při této příležitosti Herranoah hovořil o misi, prováděné jménem Konfederace.

Po obvyklých pozdravech, řekl: „Před týdnem jsme měli jedné noci přistát ve Francii. Vědci z Konfederace, kteří se zabývají půdou a botanikou, chtěli nasbírat vzorky půdy, z této konkrétní oblasti. Dovolte mi, abych vám řekl, co se stalo, když jsme přistáli. Mysleli jsme si, že jsme na opuštěném poli, přibližně v jedenáct hodin v noci a dva členové našeho vědeckého týmu šli odebrat vzorky půdy. Sotva se vynořili z lodi, když nastal velký rozruch u nedaleké skládky za křovím. Okamžitě naši muži skočili zpátky do lodi a informovali hlavní řídicí centrum, že tam venku jsou lidé. Měli jsme reflektor, který jsme obrátili na toto místo. K našemu překvapení jsme viděli, že jsme přistáli na konci cesty. Byla to polní cesta, která vedla na pole a na jejím konci rostlo křoví. Parkovalo tam motorové vozidlo, u něho muž a žena, kteří běželi po silnici, jak rychle se dalo. Byli jsme překvapeni, že žena nemá žádné šaty! Muž měl jen spodní prádlo a žena byla spokojená, že jí zůstaly aspoň boty na nohou.“

„Můžete si dobře představit,“ Herranoah pokračoval, „že jsme opustili toto místo ve velkém spěchu! Uvědomili jsme si, že jsme jim asi pokazili večer. Ale my jsme to neudělali schválně, nemohli jsme vědět, že tam byli a ... milovali se. V této odlehle části Francie, je neuvěřitelné,

jak se nás lidé bojí. Myslím, že tvrdí, že jim děláme škody, což je samozřejmě poslední věc, na kterou bychom mysleli.“

* * *

Jedné temné noci, tři muži navštívili Edwina v jeho domě! Stalo se to po krátkém období propagace styků, ve formě novinových zpráv a rozhovorů s novináři. Erwin a jeho manželka sledovali televizi. Ozvalo se zaklepání na dveře. Edwin otevřel a tam stáli tři muži. Jeden z nich zůstal stát u dveří, zatímco dva jiní vešli dovnitř.

Byli oblečení v běžných oblecích. Jeden z mužů mávl úředním dokumentem, pohlédl na Edwina a řekl mu, že provádí nelegální distribuci zpráv od mimozemšťanů. Zkonfiskovali radiopřijímač, které mu dal Valdar, co už nikdy nebyl vrácen. Byl to šok pro nás všechny, ale zejména pro Edwina. Nicméně, tato událost nás neměla odříznout od Konfederace, neboť již byla zahájena komunikace jiným způsobem. Například, měla podobu přenosu paprskem na standardní přenosný magnetofonem s napájením 12 V.

Ti, kteří sebrali rádio, byli v mylném domnění, že je to konkrétní přístroj, nutný pro tuto formu komunikace s Konfederací. Nic nemůže být dále od pravdy, protože Konfederace může použít lidský mozek jako přijímač, jako je tomu v Edwinově případě nebo jsme mohli využít rádio nebo magnetofon na příjem.

* * *

V této knize jsem musel velmi selektivně vybírat, protože bylo k dispozici mnoho nahraného materiálu a další se stále přidával. Měli jsme opravdovou horu záznamů, každý měsíc. Z tohoto důvodu, jsou zde zahrnuty pouze nejzajímavější sdělení. Mnohé z pásků jsou více osobní povahy a širokou veřejnost by to nezajímalo. Na závěr této knihy, vznesl Valdar zvláštní požadavek, aby jeho přenos byl zahrnut do závěrečné kapitoly. Tento přenos byl 9. června 1982. Byl vyzářen na magnetofon a tento přepis záznamu byl opatřen drobnými úpravami.

Vysílání začal Herranoah, který byl zřejmě jako nějaká retranslační stanice. Slyšeli jsme ho volat, „Voltimar Karendo – slyšíte mě?“ a to pokračovalo po určitou dobu. Pak přišla odpověď, kterou jsme slyšeli i my.

„Voltimar Karendo“, muselo být z velké vzdálenosti, protože odpověď byla velmi slabá. Poslouchali jsme dychtivě... Nicméně, radista řekl: „Prosím, připravte se brzy uslyšíte hlas Valdara ...“

Po pauze a nějaké další výměně mezi provozovateli rádia, jsme slyšeli Valdara. Okamžitě jsem poznal jeho hlas. Zdálo se mi, že měl podobné zabarvení hlasu a intonaci jako Wy-Ora.

„Zde Valdar. Zdravím vás, moji přátelé na Zemi. Když dělám tento přenos, vzpomínky na staré dobré časy se vracejí zpět. Vzpomínky na mnoho přenosů, které jsme dělali pro vaši skupinu a pak jsem si myslel, že se změnil čas na vaší planetě a také pro nás, když na to přijde! Uvědomil jsem si, že změny během času na nikoho nečekají, ale vše pokračuje ve svém cyklu vývoje přes nekonečné prázdnoty vesmíru.

Ke změnám došlo na vaší planetě, stejně jako v Konfederaci a když se podíváte kolem sebe, nemůžete se zbavit pocitu, že mocná ruka neviditelného Stvořitele, který se pohybuje v čase a prostoru je neúprosná. Čas je neúprosný ...Vzpomínám na staré dobré časy a také na špatné.“

„My v Konfederaci stále po celou dobu pokračujeme. Bohužel je smutné, jak se mi zdá, že Země dosáhla jen velmi malého pokroku nebo vůbec žádného. Jsem rád, že jsem dostal tuto příležitost k vám promluvit a vyjádřit svůj názor. Ach ano, rád bych něco přidat na konec knihy. Carle, je mi líto, že jsem nebyl schopen udělat to dřív, ale pak se stalo tolik věcí. Ale není se čeho bát, jsem tady. Já ti něco řeknu, je toho velmi málo, ale je to něco, co jsem velmi

silně pocítil. Něco z hloubi srdce. Není pochyb o tom, že budete mít co jste si zvolili, co cítíte a co budete považovat za vhodné použít. Doufám, že to, co ti chci dnes večer říct, bude to, co budete potřebovat. Takže, dovol mi začít....“

„Před mnoha lety jsme měli velké naděje a očekávání k planetě Zemi, jak dobře víte, snažili jsme se vyzkoušet mnoho různých nápadů. Snažili jsme se přinést trvalý mír pro vaši planetu. Flotily lodí byly použity k založení pozemských základen. V různých zemích, se souhlasem zúčastněných vlád, různí zástupci, včetně mě, navštívili Zemi na dlouhou dobu, aby se pokusili navázat přátelské vztahy mezi lidmi a námi. Fungovalo to jen na chvíli, musím říct. Ale pak byla bohužel veškerá komunikace narušena a spojení mezi námi se porouchalo. Jednoduše proto, že se z ničeho nic objevily záměry ze strany vašich vlád, ...zdá se, že jsme přišli příliš brzy. Nyní se ukazuje, že máme jen velmi málo naděje, abychom někdy nastolili mír na vaší planetě, všeobecný mír. Naším představitelům na Koldasu a dalším z vedení Konfederace, trvalo dlouhou dobu, než nakonec uznali, že zde je jen malá naděje. Tak, jak všichni víte, pozemské základny byly opuštěny a přestěhovali jsme se zpět, dále do vesmíru. Ale stále udržujeme nad vámi velmi bdělý dozor.

Nakonec, pohybujeme se ještě stále ve vašem vesmíru a našli jsme na mladou, neobydlenou planetu, kterou jsme nazvali Epicot. Z Epicotu a z Měsíce, kde máme základnu v Moři klidu, zblízka pozorujeme a zaznamenáváme události na Zemi. Jsme aktivní i na povrchu Země, naše lodě stále sledují magnetická pole, těsně za Vaší atmosférou, to je naše hranice pro přiblížení. Nebudeme ani si netroufáme, zasahovat nějakým způsobem do věcí na Zemi. To znamená fyzicky. Když říkám, že fyzicky, myslím naši osobní účast na vaší planetě. Žádná z našich lodí nevstoupí do vaší atmosféry a nebude zasahovat do vůbec žádné situace.

Ale všechny naděje nejsou ztraceny, když bylo rozhodnuto, že naše lodě mají odejít! Stále máme silné spojení na Zemi. Všichni jste naši spojenci a všechny Q skupiny, po celém světě. Jsme ve stálém spojení s našimi spojenci prostřednictvím telepatických přenosů, jak to děláme v současné době s mnoha Q skupinami, které jsou stále aktivní. Udržujeme toto jediné spojení a doufáme, že to tak zůstane. Těchto pár zbývajících nadějí, se ukazuje jako trumf, neboť jsou nejúspěšnější v jejich úsilí.“

„Vy, naši spojenci, jste dosáhli více, než jsme sami udělali. Pomocí skupin lidí v těchto Q základnách, jako je vaše, můžeme řešit přetrvávající problémová místa na vaší Zemi, s jasnými myšlenkami. Poté, co jsme odešli, jste naše jediná možnost k zasílání čistých myšlenek nebo konstruktivních nápadů.

Vysvětlím ti to: Konfederace (stejně jako některá centra na Zemi), se snažila realizovat mnoho mírových podnětů v minulosti, nyní mají nové metody, účinnější než zásahy silou, jako je bombardování těch oblastí, které způsobují spory, utrpení a krveprolití na vaší planetě, a to je vysílání pozitivních myšlenkových forem. Tyto myšlenkové formy, které vám zašleme, se zobrazí a v cílové oblasti dále předají. Tyto myšlenky jsou životně důležitým článkem v tomto procesu. Zaznamenáváme vítězství skrze vás, našich následovníků, používáme vás jako vysílače našich mírových myšlenek, když jsme toho nedosáhli sami po mnoho let, co jsme vytvořili naše pozemské základny, ve vašem světě.

Čtenáři knihy nemusí zoufat a myslet si, že by to mohl být konec. V žádném případě! Když nic jiného, byla vytvořena silnější vazba mezi námi a lidmi na Zemi. I když jsme už téměř zmizeli z vašich očí a naše mocné lodě již nevidíte, jsme stále přítomni, ještě více než dříve, protože naše duchovní přítomnost je teď cítit intenzivněji, než vliv pozorování našich lodí, jak tomu bylo v minulosti. Samozřejmě, můžeme jen doufat, že naši přítomnost pocítí více a více lidí.

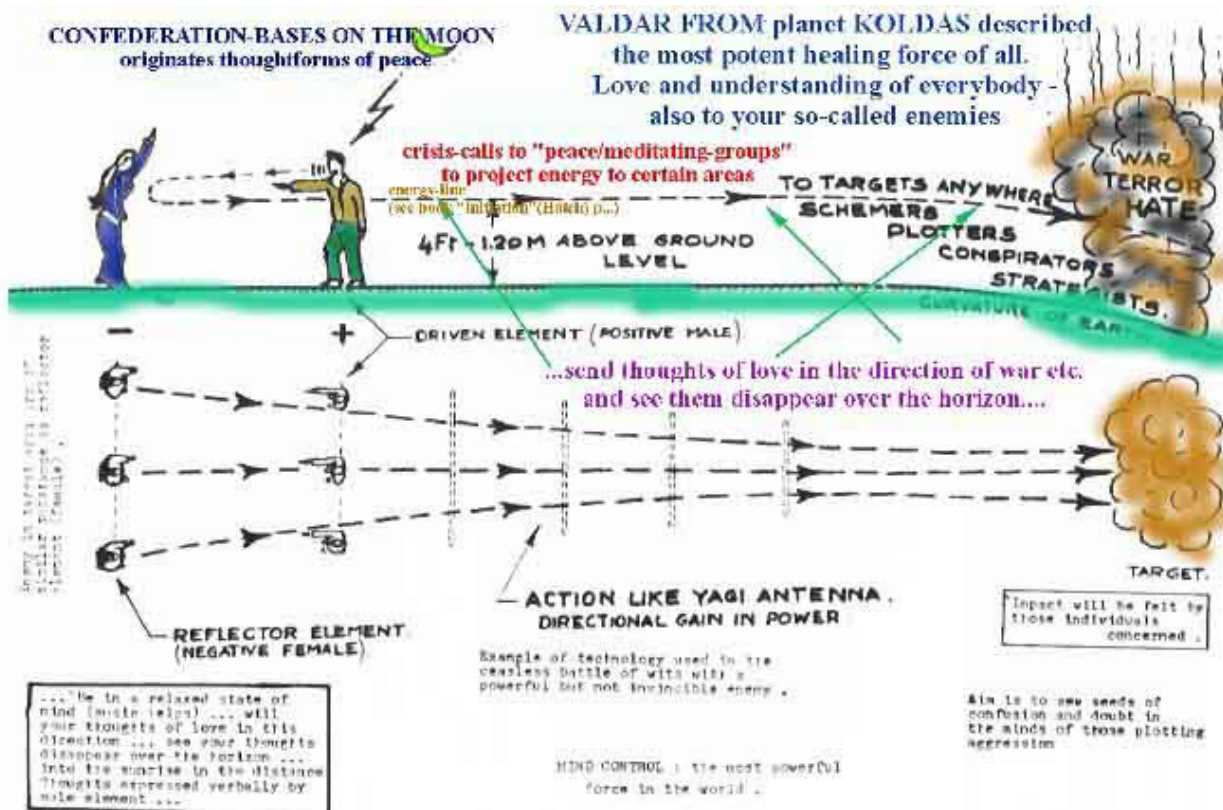
Vaši čtenáři se vám diví a mnozí mohou mít z těchto záznamů pocit, že je to celé jen fantazie, ale čtenáři by si měli uvědomit, že jsme mnohem vyspělejší, a že mnohé věci, které tvrdíme na stránkách této knihy, lze přičíst našemu rozvoji komunikace na vyšší úrovni, než dosáhlo lidstvo na Zemi. Chce-li čtenář požádat o důkaz...je tam hojnost důkazů. Člověk musí prostě chtít hledat a najde důkazy. Existuje dostatek důkazů, již žádné další nemusíme přidávat. To, že vaše vlády nás odmítají, že prý vůbec neexistujeme, je jedním z největších důkazů! Jsme skuteční a jsme to, co říkáme. My existujeme! Moji přátelé, to, co jsem se snažil říci tolika slovy, je to, že Konfederace pracuje ze všech sil, k zařazení Země do své skupiny. Ale je to na vůli obyvatel planety, aby nás přijala. A my prostě chceme jen mír!

Jen láska a dobrá vůle mezi muži a ženami, kteří bydlí na všech planetách v Konfederaci je předpokladem přijetí Země. Až přestanou všechny války a skončí krveprolití, pak se vrátíme způsobem, jaký si vaši čtenáři neumí ani představit. Konfederace je mocná, ale citlivá síla.

Existuje mnoho zázraků ve vesmíru, které bychom vám odhalili a které můžeme přinést na dosah ruky v jediném okamžiku. Budeme až příliš ochotni a přešťastni se o ně podělit s vámi. Ale to může přijít jen tehdy, když mír vstoupí do srdcí celého lidstva. Do té doby zůstaneme v pozadí, jako stín vaší minulosti ... s příslibem do budoucna, pokud byste nás přijali. Je to jen na vás. Měli jsme na vás vliv v dávné minulosti. Vaši planetu a vás zkusíme vést na cestě k míru, neviditelnou silou na vaší obloze.

Oh ... je zde jasný cíl! Už brzy, můžete přijmout náš způsob života, vy všichni na Zemi! Konfederace pak uvítá Zemi s otevřenou náručí a my vám odhalíme mnohé, co přinese radost všem vašim obyvatelům. Je zde stále naděje. Je zřejmé, že nastane úsvit nového dne. Stíny minulosti - ano, to je to, co dnes přijde, ale i v budoucnu. Mohou přijít také zářící rytíři v brnění, za jasného prosluněného úsvitu, který se ponese ve znamení nového dne, úsvitu nové éry pro vaši planetu. Naše mocné lodi zaplní vaše nebe, naše civilizace přijde k vám, pokud vaši vůdci to přijmou nebo to odmítnou. Vězte, jak je to úžasné, moji přátelé, mojí mysli to přináší velkou radost a já se těším na ten den.

Ale nyní musím odejít. Takže Konfederace a posádka této lodi, vám všem posíláme pozdravy na rozloučenou. Dokud se znovu nesetkáme při přenosu ...Zde Valdar ...“

MIND-CONTROL: the most powerful force in the world

ZÁVĚR

Na závěr se musíme vypořádat s některými klíčovými otázkami, z tohoto kosmického dialogu. V povaze věcí je, že na některé z těchto otázek, kterých se to týká, nelze odpovědět jednoznačně. Nejdůležitější otázka ze všech je, zda Konfederace 12 planet skutečně existuje, podle jejich vyjádření, v opačném vesmíru, odkud přicházejí...

Jediné, co mohu říci je, že Konfederace je uváděna i v dílech jiných autorů. Některé z nich byly zveřejněny již předtím, než Edwin potkal Valdara v Durbanu, v roce 1960. Edwin není vášnivý čtenář ani sběratel UFO knih a před setkáním s Valdarem, neměl zájem o tyto záležitosti. Edwin skutečně vlastní jen velmi málo knih. Osobně jsem zažil to, co jsem slyšel během těchto posledních osmi let, a pro mě je Konfederace realitou.

Existence zde uváděného antivesmíru byla přijata některými vědci (Paul Dirac a Hannes Alfvén) a já sledovat svoji hypotézu a informace od těch z Konfederace, kteří komunikovali s námi o této záležitosti.

(Pokud budete číst více o návštěvnicích z těchto antihmotových vesmírů - přečtěte si o Asket z vesmíru DAL, se kterou komunikoval Meier v jeho misi po mnoho let, než přišla Semjase - viz UFO kontakty z Plejád od W. Stevense).

Jsem kompetentnější řešit další otázky v tomto kosmické dialogu, než Edwin. Kdo to vlastně je? Edwin má za sebou dlouhou cestu, protože jeho zkušenost s Konfederací začala v roce 1960. Tehdy byl šestnáctiletý mladík. Dnes je to ženatý muž s rodinou, má tři děti. Jeho společenské postavení se změnilo, úměrně s léty. Nyní pracuje jako manažer malé továrny na výrobu kuchyní, s téměř 100 pracovníky pod jeho kontrolou a je pohodlně zajištěn, ale v žádném případě není bohatý člověk.

V posledních osmi letech jsem se s Edwinem dobře sblížil. Je to člověk střízlivých zvyků, jen občas si dá pivo nebo sklenku vína. Stále kouří, ale převážně dýmku. Měl by opravdu přestat kouřit úplně, protože má občasný pneumotorax (plicní kolaps). Tento stav se mu vrátil třikrát, za dobu, co ho znám. Je dobrý hypnotický subjekt. Viděl jsem, jak to zkoušel na něm hypnotizér, který luskl prsty a Edwin byl tak dobře kontrolovatelný a uvolněný, že by spadl na zem, pokud by ho někdo nechytil. Ale není médium, ve smyslu používaném spiritisty.

Když jsme Edwin a já spolupracovali na telepatickém spojení s Valdarem nebo některým z dalších kontaktů Konfederace, seděli jsme spolu s našimi ženami v určený den a čas, obvykle kolem osmi večer. Všichni jsme se uvolnili, ztlumili světlo a po krátké pauze, během níž bylo ticho, jsem připravil magnetofon, pak Edwin začal mluvit. Žádná z jeho schopností se nezdála vykazovat známky únavy, a to i po dvou a více hodinách komunikace.

Uvědomuji si, že zprávy, které dostáváme, mohou být podbarveny našimi myšlenkami, vědomé či nevědomé, podle jeho slov a jeho hlasu. Valdar mě varoval na začátku těchto myšlenkových přenosů, že by to mohlo způsobit nepřesnosti. Proto jsem hodnotil rádiové přenosy, jako ty s „vyšší kvalitou“, pokud jde o obsah, než myšlenkový nebo telepatický přenos. Ale druhý způsob má tu výhodu, že jde o obousměrnou komunikaci, zatímco rádio bylo zcela jednosměrné.

Rozhlasové vysílání bylo tedy „Hi-Fi“, zatímco myšlenkové přenosy jsou pohodlné a zcela legální! Neexistuje žádný limit na škále témat, probíraných v průběhu myšlenkových přenosů a všichni, kdo z Konfederace používají Edwina jako nástroj, mluví anglicky velmi dobře. Pokud neznají náš jazyk, používají k překládání počítač. Také jsem si všiml, že tam jsou některé výrazy a slovní spojení, jako je například „dejme tomu“, „zařízení“ a další, které jsem nikdy neslyšel Edwina, v jeho běžné konverzaci použít. Zaznamenal jsem to v průběhu let. Někdy Koldasiané dostali od Edwina tak velký příval slov, že to nikdo nemohl pochopit. Celkově vzato, musím říci, že toto telepatické komunikační spojení přes Edwina, fungovalo

velmi dobře. Já jsem občas uvítal i sdělení, které přišlo elektronicky a nezahrnovalo lidské prvky.

Někdy mám pocit, že Konfederace používala nějaký transformátor, na úrovni nízkého napětí v komunikaci s námi. Je také možné, že sdělení vylíčené v této knize, mohou být pro některé čtenáře příliš základní, ale budou přijatelné pro většinu, která se právě vydala na cestu k pochopení tradičního vesmíru. Tato kniha by proto mohla být považována za základní informaci. Důkladnější kniha bude následovat, pokud budu požádán, abych ji napsal.

Dříve, během života, mi Edwin řekl, že byl členem křesťanské církve. To bylo předtím, než potkal Valdara. Edwin není hluboce věřící, ale je dobrosrdečný a velkorysý pravý křesťan, v každém slova smyslu. Je vždy ochoten pomoci každému, kdo to potřebuje. Je dobrý při opravách velkého množství věcí. Vzpomínám si na případ, kdy mi pomáhal s prosakující vodou v naší kuchyni.

Byl tam kus trubky, která musela být zašroubena skrz stěnu do příruby. Neustále to nešlo připojit. Nevěděl jsem si s tím rady a chtěl to vzdát, ale Edwin pokračoval dál a dál, až nakonec, když to trvalo již dlouhou dobu, to dal do pořádku. Oprava stále drží. Dal mi nahlédnout do své houževnatosti, když čelil tváří v tvář problému. Existuje mnoho dalších prací, které Edwin pro mě udělal, jako je například nahrazení laminátové krytiny střechy mého domu, kterou bylo třeba odstranit a nahradit velkými a těžkými vlnitými plechy. Pak to byly kuchyňská linka, kterou Edwin udělal pro naši kuchyň. Ve skutečnosti snad nejsou téměř žádné předměty v mé chatě, kde by Edwin nepřispěl svojí rukou. Samozřejmě jsem mu na oplátku pomohl. Když chtěl přístavbu svého domu, udělal jsem mu plány a nechal je projít schválením na městském úřadě. Takže máme velmi dobré a harmonické vztahy, i mimo naši práci pro Konfederaci.

Chtěl bych skončit tyto pohledy na Edwina tím, že řeknu, že u něj existuje velmi silná vazba k moři. Od útlého mládí byl Edwin horlivý rybář. Mnoho víkendů strávil se svou rodinou na Natalských plážích na pobřeží. Byl také fascinován krásou země a ledovců v Antarktidě, jako by bylo něco v jeho minulosti, které ho s nimi spojovalo.

Položili jsme si otázku, zda to mohl Edwin celé sám vymyslet nebo sám vynalezl celou Konfederaci a její příběhy, které se děly po 22 let, s koncem v nedohlednu? Bylo tam více než 1200 rozhlasových vysílání, nepočítaje mnoho telepatických komunikací. Důkazů je rozhodně dosti proti tomu, že Edwin byl šprýmař!

Vezměme si například koncepci antihmotového vesmíru. Když jsem přišel k Edwinovi v roce 1974, chvíli to trvalo, než jsem se mohl dostat k objasnění pojmů, rozměrů prvního a druhého vesmíru, který Konfederace po celé roky používala. Zjistil jsem, že to ve skutečnosti znamená pojmy ‚hmota‘ a ‚antihmota‘. Jednalo se o koncept, který Edwin neznal, dokud jsem mu to nevysvětlil. Přesto, celkem vzato, mám pocit, že je fyzicky nemožné pro jednoho člověka, s jeho zázemím a duševními schopnostmi, aby vymyslel celou tuto fantastickou ságu. A za jakým účelem? Neměl z toho žádný peněžní zisk, za spáchání takového podvodu.

Já osobně jsem třeba konstatoval, že Edwin je vyvoleným kontaktérem od Konfederace planet, a že je jím hluboce zavázán a naopak. Měl nějaké úžasné zážitky, z nichž některé nebyly v této knize zveřejněny. Některé ve skutečnosti nesvěřil ani mě! Pouto mezi Edwinem a Konfederací je opravdu velmi silné!

A teď konec tohoto příběhu. Neexistuje žádný důvod pro rozvláčné vysvětlení, které by mělo někoho přesvědčit, kdo není přesvědčen už teď. Mám zde pocit, že bych mohl klidně spojit první stránku této knihy s poslední. Ústředním poselstvím tohoto dlouhého kosmického dialogu je naděje. Navzdory všem strastem, kterými náš svět nyní prochází a ještě horší možná přijdou, je zde naděje. Jak Valdar říká: „Ach, před námi je jasná perspektiva!“

Uskuteční se proměna Země! Poté, budoucí generace, které budou obývat tuto naši planetu, zde mohou najít opravdový ráj. Někteří z nás se mohou vrátit z Epicotu, obnovit náš pozemský život zde a proto pozor ... „žádný člověk nezná dne ani hodiny“, kdy se zrodí nový den, s lepší vyhlídkou pro nás pro všechny.

Poznámka

Finální sestavení a uspořádání materiálu pro tuto knihu bylo opožděno z jedné příčiny, zcela mimo naši kontrolu. Naučili jsme se přijímat tyto věci jako signály a pokusit se s nimi splynout.

Téměř na konci srpna 1983 vydavatel obdržel následující zajímavý dopis od Carla van Vlierdena.

(Toto je zkrácený výpis)

4.8.1983

Vážený pane Stevensi,

Jak jsem uvedl v dopise ze dne 14. června 1983, měli jsme další kontakty s Konfederací. Mám pocit, že tyto přenosy mají určitý význam a já mám připravený Epilog, který je dokončením ... Posílám ho přímo vám. Doufám, že je ještě čas na uvedení tohoto materiálu v kosmickém dialogu. Zde přikládám kopii záznamu.

Závěrečný přenos byl zaslán Vax Noahem, představeným Koldasu. Kvalita této nahrávky je dobrá a zajímalo by mě to, zda by bylo možné přiložit kopii tohoto záznamu do knihy. Bude muset mít nějaké úpravy a naše jména je třeba z kopie odebrat, pokud ji zveřejníme ... Chcete-li, můžete zkrátit projev Vax Noaha, který běží asi třicet minut.

Páska se záznamem je přiložena do tohoto balíčku pro vás a posílám to doporučenou poštou.

S pozdravem,

J. Carl van Vlierden

Byl to velkolepý dárek, do teď naprosto nečekaný, ale nabídl novou možnost vyzkoušet si něco jiného. Museli jsme zjistit, jestli existuje nějaký způsob, jak poskytnout kopii záznamu mimozemské zprávy pro Zemi, k distribuci s touto knihou.

Ale vraťme se nyní a podívejme se na Epilog pro tuto knihu.

Epilog

„Pojďme na Zemi, pojďme!“

Pozvánka z Koldasu

Když přišel zlom do naší komunikace s Konfederací, na Q základně jsme byli velmi zklamáni. Téměř bez přerušení trvalo pravidelné vysílání, vyzařované pro nás, přinejmenším od mého příchodu v roce 1974. Zvykl jsme si na tyto týdenní a později čtrnáctidenní relace z Konfederace a Epicotianských vesmírných poutníků. Tyto pravidelné rádiové a myšlenkové přenosy a zazna-menávané kontakty se staly součástí našich životů. Pak, bez varování přišel konec.

Co se to tam venku děje? Proč jste tak daleko? Když Konfederace nemohla přiletět z jejich vesmíru k nám, stejně jako se to kdysi stalo na téměř pět let, Epicot převzal úkol udržet kontakty s námi. V těchto dnech nikdy nebyl takový zlom v komunikaci, jaký jsme zažili například dnes, po téměř půlroce od počátku tohoto roku!

Ale my teď víme, že to bylo obrovské Sola Kananda, zlověstné kosmické těleso, které zcela vyžadovalo pozornost těchto vesmírných cestovatelů. Pak najednou byli zpátky a přišli ve velkém stylu, s letkou jedenácti obrovských kosmických lodí, pod velením Valdara.

Sola Kananda se záhadně rozpadla do tří menších těles. Naše planeta Země ještě zřejmě pocítí dopad a důsledky jejího zmizení z prostoru.

Tentokrát jsme měli radiový kontakt, jejich hlasy přišly z reproduktoru našeho magnetofonu na Q základně, která byla v zajetí neviditelného paprsku z jejich lodí, vznášející se nad námi. Opět jsme byli v kontaktu! Půlhodinové vysílání, které následovalo, bylo zaznamenáno. Skončilo náhle s přiletem jedné družice Země. Ale především jsme se dozvěděli novinky od Kashenda, který hrál významnou roli v rané historii této Q základny. Jako obvykle mluvil plynule a pečlivě. Ale nejdříve jsme se dozvěděli, jak radista navázal kontakt s námi.

„Hvězdná Divize Green volá Q základnu!“ To se opakovalo několikrát, ale pak to skončilo a ozval se známý hlas z přenosů. „Zdravím přátele, tady je Kashendo! Volám vás z koldasianské lodi Astrael. Věříme, že nás slyšíte hlasitě a jasně. My se vznášíme v tuto chvíli v nadmořské výšce 350 mil (560 km) nad vaší planetou. V současné době je zde ve formaci jedenáct koldasianských lodí z hvězdné divize Green. Tato divize je nyní přiřazena k vašemu sektoru vesmíru. Bylo mi řečeno, že vy, Edwin a Carl, jste dnes večer přítomni i se svými manželkami....

Prosím, přijměte pozdrav a předejte ho všem svým přátelům na planetě Zemi, od mě a všech členů posádky, na této lodi Astrael. Myslím zpět na doby, kdy vaše základna měla více členů,... zdá se, že jste nyní jediní, kteří zůstali s námi. No, je to příjemné vědět, že stále existují lidé, jako jste vy, kteří nám důvěřují a věří nám.

Během čekání, před tím, než byl dnes večer tento přenos, mě napadlo, že to bylo už dávno, co jsme se já a moje posádka zúčastnili něčeho, jako je tohle. Ale zdá se, že toho bude v budoucnu pravidelně víc. Vzpomínáte si, kdy jsem jako velitel umělé družice Melchor, dělal tyto přenosy na vaši planetu? ...Ale to se zdá již před tak dlouhou dobou, od té doby se mnoho událo a věci se hodně změnily. Teď jsem ve vedení divize lodí, které navštěvují vaši Sluneční soustavu pravidelně. Moje letka má základnu na Epicotu, který je ve vašem vesmíru a odtud budeme cestovat až na Měsíc. Tam je ve výstavbě nová základna, o které velmi pravděpodobně budete slyšet a možná tam v budoucnu uvidíte i další z nás. Doufejme.

A teď další zprávy z domovské planety. Předávám pozdrav od mé rodiny a také od ostatních, které znáte tak dobře. Nyní se mi zdá, že je to tak dávno, co jsem se mohl podívat

dolů na vaši planetu a obdivovat její krásu, pořád mám fotografie, a to pak začnu vzpomínat na staré časy, když jsem byl na Melchoru.

Světla v hlavním komunikačním centru této lodi jsou ztlumená a my se díváme ven. Můžeme vidět hvězdy ve velké vzdálenosti ... je to krásný pohled, rád bych tento pohled sdílel s vámi. Jak k vám teď mluvím, vidím dvě lodi Astrael, jak se blíží. Jsou to jedna byronnianská, druhá koldasianská. Vidím jejich identifikační světla. To znamená, že musím skončit. Brzy budete spojeni s těmito dvěma loděmi. Jak jsem mluvil, tak se lodi majestátně přiblížili k nám. Nyní řeknu sbohem!“

Poté byl Kashendo pryč. Jeho hladké a bezchybné doručení přenosu nám připomnělo jeho 5 let pobytu v Austrálii, kde se poté oženil s australskou dívkou, která se s ním vrátila na Koldas. Mám dojem, že stále ještě doma hodně používá angličtinu. Jeho znalost angličtiny pravděpodobně hrála roli v jeho výběru, jako velitele jedenácti lodí ve hvězdné divizi Green.

Po Kashendových posledních slovech byla pauza, pak jsme slyšeli další hlas, který jsme si nemohli zmýlit s nikým jiným. Zralý, chraplavý hlas teď přicházel z našeho reproduktoru. Starý dobrý Taylanz! Všichni máme pro něj v našich srdcích slabost.

„Zdravím vás, moji přátelé ... Zde Taylanz z byronnianské flotily. Jak úžasné je, že se zde opět vznáším nad majestátní planetou Zemí, co se pomalu otáčí pod námi, jak vás sledujeme po oběžné dráze. Od mých pracovníků, rodiny a všech lidí z Byronne i svých nadřízených, přejeme vše nejlepší a nabízíme přátelskou ruku vám všem - našim přátelům na Zemi!“

Je mi velkým potěšením, že mohu dělat tento přenos a být ve společnosti tolika významných lidí. Když se dívám přes průzory této byronnianské lodi, vidím identifikační světla ostatních lodí. Jsou zelená pro Koldasiany, modrá pro velitelskou loď Valdara a naše jsou oranžové barvy. Je to docela působivý pohled, na ta všechna plavidla, vznášející se na temně modré obloze. Tam někde jsou naši drazí přátelé. Odpusťte mi, jestli se tím zdám trochu ohromen. To se mi stává vždycky, když navážu opět kontakt se starými přáteli, které znám po dlouhou dobu. Jak se máte? Zajímalo by mě, ...no, máte se dobře, jak doufám.

Když se mi naskytne příležitost, rozhodně vynaložím snahu, abych vás znovu kontaktoval. Ale bohužel můj příchod nebude oznámen. Bude to náhodná příležitost a doufám, že mi odpustíte, pokud se to stane v časných ranních hodinách, ale jsem si jistý, že budete chtít být se mnou, neboť budeme dělat časté výlety na vaši planetu, během letů Koldasianské flotily. Byronne je také účastna na této akci ve vesmíru. Budeme mít svůj spravedlivý podíl na hlídkách v sektoru, co máme přidělen. Loď z Triaxuly se rovněž zúčastní.“

„Velitelka Neola z Triaxuly s námi dnes večer bohužel nemůže být. Ach, je to opravdu nádherná žena, já ji velmi obdivuji. Bylo mi řečeno, že se vám ve velmi krátké době ozve. Ale nebuďte překvapeni, pokud se objeví osobně,... má ve zvyku to dělat! Jak vím, je mistrem teleportace... Ah, jaká skvělá žena to je!“

Taylanz z Byronne pokračoval. „Moji spolupracovníci posílají pozdravy vám všem. Dnes večer to bude jen krátký přenos, ale uděláme všechno proto, aby byl v blízké budoucnosti delší, protože máme i jiné přenosy, plánované na dnes večer. Podle našich přístrojů, tento přenos proniká do vaší základny a váš magnetofon funguje dobře. Takže opět sbohem. Nechť je Bůh s vámi, dokud se znovu nesetkáme při přenosu. Taylanz nyní končí ... prosím připravte se na přenos od velitele Valdara ...“

Měli jsme tři přenosy tento večer. Každý z jiné lodi. Valdar musel opustit letku jedenácti meziplanetárních lodí, k setkání s byronnianským plavidlem, na oběžné dráze kolem našeho Měsíce, poté se vrátili společně do místa, kde byl Kashendo. Zjistili jsme, že kvalita příjmu je prvotřídní. Žádné interference. Museli mít dokonalé zařízení nebo používat nějaký nový systém, neboť jsme všichni slyšeli, že to bylo na stejné úrovni s místní kvalitou FM zvukové

reprodukce. Když Taylanz domluvil, byla krátká pauza a pak jsme slyšeli Valdarův hlas a jeho žoviální osobnost s ním vstoupila přes reproduktor do našeho pokoje.

„Zdravím, zde Valdar z koldasianské divize Astrael. Zdravím vás všechny ... Poslouchal jsem přenosy z dalších dvou plavidel, které putovaly na svou základnu, předávám jejich pozdravy z těchto lodí. Nemám co dodat. Kashendo mluvil dobře, vyjádřil své pocity velmi výmluvně, stejně i náš milovaný Taylanz.

Z naší domovské planety Koldas, planety, ze které jste slyšeli přenosy tak často, jak připomínám, planety, která může být jednou vaší domovskou planetou,... vám také předáváme pozdrav. Nazýváme vás našimi přáteli a takoví skutečně jste. Je vás více. Můžete být opravdu lidmi z Konfederace... nemůžu být přesnější ...“

Valdar pokračoval: „Můj personál mě požádal, abych vyjádřil své pocity, které jsou podobné těm, které jsem právě vyslovil. Jsou v tuto chvíli všude kolem mě, sedí na svých místech a dělají své povinnosti, skenování četnými přístroji, které svítí v tlumeném osvětlení, v řídicím centru této lodi.

Jak se dívám z této lodi ven, vidím jedenáct koldasianských lodí a jako hosta byronnianskou loď. Je to impozantní pohled. Udělali jsme tento přenos, abychom dnes obnovili po dlouhé pauze komunikaci s vámi. Při dalším setkání budeme vysílat zprávy od naší vysoké představené z Koldasu. Protože se jedná o poměrně zdoluhavý přenos, nechám si to pro příležitost, když bude více času. Bohužel, nyní to budeme muset zkrátit, neboť americký satelit, který obíhá tuto oblast, bude brzy u nás a mohl by naši loď určitě objevit. Chceme se tomu vyhnout. Nechceme, abychom upozornili na naši přítomnost z různých důvodů, budeme muset změnit čas našeho vysílání pro další příležitosti, abychom zabránili tomuto satelitu nás objevit. Budu muset odletět, na pokyn z eskadry se rozejdeme, abychom zabránili odhalení. Jedná se o vysoce vyspělou družici, která je naprogramována tak, aby zjistila cokoli neobvyklého. Jediné, co mohu nyní říci je, že asi... 350 mil na západ od nás, se již tato družice blíží. Nechť vám Bůh žehná a je při vás, než se setkáme znovu za dva týdny“

Přesně o dva týdny později (22. června 1983) přišel přenos, jak bylo slíbeno. Byl to další elektromagnetický přenos. Byl to Vax Noah, kdo nás oslovil. Podruhé jsme měli tu čest, být v přímém kontaktu s touto významnou osobností. Při první příležitosti nás napadlo, že na přenos použijeme Edwina jako přijímací přístroj, (*Viz kapitola 19*), ale tentokrát přišel hlas přímo z našeho reproduktoru. Uvědomili jsme si jeho výraznou kvalitu a emocionální podbarvení. Kdyby použil překladatelský počítač, jak to udělal při předchozí příležitosti, mohli bychom zjistit něco umělého. Tento hlas zněl jako normální lidský hlas, s obvyklou artikulací a vokalizací, jak se dalo očekávat. Chtěli jsme předat tyto informace adekvátně čtenáři a hledali jsme způsob, jak zahrnout podstatu tohoto sdělení, v nějakém nahrané formě do této knihy. Vax Noah mluvil přímo do našich srdcí. S upřímností, se obracel na celou naši planetu, stejně jako na Q základny.

„Jsem Vax Noah ...nejvyšší vůdce na Koldasu. Pozdravuji planetu Zemi. Důvodem pro tento přenos je pochválit vás za napsání knihy, ze které jsem měl výsadu číst rukopis, který se dostal sem na Koldas. A před nedávnem také knihu, která byla napsána Cynthií Hind. (*UFO- Setkání v Africe od Cynthia Hind, Gemini Publ. Co. Zimbabwe*)

Na stránkách této knihy byly úryvky a zápisky, které, jak jsem nakonec předpokládal, se dostanou do vaší knihy. Za předpokladu, že rukopisy, které jsem četl, budou ve vaší knize, pak mohu dát jen své požehnání - a to nejen od Koldasu, ale od všech lidí z celé Konfederace ...

Určitě bude knihu tohoto druhu podporovat celá Konfederace, ...je to důkaz naší existence... a naší přítomnost na vaší planetě! Tohle je základem mého sdělení pro vás. To je to, o čem

bych chtěl mluvit, ujišťuji vás všechny na vaší Q základně a každého, s kým budete o tom také mluvit, že skutečně existujeme. Jsme stále velmi aktivní, a to nejen ve vašem sektoru vesmíru, ale i ve vás a chceme, aby to tak zůstalo po mnoho let. V tom můžete uklidnit své přátele a své rodiny.

Dosáhli jsme doby, kde se musíme rozhodnout, co je třeba udělat. Vedení našich planet pečlivě zkoumalo planetu Zemi při mnoha příležitostech. Bylo rozhodnuto, že Země by se měla sama rozhodnout o své vlastní budoucnosti. Nemáme právo zasahovat jakýmkoli způsobem a za všech okolností. Jsme v kontaktu s našimi přáteli na Zemi, protože oni jsou naši následovníci.

Nechceme v žádném případě nijak podkopávat vlády a představitele vaší planety. Jsou to vaši nadřízení a dělají svá pravidla a předpisy, které spravují vaši zemi a vaši planetu. Je to jejich právo na to, aby věděli, co je pro vás nejlepší. V minulosti jsme s nimi jednali mnohokrát a máme dohodu, že nesmíme v žádném případě zasahovat vůbec do vaší politiky, na vaší planetě. To je důvod, proč při čtení rukopisu tvé knihy, jsem si uvědomil, že bude mnoho nedorozumění postaveno před hodně lidí na vaší planetě. Jsou-li tito prezentováni tak, jak předpokládám, pak bude dosaženo pro nás lepšího pochopení.

Ano, pak již nebudeme mýtičtí lidé z nebes, ... ale budeme skuteční lidé jako vy sami. To je to, co chceme, nebýt mýty v čase, i když jsme cestovatelé v čase. Budeme rádi, když nás budete považovat za stejné bytosti, jako jste vy na vaší planetě. V blízké budoucnosti, s příchodem Sola Kananda, bude vaše planeta procházet na své cestě kolem Slunce určitou oblastí prostoru. Tato oblast je pásem, který Sola Kananda vyprodukovala v prostoru. To způsobí změny na vaší Zemi. Já jsem ten, kdo vás o tom bude informovat...To je důvod, proč jsem uskutečnil tento přenos. Mnoho změn se pravděpodobně uskuteční. Změna životního prostředí na vaší planetě, bude vaše představitele a vědce nutit přehodnotit fakta v jiném světle, než se děje teď.

Dostali jste se do fáze, kdy nyní vstupují do vesmíru vaše technologie, budou se zdokonalovat a brzy budete na společné úrovni s námi, až se setkáme. Ne na vaší planetě, ale v prostoru ... Věděli jsme, že to přijde. Ne v blízké budoucnosti, ale v čase, který přijde, až se vaši astronauti setkají s námi na společném místě... ve vesmíru! Není to ve velmi vzdálené budoucnosti. V prostoru budeme na stejné úrovni, a tam uzavřeme naše přátelství. Když Země obsáhne větší prostor kolem vás, pak můžeme diskutovat o změnách, které mohou být provedeny.

Budou to tito astronauti, když se budou vracet k planetě z nepřítliš vzdálené cesty, kteří budou znát příběhy a vyprávět o úžasných létajících strojích a dalších skvělých věcech. To bude, až se úsvit nové doby přiblíží k vaší planetě, a to zejména se změnami životního prostředí, které budou probíhat na Zemi, takže ji do budoucna změní a možná, že kniha, kterou jsi napsal, pro to připraví půdu ... nebo odlehčí to špatné, aby to bylo snadněji přijatelné, až nastane ta ohromující změna.

Ach, ano... Jsme skuteční! Jak vaše raketoplány vzlétají z vaší planety, blíží se čas na toto setkání ve vesmíru, kde neexistují žádné hranice ani omezení. Jsme si jisti, že mezi námi vznikne porozumění.“

„Ale naši přátelé, co jste koldasianští bratři a sestry na planetě Zemi, rádi bychom se omluvili, že jsme nebyli tak pravidelní, jako když jsme vás kontaktovali v minulosti. Byly velké mezery v našich přenosech a myšlenkových kontaktech, ale mějte prosím s námi trpělivost. Časy se nyní změnily, a to nejen na vaší planetě, ale také v rámci Konfederace. Naše povinnosti se rozšířily dále do vesmíru, daleko za hranice naší vlastní planety. To znamená, že naši piloti nebyli schopni provádět časté přenosy a kontakty přes myšlenkové

kanály, na vaše základny. Není to proto, že jsme vás opustili. Je to z důvodu nedostatku času a mnoha povinností, které nás volají jinde.

Všichni jste byli naprogramováni a vyškoleni v mnoha směrech. Tato příprava bude pokračovat, protože je to vše z velmi dobrého důvodu. Je to proto, jak jsme si jisti, abychom si rozuměli. Jednoho dne budeme stále spolu.“

Nyní předám zprávu, která se, jak doufám, dostane na stránky vaší knihy. Toto je mé poselství:

„Čekáme na lidi z planety Země, aby se s námi setkali na dohodnutém místě ve vesmíru. Zde budeme sdílet naše tajemství. Zde ukážeme vašim astronautům skutečně nádherný způsob života. Je to životní styl, jaký se snažíme uplatňovat již v průběhu mnoha let, v Konfederaci dvanácti planet. Nejen o to bychom se chtěli podělit, ale je zde nepřeborné množství informací, které pozvednou vaši planetu na mnohem vyšší úroveň. Toto je náš dar! Vše, co žádáme, je porozumění.

Zůstaneme tam, kde jsme. Nebudeme zasahovat do vašich záležitostí. Nebudeme kritizovat, ... nevzkročíme na vaši planetu. To, co vám nabízíme, je náš dárek pro vás. Všechno, čeho jsme dosáhli za mnoho let vývoje, bude zdarma i vaše. Může to být zavedeno na vaší planetě do praxe, abyste měli lepší planetu, podle svých vlastních zákonů a pod vedením svých vlastních vlád. Byli bychom moc rádi, když se to tak stane. Nechceme zasahovat jakýmkoliv způsobem, kromě podání ruky a přátelství,... dělám tuto nabídku všem lidem planety Země. Jediné, v co doufáme, že uvidíme, je pokrok, štěstí a lepší způsob života na vaší planetě pro všechny různé rasy a barvy pleti... Toto je moje modlitba. To je to, na co se ptám. Nic víc. Nic na oplátku. My z Konfederace nemáme důvod toužit vaší planetě. Máme hojnost všeho, život, minerály, bohatství, štěstí, lidi, děti, jídlo a vše, co nám Bůh poskytuje. Je to všechno na naší planetě! A tak to může být i na vaší planetě,... pokud přijmete naši malou pomoc a budete mít pro to pochopení. To je moje poselství, moji přátelé z Q základny.“

„Mám pocit, že už jsem řekl dosti. Už nemohu říci nic jiného. Abych to shrnul, lásku a světlo, vyzařujeme k vaší planetě. Hlídkujeme v magnetických polích, v blízkosti vaší planety. Nejsme strážci, jsme součástí dědictví, které je tu pro vás. Vzhledem k tomu, již dlouho předtím, než vaše planeta byla osídlena, naši předkové navštívili toto místo... a tato magnetická pole. Vzali jsme to na sebe a pokračujeme s tím, co musíme udělat, s tím, co se snažili oni dosáhnout. Na závěr tohoto přenosu z Koldasu, od všem jeho obyvatel, jeho představitelů, velení flotily lodí Astrael, která cestuje k vaší planetě a mnoha dalších lodí, vám všichni upřímně přejeme vše dobré v nadcházejících letech. Doufám, že budeme mít výsadu, uskutečnit další přenosy tohoto druhu pro planetu Zemi a její obyvatele. Pokračujte všude v práci na Q základnách, buďte s námi, my vás neopustíme. Budeme zde ve chvíli, až nastane ten pravý čas.

Sbohem, nechť je Bůh při vás, aby vám umožnil splnit váš každodenní úkol.

Zde Vax Noah ... Salu kata katsu, sbohem.“

(Toto je poselství, které předal Zemi).

Poznámka autora - Tato zpráva byla přijata elektromagnetickým přímým přenosem do obvodů na standardním kazetovém magnetofonu. Předpokládám, že 12V paprskem energie, směřovaným z kosmické lodě Koldasianů.

POZNÁMKA vydavatele:

Vzhledem k tomu, rukopis byl prostudován a připraven k vydání, bylo nutné dvakrát zkontrolovat mnoho věcí. V průběhu toho byly uskutečněny kontakty s různými lidmi, spojenými přímo nebo nějakým způsobem s událostmi v Jižní Africe. Byla to paní Cynthia Hind, při své návštěvě Spojených států, která přesvědčila Lou Farishe, že toho bylo ještě mnohem více k tomuto případu, než se na první pohled zdá. Přesvědčila mě, že se musíme dobře podívat na to, co se skutečně děje a oznámit jí, jak to bylo. Mnoho kontaktů byly provedeno, ale abyste měli představu o tom, co jsme se dozvěděli, rozhodl jsem se zařadit ještě dva dopisy od jiných zúčastněných pozorovatelů, které zde reprodukuji v samostatné příloze.

Případ Petera a Frances, v jejich automobilu přemísťovaném UFO, který je uveden v kapitole 12, byl také zkoumán Carlem van Vlierdenem, než se přestěhoval do Pinetownu. Protože tento případ nebyl zveřejněn v amerických časopisech, rozhodli jsme se, vás odkázat na zprávu van Vlierdena, zveřejněnou v anglickém časopise Flying Saucers Review.

PŘÍLOHA I

Prohlášení svědků

V průběhu dlouhodobého vývoje těchto unikátních UFO-kontaktů byly případy, kdy desítky různých svědků se podíleli na pozorování i hlasové komunikaci, když nejprve dostali zprávu přes standardní rozhlasový přijímač, prostě oznámenou některým z mimozemšťanů a pak přijímali informace přes mentální kanál, jako Edwin, ve zvláštním druhu transu, vyvolaném určitým zvukem, který poslali mimozemšťané. Po zabavení Edwinova rádia, byl elektromagnetický přenos prováděn přímo do standardního kazetového magnetofonu s napájením 12 V, kde byla zpráva zapsána na audiokazety. Rekordér byl obsluhován pomocí dálkového ovládání z koldasianské lodi.

Jedním z častých svědků těchto relací, byl vedoucí vědecký pracovník z vládní agentury, teolog, pan Walter Pople, uznávaný ve své komunitě, který se rozhodl pro poskytnutí objektivních prohlášení o svých zkušenostech s kontakty a jejich účastníky.

Australanka, (Kashendo se oženil s australskou dívkou během jeho přípravy na Zemi), cestovatelka, paní P. S. Cotchin z Humevale, která slyšela o Edwinových kontaktech, zatímco byla v Jižní Africe, je uznala jako jev podobný tomu, který studovala, z pohledu této záležitosti, jako je bezprostřední sledování jednoho z kontaktérů. Byla ohromena tím, co viděla a napsala mi dopis, popisující, jak to všechno bylo. Vzhledem k tomu, že i další Koldasian v Edwinových kontaktech řekl, že žil v Austrálii po dobu svého speciálního výcviku, myslel jsem, že by zde mohlo být zajímavé, porovnat jednotlivé důsledky.

Tyto komunikace jsou zde reprodukovány pro posouzení.

27.prosince 1983

Pan Wendelle C. Stevens
3224 So. Winona Cir.
Tucson, Arizona 85730
USA

Vážený pane Stevensi,

Děkujeme Vám za Váš dopis s vašimi lichotivými návrhy. Vždycky jsem považoval ručně psané dopisy ze severní Ameriky za velmi důležité a moc o nich přemýšlím. Ověřil jsem si to málo materiálu, který mám z doby před 5 lety, týkající se rozsáhlých Edwinových informací o tomto jevu. Jak jste řekl, jedná se o velmi osobní prohlášení. Myslím si, že vám to pomůže, tak jsem se rozhodl, poslat vám pásku. Shledal jsem to užitečné, protože mi to dalo možnost zkontrolovat celou záležitost z pohledu událostí, které jsou již minulostí a skončeny.

Měl byste si uvědomit, že moje jediná role v této věci by měla být ta, že známý slušný biolog, může vyprávět příběh o kontaktu s mimozemšťany, oslovující po určitou dobu posluchače v privátním prostoru, v Durbanu v jižní Africe. Každý hodnotitel mého úsilí by se shodl, že lidé, kterými jsem se zabýval, ještě nebyli připraveni na takové úvahy, i když bylo mnoho důkazů k dispozici.

Možná se mýlíte, když uvažujete o této věci, jako o unikátních událostech, které by se mohly stát klasikou. Zdá se mi, že Konfederace i ostatní udělali mnoho pokusů na vzdělávání lidí na celém světě, a to různými způsoby. Na tom není nic zvláštního v knize Carla van

Vlierdena, a jsem si jistý, že i u mnoha dalších, když budete porovnávat své zkušenosti s těmi Edwina a Carla.

Kniha bude stát nebo padat s jejím obsahem a nepotřebujete mě, ani nikoho jiného, aby se pokoušel to ověřit. Komentář Cynthie Hind, mě zasláný, prostě jen konstatuje fakta, která jsou zdarma k interpretaci, jakýmkoli způsobem, co se vám líbí. Má pravdu, když naznačuje, že angličtina potřebuje uhladit předtím, než ji někdo použije.

Paní Pamella Cotchin usuzuje o mých schopnostech, že jsou dostatečně pestré, abych byl stejně doma při používání ortodoxních křesťanských pojmů, jako se současnými vědeckými objevy. Na tom není nic neobvyklého, protože existuje mnoho z nás, kteří čtou Pierra Teilhard de Chardina i Scientific American. Stejně tak vím o nápadech Fritjofa Capry, ale také jsem se blíže seznámil s naším jihoafrickým ekvivalentem, prof. Whitemanem, který pojmy z kvantové fyziky vysvětluje analogicky s učením Budhy.

Mám dva problémy s těmito přístupy. Za prvé, pojetí moderní vědy se vyvíjí velmi rychle, takže částicová fyzika se dramaticky změnila od doby, co Capra napsal "Tao fyziky", ale na rozdíl od toho, jsou antické záznamy neměnné. Za druhé, ve většině interpretací starých textů je možné vidět vliv doby a osobních emocí vykladačů. To je důvod, proč s díly UFO literatury musí být zacházeno s dovednostmi a zkušenostmi, a ne jen s hrubými analogiemi.

Děkuji vám za vaši nabídku, abych shrnul nové fyzikální teorie, které zmiňují antihmotu a obrácení toku času, jako další realitu v naší současnosti. Nemyslím si, že to bude nezbytné, protože nemám žádné zkušenosti s multidimenzionální realitou, dokonce v mé každodenní práci jsem spíše používal topologii, než statistickou analýzu. Můj skutečný zájem končí v okamžiku, kdy je třeba přijetí dalších dimenzí do naší, v tomto okamžiku to nepřijme omezený mozek našeho druhu. Neberu svůj úkol vážně, jsem technicky ve výslužbě.

Z vašeho dopisu mám dojem, že máte strach, v případě, kdy někdo bude křičet o podvodném Edwinově příběhu. Pokud ano, pak to bude neuvěřitelně komplikované pro tohoto šprýmaře, konzistentně vysvětlit nejprostších kontakt mezi pozdním 20. stoletím, Zemí a mimozemšťany. Z tohoto důvodu, podle mého názoru, příběh stojí za uveřejnění. Nicméně, jsem si jistý, že to není obyčejný podvod a já jsem připraven projednat podrobnosti s jakoukoli poctivou, zainteresovanou osobou. Ale musíte si uvědomit, že jakákoli silná, nepoctivá lobby, si může myslet, že stojí za to, jeho i knihu, odhalit jako podvod a zdiskreditovat bez větší námahy i mě. To však není můj důvod, proč nesplním vaši nabídku, publikovat objektivní vědecké přezkoumání Carlovy knihy. V minulosti jsem byl účasten několika vědeckých diskusí, a já se nebojím čelit takovému riziku, po mém odchodu do důchodu. Moje důvody jsou prostě to, co jsem vysvětlil v první části tohoto dopisu.

S přáním úspěchu pro váš podnik a do Nového roku.

S pozdravem

Walter Pople

a další dopis:

Komentář ke Konfederaci a kontaktům v Natalu, jižní Afrika.

Na začátku roku 1976, mi Carl van Vlierden přinesl popis toho, jak vesmírné lodi Konfederace, cestují po "magnetických drahách" a požádal mě, abych se k tomu vyjádřil. Jako konvenční vědec, vzdělaný v biologii a fyzice jsem neměl žádné problémy v pochopení principu, i když jsem zjistil, že je to podivné, protože to bylo moje první vážné setkání s UFO. V následujících čtyřech letech jsem byl pozván, abych se připojil k malé skupině osob ve

styku s Konfederací, doma, u Freda Whitea. V každém případě jsem dostal volnost zkoumat, ptát se na procesy a měl jsem mnoho dlouhých upřímných rozhovorů s Carlem a Fredem.

Místní badatelský UFO spolek má rozsáhlou knihovnu a vyšetřoval kontakty s Konfederací od poloviny roku 1960. Připojil jsem se k tomuto spolku, četl dostupnou literaturu a potkal řadu kritiků příběhů Konfederace. Když jsem se zmínil o konkrétní kritice Fredovi, vždycky jsem získal uspokojivé vysvětlení, pokud jde o konzistentní obraz Konfederace.

Po několika letech jsem měl dostatečnou důvěru, zveřejnit bádání o UFO, včetně vlastní zkušenosti. Bylo to skoro, jako kdyby Konfederace odpověděla na reakce veřejnosti na místní úrovni, stejně jako na velkolepé události, které dělali v celosvětovém měřítku. Na konci roku 1979, jsem byl přítomen při vysílání, kdy Konfederace udala své důvody pro odstoupení od planety Země a ukončila kontakty. Jejich zhodnocení lokálních podmínek se mi zdálo v té době platné. V mém případě, když mi instituce připomněly, že víra v UFO by nebyla dobrá pro můj obraz na veřejnosti, jako vedoucího vědce ve vládní agentuře. Dělán to jen proto, že jsem odešel z této funkce z jiných důvodů, takže jsem klidně mohl napsat tento komentář.

05.07.1983 W. Pople

a ještě jeden dopis:

Austrálie, 17.srpna 1983

Wendelle. C. Stevens.
3224 So. Winona Circle.
Tuscon. Arizona. 85730.
USA

Vážený pane,

Mé jméno je Pamela. S. Cotchin a píšu vám jako reakci na žádost Carla von Vlierdena, jehož knihu jste vydal v edici "Vesmírné rozhovory", což jsou tituly podle mého nejlepšího svědomí. Carl žije v Pinetownu v Jižní Africe a můžete se ho zeptat, jak jsem se vmísila do jeho svědectví. Ve skutečnosti to bylo během mého pobytu, který jsem dělala s mým strýcem a tetou, v polovině roku 1976, u příležitosti mé první cesty do zámoří.

Měla jsem v té době 39 roků, byla vdaná se čtyřmi dětmi a cestovala se svým nejmladším. Můj zájem o vesmírné lodi byl značný. Při tom mám na mysli, že jsem věřila v jejich existenci, přestože jsem je nikdy neviděla. Nepatřila jsem k žádné organizaci, ale měla jsem přátele v Austrálii, kteří hodně mluvili o životě na jiných planetách a já jsem si užívala jejich konverzace.

Nikdo z těchto lidí neznal Carla osobně, ačkoli v posledních týdnech mého pobytu v jižní Africe, jsem měla delší rozhovory s lidmi, kteří se zúčastnili seance s médiem v transu, tak jsem se zeptala Del (moje teta): „Jak to, že si myslíš, že vesmírné lidi bychom si mohli plést s duchovním světem?“

Dva úhly pohledu se zdály být příliš daleko od sebe, takže to bylo ztěží uvěřitelné, přesto jsem to mohla přijmout do svých relativně naivních úvah. Del navrhla, že bych mohla mít zájem o schůzku s její dávným přítelem - Carlem van Vlierdenem. Zavolala mu a my jsme o několik dnů později, jely k němu domů.

Carl vyslechl mé chápání vesmírných koncepcí a nabídl mi šest hodin pásků, kde byly zaznamenány přenosy, kterých se zúčastnil. Řekl, že by mohl klidně nahrát celou sadu pro každého, kdo bude mít zájem, ale musí být v každém ohledu diskrétní. Slíbila jsem, že bych

to zajistila. Než jsme ten večer odešli, Carl se mě zeptal, jestli bych se ráda setkala s Edwinem, nemohl jsem odolat, a řekla, že ano!

Odvětil, že si bude muset nejprve promluvit s Edwinem a jeho rodinou a do té doby, Del a já jsme se zúčastnily ještě několika veřejných schůzek, kde Carl přednášel o jeho pojetí vesmíru a Edwinových kontaktech s lidmi z vesmíru.

Do týdne jsme Del a já zamířili k Edwinovi domů. Byl skromný, poněkud plachý a samotářský, s mladou rodinou a já jsem respektovala jejich právo být chráněni před publicitou v případě, že si to přejí. Ve skutečnosti jsem věděla, že podobný pár je v Austrálii, jejichž kontakt s někým z vesmíru způsobil značné pozdvižení u nejbližší rodiny a přátel, kteří jim byli v té době blízcí.

Dokonce i teď, mám pocit, že nemohu svobodně diskutovat o jejich osobní zkušenosti, bez jejich souhlasu, protože jsem si vědoma toho, co Carl napsal ve své knize, což může být relativně ve vztahu k tomu, co hledám, pokud mi jde jen o potvrzení událostí. Nicméně, na páscích, které jsem dostala, se mluvilo o tom, že lidé z vesmíru někdy pozemšťany zatlačí do pozadí a málem se spojí s jejich osobností. Pocity mohou být rozdílné, stejně jako je to vidět, pokud to trvá nějaký čas a když ovlivnění skončí, vše se zase vrací do normálu. Byla jsem svědkem takové události a manželka mého přítele vyrostla nejméně o šest palců do výšky a vyzařovala klid duše, který předtím nikdy nebyl patrný. S tím přišla nikdy před tím nepoznaná schopnost, vystavovat předem své pocity, když "Andy" (*mimozemšťan*) už tam není, tak jsme mluvili zase o někom jiném.... To trvalo do září 1974 a všechno se vrátilo zpátky k normálu do Vánoc 1974. Něco na páscích, které mi dal Carl způsobilo, že jsem o těchto věcech začala přemýšlet, protože se to stalo v tom konkrétním měsíci, kdy flotila byla povolána k odletu... Náhoda?

Edwin byl vysoký a štíhlý, přesně jako Del a očekávala jsem, že tam potkáme (hráli jsme hru na hádanky, při naší cestě autem), Carla a jeho manželku Yvette. Čekali jsme tiše a pohodlně v Edwinově pokoji, zatímco jeho žena dávala děti do postelí. Netrvalo to dlouho, když po jejím vstupu se záznamové zařízení vedle mě zcela automaticky rozsvítilo a zaburácel zvuk...

„Q základno, volám Q základnu“ atd. Zapnula jsem svůj magnetofon a ten nahrával. Edwin vyskočil ze židle a začal informovat volajícího, že mají hosty a vysílání nebude tuto noc možné. Jeho zřejmé znervóznění na tom místě před námi, bylo docela originální, ale pro mě zbytečné. Přestože mě nebo Del Edwin neznal, když na to přijde, nemohla jsem docela pochopit jeho paniku. Carl mu pak řekl, aby si nedělal starosti a my jsme strávili zbytek noci „kecáním“ o jeho kontaktech a schopnosti přijímat telepaticky zprávy. Nechtěla jsem nahrávat všechno, dost z toho mi bylo již známo, od mých australských zkušeností (i když jsem si musela přiznat, že bylo v té době podstatné, o co šlo, i když věříte, že všechno je stejné). Schůzka u Carla a Edwina mi pomohla vyrovnat se s australskou zkušeností a když jsem se vrátila, už jsem tak nějak věděla, že jsem potkala ty správné lidi a něco zajímavého od nich slyšela. Poslouchala jsem ty pásky od nich s radostí.

Několik dalších přátel jim ještě naslouchalo, a pak se začal na nich shromažďovat prach na regálu. Čas od času mi Del napsala a s Carlem jsme si vyměnili Vánoční pozdravy, přes ně jsem se dozvěděla, že napsal knihu, já mu popřála hodně štěstí a chtěla mít výtisk, až bude vydána. Od té doby uplynulo několik let.

Pak jsem náhle, jednou v neděli odpoledne, v soukromí mé 7akrové zahrady, obdržela neočekávaný telepatický rozhovor se dvěma muži, návštěvníky, kteří byli pro mne zcela neviditelní, ale zřetelně jsem cítila jejich přítomnost. Nejdřív jsem si myslela, že by to mohl být přivtělený duch, ale mýlila jsem se. Konverzace prokázala, že jsou to lidé z vesmíru, na jejich misi, jejíž smysl jsem nechápala. Stalo se to 20.dubna 1980 a po krátkém vysvětlení

jejich práce, o které jsem byla poučena mimotělním zážitkem, který mi vše objasnil, takže jsem uvěřila, že mou povinností bude o tom všem napsat knihu, v celém rozsahu.

Můj největší problém byl moje nezkušenost v těchto věcech a protože moje frustrace vzrostla. Rozhodla jsem se pro druhý výlet do Jižní Afriky, zeptat se na vše některých přátel mojí tety, v případě, že tomu věří, a že to je pro mě důležité. Takže jsem se ještě jednou setkala s Carlem a Edwinem, společně s mnoha dalšími.

Carl vypadal stejně, ale byl bez jeho sněhobílých vousů, Edwin a jeho rodina stále vyzařovaly příjemnou plachost, které mě tolik hřála, že jsem si všimla, že Edwinova tvář přímo "svítí" ...

Moje otázka nebo poznámka k Del byla, že Edwin je mnohem duchovnější bytost, než při mé první cestě a ona souhlasila. Rozhovor se nám vymkl z rukou, když jsem předložila mou vlastní zkušenost, (a následné příběhy) a Edwin buď přikývl na potvrzení nebo jsme se dohodli o některých oblastech, kde jsme zjistili rozdíl v dané koncepci cestování ve vesmíru a stavbě satelitů. Když se tyto záležitosti shodovaly, byla zde také vedlejší linie, při konverzaci Carla, Yvette, Del, Raye a mojí matky Hadelie Phoenix, (kteří cestovali se mnou při této příležitosti).

Předtím, než jsem se vrátila domů, jsem se opět setkala s ostatními skupinami, které jsou spojené s přímými kontakty s kosmem. Nina Merrington a Walter Pople mě vřele přijali a také jsem byla pozvána přednášet ke skupině dvaceti lidí, o mé osobní zkušenosti. Četla jsem jim hrubou kopii mého prvního rukopisu, neboť nebyl čas jim říct všechno, co jsem se naučila. Walter Pople byl vědec s několika tituly, stejně jako já, měl vysokoškolské vzdělání v oboru teologie, působil také občas v neděli jako metodistický, laický kazatel. Při setkání s ním jsem cítila, že mé modlitby byly vyslyšeny, neboť jsem se obávala o mé nepochopení, ve vztahu k vědeckým údajům (které mi byly sympatické, ale ještě ne zcela srozumitelné). Bylo tam toho tolik, co souviselo s dávnými událostmi, zaznamenanými ve Starém zákoně, že jsem se obávala, zda jsem to dosti pozorně v této části Bible přečetla.

Walter Pople byl laskavý člověk, a nakonec mě ujistil, že každý vědec, který zná jeho pole působnosti, by mi dokonale rozuměl a nenašel žádný argument proti tomu, o čem jsem mluvila, včetně biologických funkcí, genetického inženýrství, atd. Nevěřil, že jsem v žádném případě nepřekročila hranici moudré Bible... a pak si šel zaplavat.

Jeho kolega přišel ke mně a zeptal se, jestli mám kopii přednášky na dané téma! „Ne!“ Vypadlo z mé hlavy, zasmála jsem se a řekla: „Než jsem odjela z Austrálie, tak zavolala má teta a zeptala se, jestli by mohla dostat jeden z mých rukopisů. Dala jsem jí můj poslední a nic dalšího si o tom nemyslela.“

O několik měsíců později, po mém návratu domů, jsem dala průchod mému zklamání, se spojováním mých slov s jakýmkoli úspěchem a spálila jsem vše, co jsem napsala. Samozřejmě, že jsem později litovala a psala do Afriky, abych jim řekla, jak jsem byla hloupá. Walter Pople mi vrátil můj dopis a řekl, že si nahrál kopii mé práce a po jejím druhém přečtení si myslel, že si zaslouží pozornost a vyzval mě, abych začala znovu. Byla jsem hluboce dotčena, ale byl to muž, který strávil dvacet roků na univerzitě a říkal mi, abych vydržela.

Chvíli jsem si o tom všem myslela, že nevím, kde znovu začít a rozhodla jsem se začít tam, kde jsem to udělala před mnoha lety. To byla má první kniha, kde jsem dosáhla bodu, kdy jsem potkala Carla. Myslela jsem, že bych se ráda dostala znovu do kontaktu s ním a zeptala se ho, jestli by mu vadilo, kdybych psala o něm, a o tom, co říkal. Několik měsíců uplynulo a já jsem se vzdala naděje, že od něj dostanu nějaké zprávy a začala psát další knihu, která byla jen v hrubé verzi, kterou jsem opět vzala do Afriky. Byla o mé vlastní zkušenosti a souvisejících příbězích. Ještě nebyla kompletní, ale do té doby jsem slyšela Carla vykládat, že

než vydám knihu, chce všechno, co míním použít o našem setkání probrat osobně, zejména to, co chci zmínit o našem přenosu, kterého jsme byli svědky u příležitosti návštěvy v roce 1976.

Dobře, pane Stevensi, udělala jsem to s radostí. Po pravdě řečeno, nemyslím si, že bych se měla zmínit nějak o Carlovi v této druhé knize, kterou nyní píšu, takže je třeba se poradit s vámi, k této věci nemám nic dalšího. Nicméně, když se moje kniha, která má být nazvána "My sem nepatříme!", bude přijata k publikaci, v budoucnosti snad se zájmem, uvádím tam, jak jsem mohla vůbec přijmout mnoho věcí, jako pravdu. Může to být proto, že je to můj životní příběh a okruh zájmů, které mě zaujal po 46 let. Konstatuji, že je to zajímavé, aby to i ostatní četli. Ve skutečnosti nevěřím, že něco z toho se vůbec dá snadno přijmout za realitu, pokud někdo neobsáhne svou myslí dobu několika let. Tímto způsobem můžete rozšířit své znalosti mimo vás a pochopit mnohem více, než to udělají jiní, kteří si po většinu svého života nevidí ani na špičku vlastního nosu..

Přeji mnoho štěstí Carlově knize. Budu se těšit, že získám od něj podepsaný výtisk, přes moji tetu Del, který je s ním čas od času v kontaktu a která nyní žije v Pietermatitzburgu. Mezitím, mě Walter Pople kontaktoval dopisy i páskami a zdá se mi, že přijdu do kontaktu s lidmi, kteří jsou úzce spjati s vesmírnou komunikací - jednou z nich je dáma, kterou Walter osobně zná, která stojí v čele skupiny afrických UFO badatelů a zasedá v celosvětové radě osob, reprezentujících země, které mají zájem. Podle Waltera, vědí o UFO! Nezpochybňují fakta. Jejich jedinou otázkou je: „Proč jsou tady?“

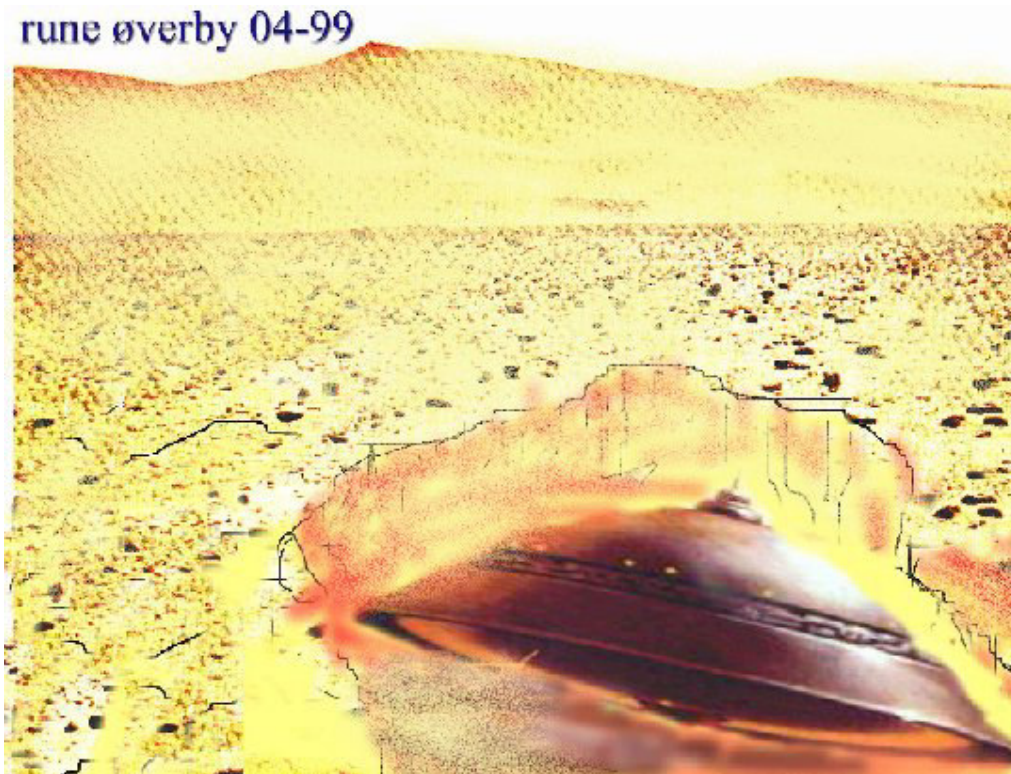
Walter je o nich přesvědčen, jak mi bylo řečeno! Je to velmi zodpovědné a dělám to nejlepší.

S pozdravem,

Pamela. S. Cotchin.

Konec této neuvěřitelné knihy, která je již vyprodána, ale staré výtisky lze někde nalézt.

runes øverby 04-99

Mnoho kosmických lodí, které havarovaly v dávné minulosti je nyní pohřbeno pod vrstvou písku. Snad je jednoho dne můžeme nalézt.

Příloha II

Teleportace automobilu s posádkou

Další unikátní aspekt tohoto podivného zásahu UFO na Zemi s lidmi je skutečnost, že dvě různé mimozemské civilizace, provádějící nezávislé operace zde na Zemi, se navzájem setkaly, jako výsledek experimentu provedeného Carl van Vlierdenem.

Van Vlierden vyšetřoval zvláštní případ teleportace automobilu a jeho posádky 2 osob, na vzdálenost 392 km, rychlostí téměř 200 kilometrů za hodinu. Podrobnou zprávu zveřejnil v článku pro prestižní anglický časopis *Flying Saucers Review*. Případ byl publikován ve svazku 21, číslo 2, ročník 1975, kopie, je zde reprodukována se speciálním povolením FSR.

Van Vlierden přivedl Petera a Frances k Edwinovi domů, aby se seznámili s Koldasiany v naději, že Valdar by jim mohl něco říci o případu a provozovateli těchto dvou létajících disků, odkud pocházejí.

Ukázalo se, že skupina, která přepravila Petera a Frances s jejich autem, byla dosud Koldasianům neznámá a neměla předchozí znalost Koldasianů, jako jednotlivých subjektů. Setkání bylo historické, protože to otevřelo nový kontakt mezi dvěma samostatnými mimozemskými skupinami, které pracovali v pozemském prostoru a dosud se vzájemně nezmały. Mohly tam být i další skupiny.

Cythia Hind, další výzkumník Afrických UFO, zveřejnila původní vyšetřování tohoto případu podrobně ve své knize „UFO, Africká setkání“, publikovaného v nakladatelství Gemini (Zimbabwe), věnuje celé 2 kapitoly, tomuto důležitému případu.

PŘÍLOHA III

Reciproční Paradox

Oblíbená mylná představa o skutečné povaze času a prostoru a jejich úzký vzájemný vztah je jedním z největších úskalí v porozumění moderní fyzice. Vzhledem k našemu nedostatečnému chápání tohoto vztahu, máme sklon hromadně odmítat časté odkazy v případech UFO na antihmotu, reverzní čas a negativní gravitaci a na tomto základě zamítnout všechny případy a zároveň možnost studovat tyto aspekty naší reality.

V dialogu mezi mimozemskými kosmickými cestovateli na návštěvě Švýcarska na palubě kosmické lodi ve tvaru disku a svědectví, řekl cizinec kosmonaut švýcarskému zemědělci, (který měl jen 6 tříd základního vzdělání), že hmota a energie jsou prostě jen opačné aspekty téhož jevu, a že když jsme nepochopili, že budeme schopni převést jeden stav na druhý, jen za pomoci vůle. (Více informací je v případě Billy Meiera a UFO kontaktech z Plejád od W. C. Stevense)

Cizinci rozlišovali hrubou hmotu (chemické látky), jemnou hmotu neboli hrubou energii a pak jemnou energii; řekli, že hmotný předmět je prostě jen energie s pomalou vibrací, a že energie je záležitostí zrychlené vibrace. Kosmonaut dále řekl, že podobný vztah existuje i mezi tím, co jsme nazvali prostor a čas. Když se svědek zeptal, odkud nejprve energie pochází, cizinec prostě řekl, „je to z myšlenky“. Skutečně převratná teze. Bylo naznačeno, že vše pochází ze samotného vědomí, Vesmírné mysli, Božského světla, v biblické alegorii je to skutečně Boží slovo. Moderní fyzikové jsou jen neochotně připouštějí, že hmota a energie jsou spojeny v prostoru a čase, a že prostor a čas jsou s hmotou a energií, dále společně s elektrickou energií a gravitací v nedílném vztahu, který tvoří naše fenomenální svět.

V dalším dialogu kosmonauti zmínili protějščí realitu, stejné a opačné polarity; doslova „anti-hmotový“ vesmír, které koexistují a vzájemně se vyvažují. Říkali, že jsou v kontaktu s tímto protějškem našeho vesmíru a některými ze jejich inteligentních obyvatel. Popsali cestu přes "bariéru", jako poměrně jednotvárnou, kterou vnímají uvnitř lodi jako změnu pole. To je velmi podobné prohlášení kosmonautů z Koldasu v této knize, a přesto nemůžeme najít žádný důkaz, že tito svědkové někdy o sobě slyšeli.

Téměř každý považuje švýcarské kontakty, vyskytující se v letech 1975 a 1976 a další podobné kontakty za "absurdity". To však nijak nezastrašilo kosmonauty hostující na Zemi. Mimozemšťané na návštěvě v Severní Venezuele a Jihoafrické republice, jak je popsáno v této knize, i nadále mají stejnou odpověď na podobné otázky. Je třeba vzít v úvahu, kdo vlastně je poražený v našem pošetilém sporu o potenciální důkazy v případech UFO, i když je to někdy metafyzická otázka...

Další variabilní fenomén, často zmiňovaný v případech UFO je, co nemusí být identifikován jako takový, je přímý vztah mezi elektrickou energií a gravitací. Mimozemšťané z toho, co nazýváme retikula popsali tyto jevy jako různé aspekty téhož jevu pole, které mohou být také řízeny. Stále se snažíme objevit takovou kontrolu.

Malá publikace s názvem "The New Science" od Wilberta B. Smithe, BA, MA, vydaná v roce 1964, který šel dlouhou cestou, směrem k definicím a vysvětloval vztah v jeho kvadrurním konceptu. Ten předpokládal, že vesmír je ze čtyř sítí, tvořících kvadraturu. První nazýval „Space Fabric“, která se skládá ze tří parametrů: délky, plochy a objemu; a druhý „Pole Fabric“ se také skládá ze tří parametrů: hustoty, divergence a stočení. Zde je hustota ve skutečnosti projevem, jak je skutečnost distribuována v prostoru a čase, existence v

prostoru času, pokud zjistíme, že čas je jen důsledek. Je to měřítko, proti kterému se musí měřit každá změna ve skutečnosti.

Rozdíl je statický stav, změna elektrického pole, skaláru ve vektor a množství záleží na způsobu distribuce. Zvlnění je množství a směr divergence. To vytváří magnetické pole s vektorovým a skalárním množstvím. Důležité je mít na paměti, že elektrické pole mění se v čas, způsobuje změny magnetického pole, elektrické pole je do něj začleněno.

Každá z těchto tří oblastí jsou vzájemně k sobě v pravém úhlu. Společně jsou projevem vnímání v časoprostorovém poli, jak je vnímáme vědomím, kdy rozlišujeme hmotu a energii, jak ji známe.

Smith nazýval třetí kvadraturu „Control Fabric“, která opět zahrnovala tři parametry: orientace neboli směr, rozhodnutí nebo svobodnou vůli k akci, a symetrii nebo sekvenci a pořádek. Zde je důsledek.

Čtvrtou kvadraturu nazýval „Percitation Fabric“, která se také skládá ze tří parametrů, které vnášejí hmotu a energii do bytí. Jsou to: forma nebo hranice reality. (Polovina reality je uvnitř a polovina mimo, poloviny, jsou shodné a vzájemně se vyrovnávají.) Dále je to multiplicita nebo individualita a agregace nebo začlenění do účelové struktury.

Bohužel Smith zemřel dříve, než on dokončil jeho článek, ale jeho rovnice jasně ukázaly nezbytnou existenci rovnosti naší a protějškové reality. Naše realita, jak ji známe, je pravděpodobně opačné rotace, než její protějšek, který musí být z hmoty a energie opačné polarity – „antihmotový vesmír“.

Spin je ve skutečnosti prvotní projev síly ve hmotě a energii. Všechno, co máme v tomto hmotném vesmíru, ať je to hmota nebo energie, se skládá z rotace. Jak čas není nic jiného, než důsledek rotace, a ne něco, co bychom mohli měřit. Můžeme vidět, že podle směru rotace může existovat i opačný směr času neboli „Reverse Time“.

Astronomové předpokládali, z různých úhlů pohledu, třeba možnou existenci antihmoty ve vesmíru s opačným časem a pečlivě načetli jeho povahu a vztah v pohádkové knize, krásném díle s názvem „galaxie“ od Timothy Farrise.

Na začátku roku 1970, pan Anthony Serantitis, předtím pracující v Dow Chemicals, publikoval jeho nové a kontroverzní dílo „Unified Field Law“, kde se záležitost dopracoval k jeho konci, který nazval „primární foton“. Jeho foton není ani jedno, hmota nebo energie, ale je základní složkou obou, a může se stát oběma. Také zjistil, že směr rotace způsobuje rozdíl mezi hmotou v naší vztažné soustavě (našem vesmíru) a protilehlým referenčním rámcem v antihmotovém vesmíru.

Zjistil, že ve skutečnosti nemůže jeden neexistovat bez druhého, a že protějšek našeho vesmíru může být symetrický podél nekonečného počtu os nebo může existovat nekonečný počet stejných a opačných vesmírů. Serantitis publikoval jeho první dílo jen pro kolegy, kteří mají zájem o toto téma.

Pokud jsem to mohl zjistit, ani Edwin ani Carl van Vlierden neměli přístup buď k dílu Wilberta Smithe nebo nikdy neslyšeli o Anthony Serantitisovi a jeho díle.

V těchto protějškových vesmírech by se dalo očekávat, že zjistíme, že jakýkoli evoluční vývoj v jednom by se našel podobný, ale s opačným směrem, ve druhém vesmíru, s cílem zachovat rovnováhu. Pokud se lidstvo vyvíjí v jednom, pak některé podobné projevy bychom mohli hledat ve druhém. To je přesně to, co je popsáno v alespoň dvou oddělených a nespojených dlouhodobých kontaktech setkání s UFO, kdy svědci se vůbec předem vzájemně neznali, a mezi nimi vůbec nedocházelo ke kontaktu. UFOauté hostující ve Švýcarsku říkali, že jsou v kontaktu s lidmi, velmi podobnými a nám, kteří řekli, že přišli od protějšku vesmíru, který byl stejně jako obrovský a komplexní jako náš vlastní, a který koexistuje v čase a

prostoru s námi, ale je pro nás nepostřehnutelný, v našem referenčním rámci, protože jejich vesmír je opačné polarity.

V případě, popisovaném v této knize (Koldas) najdeme něco velmi podobného, popsáno lidmi, kteří tvrdí, že pocházejí z protějšku naší Sluneční soustavy v protějším vesmíru, sledují náš pokrok a rozvoj tak, aby tuto informaci předali do své vlastní reality rámci stanovisko, protože my působíme na ně a oni na nás. Tyto mimozemšťané také popsali jejich cestu přes časoprostorové bariéry jako relativně jednotvárnou, pro posádku na palubě lodi, a už vůbec ne násilnou změnu, jak je popisováno v naší sci-fi literatuře. Je to všechno otázka znalostí, pochopení a ovládnutí.

Vynikající popis a současná analýza času a jeho paradoxy byly zveřejněny v pozoruhodné knize „Tao fyziky“, kterou napsal Fritjof Capra, kterou tiskl a distribuoval v roce 1976 Shamballa Publisher, Boulder, Colorado. Tato kniha ukazuje, nezbytnou existenci antihmoty ve vesmíru, a obrácený čas.

„Theory Quantum Field“, jak je znázorněno v Feynmanově prostoročasu, diagramy a matematické výrazy spojené s nimi jasně ukazují, nezbytnou existenci antičástic pro všechny částice, se stejnou hmotností a opačným nábojem. Matematickou teorii pole, znázorněnou pomocí pevné a přerušované čáry v těchto diagramech, lze interpretovat dvěma způsoby, a to buď jako akce částice pohybující se vpřed, nebo jako akce částice pohybující se zpět v čase!

Tyto interpretace jsou identické, pro antičástice pohybující se od budoucnosti do minulosti nebo pro částice z minulosti do budoucnosti. Všechny tyto prostoročasové grafy lze číst jedním směrem. Pro každý proces je ekvivalentní proces pro obrácený tok času, kde částice jsou nahrazeny antičásticemi. Rovnice jsou zcela symetrické a jedna nefunguje bez druhé.

Capra v jeho „Tao fyziky“ dospěl k závěru, že předpokládaná mikrokosmická fyzikální částice, by pak mohlo stejně vypovídat o makrokosmickém vesmíru, jak nám popsali mimozemšťané, kteří navštívili Zemi. Capra popisuje mikrokosmickým pohled na manifestaci vesmíru jako dynamickou síť vzájemně propojených událostí. Žádná z vlastností kterékoli části této sítě není základní; všechny vyplývají z vlastností jiných částí, celkovou soudržnost a jejich vzájemné vzájemné vztahy, určují strukturu celé sítě.

Tento „bootstrap filozofie“ se blíží k východnímu světového názoru, podle výkladu taoistických mudrců a to jak v obecné filozofii, tak ve zvláštním popisu záležitosti. Tento pohled nenese žádnou zásadní samostatnost fyzikální reality, ale spíše pouze lokální výskyt v daném místě a čase.

Mimozemské kosmonauti, kteří říkali, že přišli z planety, která se nazývá Iarga (viz UFO kontakt z planety Iarga) řekl svému pozemskému kontaktérovi, holandskému průmyslníkovi, že veškerý život v celém vesmíru je vzájemně propojen, a že žádná planeta ani slunce neexistuje v naprosté oddělenosti od sebe. Tyto bytosti, přes radikální rozdíl v jejich fyzickém vzhledu, trvaly na tom, že jsou tu kvůli tomu vzájemnému vztahu života a vědomí, a že jsme v podstatě všichni skutečně bratři. Iargané se snažili nám poradit, že nesoulad duchovního a technického vývoje, je hloupost nebezpečná pro nás oba. *

Podivné mimozemské bytosti ze vzdálené planety Koshnak, nacházející se v oblasti oblohy, kterou nazýváme Orion, kteří udržovali kontakt s velmi dobře známým podnikatelem a konzultantem ve státní službě a také baptistickým knězem v Puerto Ricu, po několika let, kteří pracovali na podmořské základně v hluboké Puerto Rické propasti, popsali podobný vztah vědomí a jeho fyzikální vliv na tvorbu, v sérii dialogů s jejich kontaktérem. Tito kosmonauté

rovněž považují sami sebe za naše bratry, jednoduše je těší širší pohled na realitu. Pobývali zde po nějakou dobu.

Maličké lidské bytosti z vesmíru, ze souhvězdí Zeta Reticulum řekli, že zkoumali společnost a snažili se pochopit rozsáhlosti stvoření, ke kterému patří. Také těžili se svých vlastních vědeckých experimentů, z nichž některé dělali pod vodou, z důvodu její jedinečné zvláštnosti v hustotě. Také popisují široce vzájemný vztah všech planet a meziplanetární života, vzhledem k nám, jsou bratři a mají obavy o naše přežití. **

Podivný nehumanoid, který řekl, že přišel z hvězdy v jiné galaxii, ze souhvězdí, co nazýváme Rigel, také řekl své kontaktérce, etnické Američance, indického původu, že my a oni jsme původem bratři, a že jsme oba existujeme, co se týče našich vztahů mezi sebou a také mnoho dalších. Zmínil 39 vesmírů, mimo našeho vnímání reality. ***

To je přesně to, co najdeme v informacích i vyjádřené lidmi z vesmíru, který se nazývá DAL, jak ho popsali jako protějšek naší vlastního vesmíru. Řekli, že existují protože jsme je vytvořili, a my jsme kvůli nim. (viz UFO kontakt z Plejád od W.Stevense.) Hodně věcí k zamyšlení, opravdu.

Prameny:

* UFO kontakt pod mořem, Sanchez-Ocejo, Stevens

** UFO kontakt se Yeta Retikulum, Stevens, Herrmann

*** UFO kontakt od Rigelu (nepublikované)